

A Nagy küzdelem

Bibliaóra útmutató

A Nagy küzdelem Bibliaóra útmutató

Szerzői joggal védett (C) 2003

Merlin Beerman and Revelation Publications.

Minden jog fenntartva világ szerte.

Forgalmazás feltételei

Az a meggyőződésünk, hogy ha nem másolod és nem terjeszted ezt a kiadványt, azért az Úr iránt tartozol elszámolással. Ezért arra bátorítunk, hogy oszd meg másokkal is és megengedjük neked, hogy mindezt jogdíjmentesen tedd az alábbi feltételek szerint. A jelen tanulmányt tárolhatod PDF formátumban, készíthetsz másolatot róla, vagy is nyomtathatod, hogy megoszthasd. Nem kérhetsz érte pénzt, és nem változtathatsz rajta semmit sem. Minden egyes másolatban szerepelnie kell ennek a szerzői jogi nyilatkozatnak.

www.Bible-Lessons.org

PublisherForGod@gmail.com

Kérdések és válaszok gyűjteménye írta

Merlin Beerman

Illustrations - Copyright (C) Lars Justinen

A kommentárok E.G. White „A Nagy Küzdelem”
című könyvének fejezeteiből származnak

**A jelen kommentár „A Nagy Küzdelem”
című könyvből származik. Amennyiben
mélyíteni szeretnéd a megértésed,
javasoljuk, hogy szerezd be a teljes
könyvet.**

Tartalomjegyzék

- 1. A bűn eredete**
- 2. Ellenségeskedés Ember és Sátán között**
- 3. A gonosz lelkek munkája**
- 4. Sátán csapdái**
- 5. Az első nagy csalás**
- 6. Spiritizmus**
- 7. A közelgő küzdelem**
- 8. A Szentírás védőbástya**
- 9. Az utolsó figyelmeztetés**
- 10. A nyomorúság ideje**
- 11. Isten népe megszabadul**
- 12. A föld pusztulása**
- 13. A küzdelem véget ér**

Melléklet

A Pápaság Célkitűzései

Bevezetés

Ezt a könyvet nem azért adtuk ki, hogy elmondjuk létezik a bűn és annak pusztítása; ez a tény túlságosan nyilvánvaló. A jó és a gonosz, valamint az élet és a halál közötti megbékéltethetetlen közdelem kénytelen résztvevőjeként feltetted valaha is az alábbi kérdéseket:

Hogyan kezdődött ez a nagy harc?

Milyen elvekről van itt szó?

Mennyi ideig fog tartani?

Hogyan fog végződni?

Hogy kerülhető el a megtevesztést?

*Hogyan végződhet a szívemért folyt harc
végérvényes győzelemmel?*

Tudunk a halottakkal kommunikálni?

Mi a létezésem célja?

Honnan tudom, hogy közel a vég?

*Van-e valóban remény egy fájdalomtól,
igazságtalanságtól és haláltól mentes
jövőre?*

Bátorodj fel! Isten, aki megteremtette benned a vágyat egy jobb lét és az igazság után, nem rejtette el előled ezt az életadó tudást.

Szeretnénk meghívni egy hihetetlen utazásra, mely során végig megyünk a Biblián felhasználva a Nagy Küzdelem tanulmányi útmutatót. Amint a fenti kérdésekre válaszokra találsz, többek között megérted azokat a kritikus utolsó időbeli eseményeket is, amelyek lehetővé teszik, hogy felkészülj azoknak a döntéseknek a meghozatalára, amelyek meg fogják határozni az örök sorsod.

1. Lecke

A Bűn Eredete

(1) MIÉRT NEM ISTEN A FELELŐS A BŰNÉRT?

*Senki se mondja, amikor kísértésbe jut:
az Isten kísért engem, mert az Isten a
gonosztól nem kísérthető, és ő maga
sem kísért senkit a gonosszal.*
(Jakab 1:13)

A bűn eredetére lehetetlen olyan magyarázatot találni, ami megindokolná létezését. De eleget tudhatunk mind a bűn eredetéről, mind végleges megszüntetéséről ahhoz, hogy világosan lássuk: Isten igazságosan és jóakarattal kezeli a bűnt. Semmit sem tanít a Szentírás világosabban, mint azt, hogy Isten semmiképpen sem felelős a bűn létrejöttéért; hogy Ő nem vonta

vissza önkényesen kegyelmét; hogy nem volt hiba kormányzatában, ami alkalmat adott volna a lázadásra.

(2) MI A BŰN BIBLIAI DEFINÍCIÓJA?

*Aki bűnt cselekszik, törvényszegést követ el, mert a bűn törvényszegés.
(1 János 3:4)*

A bűn “betolakodó”, amelynek jelenlétét nem lehet megindokolni. A bűn titokzatos, érthetetlen; mentegése egyenlő volna igazolásával. Ha mentséget lehetne találni rá, vagy okot létezésére, akkor megszűnne bűn lenni. A bűnre egyetlen meghatározás van, amelyet Isten Igéje ad: “a bűn pedig a törvénytelenség”; egy olyan elv testet öltése, mely harcban áll Isten kormányzatának alapjával: a szeretet nagyszerű törvényével

(3) MI JELLEMZI ISTEN KORMÁNYZÁSÁNAK NÉGY ALAP PILLÉRÉT?

Igazság és jog trónodnak támasza, szeretet és hűség jár előtted. (Zsoltárok 89:15)

Mivel Isten kormányzatának alapja a szeretet törvénye, az összes teremtetett lény boldogsága azon múlott, hogy tökéletes

összhangban vannak-e a törvény
nagyszerű elvével, az igazságossággal.
Isten szeretetből fakadó szolgálatot kíván
minden teremtményétől — olyan
hódolatot, amely Isten jellemének
megértéséből fakad. A Teremtő nem talál
örömet a kikényszerített
engedelmességben. Mindenkinek szabad
akaratot ad, hogy önként szolgálhasson
neki.

(4) KI AZ, AKI MEGSÉRTETTE EZT A TÖRVÉNYT ÉS KI AZ, AKI A BŰN SZERZŐJÉVÉ LETT?

*Leestél az égről, fényes hajnalcsillag!
Lehulltál a földre, népek legyőzője!
(Ézsaiás 14:12)*

Benne — akit Krisztus után Isten a
legjobban kitüntetett, és aki a menny
lakói közül a leghatalmasabb és
legdicsőségesebb volt — fogant meg a
bűn.

(5) MILYEN ÁLLAPOTBAN TEREMTETTE ISTEN LUCIFERT?

*Feddhetetlen életű voltál teremted
napjától fogva, míg álnokság nem lett
található benned. (Ezékiel 28:15)*

Bukása előtt Lucifer volt az első
oltalmazó kérub.

(6) MILYEN FIZIKAI TULAJDONSÁGON AGYALT LUCIFER, AMELY VÉGÜL ODA VEZETETT, HOGY SAJÁT MAGÁT FELMAGASZTALJA?

*Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra
használtad bölcsességedet a fényűzés
kedvéért. (Ezékiel 28:17)*

Lucifer örökké élvezhette volna Isten megbecsülését, az angyalsereg szeretetét és tiszteletét; használhatta volna nemes képességeit mások áldására és Alkotója dicsőségére. . . . Luciferben lassan-lassan kialakult az önfelmagasztalás vágya. . . Ahelyett, hogy igyekezett volna a teremtmények Isten iránti szeretetét és hűségét a legmagasabb szintre növelni, Lucifer megpróbálta szolgálatukat és hódolatukat a maga számára megnyerni. Ez az angyalfejedelem arra a dicsőségre sóvárgott, amelyet a végtelen Atya egyedül Fiának adott, és olyan hatalomra pályázott, amelynek a gyakorlása egyedül Krisztus kiváltsága volt.

(7) MI AZ ISTEN ELLENI BŰN- LÁZADÁS KÖVETKEZMÉNYE?

*Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten
kegyelmi ajándéka pedig az örök élet*

***Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.
(Róma 6:23)***

Az egész menny örömmel dicsőítette a Teremtőt, és boldogan sugározta vissza dicsőségét. Amíg Istent ilyen tisztelet övezte, az egész mennyben béke és boldogság honolt. Egy disszonáns hang azonban megzavarta a menny harmóniáját. Az “én” szolgálata és magasztalása, amely Isten tervével ellenkezett, balsejtelmeket ébresztett azok lelkében, akiknek Isten dicsősége volt a legfontosabb. A mennyei tanácskozó testületek kérlelték Lucifert. Isten Fia elétárta a Teremtő nagyságát, jóságát és igazságosságát, valamint törvényének szentségét és változatlanóságát. A menny rendjét Isten állapította meg; és ha Lucifer eltér attól, meggyalázza Alkotóját, magát pedig romlásba dönti. De a végtelen szeretettel és irgalommal adott figyelmeztetés csak ellenállást keltett. Lucifer hagyta, hogy a Krisztussal szembeni féltékenység eluralkodjék rajta, és még elszántabb lett.

(8) MILYEN VÁGYHOZ VEZETETT LUCIFER ÖNNÖN BÜSZKESÉGE?

Pedig ezt mondtad magadban:

***Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé
emelem trónomat, odaülök az istenek
hegyére a messze északon. Fölmegyek
a felhők csúcsára, hasonló leszek a
Felségeshez! (Ézsaiás 14:13-14)***

A maga dicsőségétől eltelve
elsőbbtség után vágyott. Lucifer a neki
adományozott magas méltóságot nem
tartotta Isten ajándékának, és nem volt
hálás érte Teremtőjének. Büszkélkedett
fényességével és magasztos helyével.
Istennel egyenlő akart lenni. A mennyei
sereg szerette és tisztelte Lucifert. Az
angyalok boldogan hajtották végre
parancsait, Ő volt a legbölcsebb és
legdicsőségesebb közöttük. De a menny
elismert Királya Isten Fia volt, akinek
hatalma és tekintélye felért az Atyáéval.
Isten mindig Krisztussal tanácskozott,
Lucifer előtt pedig nem tárult fel Isten
minden szándéka. “Miért legyen
Krisztus az első? — kérdezte ez a
hatalmas angyal. — Miért
megbecsültebb Ő, mint Lucifer?”

**(9) MILYEN HÍRNÉVRE TETT
SZERT LUCIFER A MEGTÉVESZŐ
ÖSSZEESKÜVÉSÉVEL?**

***Ti atyátoktól, az ördögtől származtok,
és atyátok kívánságait akarjátok
teljesíteni. Embergyilkos volt kezdettől***

fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor a hazugságot szólja, a magáéból szól, mert hazug, és a hazugság atyja. (János 8:44)

Lucifer eltávozott Isten közvetlen közeléből. Elment, hogy elégedetlenséget szítson az angyalok között. Munkáját titokban végezte, és egy ideig valódi szándékát az Isten iránti tisztelet látszata mögé rejtve igyekezett elégedetlenséget ébreszteni a mennyei lények között. A törvény ellen lázította őket. Azt állította, hogy e törvények szükségtelen korlátokat szabnak. Lucifer arra biztatta az angyalokat, lényük szentségére hivatkozva, hogy kövessék saját akaratuk parancsait. Azzal a kijelentésével, hogy Isten igazságtalan vele, amikor a legnagyobb dicsőségben Krisztust részesíti, sajnálatni akarta magát. Azt állította, hogy nem azért igényel nagyobb hatalmat és dicsőséget, mert önmagát szeretné felmagasztalni, hanem a menny minden lakója számára szabadságot akar biztosítani, hogy eljussanak a lét magasabb szintjére.

(10) MILYEN JELLEMVONÁSÁT MUTATTA MEG ISTEN A LUCIFERREL VALÓ BÁNÁSMÓDJÁVAL, AMELYET VELÜNK SZEMBEN IS MEGNYILVÁNÍT?

Vagy megveted jóságának, elnézésének és türelmének gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz? (Róma 2:4)

A nagy irgalmú Isten sokáig tűrt Lucifernek. Elégedetlenkedése kezdetén Lucifer még nem vesztette el kimagasló helyét; sőt még akkor sem, amikor hazugságait a hűséges angyaloknak mondogatni kezdte. Még sokáig a mennyben maradhatott. Isten újra és újra bocsánatot kínált neki azzal a feltétellel, hogy megbánja bűnét és engedelmeskedik. Isten olyan eszközökkel próbálta Sátánt meggyőzni tévedéséről, amelyeket csak a végtelen szeretet és bölcsesség tud kigondolni. Az elégedetlenség szelleme mindaddig ismeretlen volt a mennyben. Először Lucifer maga sem látta, hova sodródik. Nem volt tisztában a saját érzéseivel. De amikor bebizonyosodott, hogy elégedetlenségének semmi oka nincs, már tudta, hogy tévedett, hogy Isten kívánalmai jogosak, és ezt az egész menny előtt be kell ismernie. Ha ezt megtette volna, megmenthette volna önmagát és sok angyaltársát. Ekkor még nem számolta fel teljesen Isten iránti hűségét. Elhagyta ugyan oltalmazó kérubként betöltött helyét, de ha elismerve a Teremtő bölcsességét,

vissza akart volna térni Istenhez, és örömmel vállalta volna az Isten csodálatos tervében neki szánt helyet, újra elfoglalhatta volna tisztét. De büszkesége nem engedte meghódolni. Elszántan védte a maga álláspontját, bizonygatva, hogy nincs szüksége bűnbánatra, és teljesen belevetette magát az Alkotója elleni nagy küzdelembe.

(11) HÁNY ANGYALT TUDOTT SÁTÁN BECSAPNI A LÁZADÁSA SORÁN?

farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülői készülő asszony elé, hogy amikor szül, felfalja a gyermekét. (Jelenések 12:4)

Lángeszének minden képességét a megtévesztésre összpontosította, hogy megnyerje a vezetése alatt álló angyalok rokonszenvét. Még azt a tényt is, hogy Krisztus figyelmeztette és tanácsolta őt, kiforgatta, és saját áruló céljai szolgálatába állította. Azoknak, akiket a szeretet és a bizalom legerősebb szálai fűztek hozzá, Sátán azt mondta, hogy Isten őt rosszul ítéli meg, álláspontját nem veszi figyelembe, és szabadságát korlátozza. Sátán először csak elferdítette Krisztus szavait, majd megmásította, és kimondottan hazudott,

azzal vádolva Isten Fiát, hogy meg akarja alázni a menny lakói előtt. Ürügyet keresett az angyalokkal való vitára. Azokat pedig, akiket nem tudott fellázítani és teljesen a maga oldalára állítani, azzal vádolta, hogy a mennyei lények érdekeivel szemben közömbösek. Pontosan azzal vádolta az Istenhez hűségeseket, amit ő követett el. Igazolni akarta azt a vádját, hogy Isten igazságtalan vele szemben, ezért a Teremtő szavainak és tetteinek hamis beállításához folyamodott. Isten szándékait ravaszul vitatva el akarta bizonytalanítani az angyalokat. Mindazt, ami egyszerű volt, titokzatosságba burkolta. Ravaszul kiforgatva Jahve legvilágosabb kijelentéseit, kételyt ébresztett velük szemben. Magas beosztása, a menny kormányzatával való szoros kapcsolata nagyobb súlyt adott állításainak, és sok angyalt rábírt arra, hogy lázadjon a Menny tekintélye ellen, miként ő is.

**(12) MIÉRT ENGEDTE MEG
ISTEN VÉGTELEN
BÖLCSESSÉGÉBEN, HOGY
LUCIFER TELJES MÉRTÉKBEN
MEGMUTASSA VALÓS
JELLEMÉT?**

*Aki feddhetetlenül él, biztonságban él, de
aki görbe úton jár, az kitudódik róla.
(Példabeszédek 10:9)*

A bölcs Isten hagyta, hogy Sátán addig folytassa munkáját, mígnem az elégedetlenség szelleme nyílt lázadássá érett. Sátán terveinek teljesen ki kellett bontakoznia ahhoz, hogy valódi jellegüket és céljukat mindenki felismerhesse. Lucifernek mint felkent kérubnak kimagasló helye volt; a mennyei lények végtelenül szerették, és nagy befolyást gyakorolt rájuk. Isten uralma nemcsak a menny lakóira terjedt ki, hanem minden teremtményére, a világegyetem összes lakójára is. Sátán azt gondolta, hogy ha az angyalokat maga mellé tudja állítani, akkor a többi világ is vele tart. Saját szempontjait ravaszul előtérbe helyezte, hogy célját elérje. Nagyon ügyesen tudott hazudni, és a hazugság mögé bújva előnyt szerzett magának. Még a hűséges angyalok sem voltak egészen tisztában jellemével, sem azzal, hogy tevékenysége hova vezet.

(13) ISTEN MIÉRT NEM PUSZTÍTOTTA EL SÁTÁNT MÁR A LÁZADÁSA KEZDETÉN?

A Mindenhatót nem tudjuk megtalálni, hatalma fenséges. A jogot és a teljes igazságot mégsem nyomja el. (Jób 37:23)

A végtelen Bölcsesség még akkor sem pusztította el Sátánt, amikor már eldöntött tény volt, hogy nem maradhat tovább a mennyben. Mivel Isten csak szeretetből fakadó szolgálatot fogadhat el, teremtményei engedelmességének arra a meggyőződésre kell épülnie, hogy Isten jó és igazságos. Mivel a menny és a többi világ lakói akkor még nem ismerték a bűn jellegét és következményeit, nem látták volna meg Isten igazságos és irgalmas voltát, ha Sátánt elpusztítja. Ha Sátán azonnal megszűnt volna létezni, Istent inkább félelemből szolgálták volna, mint szeretetből. A csaló befolyása nem szűnt volna meg teljesen, és nem semmisült volna meg egészen a lázadás szelleme. A bűnnek be kellett érnie. Sátánnak az egész világegyetem érdekében, amelynek korszakai szünet nélkül peregnek, alaposabban ki kellett bontakoztatnia elveit, hogy az Isten kormányzása elleni vádját igazi megvilágításban lássa minden teremtetett lény, és hogy Isten igazságossága, irgalma és törvényének változhatatlansága örökre vitán felül álljon. Sátán lázadása tanulságul szolgál a világegyetem számára az egymást követő századok során; örök bizonyságul a bűn jellegéről és borzalmas következményeiről.

(14) MILYEN KATASZTRÓFÁLIS ESEMÉNYHEZ VEZETETT SÁTÁN LÁZADÁSA?

Ezután háború támadt a mennyben: Mihály és angyalai harcra keltek a sárkánnyal, és a sárkány is harcra kelt angyalaival együtt, de nem tudott felülkerekedni; és azért többé nem volt maradása a mennyben. És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek. (Jelenések 12:7-9)

A mennyben folyó küzdelem utolsó percéig a nagy bitorló igazolni próbálta magát. Amikor elhangzott a kijelentés, hogy Sátánnak összes hívével együtt el kell a boldogság honát hagynia, a lázadó vezér arcátlanul kimondta, hogy semmibe veszi a Teremtő törvényét. Megismételte azt az állítását, hogy az angyaloknak nincs szükségük irányításra, hanem hagyni kell, hogy tegyék azt, amit tenni akarnak, és akaratuk mindig jól fogja őket irányítani. Isten törvényeit a szabadság korlátjának bélyegezte, és kijelentette: el kell törölni a törvényt, hogy a mennyei seregek a törvény korlátjától

megszabadulva a lét magasabb,
dicsőségesebb szintjére juthassanak.

(15) HOL HOZOTT LÉTRE SAJÁT KIRÁLYSÁGOT SÁTÁN, MIUTÁN A MENNYBŐL LE LETT VETVE?

És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek. (Jelenések 12:9)

Ugyanaz a szellem, amely lázadást szított a mennyben, a földön még mindig lázadást sugall. Sátán ugyanazt a módszert alkalmazza az emberek között, amit egykor az angyaloknál. Az ő szelleme uralja az engedetlenség fiait, akik hozzá hasonlóan igyekeznek lerombolni Isten törvényének korlátait, és szabadságot ígérnek a parancsolatok áthágóinak. A bűn megfeddése ma is gyűlöletes és ellenállást vált ki az emberekben. Amikor Isten intő üzenetei érintik a lelkiismeretet, Sátán arra indítja az embert, hogy igazolja magát, és próbáljon másokat is rábírni a bűneivel való egyetértésre. Az ember ahelyett, hogy hibáit kijavítaná, felháborodást szít a dorgáló ellen, mintha ő volna a probléma egyedüli oka. Az igazi Ábel napjaitól fogva

mindmáig ez a lelkiület mutatkozik meg azok ellen, akik el merik ítélni a bűnt. Sátán, aki a mennyben Isten jellemét hamis színben tűntette fel, és Alkotóját szigorúnak és kegyetlennek bélyegezte, az embert ugyanezzel az eszközzel vette rá a bűnre. E sikere után kijelentette, hogy Isten igazságtalan korlátozásai okozták az ember bukását, miként az ő lázadását is.

(16) MILYEN ISTEN IGAZI JELLEME?

Elvonult előtte az Úr, és így mondta azt ki: Az Úr, az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! Megtartja szeretetét ezerízig, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat és a fiak fiait harmad- és negyedízig. (2 Mózes 34:6-7)

(17) HOGYAN MUTATTA BE ISTEN AZ Ő NAGY SZERETETÉT ÉS KEGYELMÉT?

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)

Isten megvédte trónja becsületét, és kinyilvánította igazságosságát, amikor Sátánt kiűzte a mennyből. De amikor az ember a hitehagyó lelkiület csalásainak engedve vétkezett, Isten bizonyosságot tett szeretetéről azzal, hogy egyszülött Fiát halálra adta az elbukott emberért. Az engesztelésben megmutatkozik Isten jelleme. A kereszt súlyos érvelése az egész világegyetem előtt bebizonyítja, hogy a bűn útjáért, amelyet Lucifer választott, semmiképp sem lehet Isten kormányzatát vádolni.

(18) HOGYAN ADTAK HANGOT SÁTÁN ROSSZINDULATÚ SZÁNDÉKÁNAK A GONOSZ EMBEREK, AMIKOR JÉZUS FÖLDI KÜLDETÉSÉT TÖNKRE AKARTÁK TENNI?

Azok ismét felkiáltottak: "Feszítsd meg!" (Márk 15:13)

A Krisztus és Sátán közötti küzdelemben a Megváltó földi szolgálata során a nagy csaló jelleme lelepleződött. Semmi sem téphette volna ki erősebben a mennyei angyalok és az egész hűséges világegyetem lakóinak szívéből a Sátán iránti szeretetet, mint az, hogy Sátán kegyetlen harcot indított a világ Megváltója ellen. Kihívóan követelte, hogy Krisztus hódoljon meg

előtte. Elbizakodott vakmerőségében felvitte Krisztust a hegycsúcsra és a templom tetejére. Gonosz szándékát elárulta, amikor arra biztatta, hogy ugorjon le a szédítő magasból. Sátán elszánt rosszindulattal helyről-helyre üldözte a Megváltót. Azt sugallta a papoknak és a népnek, hogy utasítsák el szeretetét, és azt kiáltsák: “Feszítsd meg! Feszítsd meg!”. Mindez megdöbbenetete és felháborította a világegyetem lakóit.

Sátán bűnére nem volt mentség. A hazug és gyilkos öcszaló megmutatta valódi jellemét. Nyilvánvaló volt, hogy ugyanazt a lelkületet tanúsította volna, ha irányíthatta volna a menny lakóit, mint amivel hatalmában tartotta az embereket. Azt állította, hogy Isten törvényének áthágása szabadságot és dicsőséget teremtet. De bebizonyosodott, hogy a következmény rabszolgaság és gyalázat.

(19) MIT ÉRT EL ISTEN AZZAL, HOGY SAJÁT FIA FELÁLDOZÁSÁN KERESZTÜL MUTATTA MEG A SAJÁT JELLEMÉT AZ EGÉSZ UNIVERZUMNAK?

Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. (2 Korintus 5:18)

Világossá vált, hogy Isten mennyire iszonyodik a lázadás indítékaitól. Az egész menny láthatta Isten igazságos voltát mind Sátán elítélésében, mind pedig az ember megváltásában. Lucifer kijelentette: ha Isten törvénye változhatatlan, ha a büntetést nem lehet elengedni, akkor minden törvényszegőt örökre ki kell rekeszteni a Teremtő kegyelméből. Azt állította, hogy a bűnös emberiség nem válható meg, ezért az ő jogos zsákmánya. De Krisztus halála olyan érv volt az ember érdekében, amit nem lehetett megdönteni. A törvény büntetése Krisztust érte, ki Istennel egyenlő, az ember pedig magáénak tudhatja Krisztus igaz életét, és töredelmes, alázatos étellel győzhet Sátán halmán, miként Isten Fia győzött. Isten igaz, és megigazítja, azokat akik hisznek Jézusban.

(20) MI VOLT KRISZTUS MEGHATÁROZOTT KÜLDETÉSE?

"Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltssem azokat. (Máté 5:17)

Krisztus azonban nemcsak azért vállalta a szenvedést és a halált, hogy megváltsa az embert. Azért jött, hogy a

“törvényt naggyá” tegye és
“dicsőségessé”. Nemcsak azért jött,
hogy e föld lakói úgy tekintsék a
törvényt, ahogy kell, hanem azért is,
hogy az egész világegyetemnek
megmutassa: Isten törvénye
változhatatlan. Ha a törvényt el lehetett
volna törölni, akkor Isten Fiának nem
kellett volna élete feláldozásával
engesztelést szereznie annak
áthágásáért. Krisztus halála bizonyítja a
törvény változhatatlanságát. A bűnös
megváltásáért hozott áldozat, amelyre a
végtelen szeretet készítette az Atyát és a
Fiút, az egész világegyetem előtt arról
tesz bizonyosságot, hogy Isten
törvényének és kormányzásának alapja:
igazságosság és irgalom. Ennek
bizonyítására kevesebb, mint ez az
engesztelés nem lett volna elég.

(21) MILYEN HITVALLÁST TESZ MAJD MINDEN TEREMTETT LÉNY A NAGY KÜZDELEM VÉGÉN?

*hogy Jézus nevére minden térd megha-
joljon, mennyeieké, földieké és
földalattiaké; és minden nyelv vallja,
hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten
dicsőségére. (Filippi 2:10-11)*

A végső ítéletkor bebizonyosodik,
hogy a bűnre semmiféle ok nincs. Amikor

az egész föld Bírāja Sátánnak szegezi a kérdést: “Miért lázadtál ellenem, és ragadtad el tőlem országom polgárait?” — a bűn szerzőjének nem lesz semmi mentsége. Minden száj megnémul, és a lázadás serege szóttan lesz.

(22) MILYEN KIÁLTÁS HIRDETTE SÁTÁN KÖZELGŐ VESZTÉT?

... ezt mondta: "Elvégeztetett!" És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. (János 19:30)

A Golgota keresztje nemcsak a törvény változhatatlanságát hirdeti a világegyetemnek, hanem azt is, hogy a bűn zsoldja a halál. A haldokló Megváltó “elvégeztetett” kiáltásával megkondult Sátán felett a lélekharang. Az oly régóta folyó nagy küzdelem eldőlt, és most már biztos volt, hogy a bűn végleg megsemmisült. Isten Fia átlépte a sír kapuját, hogy “a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt” (Zsidók 2:14).

(23) MI LESZ SÁTÁN VÉGSŐ SORSA ÉS AZOKÉ, AKIK RAGASZKODNAK A BÜSZKESÉGHEZ ÉS A GONOSZSÁGHOZ?

Mert íme, eljön az a nap, és izzik, mint a sütőkemence. Olyan lesz minden

kevély és minden gonosztevő, mint a polyva, és elégeti őket az eljövendő nap – ezt mondja a Seregek Ura –, és nem hagy rajtuk sem gyökeret, sem ágot. (Malakiás 4:1)

Lucifer magas méltóságra vágyott, és ezért ezt mondta: “Az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, ... hasonló leszek a Magasságoshoz.” Isten pedig kijelenti: “Tevélek hamuvá a földön... s többé örökké nem leszel!” (Ézsaiás 14:13-14; Ezékiel 28:18-19).

(24) MILYEN ÍGÉRETRE TARTHANAK IGÉNYT A MEGVÁLTOTTAK ÉS AZ UNIVERZUM A NAGY KÜZDELEM VÉGÉN?

Mit terveztek ti az Úr ellen? Ha ő véget vet valaminek, nem lesz szükség még egy csapásra! (Náhum 1:9)

Az egész világegyetem látni fogja a bűn jellegét és következményeit. A bűn végleges megsemmisítése, ami kezdetben az angyalokat megfélemlítette, Istent pedig meggyalázta volna, most bizonyítja Isten szeretetét, és megalapozza dicsőségét a világegyetem lényei előtt, akik boldogan teljesítik akaratát, akiknek szívében van törvénye. Soha

többé nem lesz gonoszság. Isten Igéje így hangzik: “Nem leszen kétszer veszedelem” (Náh 1:9). Isten törvényét, amelyet Sátán a szolgaság jármának bélyegzett, minden lény a szabadság törvényeként fogja tisztelni. A próbára tett és a próbából győztesként kikerült teremtettség soha többé nem lesz hűtlen azzal szemben, aki tökéletesen bemutatta mérhetetlen szeretetét és végtelen bölcsességét.

Most már értem, hogy a kevélység és a bűn először Lucifer szívében született meg. Tudom, hogy Isten abban a pillanatban elpusztíthatta volna, viszont, ha azt megteszi, akkor az Ő összes teremtetett lénye félelemből engedelmeskedett volna neki.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Már megtapasztaltam azt a fajta nyomorúságot, amelyet Isten szeretet-alapú elveinek a megsértése eredményez. Szeretetet, méltányosságot és kegyelmet látok megnyilvánulni, ha azoknak engedelmeskedem.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Most már értem, hogy Isten az ő bölcsességében megengedte, hogy a bűn végig fussa gonosz pályáját, hogy az egész

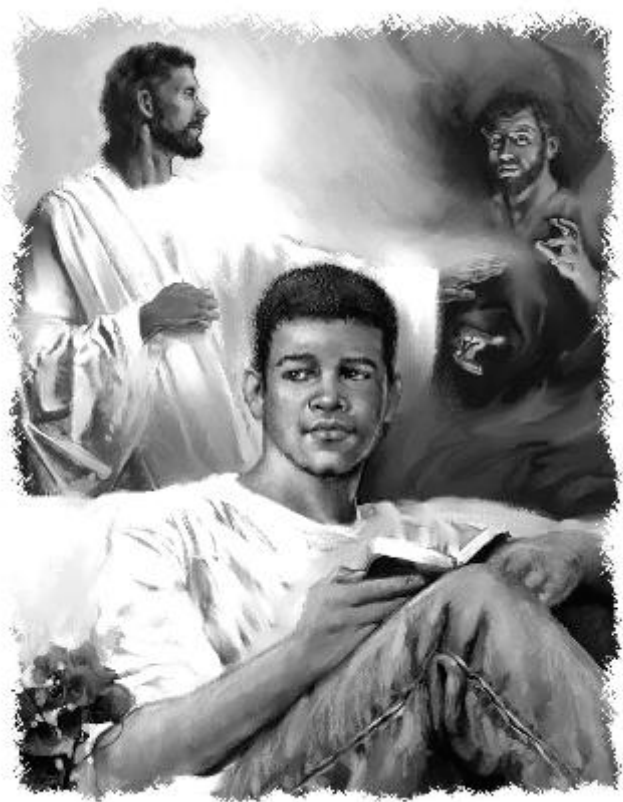
***univerzum szemtanúja legyen a szörnyű
hatásának és meglássa Sátán igazi jellemét.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Szeretném megragadni Isten hatalmas
kegyelmét, melyet az Ő Fia áldozata
által biztosított a számunkra. Örülök
annak, hogy ez által a törvény
követelése teljesült. Az Ő
bölcességében Ő igazságos és
mindenkit megigazít, aki hisz benne.***

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

2. Lecke

“Ellenségeskedést szerzek ...”

**(1) MILYEN NAGY ÍGÉRETET
TETT ISTEN A BUKOTT
EMBERNEK REMÉNYSÉGÜL?**

*Ellenségeskedést támasztok közted és
az asszony közt, a te utódod és az ő
utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg
a sarkát mardosod. (1 Mózes 3:15)*

Az ember bukása után a Sátánra kimondott isteni ítélet szintén prófécia volt, amely az idők végéig átfogta a századokat, és előre jelezte, hogy a nagy küzdelemben a föld minden népe részt fog venni. Isten kijelentette:

“Ellenségeskedést szerzek”. Ez az ellenségeskedés nem természetes. Amikor az ember áthágta Isten törvényét, természete gonosz lett, és Sátán befolyása alá került, nem pedig ellentétbe vele. A bűnös ember és a bűn szerzője között nem természetszerű az ellenségeskedés. A hitehagyás mindkettőt gonosszá tette. A pártütő sohasem nyugszik, kivéve, ha megértést és támogatást kap azoktól, akiket rá tud venni példája követésére. A bukott angyalok és a gonosz emberek egymás elkeseredett bajtársai lettek. Ha Isten nem lépett volna különös módon közbe, Sátán és az ember szövetséget kötött volna a Menny ellen; és a Sátán elleni ellenségeskedés helyett az egész emberi család Isten ellen lázadt volna.

(2) MILYEN KONKRÉT PARANCSOT ÉS FIGYELMEZTETÉST ADOTT ISTEN ÁDÁMNAK ÉS ÉVÁNAK?

*de a jó és a rossz tudásának fájáról
nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell
halnod. (1 Mózes 2:17)*

(3) MILYEN ELLENSZEGÜLÉS HOZOTT PUSZTULÁST A FÖLDRE ÉS MITŐL BUKOTT EL AZ EMBERISÉG?

***Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni
arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg
kíváncsú is az a fa, mert okossá tesz:
szakított a gyümölcséből, evett, majd adott
a vele levő férjének is, és ő is evett.
(1 Mózes 3:6)***

(4) MI A KÍSÉRTÉS?

***Teljes örömmel tartsátok, testvéreim,
amikor különféle kísértésekbe estek,
tudván hogy hitetek próbája
állhatatosságot eredményez. (Jakab
1:2-3)***

(5) KITŐL JÖN MINDEN KÍSÉRTÉS?

***Amikor az ördög elvégzett minden
kísértést, eltávozott tőle egy időre.
(Lukács 4:13)***

Sátán nemcsak az angyalokat
lázította fel, hanem az embert is bűnre
csábította, hogy a Menny elleni
harcában társakra találjon. Ami a
Krisztussal szembeni gyűlöletet illeti,
közte és a bukott angyalok között nem
volt semmi ellentét. Míg minden
másban viszálykodtak, a világegyetem
Urának tekintélyét közös erővel
támadták. De amikor Isten meghirdette a
Sátán és az asszony — az ő magva és az
asszony magva — közötti
ellenségeskedést, Sátán tudta, hogy az

emberi természetet nem fertőzheti zavartalanul; tudta, hogy az ember képes lesz hatalmának ellenállni.

(6) KINEK A KÉPÉRE LETT AZ EMBER TEREMTVE ÉS MI MOTIVÁLJA SÁTÁNT, HOGY ELPUSZTÍTSA AZ EMBERISÉGET?

Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.

(1 Mózes 1:27)

Sátán ellenségeskedése azért lobbant fel az emberiség ellen, mert Isten szeretete és irgalma Krisztus által az ember felé fordul. Sátán szeretné megghiúsítani Isten tervét, az ember megváltását; szeretné meggyalázni Istent kezemunkája eltorzításával és bemocskolásával; fájdalmat akar okozni a mennyben; és be akarja tölteni a földet jajjal és nyomorúsággal. E bajoknak pedig az az oka — mondja —, hogy Isten embert teremtett.

(7) MILYEN ÍGÉRETÜNK VAN ÉS HOGYAN LEHET A MIÉNK KRISZTUS EREJE?

Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak: hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek és

***megmeneküljetelek attól a pusztulástól,
amelyet a kívánság okoz a világban. (2
Péter 1:4)***

Az ember lelkébe plántált krisztusi kegyelem támaszt ellenségeskedést Sátán ellen. E megtérítő kegyelem és megújító erő nélkül az ember örökre Sátán foglya maradna; olyan szolga, aki mindig készségesen teljesíti Sátán parancsát. De a lélek új alapelve harcot támaszt ott, ahol korábban béke volt. A Krisztustól kapott erő teszi képessé az embert arra, hogy a zsarnokot és a bitorlót elutasítsa. Azok, akik nem szeretik a bűnt, hanem gyűlölik, akik ellenzik és legyőzik azokat az indulatokat, amelyek fogva tartják őket, olyan erő birtokában vannak, amely kizárólag felülről származik.

**(8) KRISZTUS MELY ISTENI
JELLEMVONÁSA VÁLTOTTA KI
AZ ISTENTELENEK SZÍVÉBEN
AZT, HOGY KERESZTRE
FESZÍTSÉK?**

***Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent
meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy
őbenne nincsen bűn. (1 János 3:5)***

A krisztusi és a sátáni lelkület közti ellenségeskedésről megdöbbentő bizonyosságot tett a világ Jézus

fogadásakor. Nem annyira az a tény készítette a zsidókat Jézus elvetésére, hogy a Megváltó világi gazdagság, pompa és ragyogás nélkül jelent meg. Hiszen látták, hogy olyan hatalma van, ami ellensúlyozza e külső értékek hiányát. Krisztus tisztasága és szentsége hívta ki a gonoszok gyűlöletét. Önmegtagadó, büntelen, szent élete a büszke, érzéki néppel szemben állandó rosszallás volt. Ez váltott ki ellenségeskedést Isten Fia ellen.

(9) MILYEN BÁNÁSMÓDRA SZÁMÍTHATUNK A VILÁGTÓL KRISZTUS KÖVETŐIKÉNT?

De mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják. (2 Timóteus 3:12)

Krisztus követőivel szemben éppolyan ellenségeskedés mutatkozik, mint Mesterükkel szemben. Azok, akik felismerik a bűn undorító jellegét, és felülről való erővel ellenállnak a kísértésnek, biztosan felkeltik Sátán és alattvalói haragját. Az igazság tiszta elveinek gyűlölete, az igazság védelmezőinek gyalázása és üldözése addig fog tartani, amíg lesz bűn és bűnös. Krisztus követői és Sátán szolgái nem érthetnek egyet. A kereszt botránkoztatása még nem szűnt meg.

(10) MI AZ A KÉT LÉPÉS, AMIT BE KELL TARTANUK AHHOZ, HOGY LEGYŐZZÜK SÁTÁN EREJÉT?

*Engedelmeskedjete az Istennek,
de álljatok ellen az ördögnek, és elfut
tőletek. (Jakab 4:7)*

Sátán minden erejét összeszedi, és minden képességét latba veti a küzdelemben. Vajon miért nem ütközik nagyobb ellenállásba? Krisztus katonái miért olyan álmosak és közömbösek? Mert nagyon laza a kapcsolatuk: mert nagy híjával vannak Lelkének. Nem vetik meg a bűnt és nem borzadunk tőle, miként Mesterük. Nem állnak ellene oly határozottan és eltökélten, mint Krisztus. Nem látják, hogy milyen mérhetetlen gonosz és veszélyes dolog a bűn; nem látják a sötétség fejedelmének jellemét és hatalmát. Sokan azért nem szegülnek szembe Sátánnal és ténykedésével, mert hatalmát és rosszindulatát, a Krisztus és egyháza elleni mérhetetlen harcát kevésbé ismerik. Tömegek vannak tévedésben. Nem tudják, hogy ellenségük hatalmas hadvezér, aki a gonosz angyalokat irányítja, és jól bevált terv szerint és ügyes hadmozdulatokkal harcol Krisztus ellen, hogy meggátolja a lelkek megmentését. Az állítólagos

keresztények, sőt még az evangélium szolgái is ritkán említik Sátánt; esetleg csak mellékesen a szószéken. Nem vesznek tudomást állandó működéséről és sikereiről. Semmibe veszik azt a sok-sok intést, amelyek ravaszságára hívják fel figyelmüket, mintha még létezéséről sem akarnának tudni.

(11) MI SÁTÁN ÁLLANDÓ CÉLJA?

Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg a Krisztus dicsőségéről szóló evangélium világosságát, aki az Isten képmása. (2 Korintus 4:4)

Míg az emberek mit sem tudnak Sátán stratégiájáról, ez az éber ellenség állandóan a nyomukban van. Beférkőzik otthonunk minden zugába, városaink minden utcájába, a templomokba, az országos tanácskozásokba, a törvényszékekbe; zavart okoz, ámít, megbabonáz; mindenütt rombolja a férfiak, nők és gyermekek lelkét; megosztja a családokat; gyűlöletet, versengést, viszályt, lázadást, gyilkosságot okoz. És mintha a keresztény világ ezeket mind Istennek tulajdonítaná, létezésüket pedig szükségszerűnek. Sátán szakadatlan igyekezettel próbálja Isten népét hatalmába keríteni azoknak a

korlátoknak ledöntésével, amelyek a világtól elválasztják őket. Az ősi Izrael vétkezett, amikor a pogányokkal tiltott kapcsolatokat létesített. A modern Izrael hasonlóképpen jut tévútra. “E világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe” (2Kor 4:4). Azok, akik nem állnak eltökélten Krisztus oldalára, Sátánt szolgálják. A meg nem tisztult szív szereti a bűnt; szívesen elköveti és mentegeti. A megújult szív pedig gyűlöli a bűnt, és eltökélten harcol ellene. Amikor a keresztények gonosz és hitetlen emberek társaságát keresik, kísértésnek teszik ki magukat. Sátán elrejtőzik előlük, és megtévesztő leplét lopva szemük elé vonja. A megtévesztettek nem látják be, hogy az ilyen társasággal Sátán ártani akar nekik, és míg e társaságban jellemük, beszédük, minden tettük a világhoz hasonul, egyre jobban megvakulnak.

(12) MI AZ EGYEDÜLI MÓDJA ANNAK, HOGY NE HASONULJUNK EZZEL A VILÁGGAL?

*A bűnösök ösvényére ne lépj, ne járj
a gonoszok útján! (Példabeszédek
4:14)*

A világ szokásaihoz való igazodás világiassá teszi az egyházat. Így nem lehet a világot Krisztusnak megnyerni. A bűnnel való barátkozás elkerülhetetlen következménye, hogy a bűn nem tűnik már olyan visszataszítónak. Aki önként társul Sátán szolgálóihoz, csakhamar nem fog félni Sátántól. Ha a kötelesség útján bajba sodródunk, miként Dániel a király udvarában, biztosak lehetünk Isten védelmében; de ha mi tesszük ki magunkat a kísértésnek, előbb vagy utóbb elbukunk.

(13) KIK AZOK, AKIKRE FIGYLEMEZTET AZ IGE ÉS KIK AZOK, AKIKET JOBB, HA NEM CSODÁLUNK?

Ne irigyeld a rossz embereket, és ne kíváncsi legyél velük lenni! (Példabeszédek 24:1)

A kísértő sokszor azok által dolgozik a legsikeresebben, akik a legkevésbé tűnnek szolgálóinak. A tehetségeseket és művelteket úgy csodálják és tisztelik az emberek, mintha ezek a képességek ellensúlyozhatnák az istenfélelem hiányát, vagy jogcímet adnának Isten kegyeihez. A képesség és a műveltség ugyan Isten ajándéka, de ha ezzel akarjuk pótolni a hiányzó kegyességet;

ha ahelyett, hogy közelebb vinne Istenhez, eltávolít tőle, akkor átokká és tőrre lesz. sokan azt gondolják, hogy az udvariasság és a jó modor bizonyos értelemben mindig krisztusi tulajdonság. Soha nem volt ennél nagyobb tévedés. E tulajdonságoknak minden keresztény jellemét ékesítenie kellene, mert nagy súlyt adnának az igaz vallásnak, de ha nem szenteljük Istennek őket, e tulajdonságok is a bűn forrásai. Sok művelt és kellemes modorú ember, aki nem vetemedne közismerten erkölcstelennek bélyegzett tettekre, Sátán kezében elegáns eszköz, Ezek az emberek — csalárd, álnok befolyásuk és példájuk miatt — Krisztus ügyének veszélyesebb ellenségei, mint a tudatlanok és a műveletlenek.

(14) KI A BÖLCSESSÉG ÉS SZELLEMI ERŐ EGYEDÜLI FORRÁSA?

Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. (Zsoltárok 46:2)

Buzgó ima és Istenbe vetett bizalom által jutott Salamon olyan bölcsességhez, amely felkeltette a világ csodálatát. De, amikor ereje Forrásától elfordult, és önmagában bízva tett lépéseket, a kísértő zsákmánya lett.

Azok a csodálatos képességek tehát, amelyeket a legbölcsebb király kapott, a lelkek ellenségének hatékony eszközévé tették.

(15) MILYEN STRATÉGIÁT ALKALMAZ SÁTÁN ARRANÉZVE, HOGY Ő GYŐZZÖN EBBEN A NAGY KÜZDELEMBEN?

Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroslán jár szerte, keresve, kit nyeljen el. (1 Péter 5:8)

Ádám korától kezdve mindmáig nagy ellenségünk a sanyargatásra és a pusztításra fordítja hatalmát. Most készül az egyház elleni utolsó hadjáratára. Azok, akik Jézust akarják követni, harcba sodródnak ezzel a könyörtelen ellenséggel. A keresztény ember minél inkább követi mennyei Példaképét, annál biztosabb, hogy Sátán támadásainak célpontjává lesz. Akik tevékenyen részt vesznek Isten ügyében; akik igyekeznek leleplezni a gonosz csalásait, és bemutatni Krisztust az embereknek, mindazok Pállal együtt elmondhatják, hogy az Urat alázatos lélekkel, könnyhullatások és kísértések között szolgálják.

(16) MI VÉD MEG MINKET A GONOSZ FORTÉLYAITÓL?

***Öltsétek magatokra az Isten
fegyverzetét, hogy megállhassatok az
ördög mesterkedéseivel szemben.
(Efézus 6:11)***

Sátán a legádázabb és legravaszabb kísértéseivel támadta meg Krisztust, de minden összecsapásnál kudarcot vallott. Azok a csaták miértünk folytak; és azok a győzelmek lehetővé teszik számunkra a győzelmet. Krisztus mindenkinek erőt ad, aki kér tőle. Sátán senkit nem győzhet le saját beleegyezése nélkül. A kísértő nem kapott hatalmat az akarat irányítására, sem pedig a bűn kikényszerítésére. Elcsüggeszthet, de nem szennyezhet be. Meggyötörhet, de nem fertőzhet meg. Az a tény, hogy Krisztus győzött, öntsön bátorságot követőibe, hogy hősiesen küzdjenek a bűn és a Sátán ellen!

(17) HOGYAN KERÜLHETJÜK EL A BESZENNYEZŐDÉST?

***Hogyan tarthatja tisztán életútját az
ifjú? Úgy, hogy megtartja ígédet.
(Zsoltárok 119:9)***

(18) MILYEN ÍGÉRETÜNK VAN ERRE ISTENTŐL?

***Emberi erőt meghaladó kísértés még
nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és***

nem hagy titeket erőőkön felül kísértetni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy elbírájátok azt viselni. (1 Korintus 10:13)

Hálás vagyok Isten azon ígéretéért, hogy ellenszenvet helyez az Ő gyermekei szívébe Sátán iránt.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Imádkozom szellemi bölcsességért és Isten ígéje iránti nagyobb vágyért, és kegyelme által elhatározom, hogy ellenállok Sátán minden közeledésének.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Megragadom Isten ígéretét, miszerint nem engedi, hogy olyan kísértés érjen, amit nem tudok elhordozni, és imádkozom bölcsességért, hogy a szabadulást válasszam.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudatában vagyok annak, hogy üldözés érheti azokat, akik Krisztusért élnek, és hajlandó vagyok szeretetben elviselni azt Ő érte.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

3. Lecke

A Gonosz Lelkek Munkája

**(1) HOGY UTAL A SZENTÍRÁS A
GONOSZ EREJÉRE EBBEN A
NAGY KÖZDELEMBEN?**

Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. (Efézus 6:12)

A látható és a láthatatlan világ közti kapcsolat, Isten angyalainak szolgálata és a gonosz lelkek munkája, amelyről a Szentírás világosan tanúskodik, elválaszthatatlanul összefonódik az emberiség történelmével. Az emberek egyre kevésbé hisznek a gonosz lelkek

létezésében, a szent angyalokat pedig, akik szolgálnak “azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget” (Zsid 1:14) a halottak lelkének tartják. De a Szentírás nemcsak tanítja, hogy léteznek angyalok, mind jók, mind gonoszak, hanem tagadhatatlanul bizonyítja azt is, hogy ezek nem halott emberek lelkei.

(2) HOL LAKTAK AZ ANGYALOK MIELŐTT A NAGY KÜZDELEM ELKEZDŐDÖTT?

És láttam, és sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt; (Jelenések 5:11)

(3) HOGY NEVEZI A SZENTÍRÁS A BUKOTT ANGYALOKAT?

Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek. (Jakab 2:19)

(4) HOL ÉLNEK EZEK A BUKOTT LÉNYEK MOST?

És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek. (Jelenések 12:9)

(5) MILYEN BESOROLÁST KAPOTT AZ EMBER A TEREMTÉSEKOR AZ ANGYALOKHOZ KÉPEST?

*Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél,
dicsőséggel és méltósággal koronáztad
meg. (Zsoltárok 8:6)*

Az ember teremtése előtt már voltak angyalok, mert a föld alapjainak lefektetésekor “együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadozának” (Jób 38:7). Az ember bukása után — mielőtt még egy ember is meghalt volna — Isten angyalokat küldött az élet fájának őrzésére. Az angyalok természetüknél fogva magasabb rendű lények, mint az emberek, pedig a zsoltáríró az emberről is ezt mondja: “kevéssel tetted őt (az embert) kisebbé az Istennél”.

(6) HOGYAN BESZÉL A SZENTÍRÁS AZ ISTEN ÁLTAL TEREMTETT ANGYALOK SZÁMÁRÓL?

*És láttam, és sok angyal hangját
hallottam a trónus, az élőlények és a
vének körül, számuk tízezerszer
tízezer és ezerszer ezer volt;
(Jelenések 5:11)*

A Szentírás tájékoztat a mennyei lények számáról, hatalmáról és dicsőségéről, Isten kormányzatával való kapcsolatukról, valamint a megváltás munkájához való viszonyukról. “Az Úr a mennyekbe helyeztette az ő székét és az Ő uralkodása mindenre kihat.” A próféta pedig ezt mondja: “Hallám a királyi szék... körül sok angyalnak szavát.” A királyok Királyának fogadótermében szolgálnak az angyalok, a “hatalmas erejűek”, az “Ő szolgálai, akaratának teljesítői”, “hallgatván az Ő rendeletének szavára” (Zsolt 103:19-21; Jel 5:11). Dániel próféta ezerszer ezer és tízezerszer tízezer mennyei követet látott. Pál apostol pedig “angyalok ezrei”-ről beszélt (Dán 7:10; Zsid 12:22).

(7) HÁNY ANGYAL VÁLASZTOTTA A GONOSZT?

farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülni készülő asszony elé, hogy amikor szül, felfalja a gyermekét. (Jelenések 12:4)

(8) MILYEN AZ ANGYALOK FIZIKAI MEGJELENÉSE?

Ilyenek voltak az élőlények: külsejük olyan volt, mint az izzó parázs, és az

élőlények közt, mintha égő fáklyák lobogtak volna. Tűz ragyogott, és a tűzből villámok cikáztak. Az élőlények járása-kelése olyannak látszott, mint a villámlás. (Ezékiel 1:13-14)

Az angyalok Isten követeként úgy jelennek meg, “mint a villámlás cikázása” (Ez 1:14); vakító fény kíséretében, sebesen repülnek. Amikor az angyal, akinek tekintete “olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó”, megjelent a Megváltó sírjánál, az örök reszkettek a félelemtől, “és olyanokká lőnek, mint a holtak” (Mt 28:3-4).

(9) MILYEN ESEMÉNY IRJA LE, HOGY MEKKORA EREJE VAN ISTEN EGYETLEN ANGYALÁNAK?

Azon az éjszakán eljött az Úr angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggel fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt. (2 Királyok 19:35)

Amikor Szanherib, a gőgös asszír gyalázta és káromolta Istent, és Izraelt elpusztítással fenyegette, “azon az éjszakán kijött az Úr angyala, és levágott az assiriabeli táborban száznyolcvanötezeret”. Az angyal “megöle minden erős vitézt, elöljárót és vezért” Szanherib seregében. “És

(Szanherib) nagy szégyennel megtére az ő földébe” (2Kir 19:35; 2Krón 32:21).

(10) MILYEN SZEREPEL LÁTTAL EL ISTEN A MEGMARADT ANGyalOKAT AZ EMBER BUKÁSA UTÁN?

Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget?
(Zsidók 1:14)

Isten angyalok útján terjeszti ki irgalmát gyermekeire. Angyalokat küldött Ábrahámhoz az áldás ígéretével. Sodoma kapujához is angyalok mentek, hogy megmentseék az igaz Lót az ítélet tüzétől. Angyalt küldött Isten a pusztába a kimerültségtől és éhségtől haldokló Illéshez, és a pogány király udvarában bölcsességért imádkozó, majd pedig az oroszlánok szabad prédájává kitett Dánielhez. Angyalok vették körül tüzes szekerekkel és lovakkal azt a kis várost is, amelyben Elizeust körülzárták ellenségei. Angyalt küldött Isten Heródes börtönébe a halálra ítélt Péterhez; Filippibe a rabokhoz; a viharos éjszakán a tengeren utazó Pálhoz és társaihoz; Kornéliushoz, hogy bölccsé tegye az evangélium elfogadására. Angyal indította útnak Pétert a megváltás üzenetével a pogány

idegenhez. A szent angyalok minden korban így szolgáltak Isten népének.

(11) MI AZ, AMIT AZ ANGYALOK SZEMÉLYESEN ÉRTÜNK TESZNEK?

Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket. (Zsoltárok 34:8)

Krisztus egy-egy őrzőangyalt állít minden követője mellé. Az igazakat ezek a mennyei vigyázók védik a gonosz hatalma ellen. Ezt maga Sátán is tudja, hiszen ezt mondta: “Avagy ok nélkül féli-é Jób az Istent? Nem te vetted-é körül őt magát, házat és mindenét, amije van?” (Jób 1:9-10). A zsoltáríró szavaiból kitűnik, hogy Isten kik által védi népét: “Az Úr angyala tábort jár az Őt félők körül, és kiszabadítja őket” (Zsolt 34:8). A Megváltó ezt mondta a benne hívőkről: “Meglássátok, hogy eme kicsinyek közül egyet is meg ne utáljatok; mert mondom néktek, hogy az ő angyalaik a mennyekben mindenkor látják az én mennyei Atyám orcáját” (Mt 18:10) Az Isten gyermekeinek szolgálatába állított angyalok bármikor Isten elé járulhatnak. Isten tehát a mennyei angyalok szüntelen védelméről biztosítja a gonoszság seregeivel harcban álló népét,

amely ki van téve a sötétség fejedelme megtévesztő befolyásának és soha nem lankadó rosszindulatának. Ez a védelem nem szükségtelen. Isten azért ígér kegyelmet és oltalmat gyermekeinek, mert Sátán nagy hatalmú követivel kell szembekerülniük, akik sokan vannak, elszántak és fáradhatatlanok.

Rosszindulatukról és hatalmukról veszélyes dolog nem tudni, és nem törődni vele.

(12) MITŐL VÁLTAK A SZENT ANGYALOK DÉMONOKKÁ?

Mert az Isten nem kímélte meg a bűnbe esett angyalokat sem, hanem az alvilág sötét mélységébe taszította őket, hogy őrizetben maradjanak az ítéletig.

(2 Péter 2:4)

A gonosz lelkeket, akik megteremtésükkor büntelenek voltak, Isten pontosan olyan természettel, hatalommal és dicsőséggel ruházta fel, mint a szent lényeket, jelenlegi követeit. De bűnbe estek, majd szövetkeztek Isten meggyalázására és az emberek elpusztítására. Sátánt e lázadó és a mennyből vele együtt kivetett társai a századok hosszú során támogatták az Isten tekintélye ellen vívott harcában. A Szentírás tájékoztat összeesküvésükről és kormányzatukról, különböző rendjeikről,

értelmességükről, ravaszságukról, és az emberek békéje és boldogsága ellen szőtt gonosz terveikről.

(13) MILYEN MÓDSZEREKET HASZNÁL SÁTÁN ARRA, HOGY MEGTÉVESSZE ÉS KONTROLLÁLJA AZ EMBERISÉGET?

mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára. (Jelenések 16:14)

Az ótestamentumi történelem helyenként említést tesz létezésükről és működésükről, de a gonosz lelkek a legkirívóbban Krisztus földi élete során mutatták meg hatalmukat. Krisztus eljött, hogy megvalósítsa az ember megváltására készített tervet, Sátán pedig be akarta bizonyítani, hogy joga van uralkodni a világon

(14) HOL VER TÁBORT A GONOSZ EREJE, AMIKOR AZ EMBER TERET AD NEKI?

Amikor este lett, sok megszállottat vittek hozzá, ő pedig szóval űzte ki a

tisztátalan lelkeket, és minden beteget meggyógyított, (Máté 8:16)

Azt a tényt, hogy egyes embereket démonok szálltak meg, az Újtestamentum világosan kijelenti. Az így meggyötört emberek nemcsak betegségekben szenvedtek. Krisztus jól tudta, hogy mivel van dolga, és felismerte a gonosz lelkek közvetlen jelenlétét és működését. Számukról, hatalmukról és gonoszságukról, valamint Krisztus hatalmáról és irgalmáról ékesen beszél a gadarai ördögösök meggyógyításáról szóló szentírási történet. Azok a szerencsétlen megszállottak, lerázva minden korlátot, vonaglottak, tajtékzottak. Kiáltásuk messze elhallatszott. Megsebezték önmagukat, és veszélyt jelentettek környezetüknek. Vérző, eltorzult testük, és tébolyultságuk olyan látványt nyújtott, amiben a sötétség fejedelme gyönyörködött. E szenvedőket fogva tartó démonok egyike ezt mondta: “Légió a nevem, mert sokan vagyunk” (Mt 5:9).

(15) HÁNY DÉMON LAKOTT A GADARAI EMBERBEN?

És megkérdezte tőle: "Mi a neved?" Az így felelt: "Légió a nevem, mert sokan vagyunk." (Márk 5:9)

A római hadseregben egy légió három-ötezer emberből állt. Sátán seregei is csapatokba rendeződtek. Egyetlen csapat, amelyhez ezek a démonok tartoztak, nem kevesebb, mint egy légiót számlált.

(16) KINEK A NEVÉRE KÉNYTELEN A GONOSZ ELMENEKÜLNI?

Mikor a hetvenkét tanítvány visszatért, örömmel jelentette: "Uram, még az ördögök is engedelmeskednek nekünk a te nevedre!" (Lukács 10:17)

Jézus parancsára a gonosz lelkek eltávoztak áldozatukból, és a megszabadított emberek nyugodtan, csendben, józanul, szelíden ültek a Megváltó lábánál... A Megváltó azt akarta, hogy követői tudják meg, milyen az az ellenség, akivel szembe kell szállniuk, hogy ne essenek áldozatul cselfogásainak. A környék lakóinak is meg akarta mutatni hatalmát, amellyel széttépi Sátán bilincseit, és megszabadítja foglyait. És bár maga Jézus eltávozott, az oly csodálatosan megszabadított emberek ott maradtak, hogy hirdessék jótevőjük könyörületét.

(17) MI VOLT ELIMÁS VÁ- LASZTOTT FOGLALKOZÁSA, AMELY ARRA VET FÉNYT, HOGY A GONOSZTÓL VALÓ

MEGSZÁLLOTTSÁG LEHET SZEMÉLYES DÖNTÉS IS?

*De Elimás, a varázsló - neve ugyanis
ezt jelenti -, szembeszállt velük, és
igyekezett eltéríteni a helytartót a hittől.
(Ap.csel. 13:8)*

A Biblia tanúsága szerint a démonoktól megszállt emberek többsége nagyon szenvedett. De voltak kivételek is. Egyesek, hogy a természetfölötti erő birtokába jussanak, szívesen fogadták Sátán munkáját. Ezeknek természetesen nem volt küzdelmük a démonokkal. Közöttük voltak azok, akik a jövődőlés lelkét kapták — Simon mágus, az ördöngös Elimás és az a szolgálóleányka, aki Filippiben Pál és Silás nyomában járt.

(18) HOGY ÍRJA LE EZ AZ IGEVERS LUCIFER FIZIKAI MEGJELENÉSÉT, AKIT MOST MÁR SÁTÁNNAK HÍVNAK?

*Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra
használtad bölcsességedet a fényűzés
kedvéért. Ledobtalak a földre,
látványossággá tettelek a királyok
számára. (Ezékiel 28:17)*

A nagy csaló semmitől sem fél annyira, mint attól, hogy felismerjük

cselfogásait. Hogy jobban elrejtse valódi jellemét és szándékát, úgy ábrázoltatja magát, hogy csak gúny és megvetés tárgya legyen. Nagyon meg van elégedve, ha groteszk, visszataszító, torz lénynek — félig állatnak, félig embernek — festik meg. Örül, ha hallja, hogy azok, akik értelmesnek és jól értesültnek vélik magukat, tréfából és gúnyból emlegetik.

(19) MILYEN TETTRE BUZDÍT A BIBLA, AMI BÖLCCSÉ TESZ A MEGTÉVESZTÉSEL SZEMBEN?

***Öltsétek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.
(Efézus 6:11)***

Igyekezz kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, hanem helyesen fejtegeti az igazság igéjét. (2 Timóteus 2:15)

Sátán nagyon ügyesen álcázza magát. Ezért kérdezik sokan: “Létezik-e valóban ez a lény?”. Sikerét bizonyítja az is, hogy a vallásos világ általában elfogadja azokat az elméleteket, amelyek meghazudtolják a Szentírás legvilágosabb bizonyoságtételét. Sátán a befolyásáról mit sem tudókat képes

leginkább hatalmába keríteni. Igéjében Isten azért tár fel oly sok példát Sátán gonosz munkájára, hogy leleplezze Sátán titkos erőit, és az embert elővigyázatossá tegye támadásaival szemben.

(20) MILYEN ÍGÉRETET TUDHATUNK MAGUNKÉNAK, AMIKOR A GONOSZ HATALMA TÁMADÁST INDÍT ELLENÜNK?

*Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimentti őket a bűnösök kezéből.
(Zsoltárok 97:10)*

Sátánnak és seregének a hatalma és rosszakarata jogos félelemre adhatna okot, ha nem találnánk védelmet és szabadulást Megváltónknál, aki hatalmasabb náluk. Házunkat reteszekkel és zárankkal gondosan bebiztosítjuk, hogy a gonosz emberektől megvédjük javainkat és életünket. De ritkán gondolunk a gonosz angyalokra, akik folyvást igyekeznek közelünkbe férkőzni, és akiknek a támadása ellen saját védelmi eszközeinkre nem építhetünk. Ha engedélyt kapnak rá, megzavarhatják gondolkozásunkat, tönkretehetik és meggyötörhetik testünket, elpusztíthatják javainkat és életünket. Egyedüli örömüket a

szenvedésben és pusztításban találják. Félelmes helyzetben vannak azok, akik nem Isten kívánalmait követik, hanem Sátán kísértéseinek engednek, míg nem Isten átengedi őket a gonosz lelkek irányításának. De akik Krisztust követik, az ő oltalma alatt biztonságban vannak. Isten a mennyből nagy erejű angyalokat küld védelmükre. A gonosz nem törheti át azt az őrséget, amelyet Isten állít népe köré.

A Szentírásból megértettem, hogy én is szereplője vagyok egy kozmikus küzdelemnek, amely a jó és a gonosz között zajlik. Tudatában vagyok annak, hogy a gonosz szellemek nem halott emberek szellemei, hanem azok olyan bukott angyalok, amelyek az én pusztulásomon dolgoznak, mert elfogadtam Isten kegyelmi ajándékát.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Hálás vagyok azért, hogy Isten elküldte az Ő fennmaradt jó hírvivőit, hogy szolgáljanak nekem a szükségemben és védelmezzenek engem ebben a nagy közdelemben.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Rájöttem, hogy nem vagyok képes szembe szállni Sátán és az ő gonosz

***küldöttei intelligenciájával, erejével
vagy képességeivel. Hálás vagyok
Istennek azért, hogy Krisztus nevében
magaménak tudhatom Isten
természetfeletti erejét, hogy
megszabadítson a gonosz hatalmától.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Tudom, hogy az utolsó időkben a
sötétség erői csodákat és
természetfeletti dolgokat fognak tenni,
hogy megtéveessenek. Imádkozom,
hogy a Szent Szellem vezesse az
Igetanulmányozásom, hogy ne essek
tévedésbe.***

Karikázd be: *Igen* *Bizonytalan*

[illegible]

4. Lecke

Sátán csapdái

(1) MI SÁTÁN VÉGSŐ CÉLJA EBBEN A NAGY KÜZDELEMBEN?

levetette a mélységbe, bezárta, és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő: azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre. (Jelenések 20:3)

A Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem, amely majdnem hatezer éve tart, nemsokára lezárul. Az ördög megkettőzi erőfeszítéseit, hogy a lelkeket csapdájában tartva, megghiúsítsa azt a munkát, amit Krisztus az emberért végez. Hogy az ember a bűn sötét fogságában maradjon, míg a Megváltó közbenjárása

véget ér, és megszűnik a bűnért való áldozat — ez Sátán célja, ezt igyekszik elérni.

(2) MI AZ A KÉT RÉSZBŐL ÁLLÓ UTASÍTÁS, AMELYET AZÉRT KAPTUNK, HOGY VÉDVE LEGYÜNK SÁTÁN MEGTÉVESZTÉSÉVEL SZEMBEN?

Engedelmeskedjetez azért az Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek. (Jakab 4:7)

Amikor nem történik semmi különös az ördög hatalmának megfékezésére, amikor az egyház és a világ közömbös, Sátán nem nyugtalankodik, mert nem fenyegeti az a veszély, hogy elveszti foglyait. De amikor az emberek az örök érvényű dolgokra figyelve felteszik a kérdést: “Mit kell nékem cselekednem, hogy üdvözljek?” — Sátán résen van, hogy összemérje erejét Krisztus erejével, és a Szentlélek befolyását keresztezze.

(3) MILYEN BIBLIAI TANÁCS SEGÍT NEKÜNK ABBAN, HOGY LEGYŐZZÜK A TEST VÁGYAIT?

Intelek titeket: a Lélek szerint éljetez, és a test kívánságát ne teljesítsétez. (Galaták 5:16)

Sátán azt is látja, hogy az Úr szolgálói fájlalják a lelki sötétséget, ami ráborul az emberekre. Hallja, amikor buzgó imában Istentől erőt és képességet kérnek a közömbösség, a nemtörődömség, a tunyaság varázsának megtöréséhez. Ekkor Sátán megújult buzgósággal űzi mesterkedését. Az embereket falánksággal kísérti, vagy egyéb vágyak kielégítésére ösztönzi, és ezzel megbénítja fogékonyságukat, olyannyira, hogy éppen azokat a dolgokat nem hallják meg, amelyeknek megismerésére oly nagy szükségük volna.

(4) MELYEK AZOK A FŐ MEGTÉVESZTÉSEK, AMELYEKET SÁTÁN ARRA HASZNÁL, HOGY ELTÉRÍTSE GONDOLATAINKAT AZ ÖRÖKKÉVALÓ KÉRDÉSEKRŐL?

*de e világ gondja, a gazdagság
csábítása, vagy egyéb dolgok
megkívánása megfojtja az ígét,
úgyhogy ez sem hoz termést. (Márk
4:19)*

Sátán jól tudja, hogy azok, akiket rá tud venni az imádkozás és az igekutatás elhanyagolására, képtelenek támadásait kivédeni. Ezért minden lehetőt kitalál figyelmük lekötésére.

**(5) HOGYAN HASZNÁLJA FEL
SÁTÁN AZOKAT AZ EMBEREKET,
AKIK AZT ÁLLÍTJÁK
MAGUKRÓL, HOGY
KERESZTÉNYEK, DE IGAZÁBÓL
NEM AZOK?**

*Kérlek titeket, testvéreim, tartsátok
szemmel azokat, akik szakadásokat és
botránkozásokat okoznak azzal, hogy
az ellenkezőjét tanítják annak, amit
tanultatok. Térjete ki előlük! (Róma
16:17)*

Mindig voltak olyan vallásoskodó emberek, akik a megismert igazság követése helyett azok jellemhibáit vagy hitbeli tévedéseit keresték, akikkel nem értettek egyet. Az ilyen ember Sátán jobb keze. Nem kevés azoknak a száma, akik vádakat emelnek testvéreik ellen, és miközben Isten dolgozik, és szolgálói őszinte hódolattal járulnak elé, e vádaskodók sem maradnak tétlenül. Hamis színben tüntetik fel azoknak a szavait és cselekedeteit, akik szeretik és követik az igazságot. Azt a látszatot keltik, hogy Krisztus legbuzgóbb, leglelkesebb, legönmegtagadóbb szolgálói becsapottak vagy csalók. Hamis képet festenek az igaz és nemes cselekedetek indítékáról; vádaskodnak és gyanút ébresztenek a tapasztalatlanok lelkében. Minden elképzelhető módon igyekeznek

tisztátalannak és álnoknak beállítani azt, ami tiszta és igaz.

(6) HOGY AZONOSÍTJA BE A SZENTÍRÁS AZ ILYEN CSALÓKAT?

Gyümölcseikről ismeritek meg őket. Tüskebokrorról szednek-e szőlőt, vagy bogáncskóróról fűgét? (Máté 7:16)

De senkinek sem kell tévedésben lennie felőlük. Könnyen felismerhető, kinek a gyermekei, kinek a példáját követik, és kinek a munkáját végzik. “Gyümölcseikről ismeritek meg őket” (Mt 7:16). Eljárásuk Sátánéhoz hasonlít, a bűszült rágalmazóhoz, “atyánkfiainak vádolójá”-hoz (Jel 12:10).

A nagy csalónak sok munkása van. Ezek készek bármiféle tévelygéssel törbe csalni a lelkeket. Tarsolyukban az áldozatként kiszemeltek ízléséhez és képességeihez szabott tévelygések vannak. Sátán kétszínű, megtéretlen embereket próbál behozni az egyházba, akik kételyt és hitetlenséget hintenek, és gátolják azokat, akik szeretnék Isten művét és vele együtt önmagukat is magasabb szinten látni. Sokan, akik tulajdonképpen nem hisznek Istenben és Igéjében, de mivel elfogadják az igazság egyes elveit, kereszténynek tűnnek, és

tévelygéseiket szentírási tanításként hintik el.

(7) MILYEN EREDMÉNYRE VEZET AZ IGAZSÁG ELFOGADÁSA?

megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket." (János 8:32)

Az az állásfoglalás, hogy lényegtelen, mit hisz az ember, Sátán egyik legjobban bevált csalása. Sátán tudja, hogy az igazság megszenteli azt az embert, aki szeretettel elfogadja az igazságot; ezért folyvást hamis elméletekkel, mesékkel, más evangéliummal igyekszik felcserélni az igazságot. Isten szolgálói kezdettől fogva harcoltak a hamis tanítók ellen, nem csupán azért, mert ezek a tanítók gonosz emberek, hanem mert olyan hazugságokat terjesztenek, amelyek végzetesen hatnak a lélekre. Illés, Jeremiás, Pál határozottan és bátran szállt szembe azokkal, akik elfordították az embereket Isten szavától. Az a liberalizmus, amely a helyes hitbeli meggyőződést lényegtelennek tartja, nem talált pártfogásra az igazság e szent védelmezőinél.

(8) MI TÖRTÉNIK AZOKKAL, AKIK KIFORGATJÁK A SZENTÍRÁST, HOGY SAJÁT HITNÉZETEIKHEZ IGAZÍTSÁK?

*szinte minden levélben, amikor ezekről
szól. Ezekben van néhány nehezen
érthető dolog, amelyeket a tanulatlanok
és az állhatatlanok kiforgatnak, mint
más írásokat is a maguk vesztére.*

(2 Péter 3:16)

A Szentírás bizonytalan, különös értelmezését és a keresztény világ sok, egymásnak ellentmondó vallásos elméletét nagy ellenségünk termelte ki, hogy megzavarja az embereket, és homályba borítsa előttük az igazságot. A keresztény egyházak közötti egyenetlenség és megoszlás jórészt annak tulajdonítható, hogy kiforgatják a Szentírást valamilyen kedvelt elmélet alátámasztására. Ahelyett, hogy figyelmesen és alázatos szívvel tanulmányoznák Isten Szavát, hogy megismerjék akaratát, sokan csak azért kutatják, hogy felfedezzenek valami szokatlant és újszerűt.

(9) MI A FIGYELMEZTETÉS AZOK SZÁMÁRA, AKIK AZON GONDOLKODNAK, HOGY MEGVÁLTOZTATJÁK ISTEN SZAVÁNAK JELENTÉSÉT?

Én bizonysgot teszek mindenkinek, aki a prfécia eme könyvének beszédeit hallja: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben; ha pedig valaki elvesz e prfétai könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben. (Jelenések 22:18-19)

Téves tanítások vagy Krisztustól idegen szokások fenntartásához egyesek összefüggésükből kiragadott igehelyeket hangoztatnak; talán csak egyetlen versnek a felét idézve próbálják igazolni nézetüket, pedig a kihagyott rész pontosan az ellenkező értelmezést bizonyítaná. A kígyó ravaszságával összefüggésükből kiragadott, érzéki vágyaik szerint alkalmazott kijelentések mögé bújnak. Sokan tehát készakarva kiforgatják Isten szavát. Mások pedig — élénk fantáziájú emberek — a Szentírás képeit és szimbólumait tetszésük szerint magyarázzák, és a Biblia tanításaiként adják elő saját szeszélyes ötleteiket, nem sokat adva arra, hogy a Szentírás önmagát magyarázza. Ha az ember imádkozó, alázatos és tanítható lelkület nélkül kezdi kutatni a Szentírást, a legvilágosabb és legegyszerűbb szakaszok valódi értelmét éppúgy kiforgatja, mint a legnehezebbekét.

(10) MILYEN HATÁSSAL VAN ISTEN INTŐ SZAVA AZ EGYÜGYÜ ELMÉJÉRE?

*Az Úr törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az Úr intő szava határozott, bölcsé teszi az együgyűt.
(Zsoltárok 19:7)*

A Bibliának az a rendeltetése, hogy eligazítsa azokat, akik meg akarják ismerni Alkotójuk akaratát. Isten adta az embernek a biztos próféta beszédet. Dánielt és Jánost angyalok keresték fel, sőt Krisztus is eljött, hogy közölje a nemsokára bekövetkező eseményeket. Azok a fontos dolgok, amelyek üdvösségünket érintik, nem titkosak. Isten nem úgy jelentette ki őket, hogy elbizonytalanítsák vagy megtévesszék az igazság őszinte kutatóját. Habakuk által ezt mondta az Úr: “Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen!” (Hab 2:2). Azok, akik imádkozó szívvel kutatják Isten szavát, könnyen megértik. Minden igaz, őszinte lélek előtt kitárulkozik az igazság világossága. “Világosság támad fel az igazra” (Zsolt 97:11).

(11) MIT GONDOL ISTEN E VILÁG BÖLCSESSÉGÉRŐL?

E világ bölcsessége ugyanis bolondság az Isten előtt. Mert meg van írva:

"Megfogja a bölcseket ravaszságukban" (1 Korintus 3:19)

Az ember csak részlegesen és tökéletlenül ismeri mind az anyag, mind a lélek világát, ezért sokan képtelenek összhangba hozni tudományos nézeteiket a Szentírás kijelentéseivel. Sokan tudományos tényként fogadnak el puszta elméleteket és spekulációkat, és azt gondolják, hogy Isten szavát "a hamis nevű ismeret"-tel kell megmérni (1 Tim 6:20). A Teremtő és alkotásai meghaladják felfogóképességüket. És mivel nem tudják megmagyarázni őket a természet törvényeivel, a bibliai történelmet megbízhatatlannak tartják. Azok, akik kétségbe vonják az Ó — és Újtestamentum történelmi megbízhatóságát, nagyon sokszor még egy lépést tesznek: kételkednek Isten létezésében, és a természetnek végtelen hatalmat tulajdonítanak. S mivel elengedik horgonyukat, a hitetlenség szikláján egymaguk küzdenek a szél és a hullámok ellen.

(13) MIÉRT NEM KÉPES AZ EMBER TELJES MÉRTÉKBEN MEGERÉTENI ISTENT?

***Ó, Isten gazdagságának,
bölcsségének és ismeretének
mélysége! Milyen megfoghatatlanok az***

***ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok
az ő útjai! (Róma 11:33)***

Így tévednek el sokan a hittől, és az ördög bűvkörébe kerülnek. Az ember megpróbál bölcsebb lenni, mint Teremtője. Az emberi filozófia megkísérel kikutatni és megmagyarázni olyan titkokat, amelyeket Isten soha nem fog kinyilatkoztatni, még az örökkévalóságban sem. Ha az emberek azt kutatnák és megértenék, amit Isten közölt önmagáról és szándékairól, olyan képet kapnának Jahve dicsőségéről, fenségéről és hatalmáról, hogy felismernék a maguk kicsiségét, és meg volnának elégedve azzal, amit Isten kinyilatkoztatott gyermekeinek.

Sátán mesterfogása az, hogy az embert annak a kutatásával és találgatásával foglalkoztatja, amit Isten nem közölt, és amit nem akar velünk megismertetni. Így vesztette el helyét Lucifer is a mennyben. Elégedetlen volt, mert Isten nem közölte vele szándékának minden titkát; és Sátán teljesen figyelmen kívül hagyta azt, amit a reá bízott magas tisztséggel járó munkáról Isten neki kinyilatkoztatott. Ugyanezt az elégedetlenséget keltve az őt körülvevő angyalokban, bukásukat okozta. Most pedig az embereket igyekszik ugyanezzel

a szellemmel átítatni. Őket is rá akarja venni, hogy mellőzzék Isten félreérthetetlen parancsait.

(14) KI AZ, AKIT TÉVESZMÉKBE VETETT HIT FENYEGET?

*és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözljenek. Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak, hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek.
(2 Tessalónika 2:10-12)*

Akik nem akarják elfogadni a Biblia világos, szilárd igazságait, azok állandóan tetszetős mesék után kutatnak, hogy megnyugtassák lelkiismeretüket. Minél kevésbé lelkiek a tanítások, minél kevésbé szólítanak önmegtagadásra és alázatosságra, annál szívesebben fogadják őket. Ezek az emberek aprópénzre váltják fel értelmi képességeiket, hogy érzéki vágyaikat szolgálják. Mivel túl bölcsnek tartják magukat ahhoz, hogy a Szentírást töredelmes lélekkel, mennyei vezetésért könyörögve, buzgó imádsággal kutassák, nincs pajzsuk a csalás ellen. Sátán szívesen kielégíti az emberi szív

vágyait, és az igazságot leplezve...

Azok az emberek, akik kényelemből és előrelátásból azért ha-nyagolják el Isten szavát, hogy ne kerüljenek szembe a világgal, kárhozatos eretnekséget fognak vallásos igazságként elfogadni. Akik pedig szántszándékkal megtagadják az igazságot, a tévedés minden elképzelhető formáját elfogadják. Aki borzadva tekint az egyik csalásra, talán könnyűszerrel elfogadja a másikat. A nagy csaló legsikeresebb eszközei között vannak a spiritizmus megtévesztő tanításai és hazug csodái. Sátán a világosság angyalának álcázva magát ott teríti ki hálóit, ahol a legkevésbé gyanítják. Ha az emberek buzgó imával kutatva igyekeznének megérteni Isten Könyvét, nem maradnának sötétségben, és nem fogadnának el hamis tanításokat. De amikor megtagadják az igazságot, csalás áldozatai lesznek.

**(15) MIK AZOK A DOLGOK,
AMIKRE UTASÍTÁST KAPTUNK,
HOGY ELKERÜLJÜK A
TÉVESZMÉKET?**

*és így érvénytelenné teszitek az Isten
igéjét hagyományotokkal, amelyet
továbbadtatok; de sok más ehhez
hasonlót is tesztek (Márk 7:13)*

Számtalan téves tanítás és furcsa
elgondolás létezik a keresztény

egyházakban. Nem lehet felmérni, hogy milyen veszélyes következményekkel jár az Isten Szava által lerögzített egyetlen határkő elmozdítása is. Az erre merészkedők közül kevesen állnak meg egyetlen igazság megtagadásánál. A többség az igazság egyik alapelvét a másik után teszi félre, mígnem ízig-vérig hitetlen lesz.

A népszerű teológia tévedései sok olyan embert kergettek kételkedésbe, aki különben a Szentírás híve lehetett volna. De képtelen volt elfogadni azokat a tantételeket, amelyek durván sértették igazságérzetét, az irgalomról és a jóságról alkotott fogalmait. Mivel ezeket a tantételeket egyesek a Biblia tanításaként tüntetik fel, sokan nem hajlandók elfogadni a Szentírást Isten szavaként.

(16) MI A VESZÉLYE ANNAK, AMIKOR NAGYRA BECSÜLJÜK AZ EMBERI HAGYOMÁNYOKAT?

Ezt is mondta nekik: "Szépen félreteszitek az Isten parancsolatát azért, hogy a helyébe állíthassátok a magatok hagyományait. (Márk 7:9)

Sátán pontosan ezt akarja elérni. Semmit sem óhajt jobban, mint azt, hogy lerombolja az emberek Istenbe és szavába vetett bizalmát. Sátán áll a kételkedők nagy seregének élén, és

mindent megtesz, ami hatalmában áll, hogy embereket a maga oldalára állítson. A kételkedés divatossá válik. Isten rosszallja és elítéli a bűnt, ezért Isten iránt és szava iránt sokan bizalmatlanok. Akik nem akarnak engedelmeskedni az Ige kívánalmainak, azok igyekeznek lerombolni tekintélyét. Csupán azért olvassák a Bibliát, vagy hallgatják a prédikációt, hogy hibát találjanak benne. Nem kevés azoknak a száma, akik azért válnak hitetlenekké, hogy igazolják magukat, vagy kibújjanak a kötelességük teljesítése alól. Mások büszkeségből és nemtörődömségből fogadnak el szkeptikus elveket. Mivel túlságosan szeretik a kényelmet ahhoz, hogy valami dicséretre méltó — de erőfeszítést és önmegtagadást igénylő — dologgal kitűnjenek, a Biblia bírálásával akarnak a rendkívül bölcs ember hírében állni. A mennyei bölcsesség által meg nem világított, véges elme sok mindent képtelen felfogni, és ezért talál okot a kritizálásra. Sokan mintha erénynek éreznék, hogy a hitetlenség, kétkedés és a vallástalanság oldalán állnak. De a becsületesség látszata olyan embert takar, akit az önteltség és a gőg sarkall. Sokan örülnek, ha olyan dolgot találnak a Szentírásban, amivel másokat zavarba hozhatnak. Egyesek először csupán a vita kedvéért bírálják és érvelnek a

rossz mellett. Nem veszik észre, hogy ezzel a madarász hálójába kerülnek. Miután pedig nyilvánosan hitetlenséget vallottak, úgy érzik, ki kell tartani állásfoglalásuk mellett. Ezért az istentelenekhez csatlakoznak, és bezárják maguk előtt az Éden kapuját.

(17) KI KAPJA MEG A SZENT SZELLEM TÁMOGATÁSÁT?

Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?" (Lukács 11:13)

Isten elégséges bizonyítékot adott Igéjében a maga isteni jelleméről. Azok a nagy igazságok, amelyek megváltásunkat érintik, az Igében világosan feltáruulnak. Isten megígérte a Szentlélek segítségét mindazoknak, akik őszintén vágnak rá. Az Ő segítségével mindenki megértheti ezeket az igazságokat. Isten erős fundamentumot adott az embernek, amelyre hite támaszkodhat.

(18) MILYEN ÍGÉRETET TEHETÜNK A MAGUNKÉVÁ EBBEN AZ IGEVERSBEN?

Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni. (Zsoltárok 118:8)

A véges emberi elme azonban nem képes arra, hogy teljesen felfogja a végtelen Isten terveit és szándékait. Istent nem lehet kikutatni. Nem szabad megpróbálnunk fellebbenteni azt a függönyt, amely mögött Isten fensége rejtőzik. ... Abból, amit fel tudunk fogni hozzánk való viszonyából és a szándékaiból, határtalan szeretettel és irgalommal párosuló végtelen hatalmat látunk. Mennyei Atyánk mindent bölcsen és igazságosan irányít. Mi pedig ne legyünk elégedetlenek és bizalmatlanok, hanem tisztelettel és hódolattal hajtsuk meg fejünket! Terveiből Isten csak annyit nyilatkoztat ki, amennyinek ismerete a javunkat szolgálja. Azon túl pedig bízunk abban a kézben, amely mindenható, és abban a szívben, amely tele van szeretettel!

(19) MILYEN VESZÉLYES VÉGKIFEJLETRE FIGYELMEZTET AZ IGE A BŰN ÉS A HITETLENSÉG KAPCSÁN?

Vigyázzatok, testvéreim, senkinek ne legyen közületek hitetlen és gonosz szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől. Sőt buzdítsátok egymást minden egyes napon, amíg tart a ma, hogy meg ne keményedjék közületek valaki a bűn csábításától. (Zsidók 3:12-13)

Isten elegendő bizonyítékot adott ahhoz, hogy hinni tudjunk, de soha nem fogja a hitetlenség minden okát megszüntetni. Aki okot keres a kételkedésre, fog találni. Akik pedig addig nem hajlandók Istenben hinni és szavának engedelmeskedni, amíg minden akadály és a kétely minden lehetősége el nem tűnik, azok soha nem fogják megismerni a világosságot.

(20) MI A TESTI GONDOLKODÁS TERMÉSZETES VÁLASZA ERRE?

Jézus azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: "Kicsinyhitű, miért kételkedtél?" (Máté 14:31)

Az Istennel szembeni bizalmatlanság, ami ellenségeskedés Istennel, a meg nem újult szív természetes hajtása. A hitet a Szentlélek ébreszti; és a hit csak akkor nő, ha ápoljuk. Senki sem válhat erős hitűvé céltudatos erőfeszítés nélkül. A hitetlenség erősödik, ha tápláljuk. Ha az ember szívesebben foglalkozik a kételyeivel és a kifogásaival, mint azokkal a bizonyítékokkal, amelyeket Isten adott hite erősítésére, akkor azt fogja tapasztalni, hogy kételyei egyre erősödnek.

(21) MILYEN BIBLIAI ALAPELV VÁLIK VALÓRA AZOK ÉLETÉBEN, AKIK KÉTELKEDNEK ÉS NEM BÍZNAK ISTENBEN?

***Ne tévelyegjetek: Istent nem lehet
megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember,
azt fogja aratni is: (Galata 6:7)***

Akik kétségbe vonják Isten ígéreteit,
és megkérdőjelezik kegyelmének
biztosítékait, meggyalázzák őt. Ahelyett,
hogy befolyásuk másokat Krisztushoz
vonzana, inkább eltaszítja őket tőle.
Ezek az emberek terméketlen fák.
Szétterjesztik sötét ágaikat, és eltakarják
a napfényt más növényektől. A
növények elhervadnak és elpusztulnak a
dermesztő árnyékban. E meddő fák
olyan termést hoznak, amely az idők
végéig tanúskodik ellenük. A kételkedés
magvait vetik, amelyek kifogyhatatlanul
teremnek.

(22) MILYEN LÉPÉSEKET TEGYÜNK AHHOZ, HOGY MEGSZABADULJUNK A KÉTELKEDÉS DOKTRINÁJÁTÓL?

***Ha valaki kész cselekedni az ő
akaratát, felismeri erről a tanításról,
hogy vajon Istentől való-e, vagy én
magamtól szólok. (János 7:17)***

Akik igazán meg akarnak szabadulni kétélyeiktől, csak egy úton járhatnak. A meg nem értett dolgok megkérdőjelezése és kicsinyes kifogásolása helyett figyeljenek a már reájuk sugárzó fényre, és nagyobb világosságot fognak kapni. Teljesítsék minden felismert kötelességüket, és azokat a feladatokat is meg fogják érteni és el tudják végezni, amelyeket ma még nem látnak tisztán.

**(23) MI AZ A KÉT
KULCSFONTOSÁGÚ DOLOG,
AMI A RENELKEZÉSÜNKRE ÁLL,
HOGY ERŐSEBB HITÜNK
LEGYEN?**

A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által. (Róma 10:17)

Erre azonnal felkiáltott a gyermek apja, és így szólt: "Hiszek, segíts a hitetlenségemen!" (Márk 9:24)

**(24) MILYEN ÍGÉRET VÁR
AZOKRA, AKIK KERESNEK?**

"Kérjetelek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitvatik nektek. (Máté 7:7)

Sátán tud szolgálni az igazsághoz megtévesztően hasonlító hamisítvánnyal, becsapva azokat, akik engedik magukat becsapni, akik szeretnék

elkerülni az igazság kívánta
önmegtagadást és áldozatot. De Sátán
egyetlen olyan embert sem tud
hatalmában tartani, aki őszintén vágyik
megismerni az igazságot — bármibe
kerül is. Krisztus az igazság; és a
“Világosság eljött volt már a világba,
amely megvilágosít minden embert” (Jn
1:9). Isten elküldte az igazság Lelkét,
hogy elvezesse az embert minden
igazságra. Isten Fiának tekintélye ad
súlyt e szavaknak: “Keressetek és
találtok!”. “Ha valaki cselekedni akarja
az Ó akaratát, megismerheti e
tudományról” (Mt 7:7; Jn 7:17).

(25) MIÉRT ENGEDI MEG ISTEN, HOGY MEG LEGYÜNK KÍSÉRTVE?

*Csak ő tudja, milyen úton járok. Ha
megvizsgál, kiderül, hogy arany
vagyok. (Jób 23:10)*

Krisztus követői vajmi keveset
tudnak azokról a cselszövésekről,
amelyeket Sátán és seregei forralnak
ellenük. De a mennyben lakozó
meghiúsítja ezeket az ármánykodásokat,
és megvalósítja dicső terveit. Az Úr
megengedi, hogy népe a kísértések
pergőtüzébe kerüljön. Nem mintha
örömet találna fájdalmukban és
szenvedésükben, hanem mert ennek

fontos szerepe van végső győzelmük kivívásában. Nem egyeztethető össze szentségével az, ha távol tartja népétől a kísértéseket. A próbának éppen az a célja, hogy ellenállóvá tegye az embert a gonosz minden csábításával szemben.

(26) KITŐL KAPUNK AKARATERŐT ARRA, HOGY ELLENÁLL-JUNK A KÍSÉRTÉSNEK?

Erre ő így szólt hozzám: Az Úr igéje ezt mondja Zerubbábelnek: Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! - mondja a Seregek Ura. (Zakariás 4:6)

Sem gonosz emberek, sem ördögök nem gátolhatják meg Isten munkáját, és nem zárhatják el Őt népétől, ha gyermekei szelíd, töredelmes szívvel megvallva és elhagyva bűneiket, hittel igénylik ígéreteit. Minden kísértésnek, minden kedvezőtlen befolyásnak — akár nyílt, akár titkos — ellen lehet állni.

(27) MIÉRT NEM KELL FÉLNÜNK A GONOSZ EREJÉTŐL?

Íme, hatalmat adtam nektek, hogy kígyókon, skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és hogy semmi se árthasson nektek. (Lukács 10:19)

Sátán jól tudja, hogy a sötétség seregei a leggyengébb embert sem képesek legyőzni, ha az Krisztusban marad. Ha Sátán nyíltan megmutatja magát, ellenállásba ütközik, és alulmarad. Ezért igyekszik a kereszt katonáit kimozdítani szilárd erődjükből, ő pedig lesben áll seregével, hogy elpusztítsa azokat, akik területére merészkednek. Csak akkor vagyunk biztonságban, ha alázatosan bízunk Istenben, és engedelmeskedünk minden parancsolatának.

(28) MI AZ A KÉT RENELKEZÉS, AMIT JÉZUS RÁNK HAGYOTT, AMI TÁVOL TART MINKET A KÍSÉRTÉSTŐL?

Virrasszatok, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek: a lélek ugyan kész, de a test erőtlén." (Máté 26:41)

Egy napig, de még egy óráig sincs senki biztonságban imádkozás nélkül. Különösen azért kérjünk bölcsességet az Úrtól, hogy megértsük Igéjét. Az Ige rávilágít a kísértő mesterkedéseire, és arra, hogy miként lehet legyőzni. Sátán ügyesen tudja idézni a Szentírást. Saját magyarázatát fűzi az igeszakaszokhoz, azt remélve, hogy az embert el tudja buktatni. Kutassuk a Bibliát alázatos szívvel, és soha se felejtsük el, hogy Istenre kell támaszkodnunk!

Vigyázzunk állandóan, hogy Sátán törbe ne csaljon; és imádkozzuk hittel, szüntelen: “Ne vígy minket kísértésbe!”

Megértettem, hogy Sátán célja az, hogy becsapja a világot és minden lehetséges módszert felhasznál arra, hogy pusztulást hozzon. Hálás vagyok azért az ígéretért, hogy ha őszintén keresem a bölcsességet és az igazságot, megtalálom azokat és nem leszek a hazugság áldozata.

Karikázd be: **Igen** **Bizonytalan**

Megértettem, hogy Sátán eszközeként használja fel úgy a hívőket, mint a hitetleneket, hogy félrevezessen. Ezért így imádkozom: “Uram, kérlek, adj nekem bölcsességet, hogy meg tudjam ítélni ezeket a sátáni hatásokat.”

Karikázd be: **Igen** **Bizonytalan**

Imádkozom elhatározásért, hogy folyamatosan kövessem Krisztus figyelmeztetését és ne engedjek a pénz szeretete iránti kísértésnek, ami eltávolítana engem a vele való kapcsolattól.

Karikázd be: **Igen** **Bizonytalan**

5. Lecke

Az Első Nagy Csalás

Sátán már az emberi történelem hajnalán munkába fogott, hogy elámítsa az emberiséget. Aki lázadást indított a mennyben, az egész föld lakosságát maga mellé akarta állítani az Isten kormányzata elleni harcban. A mennyben azt hangoztatta, hogy Isten törvénye zsarnoki, sérti teremtményei érdekeit. Az a tény azonban, hogy Ádám és Éva, míg engedelmeskedett Isten törvényének, tökéletesen boldog volt, cáfolta Sátán állítását. A büntelen párnak készített otthon láttán Sátán irigykedni kezdett. Elhatározta, hogy elbuktatja az embert, és Istentől elszakítva a maga uralma alá vonja, hogy birtokba

vehesse a földet, és a Magasságos
vetélytársaként felállíthassa
birodalmát.

(1) MIÉRT ELENEDHETETLEN AZ AZONNALI ÉS HAJTHATATLAN ENGEDELMESSÉG ISTEN AKRATA IRÁNT?

*Nem tudjátok, hogy ha valakinek
átadjátok magatokat szolgálai
engedelmességre, akkor
engedelmességre kötelezett szolgálai
vagytok annak, mégpedig vagy a bűn
szolgálai a halálra, vagy az
engedelmesség szolgálai az igazságra?
(Róma 6:16)*

Ha Sátán megmutatta volna igazi
arcát, Ádám és Éva szóba sem állt volna
vele, mert Isten felhívta figyelmüket e
veszélyes ellenségre. De Sátán
rangrejtve dolgozott. Eltitkolta
szándékát, hogy biztosabban elérje
célját. Megszólította Évát. A kígyót
használta fel médiumként, amely
kezdetben csodálatosan szép
teremtmény volt. “Azt mondta az Isten,
hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?”
(1 Móz 3:1). Ha Éva nem állt volna
szóba a kísértővel, elhárította volna a
veszélyt. De ő megkockáztatta a vitát, és
a csaló csapdájába esett. Így buknak el

sokan ma is. Megkérdőjelezzik és vitatják Isten kívánalmait, és ahelyett, hogy Isten parancsainak engedelmeskednének, emberi elméletekben hisznek, amelyekkel Sátán csak álcázza cselfogásait.

(2) MI VOLT AZ A NAGY CSALÁS, AMIRŐL ÁDÁM ÉS ÉVA ÚGY DÖNTÖTT, HOGY ELHISZNEK?

De a kígyó ezt mondta az asszonynak: Dehogyan haltok meg! (1 Móz 3:4)

“Mondta az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetünk, de annak a fának a gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok. És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; hanem tudja az Isten, hogy amely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói” (1 Móz 3:2-5). Sátán azt állította, hogy olyanok lesznek, mint Isten — bölcsebbek, mint addig voltak, és alkalmasak a lét magasabb szintjére. Éva engedett a kísértésnek, és befolyására Ádám is vétkezett. Mindketten elfogadták, amit a kígyó mondott. Elhitték, hogy Isten másképpen érti azt, amit mondott.

Kétkedtek Teremtőjünkben. Azt gondolták, hogy korlátozza szabadságukat; hogy törvényének áthágásával nagy bölcsességhez és dicsőséghez juthatnak.

(3) MI VOLT AZ Ő BŰNÜK AZONNALI KÖVETKEZMÉNYE?

Hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg. (Ézsaiás 59:2)

Azután ezt mondta az Úristen: Íme, az ember olyanná lett, mint miközülünk egy: tudja, mi a jó, és mi a rossz. Most azért, hogy ne nyújthassa ki kezét, és ne szakíthasson az élet fájáról is, hogy egyék, és örökké éljen, kiűzte az Úristen az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett. (1 Mózes 3:22-23)

(4) MI A BŰN?

Aki bűnt cselekszik, törvényszegést követ el, mert a bűn törvényszegés. (1 János 3:4)

(5) MI A BŰN VÉGSŐ EREDMÉNYE?

Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet

Krisztus Jézusban, a mi Urunkban. ***(Róma 6:23)***

És mit tapasztalt Ádám, miután bűnbe esett? Azt, amit Sátán elhíttetett vele? Élete dicsőbb lett? Akkor a törvényszegésből valóban nagy áldás fakadt, és Sátán az emberiség jótevőjének bizonyult. Ádám azonban nem ezt tapasztalta. Isten azt mondta, hogy a bűn büntetéseként az ember visszatér a földre, ahonnan vétetett. “Por vagy te, s ismét porrá leszel” (1Móz 3:19). Sátán szavai — hogy “megnyilatkoznak a ti szemeitek” — csak egy vonatkozásban bizonyultak igaznak. Az engedetlen Ádám és Éva szemeit Isten megnyitotta, hogy felismerjék oktalanságukat. Most már ismerték a bűnt, és megízlelték a törvényszegés keserű gyümölcsét.

Az Éden közepén volt az élet fája, amely életadó gyümölcsöt termelt. Az engedelmes Ádám előtt mindig nyitva állt volna az út ehhez a fához, és Ádám örökké élt volna. De amikor vétkezett, halandó lett, és Isten elzárta az élet fájától. Isten ítélete: “Por vagy te, s ismét porrá leszel”, az élet teljes megsemmisülését jelenti.

(6) MI AZ EMBER EGYETLEN REMÉNYE A HALHATATLANSÁGRA?

***Ez most nyilvánvalóvá lett a mi
Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenése
által, aki megtörte a halál erejét, és az
evangélium által világosságra hozta az
elmúlhatatlan életet. (2 Timóteus 1:10)***

A halhatatlanságot, amit Isten az engedelmesség feltételével ígért, a törvényszegő ember eljátszotta. Ádám nem örökíthette át utódaira azt, ami neki sem volt. Az elbukott ember számára semmi remény nem lett volna, ha Isten — Fia odaáldozásával — nem tette volna elérhetővé a halhatatlanságot... Az ember egyedül Krisztus által lehet halhatatlan. Jézus mondta: “Aki hisz a Fiúban, örök, élete van; aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet” (Jn 3:36). Mindenki részesülhet ebben a felbecsülhetetlen áldásban, ha teljesíti a feltételeket. Mindazok, “akik a jó cselekedetekben való állhatatossággal dicsőséget, tisztességet és halhatatlanságot keresnek”, elnyerik az “örök élet”-et (Róm 2:7).

(7) MI TÖRTÉNIK A BŰNÖS LELKÉVEL?

***de a jó és a rossz tudásának fájáról
nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell
halnod. (1 Mózes 2:17)***

Csak a nagy csaló ígérte Ádámnak, hogy az engedetlenség nyomán élet

fakad. A kígyó kijelentése, amit Évának az Édenben tett — “bizony nem haltok meg” —, volt az első prédikáció a lélek halhatatlanságáról. Ezt a kijelentést, amely kizárólag Sátán tekintélyén alapszik, visszhangozzák a keresztény világ szószékeiről, és az emberiség többsége éppoly szívesen fogadja, mint annak idején ősszüleink. Isten ítéletét — “amely lélek vétkezik, annak kell meghalni” (Ez 18:20) — így magyarázzák: amely lélek vétkezik, nem fog meghalni, hanem örökké él. Lehetetlen nem csodálkoznunk azon a furcsa elvakultságon, amely az embert hiszékennyé teszi Sátán szavai iránt, és hitetlenné Isten szavaival szemben.

(8) ISTEN HOGYAN AKADÁLYOZTA MEG A BŰN ÉS A BŰNÖSÖK HALHATATLANSÁGÁT?

És miután kiűzte az embert, odaállította az Éden kertje elé a kerúbokat és a villogó lángpallást, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat. (1 Mózes 3:24)

Ha az ember a bűneset után hozzáférhetett volna az élet fájához, akkor örökké élt volna, és ezzel a bűnt halhatatlanná tette volna. De villogó pallosú kérubok őrizték “az élet fájának útját” (1Móz 3:24), és Ádám családjának egyetlen tagja sem juthatott el az élet fájához, és nem ehetett az életadó

gyümölcsből. Ezért nincs egyetlen halhatatlan bűnös sem.

(9) MI TÖRTÉNIK A GONOSZOK TESTÉVEL ÉS LELKÉVEL A VÉGSŐ ÍTÉLET UTÁN?

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában."
(Máté 10:28)

(10) HOGY ÉREZ AZ ÚR AZOK IRÁNT, AKIKET ELPUSZTÍT MERT LEUTASÍTOTTÁK A MEGVÁLTÁST?

Ezt mondd nekik: Életemre mondom - így szól az én Uram, az Úr -, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza? (Ezékiel 33:11)

Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elvesszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.
(2 Péter 3:9)

A bukás után Sátán megparancsolta angyalainak, hogy különös igyekezettel

terjesszék el az ember természetes halhatatlanságának tanát. E tévedés elfogadóival hitessék el, hogy a bűnös örökké fog élni és szenvedni. A sötétség fejedelme most eszközei útján bosszúálló zsarnoknak tünteti fel Istent, aki a pokolba taszítja mindazokat, akikkel nincs megelégedve, és örökké érezteti velük haragját. És míg a bűnösök kimondhatatlanul szenvednek és gyötrődnek az örök lángokban, Teremtőjük megelégedéssel tekint le rájuk.

Sátán tehát saját tulajdonságaival ruházza fel az emberiség Teremtőjét és Jótevőjét. A kegyetlenség sátáni tulajdonság. Isten a szeretet; és mindaz, amit Ő teremtett, tiszta, szent és szép volt, amíg az első nagy lázadó meg nem honosította a bűnt. Sátán az az ellenség, aki az embert bűnre kísérti, és azután, ha teheti, elpusztítja. Ha pedig már biztos abban, hogy az áldozat az övé, ujjong a pusztulás miatt, amit ő okozott. Ha tehetné, az egész emberiséget hálójába fogná. Ha Isten nem lépett volna közbe, Ádám egyetlen fia, egyetlen leánya sem menekülne meg.

**(11) MI AZ A NÉGY
TULAJDONSÁG, AMI LEÍRJA
ISTEN ÉS AZ Ő URALMÁNAK
VALÓDI JELLEGÉT?**

***Örökre fenntartom utódaidat,
nemzedékről nemzedékre építem
trónodat! (Szela.) (Zsoltárok 89:4)***

Sátán ma is úgy próbálja legyőzni az embert, mint annak idején őszüleinket — a Teremtő iránti bizalom megrendítésével; azzal, hogy kételyt kelt benne Isten bölcs kormányzásával és törvényei igazságosságával szemben. Sátán és megbízottjai, hogy igazolják saját rosszindulatukat és lázadásukat, Istent még önmaguknál is rosszabbnak tüntetik fel. A nagy csaló a benne rejlő iszonyú kegyetlenséget mennyei Atyánkra próbálja áthárítani. Azt a látszatot akarja kelteni, hogy nagy igazságtalanság történt vele, amikor Isten azért űzte ki a mennyből, mert nem akart meghódolni egy ilyen igazságtalan uralkodó előtt. Elhíreszteli a világnak, hogy micsoda szabadságot élvezhetnének az ő elnéző uralma alatt, ellentétben azzal a szolgálattal, amelyet Jahve szigorú törvényei kényszerítenek rájuk. Így téríti le az embereket az Isten iránti engedelmesség útjáról.

**(12) MI MARAD A
GONOSZOKBÓL AZ IGAZSÁGOS
ÍTÉLET VÉGREHAJTÁSA UTÁN?**

Úgy széttapossátok a gonoszokat, hogy porrá lesznek talpatok alatt azon a napon, amelyet elhozok! - mondja a Seregek Ura. (Malakiás 4:3)

Mennyire ellentétben áll a szeretettel, az irgalommal, sőt az igazságérzetünkkel is az a tanítás, hogy a gonosz halottak az örökké égő pokol kénköves tüzeiben kínlódnak; hogy egy rövid földi élet bűneiért addig kell gyötrődniük, ameddig Isten létezik. Ezt a dogmát mégis világszerte tanítják, és most is helye van sok keresztény hitvallásban.

(13) MI LESZ SÁTÁN SORSA?

Sok bűnöddel, álnok kalmárkodásoddal meggyaláztad szentélyeidet. Azért tüzet gyújtottam benned, és megemésztett téged, hamuvá tettelek a földön mindenki szeme láttára. (Ezékiel 28:18)

Milyen haszna van Istennek abból, ha azt valljuk, hogy örömmel nézi a szakadatlan gyötrelmet; hogy élvezettel hallgatja a szenvedő teremtményei nyögését, sikoltozását és átkozódását, akiket a pokol tüzeiben tart? Hallhatja-e vajon a végtelen Szeretetet e rettenetes hangokat kedves zenének? Micsoda rettenetes istenkáromlás az az állítás, hogy a gonoszok örökké tartó

szenvedésével Isten kifejezi a bűnnel, a világegyetem békéjét és rendjét megrontó veszedelemmel szembeni gyűlöletét! Ha Isten gyűlöli a bűnt, akkor miért állandósítja!? Mert e teológusok tanításai szerint a kegyelem reménye nélküli állandó gyötrellem dühbe hozza a bűn nyomorult áldozatait, és minthogy dühüket átkozódásban és istenkáromlásban fejezik ki, így egyre fokozzák bűnösségük terhét. Isten dicsőségét nem öregbíti a meg nem szűnő korszakokon át állandóan növekvő bűn.

Az emberi agy képtelen felmérni, hogy mennyi bajt okozott az örök gyötrellemről szóló tévtanítás. A Biblia vallását, amely tele van szeretettel, jósággal és részvétellel, beárnyékolja a babona, és körülveszi a félelem. Ha meggondoljuk, hogy Sátán milyen hamis színekkel festi meg Isten jellemét, csodálkozhatunk-e azon, hogy az emberek a mi irgalmas Teremtőnket rettegik, sőt gyűlölik? Azok az ijesztő nézetek, amelyek Istenről világszerte a szószékeken hangoznak el, emberek ezreit, sőt millióit teszik kételkedővé és hitetlenné.

(14) MILYEN LEÍRÁST AD A KÖVETKEZŐ IGEVERS A TÉVTANÍTÁSRÓL?

Egy második angyal követte őt, aki így szólt: "Elesett, elesett a nagy Babilon, amely féktelen paráznasága borával itatott meg minden népet".

(Jelenések 14:8)

Az örök gyötrelém elmélete is hamis tan, Babilon utálatosságainak egyfajta bora, amellyel minden népet megitat (Jel 14:8; 17:2). Igazán rejtély, hogyan tudták Krisztus szolgálói elfogadni és hirdetni ezt az eretnekséget a szószerűről. Ez a téves tanítás Rómától származik, akárcsak a hamis szombat. Az igaz, hogy nagy és jó emberek tanították, de ők még nem láttak olyan világosan, mint mi. Ők csak azért a világosságért voltak felelősek, amely az ő korukban sugárzott; nekünk pedig azzal a világossággal kell elszámolnunk, amely a mi időnkben fénylik. Ha elfordulunk Isten Igéjének bizonyágtételétől, és elfogadunk hamis tanításokat csupán azért, mert atyáink tanították őket, mi is a Babilonra kimondott ítélet alá esünk, utálatosságainak borából iszunk.

**(15) MIRE SZÁMÍTHAT AZ
ÚRTÓL AZ IGAZ ÉS A BŰNÖS
EMER?**

Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.
(Jelenések 22:12)

Sokan, akiket felháborít az örök gyötrelem tana, a másik végletbe esnek. A Szentírásból Istent a szeretet és a könyörület Istenének ismerték meg, és nem tudják elhinni, hogy teremtményeit az örökké égő pokolba fogja küldeni. Mivel azonban azt vallják, hogy a lélek természeténél fogva halhatatlan, csak arra a következtetésre juthatnak, hogy végül az egész emberiség üdvözülni fog. Sokan a bibliai intéseket csak ijesztgetésnek tartják, amelyekkel Isten az embert engedelmességre akarja bírni, fenyegetéseit azonban úgy sem fogja beváltani. A bűnös tehát, aki Isten kívánalmaival nem törődve önző élvezetekkel tölti életét, reménykedhet abban, hogy végül Isten megkegyelmez neki. Ez a tanítás, amely Isten irgalmára számít, de nem vesz tudomást igazságáról, tetszik az érzéki szívnek, és bűnre bátorítja a gonoszt.

Isten az Ige által kétségtelenné teszi, hogy törvényének áthágóira büntetés vár. Akik azzal áztatják magukat, hogy Isten irgalmasabb annál, mintsem végrehajtsa azt a büntetést, amit az igazság megkíván, azok nézzenek fel a Golgotára. Isten büntelen Fiának halála tanúsítja, hogy “a bűn zsoldja a halál”; hogy Isten törvényének megsértőjét jogos büntetés sújtja. A büntelen Krisztus bűnné lett az emberért. Viselte a törvényszegés szégyenét; szenvedett,

mert Atyja elfordította arcát tőle, míg nem a Fiú szíve meghasadt, és kilehelte lelkét. A menny az ember üdvösségéért hozta ezt az áldozatot. Más mód nem volt a bűn büntetésének feloldására. És aki nem fogadja el az ilyen áron nyújtott engesztelést, annak saját magának kell viselnie törvényszegésének terhét és büntetését.

(16) MILYEN ALAPVETŐ FELTÉTELEKNEK KELL ELEGET TENNI MIELŐTT AZ ÜDVÖSSÉG BIZTOSÍTVA LENNE?

És ezt mondta nekem: "Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. (Jelenések 21:6-7)

Ez az ígéret csak a szomjazóknak szól. Csak az kap inni, aki érzi, hogy szüksége van az élet vizére, és kész mindenről lemondani érte. “Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem” (Jel 21:7). A Szentírás feltételeket szab. Hogy mindent örökölhessünk, a bűnnek ellen kell állnunk, és azt le kell győznünk... Hogy mindent örökölhessünk, a bűnnek ellen kell állnunk, és azt le kell győznünk.

Az Úr Ésaías próféta által kijelenti: “Mondjátok az igaznak, hogy jól lesz dolga”. “Jaj a gonosznak, gonoszul lesz dolga, mert kezeinek cselekedete szerint fizetnek néki” (Ésa 3:11-12). “Bár meghosszabbítja életét a bűnös, aki százszor is vétkezik; mégis tudom én — mondja bölcs Salamon —, hogy az istenfélőknek lesz jó dolguk, akik az Ő orcáját félik; a hitetlennek pedig nem lesz jó dolga” (Préd 8:12-13). Pál pedig arról tesz bizonyosságot, hogy a bűnös gyűjt magának “haragot a haragnak és az Isten igaz ítélete kijelentésének napjára, aki megfizet mindenkinek az ő cselekedetei szerint”. “Nyomorúság és ínség minden gonoszt cselekvő ember lelkének” (Róma 2:5-6.9)

(17) HOGY FOG ISTEN BÁNNI A LÁZADÁSSAL ÉS A BŰNNEL?

Elvonult előtte az Úr, és így mondta azt ki: Az Úr, az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! Megtartja szeretetét ezerízíg, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiakat és a fiak fiait harmad- és negyedízig. (2 Mózes 34:6-7)

Megtartja az ÚR mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja. (Zsoltárok 145:20)

Isten kinyilatkoztatta jellemét az embernek, és azt, hogy miként kezeli a bunt... A mennyei kormányzat a maga hatalmának és tekintélyének súlyával vet véget a lázadásnak. De a büntető igazságszolgáltatás minden megnyilatkozási formája teljes összhangban van az irgalmas, türelmes, jóakarató Isten jellemével.

(18) MI ISTEN KÉRÉSE MINDEN EGYES BŰNÖSHÖZ?

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az Úr. Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehérekké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehérekké lehettek, mint a gyapjú. (Ézsaiás 1:18)

Isten nem alkalmaz kényszert. Mindenkinek szabad akaratot és döntési lehetőséget adott. Isten nem talál örömet a szolgálai engedelmisségben. Azt akarja, hogy teremtményei azért szeressék, mert méltó rá. Azt akarja, hogy azért engedelmeskedjenek, mert tudják, hogy Ő bölcs, igazságos és jóakarató Isten. Azok, akiknek helyes fogalmuk van ezekről a tulajdonságokról, szeretni fogják Istent, mivel a jellemvonásai iránti csodálat vonzza őket. A jóság, az irgalom és a szeretet elve, miként azt Megváltónk tanította és életével szemléltette, Isten akaratát és jellemét

tükrözi. Krisztus kijelentette, hogy csak azt tanítja, amit Atyjától tanult. Isten kormányzatának elvei tökéletes összhangban vannak a Megváltó tanításával: “Szeressétek ellenségeiteket!”. Isten a világegyetem érdekében semmisíti meg a gonoszokat, sőt azok érdekében is, akiket ítéletével sújt. Isten a gonoszokat is megajándékozna boldogsággal, ha jellemének igazságossága és kormányzatának törvényei ezt lehetővé tennék. Körülveszi őket szeretetének jeleivel, megismerteti velük törvényét, és felkínálja nekik kegyelmét. De ők semmibe veszik szeretetét, nem törődnek törvényével, és elutasítják kegyelmét. Miközben élvezik ajándékait, meggyalázzák az Ajándékozót. Gyűlölik Istent, mert tudják, hogy irtózik bűneiktől. Az Úr sokáig tűri megátalkodottságukat, de végül eljön a kritikus pillanat, amikor sorsuk eldől. Láncolja magához a lázadókat? Kényszerítse őket akarata teljesítésére?

(19) MILYEN KIÁLTÁS FAKAD FEL MAJD A GONOSZOK AJKÁRÓL, AMIKOR MEGTAPASZTALJÁK AZ ÚR JELENLÉTÉT?

és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: "Essetek ránk, és rejtsetek

*el minket a királyi trónuson ülő arca
elől, és a Bárány haragja elől,
(Jelenések 6:16)*

Akik Sátánt választották
vezérüknek, és akiket ő irányít, azok
nem alkalmasak az Istennel való
közösségre. A gőg, a csalás, a
mértéktelenség, a kegyetlenség
beágyazódott jellemükbe. Beléphetnek-e
a mennybe ezek az emberek, hogy
örökre együtt legyenek azokkal, akiket a
földön megvetettek és gyűlöltek? Az
igazság soha nem lesz kellemes a
hazugnak; a szelídség nem lesz
kíváncsú a beképzeltnek és gőgösnek; a
tisztaság nem tetszetős az
erkölcstelennek; az önzetlen szeretet
nem vonzó az önzőnek. Milyen örömet
kínálhat a menny a földi érdekeknek élő,
önző embereknek? Mi lenne, ha azok,
akik egy életen át Isten ellen lázadtak,
egyszerre csak a mennyben találnák
magukat — ott, ahol minden öröktől
fogva szent és tökéletes; ahol minden
szív tele van szeretettel, minden arc
boldogságtól ragyog; ahol az öröm
elragadtatott zenéje dicsőíti Istent és a
Bárányt; ahol a királyi széken ülő
arcáról fény sugárzik a megváltottakra?
Tudnának-e azok, akik teljes szívükből
gyűlölik Istent, az igazságot és a
szentséget, a mennyei sokaság közé
lépve himnusz énekelni? El tudnák-e

viselni Isten dicsőségét és a Bárányét? Semmiképpen! Kegyelmi idejük évekig tartott. Formálhatták volna jellemüket a mennyei életre. De nem tanulták meg szeretni a tisztaságot és nem tanulták meg a menny nyelvét. Most pedig már túl késő. Azok, akik egész életükben Isten ellen lázadtak, alkalmatlanok a mennyei életre. A menny tisztasága, szentsége és békéje kínszenvedés lenne számukra; Isten dicsősége pedig megemésztő tűz. Menekülnének arról a szent helyről. Szívesen fogadnák a pusztulást, hogy elrejtőzhessenek annak színe előtt, aki meghalt üdvösségükért. A gonoszok sorsa saját döntésük következménye. A mennyből való kirekesztésük, ami rajtuk múlik, Isten részéről igazságos és irgalmas cselekedet.

(20) ISTEN MELY KIJELENÉSE PECSÉTELI MEG AZ EMBERISÉG SORSÁT EGY ÖRÖKKÉVALÓSÁGRA?

Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és aki bűntől szennyes, legyen szennyes ezután is, aki pedig igaz, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is. (Jelenések 22:11)

Miként az özönvíz idején a víz, azon a nagy napon a tűz fogja hirdetni Isten döntését, amely szerint a gonoszok gyógyíthatatlanok. Nem akarják Isten

tekintélyét elismerni. Akaratukat a lázadásra használták. És amikor életük véget ér, túl késő lesz ahhoz, hogy megtanuljanak Isten szerint gondolkozni; túl késő a törvényszegés útjáról az engedelmesség útjára térni, a gyűlöletet szeretetre változtatni.

(21) MIT EREDMÉNYEZETT AZ, HOGY ISTEN MEGKEGYELMEZETT KÁINNAK MIUTÁN MEGÖLTE ÁBELT?

Amikor látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, (1 Mózés 6:5)

Isten megkímélte a gyilkos Kain életét. Példájából láthatja a világ, mi lenne, ha a bűnös élve maradva folytathatná zabolátlan gonoszságát. Kain “vallásának” és példájának hatására utódai tömegesen süllyedtek a bűnbe, amíg “megsokasult az ember gonoszsága a földön”, és “szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz” lett. “A föld pedig romlott vala Isten előtt, és megtelék a föld erőszakoskodással” (1Móz 6:5.11). Isten irgalmas volt a világhoz, amikor kiirtotta Noé gonosz kortársait. Kegyelemből pusztította el Sodoma romlott lakóit is. Sátán megtévesztő befolyására a gonosztevők

rokonszenvet és csodálatot váltanak ki az emberekből, és így másokat is szüntelenül lázadásra indítanak. Így volt ez Kain és Noé korában, Ábrahám és Lót idejében. Így van ez napjainkban is. Isten a világegyetem iránti irgalomból pusztítja el végül kegyelmének elutasítóit.

(22) HOGYAN KÉPES KRISZTUS ÁLDOZATA MEGVÁLTANI MINDEN MEGTÉRŐ BŰNÖST?

Ha pedig az egynek elbukása miatt lett úrrá a halál egyetlen ember által, akkor azok, akik bőségesen kapják a kegyelem és az igazság ajándékát, még inkább uralkodni fognak az életben az egy Jézus Krisztus által. Mármost, ahogyan egynek a vétke lett minden ember számára kárhozattá, úgy lett egynek az igazsága minden ember számára az élet megigazulásává. Mert ahogyan az egy ember engedetlensége által sokan lettek bűnösökké, úgy az egynek engedelmessége által is sokan lettek igazakká. A törvény pedig közbejött, hogy megnövekedjék a vétkek. De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem; (Róma 5:17-20)

Ádám bűne miatt a halál az egész emberiséget sújtja. Mindenkinek meg kell halnia. “Lesz feltámadásuk a halottaknak, mind igazaknak, mind hamisaknak”; “mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen Krisztusban is

mindnyájan megeleveníttetnek” (Acs 24:15; lKor 15:22).

(23) MI HATÁROZZA MEG A GONOSZOK BÜNTETÉSÉNEK MÉRTÉKÉT?

Mert eljön az Emberfia Atyja dicsőségében angyalaival együtt, és akkor megfizet mindenkinek cselekedetei szerint. (Máté 16:27)

“mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen Krisztusban is mindnyájan megeleveníttetnek” lKor 15:22... A Szentírás azonban különbséget tesz a feltámadottak két csoportja között.

“Mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására” (Jn 5:28-29). Akit Isten “méltóvá” tesz az élet feltámadására, az “boldog és szent”.

“Ezeknek nincs hatalma a második halálnak” (Jel 20:6). De azoknak, akik nem bűnbánattal és hittel könyörögtek bocsánatért, viselniük kell törvényszegésük büntetését — “a bűn zsoldjá”-t. Büntetésük időtartama és súlyossága “az ő cselekedeteik szerint” változik, de a második halállal végződik. Mivel Isten igazságosságával és

írgalmával nem egyeztethető össze, hogy a bűnöst bűneivel együtt megmentse, megvonja tőle az életet, amelyet törvénszegésével eljátszott, és amelyre méltatlannak bizonyult.

(24) MI A BŰNÖS LÉLEK VÉGSŐ ÁLLAPOTA?

Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.
(Róma 6:23)

Ahogy ti szent hegyemen ittatok, úgy iszik majd szüntelenül minden nép. Részegre isszák magukat, olyanok lesznek, mintha nem lennének.
(Abdiás 1:16)

Így ér véget a bűn minden belőle fakadó bajjal és rontással együtt. A zsoltáríró így szól: “Megdorgáltad a pogányokat, elvesztetted a gonoszt: nevüket mindörökre kitörölted. Az ellenség megszűnt, elpusztult örökre” (Zsolt 9:6-7). János, bepillantva az, örökkévalóságba — amint a Jelenések könyvében írja —, hallotta az egyetemes himnusz, amelyet egyetlen disszonáns hang sem zavar meg. Mennyen és földön minden teremtmény Istent dicsőíti (Jel 5:13). Egyetlen elveszett lélek sem lesz, aki véget nem érő gyötrelmében Istent káromolná. A pokol

nyomorultjai nem fogják megzavarni az üdvözültek énekét.

(25) MILYEN ÁLLAPOTBAN VANNAK MINDAZOK, AKIK MEGHALNAK?

Az élők annyit tudnak, hogy meg fognak halni; de a holtak semmiről sem tudnak, semmiből sincs hasznuk többé, még az emléküket is elfelejtik. (Prédikátorok 9:5)

Azon a sarkalatos tévedésen alapszik a halálban is megmaradó öntudat tana, hogy az ember természeténél fogva halhatatlan. Ez olyan dogma, amely az örök gyötrelem tanához hasonlóan ellentmond a Szentírás tanításainak, a józan észnek és az emberségnek. A közhiedelem szerint a megváltottak a mennyben mindent tudnak, ami a földön, különösen hátra maradt barátaikkal történik. De mi öröme lenne a halottaknak abban, ha látnák az élők gondját, baját, ha ismernék szeretteik bűneit, csalódásait, szenvedéseit? Vajon élveznék-e a menny boldogságát földi barátaik felett lebegve?

Milyen mérhetetlenül felháborító az a hiedelem, hogy amikor a megátalkodottak utolsót lélegzenek, lelkük a pokol lángjai közé kerül! Milyen kimondhatatlanul gyötrődnének azok, akik látnák, hogy barátaik

készületlenül szállnak a sírba, egy olyan örökkévalóságba, ahol állandósul a fájdalom és a bűn. Ez a gyötrő gondolat már sok embert az örületbe kergetett.

Mit mond a Szentírás ezekről a dolgokról? Dávid kijelentette, hogy az ember öntudatlan a halálban.

“Kimegyen a lelke; visszatér földébe, és aznapon elvesznek az ő tervei” (Zsolt 146:4).

(26) MIK AZOK A DOLGOK, AMIKET AZ ÉLŐK MEGTEHETNEK, VISZONT A HALOTTAK KÉPTELENEK RÁ?

*Mert nem a holtak hazájában
magasztalnak téged, nem a halottak
dicsőítenek, nem a sírba leszállók
reménykedhetnek hűségedben. Az élő,
csak az élő magasztalhat téged,
akárcsak én most. Az apák tanítják
fiaiknak, hogy te hűséges vagy.
(Ézsaiás 38:18-19)*

Amikor Ezékiás imájára Isten azt válaszolta, hogy tizenöt évvel meghosszabbítja életét, a hálás király dicsőítette Istent e nagy irgalomért. Énekéből megtudjuk, hogy miért örvendezett: “Nem a sír dicsőít Téged, és nem a halál magasztal Téged, hűségedre nem a sírverembe szállók várnak! Ki él, ki él, csak az dicsőít Téged, mint ma én!” (Ésa 38:18-19). A

népszerű teológia tanítása szerint az igaz halottak a mennyben vannak; boldogan és soha el nem haló ajakkal dicsőítik Istent. Ezékiás király nem látta ilyen biztatónak és dicsőségesnek a halált. Szavai összecsengenek a zsoltáríró bizonyágtevésével: “Nincs emlékezés rólad a halálban, a seolban kicsoda dicsőít Téged?” “Nem a meghaltak dicsérik az Urat, sem nem azok, akik alászállanak a csendességbe” (Zsolt 6:6; 115:17).

(27) HOL VAN MA DÁVID KIRÁLY?

Atyámfiak, férfiak! Nyíltan megmondhatom nektek ősatyánkról, Dávidról, hogy meghalt, és eltemették, sírja is nálunk van mindmáig. (Ap.csel. 2:29)

Az a tény, hogy Dávid a sírban marad a feltámadásig, bizonyítja, hogy az igazak nem jutnak a mennybe halálukkor. Mivel Krisztus feltámadt, Dávid végül Isten jobbára ülhet, de csak a feltámadás után.

(28) HONNAN JÖNNEK ELŐ A HOLTAK A FELTÁMADÁS NAPJÁN?

Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, és kijönnek. Akik a jót

tették, az életre támadnak fel; akik pedig a rosszat cselekedték, az ítéletre támadnak fel. (János 5:28-29)

(29) MI AZ, AMIT KRISZTUS AZ ELJÖVETELEKOR TENNI FOG, AMI MIATT NEM LOGIKUS, HOGY AKIK MEGHALTAK A MENNYBE VAGY A POKOLBA KERÜLTEK AZ Ő VISSZAJÖVETELE ELŐTT?

Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint. (Jelenések 22:12)

Pál ezt mondta: “Ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel. Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek, még bűneitekben vagytok. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát” (1Kor 15:16-18). Ha az igazak négyezer éven át haláluk után egyenesen a mennybe mentek, hogyan mondhatta Pál, hogy ha nincs feltámadás, akkor “akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek”. Ez esetben nem volna szükség feltámadásra.

(30) MILYEN ÉRTÉKES ÍGÉRTET TETT KRISZTUS A MENNYBEMENETELEKOR AZOK

SZÁMÁRA, AKIK VÁRJÁK AZ Ő VISSZAJÖVETELÉT?

Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is. (János 14:2-3)

Pedig amikor Jézus távozni készült tanítványai köréből, nem azt mondta nekik, hogy nemsokára ők fognak hozzá menni. ... Pál pedig azt mondja, hogy “maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből, és feltámadnak először, akik meghaltak volt a Krisztusban; azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkön az Úr elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk”. Majd hozzáteszi: “Vigasztaljátok egymást e beszédekkel” (1Thessz 4:16-18) ... Pál az Úr eljövetelére hívja fel hittestvérei figyelmét, amikor majd a sír béklyói lehullanak, és azok, “akik meghaltak volt a Krisztusban”, feltámadnak az örök életre.

**(31) MILYEN NAGY ÉS
ÜNNEPÉLYES ESEMÉNY FOG**

BEKÖVETKEZNI, MIELŐTT AZ IGAZAK ÉS A GONOSZOK ELNYERIK JUTALMUKAT?

*és hatalmas hangon így szólt: "Féljétek
az Istent, és adjatok neki dicsőséget,
mert eljött ítéletének órája; imádjátok
azt, aki teremtette a mennyet és a
földet, a tengert és a vizek forrásait!"
(Jelenések 14:7)*

Mielőtt bárki beléphetne az
üdvözültek honába, életét — jellemét és
cselekedeteit — Isten megvizsgálja.
Mindenkit megítél a könyvek
feljegyzései alapján, és mindenkit
cselekedetei szerint jutalmaz. Ez az
ítélet nem a halálkor történik. Figyeljük
meg Pál szavait: Isten “rendelt egy
napot, melyen megítéli majd a föld
kerekségét igazságban egy férfiú által,
kit arra rendelt; bizonyóságot tévén
mindenkinek az által, hogy feltámasztá
őt halottaiból” (Acs 17:31). Az apostol
itt világosan kijelentette, hogy Isten egy
meghatározott időben ítéli meg a
világot. Pál úgy látta, hogy ez a jövőben
fog teljesedni.

Júdás ugyanerre az időszakra utal:
“Az angyalokat is, akik nem tartották
meg fejedelemségüket, hanem elhagyták
az ő lakhelyüket, a nagy nap ítéletére
örök bilincseken, sötétségben tartotta.”
Majd Énok szavait idézi: “Imé eljött az

Úr az Ő sok ezer szentjével, hogy ítéletet tartson mindenek felett” (Jud 6.14-15). . . De amennyiben a halottak már most élvezik a menny boldogságát, illetve a pokol lángjai közt gyötrődnek, mi szükség van a későbbi ítéletre? Isten Igéjének e fontos dolgokról szóló tanítása nem homályos, és nem ellentmondó. Az egyszerű ember is megértheti. De melyik tárgyilagos ember képes bölcsességet vagy méltányosságot felfedezni korunk elméletében? Vajon az Isten közelében talán már századokat eltöltő igazak, miután az ítélőszék megvizsgálta ügyüket, megkapják-e ezt a dicséretet: “Jól vagyon jó és hű szolgám...menj be a te uradnak örömébe”? És kihívják-e a gonoszokat a gyötrelem helyéről, hogy az egész föld Bírájától meghallják ezt az ítéletet: “Távozzatok tőlem ti átkozottak, az örök tűzre!” (Mt 25:21.41)? Micsoda kegyes szemfényvesztés! Isten bölcsességének és igazságosságának milyen megszégyenítő vádja!

(32) MILYEN ÁLLAPOTBAN LESZNEK A HOLTAK EGÉSZ A FELTÁMADÁSIG?

Azok közül, akik alusznak a föld porában, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra. (Dániel 12:2)

A Szentírásban nem találunk olyan kijelentést, hogy az igazak jutalmukat, a gonoszok pedig büntetésüket a halálukkor kapják meg. A pátriáráktól és a prófétáktól nem maradt fenn ilyen kijelentés. Krisztus és apostolai még csak nem is céloztak erre. A Biblia világosan tanítja, hogy a halottak nem mennek azonnal a mennybe. Azt olvassuk róluk, hogy alszanak a feltámadásig (1Thessz 4:14; Jób 14:10-12). Azon a napon, amikor elszakad az ezüstkötél és összetörik az aranypalack (Préd 12:8), az ember nem tervez többé. Akik alászállnak a sírba, a csendességben vannak. Többé nem tudnak semmit arról, ami a nap alatt történik (Jób 14:21). Áldott pihenés ez a megfáradt igazaknak! Az idő, akár hosszú, akár rövid, számukra egy pillanat csupán. Alszanak, és a mennyei harsonák hangjára dicsőíthatatlanságra ébrednek. “Mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban... Mikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, és e halandó halhatatlanságba öltözik, akkor beteljesül amaz ige, mely meg van írva: elnyeletett a halál diadalra” (1Kor 15:52-54).

(33) MI LESZ AZ IGAZAK GYŐZELMI KIÁLTÁSA?

***HALÁL, HOL A TE DIADALOD?
HALÁL, HOL A TE FULLÁNKOD?"
(1 Korintus 15:55)***

Amikor Isten előhívja e halottakat mély álmukból, gondolatuk fonalát ott veszik fel, ahol elejtették. Utoljára a halállal tusakodtak; utoljára arra gondoltak, hogy a sír fogságába esnek. Amikor előjönnek a sírból, első boldog gondolatuk e győzelmes kiáltásban fejeződik ki: "Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad".

Megértettem, hogy az emberiség első hazugsága az volt, hogy "biztosan nem halsz meg". A Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy a meg nem bánt bűn halált jelent mind a test mind a lélek számára.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Isten ígéjében felfedeztem, hogy a halhatatlanságra az egyetlen reménységünk Krisztus megváltó áldozatának az elfogadásában rejlik.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Látom a nagy küzdelem bizonyítékát és azt is, ahogy Sátán erőfeszítéseket tesz arra, hogy meggyőzze a világot arról, hogy Isten kormányzása szigorú és

igazságtalan. Viszont a Szentírás alapján egyértelmű, hogy Isten minden ítéletet igazságos, igaz és kegyelmes.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Isten kegyelmét látom abban, hogy miután a gonoszok megkapják méltó jutalmukat, a pokol tüzeiben megsemmisülnek. Sem testük, sem a lelkük nem marad meg, hogy vég nélkül szenvedjenek.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Az Igében megtaláltam, hogy a holtak nincsenek a mennyben Istent dicsőítve. Nincsenek érzéseik, gondolataik, sem tudatuk, hanem alszanak a sírjaikban és várják a feltámadást.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Békével tölt el, hogy nem követik figyelemmel szeretteiket, amint e világ igazságtalanságait kell elszenvedniük. A sírjukban alszanak várva a feltámadást Krisztus második visszajövedelekor.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Azért imádkozom, hogy én is azok között a hűséges követők között

***lehessek, akik majd azt kiáltják, hogy
“Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! hol
a te diadalmad”.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

6. Lecke

A Spiritizmus

Krisztus követői számára végtelenül fontos és vigasztaló az a szentírási igazság, amely a szent angyalok szolgálatát érinti. A népszerű teológia tévelygései azonban elhomályosították és eltorzították ezt a bibliai tanítást. A lélek halhatatlanságának tanát a kereszténység először csak kölcsön vette a pogány filozófiától. Ez a tan később a hitehagyás sűrű sötétségében keresztény hittétellé vált, és kiszorította azt a világos szentírási igazságot, hogy “a halottak semmit nem tudnak”. Tömegek hiszik el, hogy azok “a szolgáló lelkek”, akiket Isten az üdvösség örököseinek szolgálatába állított, meghalt emberek lelkei. Pedig a Szentírás bizonyosságot tesz a mennyei angyalok létezéséről és arról,

hogy mielőtt még egy ember is meghalt volna, az angyalok már kapcsolatban voltak az emberi történelemmel.

(1) MI AZ, AMIT A HALOTTAK MÁR NEM TUDNAK MEGTENNI MIUTÁN SÍRBA KERÜLNEK?

Eltűnt a felhő, elszállt. Éppígy nem jön vissza, aki leszáll a holtak hazájába.
(Jób 7:9)

Az a dogma, hogy az ember a halálban is megőrzi öntudatát, különösen pedig az a hiedelem, hogy a halott lelke visszatér szolgálni az élőknek, készítette el a modern spiritizmus útját. Ha a halottak Isten és a szent angyalok társaságába kerülnek, és sokkal többet tudnak, mint korábban, miért ne térnének vissza a földre, hogy eligazítsák és oktassák az élőket? Hogyha a halottak lelke földi barátaik körül lebeg — miként azt neves teológusok tanítják —, miért ne beszélhetnének velük, hogy óvják őket a vétkezéstől, vagy vigaszt nyújtsanak a gyászban? Hogyan utasíthatnák el a megdicsőült lelkek által küldött mennyei tanítást azok, akik hisznek a halottak öntudatos állapotában? E szentnek tartott kapcsolatot Sátán felhasználja szándékai megvalósítására. A bukott angyalok, akik teljesítik parancsait, a szellemvilág követeként jelennek meg. A gonoszság

fejedelme, azt állítva, hogy kapcsolatba hozza az élőket a holtakkal, bűvkörébe vonja az embereket.

(2) MILYEN KÉPESSÉGGEL BÍRNAK A GONOSZ ERŐI, AMIT ARRA FELHASZNÁLNAK, HOGY MEGTÉVESSZÉK A VILÁGOT?

mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára. (Jelenések 16:14)

Sátán az emberek elé tudja idézni meghalt barátaik hasonmását. Bámulatos pontossággal utánozza az ismerős tekintetet, a jól ismert szavakat, a hanghordozást. A hamisítvány tökéletes. Sok ember, akit megvigasztal az a tudat, hogy szeretteik a menny boldogságát élvezik, a veszély gyanúja nélkül “hitető lelkekre és gonosz lelkek tanításaira” hallgat. Amikor e becsapottak elhiszik, hogy a halottak ténylegesen visszatérve érintkezhetnek velük, Sátán megidézi a halottak állítólagos lelkeit. Ezek a lények azt állítják, hogy élvezik a mennyi boldogságot, sőt előkelő helyet foglalnak el a mennyben. Így szélteben-hosszában terjed az a tévhit, hogy Isten nem tesz különbséget az igazak és a gonoszok között. Ezek a látogatók, akik állítólag a

szellem világából jöttek, néha helyénvalónak bizonyuló figyelmeztetéseket és intéseket mondanak. Miután megnyerték az emberek bizalmát, olyan tanokat hirdetnek, amelyek aláássák a Szentírásba vetett hitet. Azt a látszatot keltik, hogy érdeklődnek földi barátaik iránt, és közben elfogadtatják velük a legveszélyesebb tévedéseket. Az a tény, hogy igazat is mondanak, és olykor bekövetkező eseményeket is meg tudnak jövendölni, a megbízhatóság látszatát keltik. Hamis tanításaikat tömegek fogadják szívesen, és fenntartás nélkül el is hiszik, mintha azok a Biblia legszentebb igazságai lennének. Isten törvényét elvetik, a kegyelem Lelkét semmibe veszik, és a szövetség vérét szentségtelen dolognak tartják. E látogatók tagadják Krisztus istenségét, sőt a Teremtőt is önmagukkal egy szintre helyezik. A nagy lázadó tehát új köntösben folytatja Isten elleni harcát, amely a mennyben kezdődött, és a földön közel hatezer éve tart

(3) KIT SZEMÉLYESÍTETTEK MEG A GONOSZ SZELLEMEI EBBEN A BIBLIAI PÉLDÁBAN?

Saul megkérdezte tőle: Milyen az alakja? Az asszony így felelt: Egy vén ember jön fölfelé palástba burkolózva.

Ebből megtudta Saul, hogy Sámuel az; ezért arccal a földig hajolt, és leborult előtte. (1 Samuel 28:14)

Sokan a médiumok csalására és bűvészkedésére akarják fogni a természetfölötti megnyilatkozásokat. Az igaz, hogy a médiumok a csalást sokszor valódinak tüntetik fel, de olykor természetfölötti erők is feltűnően közrejátszanak. A titokzatos kopogtatás, amellyel a modern spiritizmus elkezdődött, nem emberi csalás vagy ravaszság terméke volt, hanem a gonosz angyalok munkája, akik így vezették be a leglélekrombolóbb csalások egyikét. Sok embert ejt törbe az a hiedelem, hogy a spiritizmus csupán emberi szélhámosság. Amikor pedig szemtől szembe kerülnek olyan megnyilatkozással, amely szerintük csakis természetfölötti lehet, elhiszik, hogy e jelenségek mögött Isten hatalma húzódik.

(4) MI AZ A HÁROM KATEGÓRIA, AMIBE BESOROLHATÓ SÁTÁN HATALMÁNAK MEGNYÍLVÁNULÁSA?

Mert ennek a törvénytíprónak az eljövetele a Sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával; és a gonoszság mindenféle

csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözüljenek. (2 Thesszalonika 2:9-10)

Ezek az emberek figyelmen kívül hagyják azt, amit a Szentírás a Sátán és képviselői által művelt csodákról mond. A fáraó varázslói sátáni segítséggel tudták utánozni Isten munkáját. Pál kijelenti, hogy Krisztus második adventje előtt a sátáni erők ehhez hasonló csodákat fognak művelni. “Sátán ereje... a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával” (2Thessz 2:9-10) fog megmutatkozni. János apostol elmondja, hogy miként fog jelentkezni az utolsó napokban ez a csodatevő hatalom: “Nagy jeleket tesz, annyira, hogy tüzet is hoz alá az égből a földre, az emberek láttára. És elhiteti a földnek lakosait a jelekkel, amelyek adatának néki, hogy cselekedje” (Jel 13:13-14). Nem pusztán csalásokról szól ez a jövődőlés. Sátán eszközei nemcsak színlelik a csodákat, amelyekkel félrevezetik az embereket, hanem ténylegesen képesek csodát művelni.

(5) MI LESZ SÁTÁN MEGTÉVESZTÉSÉNEK MESTERMŰVE?

Mert az ilyenek álapostolok, csaló munkások, akik Krisztus apostolainak

adják ki magukat. Nem is csoda, mert maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát. (2 Korinthus 11:13-14)

A sötétség fejedelme, aki oly régóta használja lángelméjét a csalásra, kísértéseivel ügyesen alkalmazkodik minden emberhez és minden körülményhez. Művelt és jó érzésű embereknek a spiritizmus szalonképesebb és kulturáltabb formáit kínálja, és ezzel sok embert hálójába tud fogni. A spiritizmus nyújtotta bölcsességről Jakab apostol így ír: “Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jő, hanem földi, testi és ördögi” (Jak 3:15). Ezt azonban a nagy csaló leplezi, ha szándékait éppen lepleznie kell. Ő, aki csillogó mennyei szeráf képében tudott megjelenni Krisztus előtt a megkísértés pusztájában, az emberhez is a legmegnyerőbb formában, világosság angyalaként jön. Felemelő dolgokra irányítva a figyelmet, az értelemre próbál hatni. Csodálatos, meghökkentő jelenetekkel ragadja meg a képzeletet; a szeretet és a jótékonyság látszatával pedig az érzelmeket is megnyeri. Az embert — képzeletének szárnyakat adva — büszkévé teszi a maga bölcsességére, és arra ösztönzi, hogy semmibe vegye az örökkévaló Istent. Az a hatalmas lény, aki fel tudta vinni a világ Megváltóját

egy nagyon magas hegyre, hogy bemutassa neki a föld összes országát és e birodalmak dicsőségét, kísértéseivel meg tudja rontani mindazok érzékeit, akiket Isten hatalma nem véd.

(6) MI A TILTOTT ISMERET ÉS AZ ÖNHITTSG FORRÁSA, AMIRE A GONOSZ EMEREK VÁGYAKOZNAK?

Ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.
(Jakab 3:15)

Sátán ma is hízélgéssal ámitja el az embert, mint annak idején Évát az Édenben. Vágyat ébreszt benne a tiltott tudomány és az önfelmagasztalás után. Ezek a bűnök okozták Sátán bukását, és ezekkel akarja az embert is megrontani. “Olyanok lesztek, mint az Isten — mondja —, jónak és gonosznak tudói” (Imóz 3:5). A spiritizmus azt tanítja, hogy “az ember fejlődő teremtmény, akinek születése óta az a rendeltetése, hogy fejlődjék az Istenség felé, egészen az örökkévalóságig”. Azt is tanítja, hogy “minden lélek magát fogja megítélni, és nem más”. “Az ítélet igazságos lesz, mert önítélet... A trónt önmagadban hordod.” Egy spiritiszta tanító ezt állította, amikor “lelki öntudat”-ra ébredt: “Embertársaim, mindnyájan el nem bukott félistenek

voltatok.” Egy másik szerint: “Minden igaz és tökéletes lény tulajdonképpen Krisztus.” Sátán a végtelen Istennek — az imádat igazi tárgyának — igazságossága és tökéletessége helyébe, Isten törvényének — az emberi vívmányok igazi mércéjének — igazságossága helyébe az ember bűnös, tévedő természetét teszi. Szerinte ez az imádat egyetlen tárgya, az ítélet egyetlen mércéje, a jellem normája. Ez is haladás, de nem felfelé, hanem lefelé.

(7) MI AZ EGYEDÜLI MÓDJA ANNAK, HOGY AZ EMBERISÉG FELEMAGASZTALTASSON?

De még nagyobb kegyelmet is ad, ezért mondja: "Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmét adja". (Jakab 4:6)

Mind szellemi, mind lelki életünk törvénye, hogy szemlélés által átalakulunk. Gondolatvilágunk fokozatosan alkalmazkodik ahhoz a témához, amellyel foglalkozunk. Hasonlóvá leszünk ahhoz, amit szeretünk és tisztelünk. Az ember nem juthat magasabbra azoknál a normáknál, amelyeket a tisztaságról, a jóságról és az igazságról elfogadott. Ha valaki önmagát tartja a legnagyobb szerűbb ideálnak, soha nem jut magasabbra.

Inkább egyre mélyebbre süllyed. Csak a kegyelmes Isten képes az embert megszentelni. Ha az ember magára marad, útja szükségszerűen lefelé visz.

(8) MI AZ EMBER SZEREPE ABBAN, HOGY ISTENNEL EGYÜTT MUNKÁKODJON A KEVÉLYSÉG ELLEN?

Nincs-e szabadságunk arra, hogy keresztyén feleségünket magunkkal vigyük, mint a többi apostol, meg az Úr testvérei és Kéfás? (1 Korintus 9:5)

Az önző, élvezetet szerető, érzéki embernek a spiritizmus kevésbé ravasz álarcban jelentkezik, mint a csiszoltabb és értelmesebb embernek. Az előbbiek a spiritizmus durvább formáiban találják meg azt, ami megfelel hajlamaiknak. Sátán figyelemmel kíséri az ember természetének gyengeségét. Megfigyeli, hogy ki milyen bűnökre hajlamos. Azután alkalmakat teremt e hajlamok kielégítésére.

Az egyébként megengedett dolgok túlhajszolására kísérti az embert; mértéktelenséggel gyengíti fizikai, szellemi és erkölcsi képességeit. Emberek ezreit rontja meg szenvedélyeik kielégítése útján, és eldurvítja egész lényüket. Hogy pedig munkáját teljessé tegye, a gonosz

angyalok által kijelenti, hogy “az igazi tudás az embert minden törvény fölé emeli”; hogy “minden, ami van jó”; hogy “Isten nem kárhoztat”; hogy “minden elkövetett bűn ártatlan”.

Amikor így elhiteti az emberekkel, hogy a vágy a legfőbb törvény; hogy a szabadság mindenre feljogosít; hogy az ember csak önmagának tartozik számadással, ki csodálkozhat azon, ha az erkölcstelenség és romlottság elburjánzik? Tömegek kapnak mohón azokon a tanításokon, amelyek megengedik, hogy érzéki szívükre hallgassanak. Az önuralom kantárait az emberi vágyak tartják kézben. Sok ember szellemi és lelki képességeit az ösztönei uralják, és Sátán ujjong, hogy ezrével sodorhatja hálójába azokat, akik magukat Krisztus követőinek vallják.

(9) MILYEN FIGYELMEZTETÉST AD A BIBLIA A SPIRITIZMUSRA NÉZVE?

Ne forduljatok halottidézőkhöz, és ne tudakozódjatok jövendőmondóknál, mert tisztátalanokká teszitek magatokat velük. Én, az Úr, vagyok a ti Istenetek! (3 Mózes 19:31)

De senkinek sem kötelező a spiritizmus hazugságainak csapdájába esnie. Isten elég világosságot adott a

világnak ahhoz, hogy észrevegye a csapdát. Ahogy már láttuk, a spiritizmus alapját képező elmélet ellentétben áll a Szentírás legvilágosabb kijelentéseivel. A Biblia kinyilatkoztatja, hogy a halottak semmit nem tudnak, és nem gondolkoznak; hogy nem vesznek semmiben részt, ami a nap alatt történik, és nem tudnak szeretteik örömeiről, sem fájdalmairól.

**(10) MIYEN BÜNTETÉST
SZABOTT MEG ISTEN AZOK
SZÁMÁRA, AKIK
BELEKEVEREDNEK A
SPIRITIZMUSBA, HOGY ANNAK
KOMOLYSÁGÁT
SZEMLÉLTESSE?**

***Ha egy férfiből vagy asszonyból
halottidéző vagy jövendőmondó szól,
halállal lakoljon. Kövezzék meg őket:
vérük rajtuk. (3 Mózes 20:27)***

Isten határozottan megtiltotta a halottidézést. A héberek korában egyesek azt állították — miként ma a spiritiszták —, hogy kapcsolatban vannak a halottakkal. A megidézett halottakat, ahogy a túlvilági látogatókat nevezték, a Biblia “ördögi lelkek”-nek mondja. (Vö. 4Móz 25:1-3; Zsolt 106:28; 1Kor 10:20; Jel 16:14) A halottidézés — a Szentírás szerint — az

Úr előtt utálatos dolog, és Isten halálbüntetés terhe mellett megtiltotta (3Móz 19:31; 20:27). Pusztán ez a szó: ördögösség — ma megvetést vált ki az emberekben. Azt az állítást, hogy az ember ördögi lelkekkel érintkezhet, középkori mesének tartják. A spiritizmus azonban, amely híveinek százait, ezreit, sőt mi több, millióit tartja számon, utat talált a tudományos körökbe, betört az egyházakba, pártfogásra talált a törvényhozó testületekben, sőt a királyok udvarában is. Ez az óriási csalás, a régi időkben kárhoztatott és megtiltott boszorkányság új álarcot öltött. Ha semmi más nem bizonyítaná a spiritizmus valódi jellegét, a keresztény ember számára legyen elég az a bizonyíték, hogy ezek a lelkek nem tesznek különbséget az igazság és a bűn között, Krisztus legnemesebb és legtisztább apostolai és Sátán legromlottabb szolgái között. Sátán elhiteti az emberekkel, hogy a legbecstelenebbek megdicsőülten a mennyben vannak. Ezt hirdeti a világnak: “Nem számít, milyen gonosz vagy; nem számít, hiszel-e Istenben és a Bibliában, vagy nem. Élj úgy, ahogy tetszik; a menny a hazád.” A spiritiszta tanítók tulajdonképpen ezt hirdetik: “Minden gonosztevő jó az Úr szemeiben, és gyönyörködik Ő azokban;

vagy: Hol van az ítéletnek Istene?” (Mal 2:17). Isten Igéje ezt mondja: “Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossá, s a világosságot sötétséggé teszik” (Ésa 5:20).

(11) MIÉRT VAN AZ, HOGY A BIBLIA AZ EGYEDÜLI TANÁCS FORRÁSA A SPIRITIZMUS TÉMÁJÁBAN?

Szenteld meg őket az igazsággal: a te igéd igazság. (János 17:17)

E hazug lelkek megszemélyesítik az apostolokat, és éppen az ellenkezőjét tanítják annak, amit az apostolok a Szentlélek indítására földi életükben tanítottak. Sátán e követői tagadják a Biblia isteni eredetét; ezzel elveszik a keresztény reménység alapját, és kioltják azt a fényt, amely megvilágítja a mennybe vezető utat. Sátán elhiteti a világgal, hogy a Biblia csupán mese, vagy legalábbis az emberiség gyermekkorához alkalmazkodó könyv, de ma már nem kell komolyan venni, vagy mint idejétmúlt dolgot el kell vetni. Isten Igéje helyett Sátán a szellemvilág megnyilatkozásait kínálja. Ezt a csatornát teljesen ő tartja hatalmában. Ezen az úton mindent el tud hitetni a világgal, amit csak akar. Azt a könyvet,

amely őt és követőit megítéli, árnyékba helyezi. Szerinte ott van jó helyen. A világ Megváltóját csak embernek tünteti fel. És miként a Jézus sírját őrző római katonák elhíresztelték azt a hazugságot, amellyel a zsidó papok és a vének Jézus feltámadását meg akarták cáfolni, a spiritiszták hívei is azt a látszatot keltik, hogy semmi csoda nincs Megváltónk életének körülményeiben. Jézust háttérbe szorítva, saját csodáikra hívják fel a figyelmet, és azt hirdetik, hogy ezek messze felülmúlják Krisztus cselekedeteit.

(12) MILYEN HATALMAT VESZ IGÉNYBE A SPIRITIZMUS?

Már régebben élt abban a városban egy Simon nevű férfi, aki varázslással foglalkozott, és ámulatba ejtette Samária népét, mert valami igen nagynak állította magát. A város apraja-nagyja hallgatott rá, és azt mondták: "Ő az Isten Hatalmasnak nevezett ereje." (Ap.csel. 8:9-10)

Az igaz, hogy a spiritizmus most változtat formáján, és egyik- másik kifogásolhatóbb vonását leplezve keresztény köntöst ölt magára. De a szószéken és a sajtóban elhangzott nézetei hosszú évek óta a köztudatban vannak, és tanúsítják valódi arcát. Ezeket a tanításokat nem lehet letagadni, sem eltitkolni.

A spiritizmus jelenlegi formája korántsem megengedhetőbb, mint a régebbi. Sőt a mostani még veszélyesebb, mert ravaszabbul vezet félre. Korábban a spiritiszták elvetették Krisztust és a Bibliát, most pedig azt vallják, hogy el kell fogadni mindkettőt. De a Bibliát a meg nem újult szív tetszése szerint magyarázzák, hogy súlyos és létfontosságú igazságait hatástalanítsák. Azt hirdetik, hogy a szeretet Isten legfontosabb tulajdonsága, de azt gyenge szentimentalizmussá süllyeszti, és nem tesznek különbséget a jó és a rossz között. Arról hallgatnak, hogy Isten igazságos; hogy kárhoztatja a bűnt; és arról is, hogy szent törvénye mit követel. Az embereket arra tanítják, hogy a Tízparancsolatot holt írásnak tartsák. A spiritizmus tetszetős, megigéző meséi foglyul ejtik az érzéseket, és az embereket arra befolyásolják, hogy ne fogadják el a hit alapjaként a Bibliát. A spiritiszták Krisztustól éppúgy elzárkóznak, mint korábban, de Sátán annyira elvakítja az embereket, hogy a csalást nem veszik észre.

(13) MILYEN IRÁNYELVET FEKTET LE AZ IGE A CSALÁS ELLENI VÉDELMEZÉSI ILLETŐLEG?

Igyekezz kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, hanem helyesen

fejtegeti az igazság igéjét. (2 Timóteus 2:15)

Kevés embernek van helyes fogalma a spiritizmus megtévesztő hatásáról, és a befolyásával járó veszélyről. Sokan csupán kíváncsiságból barátkoznak vele, de nem hisznek igazán benne. A gonosz lelkek hatalma előtt való meghódolásnak még a gondolata is rémülettel tölti el őket. De tiltott területre merészkednek, és a nagy hatalmú pusztító akaratuk ellenére uralkodik rajtuk. Csak egyszer hallgassanak rá, többet nem engedi ki őket fogságából. Képtelenek saját erejükből elszakadni az igéző, csábító varázslattól. Csak Isten hatalma — a hittel elmondott imára válaszként — tudja megszabadítani ezeket a törbe csalt lelkeket.

**(14) MIHEZ VEZET, HA
ENGEDÜNK BÁRMELY ISMERT
BŰNNEK?**

***hanem a ti bűneitek választottak el
titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt
rejtette el orcáját előletek, és nem
hallgatott meg. (Ézsaiás 59:2)***

Mindazok, akik bűnös jellemvonásokat melengetnek, vagy szántszándékkal vétkeznek, kihívják

Sátán kísértéseit. Elkülönülnek Istentől, és kivonják magukat angyalainak oltalma alól. Amikor Sátán eléjük tárja csalásait, senki sem védi őket, és könnyen zsákmányul esnek. Akik így hatalma alá kerülnek, aligha tudják, hova vezet ez az út. Miután a kísértőnek sikerült hatalmába keríteni ezeket az embereket, eszközként használja fel őket mások megrontására.

(15) MIÉRT FOG OLYAN SOK EMBER HINNI A TÉVESZMÉKBEN?

és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözüljenek. Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak, (2 Thesszalonia 2:10-11)

Ésaiás próféta így ír: “Ha azt mondják nektek az emberek: ‘Kérdezzétek meg a halottidézőket és jósokat, akik suddognak és motyognak’, akkor ezt mondjátok: ‘Hát nem Istenét kell megkérdeznie a népnek, vagy tán a holtaktól kell felvilágosítást kérni az élők felől.’”
Vissza a tanításhoz és a kinyilatkoztatáshoz! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala” (Ésa 8:19-20).

Ha az emberek készek lennének elfogadni az ember természetéről és a holtak állapotáról kinyilatkoztatott világos szentírási igazságot, akkor a spiritizmus állításaiban és megnyilvánulásaiban felismernék Sátán munkáját, hatalmát, jeleit és hazug csodáit. De ahelyett, hogy feladnák az érzéki szív számára oly tetszetős szabadságot, és elhagynák a bűnt, amit szeretnek, tömegek zárják be szemüket a világosság előtt, és az intések ellenére sem változtatnak életükön. Sátán pedig körük szövi hálóját, és zsákmányul ejti őket. “Mivelhogy nem fogadták be az igazságnak szeretetét az ő üdvösségükre”, ezért “bocsátja rájuk Isten a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak”.

(16) KI AZ ELLENSÉGÜNK, AMIKOR ISTEN IGÉJÉN ÁLLUNK?

Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban. (Róma 8:38-39)

Akik a spiritizmus tanításai ellen felemelik szavukat, nemcsak embereket

támadnak, hanem Sátánt és angyalait is. A magasságban levő fejedelemségekkel, hatalmasságokkal és gonosz lelkekkel lépnek harcba. Sátán egy tapodtat sem fog engedni, hacsak a mennyei követek hatalmukkal vissza nem szorítják. Isten népe a Megváltó e szavaival állhat ki ellene: “Meg van írva.” Sátán most is éppúgy tudja idézni a Szentírást, miként Krisztus korában. Hogy alátámassza csalásait, kiforgatja a Szentírás tanításait. Azoknak, akik meg akarnak állni a veszélyes időben, jól kell ismerniük a Szentírás bizonyágtételét.

(17) MILYEN IGAZSÁG VÉD MEG MINKET A BECSAPÁSTÓL, AMIKOR OLYAN GONOSZ SZELLEMEKKEL ÁLLUNK SZEMBEN, AMELYEK HALOTTAKAT SZEMÉLYESÍTENEK MEG?

Az élők annyit tudnak, hogy meg fognak halni; de a holtak semmiről sem tudnak, semmiből sincs hasznuk többé, még az emléküket is elfelejtik. (Prédikátorok 9:5)

Sokan fogják szembe találni magukat a szeretett rokonaikat és barátaikat megszemélyesítő ördögi lelkekkel, akik a legveszélyesebb eretnekségeket hirdetik. Ezek a látogatók a legérzékenyebb húrokat

fogják megpengetni, és hazugságaik igazolására csodákat művelnek. Azzal a bibliai tanítással kell szembeszállnunk velük, hogy a halottak semmit sem tudnak, és hogy ördögi lelkek azok, akik így megjelennek.

(18) MILYEN ÍGÉRETET VALLHATUNK MAGUNKÉNAK A „KÍSÉRTÉS ÓRÁJÁBAN”, HA BETARTJUK ISTEN SZAVÁT?

Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak. (Jelenések 3:10)

“A megpróbáltatás ideje”, “amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja a föld lakosait” (Jel 3:10), közvetlen előttünk van. Sátán elámítja és legyőzi azokat, akik hitüket nem Isten Igéjére építik. “A gonoszságnak minden csalárdságával” dolgozik, hogy az embereket uralma alá vonja. Csalásai egyre sokasodnak. De célját csak akkor érheti el, ha az ember önként enged kísértéseinek. Akik igazán igyekeznek megismerni az igazságot, és lelküket az engedelmesség útján megtisztítani, minden erejükkel készülve a harcra, azok az igazság Istenében biztos oltalomra lelnek. “Mivel megtartottad az én

béketűrésre intő beszédemet, én is megtartalak téged” (Jel 3:10) — ígéri a Megváltó. Inkább elküldené minden angyalát a mennyből népe védelmére, mintsem engedné, hogy Sátán egyetlen Istenben bízó embert is legyőzzön.

(19) MI A VESZÉLYE ANNAK, HA VAKON ELHISSZÜK AZ ÁLTALÁNOSAN ELFOGADOTT ELVEKET ANÉLKÜL, HOGY UTÁNAJÁRNÁNK AZ IGAZSÁGNAK ÉS AZT HINNÉNK EL?

Elpusztul népem, mert nem ismeri Istent. Mivel te megvetetted ezt az ismeretet, én is megvetlek: nem leszel papom! Nem törődteél Istened tanításával, én sem törődöm fiaiddal. (Hóseás 4:6)

Ésaiás próféta megjövendölte, mi lesz az a félelmes csalás, amellyel Sátán elhiteti a gonoszokkal, hogy Isten büntető ítéletei nem sújtják őket: “Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk; az ostorozó áradat ha jó, nem ér el minket; mert a hazugságot választók oltalmunkul, és csalásban rejtezőnk el!” (Ésa 28:15).

Ehhez a csoporthoz tartoznak azok is, akik makacs megátalkodottsággal azzal biztatják magukat, hogy Isten nem bünteti meg a bűnöst; hogy az egész

emberiség, bármilyen romlott is, a mennybe jut, és hasonló lesz Isten angyalaihoz. De akik megtagadják a menny igazságait, amelyek védelmet nyújtanak a megpróbáltatás idején, még inkább frigyre lépnek a halállal, és egyezsége a pokollal. Elfogadják a hazug menedéket — a spiritizmus megtévesztő hazugságát —, amelyet Sátán kínál.

(20) AZ ÉDENBEN ELHANGZOTT HAZUGSÁGOK KÖZÜL MELYIK LETT A SPIRITIZMUS ALAPJA?

*De a kígyó ezt mondta az asszonynak:
Dehogy haltok meg! (1 Mózes 3:4)*

Sátán régóta készül arra, hogy erejét megfeszítve megtévevessze a világot. Munkáját az Édenben kezdte az Évának adott ígérettel: “Bizony nem haltok meg”; “Amely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói” (1Móz 3:4-5). Sátán lassan-lassan készítette el legnagyobb csalásának útját a spiritizmus kialakításával. Szándékait még nem valósította meg teljesen, de meg fogja valósítani a végső időben. A próféta ezt mondja: “Láték... három tisztátalan lelket... a békákhoz hasonlókat; ...ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egész világnak

királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára” (Jel 16:13-14). Ez a csalás az egész világot magával fogja sodorni. Kivéve azokat, akiket Isten hatalma őriz az Igébe vetett hit által. Az embereket nemsokára elfogja valami végzetes biztonságérzet, és csak akkor ébrednek fel, amikor Isten kiönti haragját.

(21) MIVÉ LESZ SÁTÁN „HAZUGSÁGAINAK MENTSVÁRÁVAL” AMIKOR A NAGY KÜZDELEM VÉGET ÉR?

A törvényt zsinórmértékké teszem, és az igazságot mércévé. Jégeső söpri el az oltalmazó hazugságot, és víz árasztja el a rejtekhelyet. (Ézsaiás 28:17)

A tanulmányaimból tudatában vagyok annak, hogy az utolsó időkben a gonoszság hercege megpróbál igéző hatást gyakorolni az elménken az által, hogy megpróbálja elhitetni velünk, hogy képesek vagyunk a halottakkal kommunikálni.

Karikázd be: Igen Határozatlan

Hálás vagyok Istennek azért, hogy leleplezte Sátán két fő megtévesztését – a lélek halhatatlansága és a halottak tudatuknál vannak – így az Ő Igéje által nem esem tévedésbe.

Karikázd be: Igen Határozatlan

***Megértettem Isten ígéje
tanulmányozásának fontosságát.
Megragadom Isten ígéretét, hogy
kijelentse az igazságot a számomra,
amint azt tanulmányozom, hogy ne
essek Sátán csapdájába.***

Karikázd be: Igen Határozatlan

Tudomásul veszem, hogy a Biblia figyelmeztet minket arra, hogy veszedelmes idők várnak ránk az emberiség történelme végén, és hálás vagyok azért az ígéretért, miszerint, ha megtartom az Ő szavát, Ő is megtart engem. Elnyerem az örök életet az Ő hatalma által.

Karikázd be: Igen Határozatlan

[illegible]

7. Lecke

A Közelgő Küzdelem

**(1) MILYEN
KÖVETKEZMÉNYEKKEL JÁR,
HA ISTEN AKÁR CSAK EGY
TÖRVÉNYÉT IS MEGSZEGJÜK?**

*Mert aki valamennyi törvényt
megtartja, de akár csak egy ellen is vét,
az valamennyi ellen vétkezett. (Jakab
2:10)*

A mennyben elkezdődött nagy
küzdelemnek már egészen az elején az
volt Sátán célja, hogy Isten törvényét
megdöntse. Ezért lázadt fel a Teremtő
ellen. A mennyet ugyan el kellett
hagynia, de a harcot folytatta a földön.
Szívósan igyekszik az embert elámítani,
hogy rá tudja venni Isten törvényének
áthágására. Hogy ez Isten egész
törvényének félredobásával történik,
vagy csak egyetlen szabály elvetésével

— az eredmény végtére is ugyanaz. Aki “egy ellene vétkezik, az egész törvényt megsérti; befolyásával és példájával a törvénszegés oldalára áll, és az”egésznek megrontásában bűnöse.

(2) MI SÁTÁN CÉLJA ISTEN TÖRVÉNYÉNEK A LEALACSONYÍTÁSÁVAL?

Mit mondjunk tehát? A törvény bűn? Szó sincs róla! Viszont a bűnt nem ismerném, ha nem ismertem volna meg a törvény által... (Róma 7:7)

Sátán, hogy a mennyi törvényeit lejárássa, kiforgatta a Biblia tanításait, és ezért tévedések kerültek sok ezer ember vallásába, akik azt vallják, hogy hisznek a Szentírásban. Az igazság és a tévelygés közötti utolsó nagy összecsapás csupán az Isten törvénye miatti hosszú küzdelem végső csatája. Mi most kapcsolódunk be ebbe a harcba, az emberi törvények és Jahve rendelkezései, a Biblia vallása és a mesék és hagyományok vallása közötti küzdelembe.

(3) MI ISTEN IGÉJÉNEK ÉS A BENNE LÉVŐ TÖRVÉNY CÉLJA?

Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága. (Zsoltárok 119:105)

Már lázasan működnek azok az erők, akik e harcban az igazság és a

szentség ellen szövetkezni fognak. Isten szent Igéje, amely oly sok szenvedés és vér árán jutott el hozzánk, nem sok megbecsülést kap. A Bibliához mindenki hozzáférhet, de kevesen fogadják el igazán életük útmutatójának.

(4) MI A HITETLENSÉG ALAPVETŐ OKA?

Szégyent vallottak a bölcsek, megijedtek, zavarba jöttek. Mit is ér a bölcsességük, ha megvetették az Úr igéjét?! (Jeremiás 8:9)

Aggasztó mértékben eluralkodott a hitetlenség, de nemcsak a világban, hanem az egyházban is. Sokan olyan tanításokat is megtagadnak, amelyek a keresztény hit oszlopai. Az állítólagos kereszténység nagy hányada részben vagy teljesen elveti azt, amit az ihletett írók a teremtés nagy tényéről, az ember teremtéséről, az engesztelésről és Isten törvényének örökérvényűségéről mondanak. Emberek ezrei, akik bölcsességükkel és függetlenségükkel kérkednek, a gyengeség tanújelének tartják a Bibliába vetett feltétlen hitet; a Szentírás bírálását, és legfontosabb igazságainak elspiritualizálását és elsekélyesítését pedig a nagy tehetség és műveltség bizonyítékának vélik. Sok lelkész arra tanítja híveit, sok tanár és

tanító pedig tanítványait, hogy Isten törvénye megváltozott, illetve már nem érvényes, és akik kíváncsiak most is érvényesnek és szóról szóra követendőnek tartják, azok csak gúnyt és megvetést érdemelnek.

(5) MILYEN VESZÉLY REJLIK AZ IGAZSÁG ELUTASÍTÁSÁBAN?

... Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra."
(János 18:37)

Az emberek az igazság megtagadásával az igazság Szerzőjét tagadják meg. Isten törvényének sárba tiprásával a Törvényadó tekintélyét cáfolják. Hamis tanokból és elméletekből éppoly könnyű bálványt csinálni, mint fából vagy kőből. Sátán hamis színben tünteti fel Isten tulajdonságait, és az általa festett képből az ember téves fogalmat alkot Isten jelleméről. Jahve helyett sokan egy filozofikus bálványt ültetnek a trónra, míg Krisztust, az Ige és a teremtés munkája nyomán megmutatkozó élő Istent csak kevesen imádják. Ezrek istenítik a természetet, a természet Istenét pedig megtagadják. A bálványimádás ma éppúgy létezik a

keresztény világban, mint az Illés korabeli, ősi Izraelben, csak más formában. Sok bölcsnek tartott ember istene — filozófusoké, költőké, politikusoké, újságíróké; az elegáns, divatos körök istene, számos főiskola és egyetem istene, sőt egyes teológiai intézmények istene — nem sokkal különb, mint Baál, Fönícia napistene.

(6) MEDDIG MARAD ISTEN TÖRVÉNYE ÉRVÉNYBEN?

*Igéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól.
(Zsoltárok 119:160)*

A keresztény világ tévedései közül egyik sem támadja vakmerőbben a Menny tekintélyét, egy sem ésszerűtlenebb és károsabb következményeiben, mint az a rohamosan tért hódító, divatos tanítás, hogy Isten törvénye hatályát veszítette. Minden nemzetnek megvannak a maga törvényei, amelyek tiszteletet és engedelmességet követelnek. Ezek nélkül egy kormányzat sem létezhet. Az ég és a föld Teremtője pedig törvények nélkül igazgatná keze alkotásait? Tegyük fel, hogy neves lelkészek nyilvánosan azt tanítják, hogy az országukat igazgató és polgárainak jogait védő törvényeket nem kell

betartani, hogy azok korlátozzák az emberek szabadságát, és ezért nem kell nekik engedelmeskedni.

Meddig túrnének meg egy ilyen embert a szószéken? És vajon súlyosabb vétség áthágni az állami és a nemzeti törvényeket, mint sárba taposni a mennyei elveket, amelyek minden kormányzat alapját képezik?

(7) MI A TÖRVÉNYTELENSÉG?

*Aki bűnt cselekszik, törvényszegést követ el, mert a bűn törvényszegés.
(1 János 3:4)*

Ha egy nemzet törvényeit eltörölnék, és alattvalóinak önkényes cselekvési lehetőséget adnának, ez korántsem lenne olyan következetlen dolog, mintha a világegyetem Kormányzója helyezné hatályon kívül törvényét, és fosztaná meg a világot a bűnöst elítélő és az engedelmet felmentő normától. Ha a szentség normáját félreteszik, a gonoszság fejedelme szabad utat kap a földön.

Ahol Isten szabályait elutasítják, ott a bűn nem tűnik rossznak, és a szentség nem kívánatos. Akik nem hajlandók meghódolni Isten kormányzata előtt, azok teljesen alkalmatlanok önmaguk kormányzására. Bomlasztó tanításaikkal elültetik az engedetlenség szellemét a

gyermek és az ifjúság szívébe, akik természetesen nehezen tűrik az irányítást. A következmény: törvénytelen, feshet társadalom. A tömegek, miközben azok hisztériáján gúnyolódnak, akik engedelmességek Isten kívánalmainak, mohón kapnak Sátán árműveit. A vágyaknak adják át a gyereket, és olyan bűnökben élnek, amelyekkel a pogányok kihívták Isten büntető ítéletét.

(8) MI A KÖVETKEZMÉNYE, HA AZ EMBEREK MELLŐZIK ISTEN TÖRVÉNYÉT?

Ne tévelyegjete: Istent nem lehet megcsúfolni. Hiszen amit vet az ember, azt fogja aratni is: (Galata 6:7)

Akik arra tanítják az embereket, hogy Isten parancsolatait könnyen vegyék, azok engedetlenséget vetnek, és azt is aratnak. Ha ledöntենék az Isten törvénye által emelt korlátot, az emberi törvények is hamar tekintélyüket veszítենék. Mivel Isten tiltja a becstelenséget, az irigységet, a hazugságot és a csalást, az emberek sárba tiporják Isten törvényeit, mert földi jólétük gátjának tartják. E szabályok száműzése azonban beláthatatlan következményekkel jár.

Ha a törvény nem volna kötelező, miért félne bárki is áthágásától? Javaink nem volnának biztonságban. Az emberek erőszakkal elvennék felebarátaik tulajdonát, és a legerősebb lenne a leggazdagabb. Az emberi életet sem tisztelnék. A házassági eskü nem védené többé szent védőbástyaként a családot. Az erősebb erőszakkal elvenné felebarátja feleségét, ha megkíváná.

Az ötödik parancsolatot elvetnék a negyedikkel együtt. Gyermekek gátlástalanul kioltanák szüleik életét, ha ezzel elérhetnék romlott szívük vágyait. A civilizált világ tolvajok és gyilkosok hordájává válna. A béke, a nyugalom, a boldogság eltűnne a földről.

(9) MILYEN ÁLDÁSTÓL FOSSZUK MEG MAGUNKAT AMIKOR NEM ENGEDELMESKEDÜNK ISTEN TÖRVÉNYEINEK?

Fiam, ne felejtsd el tanításomat, és parancsaimat őrizze meg szíved, mert hosszú életet, magas életkort és jólétet szereznek azok neked! (Példabeszédek 3:1-2)

Az a tanítás, amely szerint nem kell Isten kíváncsalmainak engedelmeskedni, gyengíti az erkölcsi kötelezettség súlyát, és rányitja a gonoszság zsilipjeit a világra. A jogtalanság, kicsapongás és

romlottság elsöprő áradatként zúdul reánk. Sátán a családban is rombol. Zászlója ott leng az állítólagos keresztények otthonában is. Irigykednek, gyanúsítgatnak, képmutatóskodnak, egymástól elhidegülnek, versengenek, viszálykodnak, elárulják az igazságot, kielégítik bűnös vágyaikat. A vallási elvek és tanítások egész rendszere, amelynek a társadalmi élet alapját és vázát kellene képeznie, düledező, omladozó romhalmaznak tűnik.

**(10) MI TÖRTÉNIK AKKOR,
AMIKOR TÖRVÉNYTELENSÉG
URALKODIK AZOKON, AKIK AZ
EMBEREKEN URALKODNAK?**

*Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az Urat,
hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot
és lázadást hirdettünk, szívünk hazug
beszédet gondolt és szólt. (Ézsaiás 59:13)*

Számos bíróság is megvesztegethető. A hatalmasságokat a nyereség és az érzéki örömök utáni vágy sarkallja. Mértéktelenségükkel sokan annyira eltompították képességeiket, hogy Sátán csaknem korlátlanul uralkodik rajtuk. A jog tudósai megvesztegethetők, megtéveszthetők. Iszákosság, dorbézolás, indulatosság, irigység és mindenféle visszaélés

előfordul azok között, akik részt vesznek a törvénykezésben. “Az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be”.

(11) MIT EREDMÉNYEZ, HA AZ EMBEREK ELVESZTIK HITÜKET AZ ISTEN IGÉJÉBEN?

*Kövér a szívük, érzéketlen, én pedig törvényedben gyönyörködöm.
(Zsoltárok 119:70)*

Az a romlottság és lelki sötétség, amely Róma főhatalma idején eluralkodott, elkerülhetetlenül következett abból, hogy betiltotta a Szentírást. De mi lehet az elharapódzott hitetlenségnek, Isten törvénye elvetésének, és az ebből következő romlottságnak az oka a vallásszabadság korában, amikor az evangélium teljes fénnel ragyog?

Most, hogy Sátán már nem tarthatja a Szentírás elrejtésével uralma alatt a világot, más eszközökhöz nyúl, hogy célját elérje. A Bibliába vetett hit romba döntése éppúgy Sátán célját szolgálja, mint magának a Bibliának a megsemmisítése. Ha Sátán el tudja hitetni az emberrel, hogy Isten törvényét nem kötelező megtartani, éppúgy ráveszi a törvénszegésre, mintha az ember egyáltalán nem ismerné előírásait.

Most is, mint az előbbi korokban, Sátán felhasználja az egyházat szándékai előmozdítására. Korunk vallásos szervezetei hallani sem akarnak a világos, de népszerűtlen bibliai igazságokról, és a megdöntésükre kigondolt magyarázataikkal és nézeteikkel elhintik a szkepticizmus magvait.

(12) MILYEN ISTENI ÍGÉRETÜNK VAN ISTEN TÖRVÉNYÉNEK STABILITÁSÁRA?

*"Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltssem azokat.
(Máté 5:17)*

(13) MI A LEGFONTOSABB JELLEMZŐJE AZOKNAK, AKIK SZERETIK ISTENT ÉS ISTEN UTOLSÓ IDŐK BELI MARADÉK NÉPET?

*Itt van helye a szentek állhatatosságának, akik megtartják az Isten parancsait és a Jézus hitét".
(Jelenések 14:12)*

(14) BÁR A TÖBBSÉG ELUTASÍTOTTA, MELYIK NAPOT

KÉRTE ISTEN, HOGY AZ Ő NAPJAKÉNT TARTSUK MEG?

*Emlékezzél meg a nyugalom napjáról,
és szenteld meg azt! Hat napon át
dolgozz, és végezd mindenféle
munkádat! De a hetedik nap a te
Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja.
Semmiféle munkát ne végezz azon, se
te, se fiad, se leányod, se szolgád, se
szolgálód, se állatod, se a kapuidon
belül tartózkodó jövevény. Mert hat nap
alatt alkotta meg az Úr az eget, a földet,
a tengert és mindent, ami azokban van,
a hetedik napon pedig megpihent. Azért
megáldotta és megszentelte az Úr a
nyugalom napját. (2 Mózes 20:8-11)*

A negyedik parancsolat
kíváncsalmainak hallatán az emberek meg
fogják tudni, hogy a hetedik napi
szombatot meg kell tartani. Ekkor sok
népszerű tanító kijelenti, hogy Isten
törvényének ma már nincs kötelező
érténye. Csak így tudnak kibújni egy
olyan kötelezettség alól, amelyet nem
akarnak teljesíteni. Elvetik a törvényt a
szombattal együtt.

Amikor a szombat reformja
nagyobb méreteket ölt, csaknem az
egész világ meg fogja tagadni Isten
törvényét, hogy elhárítsa a negyedik
parancsolat követelményeit. A vallási
vezetők tanításai hitetlenséghez,

spiritizismushoz és az Isten szent törvényének semmibevevéséhez vezetnek. E vezetőket félelmes felelősség terheli a keresztény világ gonoszsága miatt.

(15) AZ ÍRÁS SZERINT, MI AZ, AMIT A FENEVAD MEGPRÓBÁL MAJD MEGVÁLTOZTATNI?

Sokat beszél majd a Felséges ellen, és gyötörni fogja a Felségesnek a szentjeit. Arra törekszik, hogy megváltoztassa az ünnepeket és a törvényt. Hatalmába kerülnek a szentek egy időszakra, meg két időszakra és egy fél időszakra. (Dániel 7:25)

(16) A BEKÖVETKEZŐ KÖRMÖNFONT IGAZSÁGFERDÍTÉS KÖZÜL MIRE KAPTUNK FIGYELMEZTETÉST?

Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcselkedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez, és nem Krisztushoz alkalmazkodik. (Kolossé 2:8)

Ezek az emberek azt állítják, hogy a rohamosan terjedő romlottság jórészt az úgynevezett “keresztény szombat” megszenteltelenítésének

tulajdonítható, és hogy a vasárnap megtartásának kikényszerítésével nagy mértékben megjavulnának a társadalom erkölcsei. Ez az állítás különösen Amerikában hangzik, ahol az igazi szombat tantételét legtöbbször prédikálják. Az egyik legkimagaslóbb és legfontosabb erkölcsi reform, a mértékletességi munka itt gyakran kapcsolódik a vasárnapmozgalomhoz. Az utóbbi képviselői azt állítják önmagukról, hogy a társadalom legfőbb érdekeinek előmozdításán fáradoznak. Azokat pedig, akik nem hajlandók összefogni velük, a mértékletesség és a reform ellenségeinek bélyegzik.

De az a tény, hogy egy mozgalom, amely tévelygéshez vezet, olyan munkához kapcsolódik, amely önmagában jó, nem érv a tévelygés mellett. Álcázhatjuk a mérget egészséges ételbe keverve, de hatását nem változtathatjuk meg. Ellenkezőleg, veszélyesebbé tesszük, mert így valószínűbb, hogy gyanútlanul beveszik. Sátán egyik stratégiája, hogy annyi igazságot kever a hazugságba, amennyivel a hazugságot hihetővé tudja tenni. Előfordulhat, hogy a vasárnapmozgalom vezetői olyan reformokat hirdetnek, amelyekre az embereknek szükségük van; olyan elveket, amelyek összhangban vannak a Bibliával, de ha e reformok és elvek

Isten törvényének megrontásával járnak, Isten szolgái nem foghatnak össze hirdetőikkel. Nincs mentségük, ha emberi előírásokkal felcserélik Isten parancsolatait.

(17) MI A RÉSZLEGES ENGEDELMESSÉG VÉGSŐ EREDMÉNYE?

Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől. (2 Timóteus 3:5)

"A laodíceai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete: Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból. (Jelenések 3:14-16)

Az állítólagos keresztények és a hitetlenek között ma alig lehet különbséget tenni. Számos egyháztag szereti azt, amit a világ szeret, és könnyen felzárkózik a világ mellé. Sátán egyesíteni akarja őket, hogy mindnyájukat a spiritizmus soraiba sodorva ügyét erősebbé tegye.

A pápistákat, akik a csodákat az igaz egyház jeleként dicsőítik, könnyen megtéveszti ez a csodatevő hatalom; a protestánsok pedig, mivel eldobták az igazság pajzsát, szintén a csalás áldozatai lesznek. Katolikusok, protestánsok és a világ fiai egyaránt elfogadják a kegyesség formáját a kegyesség ereje nélkül, és ebben a szövetségben a világot megtérítő és régóta várt millennium nagyszerű mozgalmának kezdetét látják.

(18) VÉGÜL MIT EREDMÉNYEZ AZ, HOGY AZ EMBERISÉG ELUTASÍTTJA ISTEN TÖRVÉNYÉT?

Gyászol, hervad a föld, elalél, hervad a világ, elalél a magas ég a földdel együtt. Gyalázatossá tették a földet lakói, mert megszegték a törvényeket, megmásították a rendelkezéseket, megszegték az örök szövetséget. (Ézsaiás 24:4-5)

Sátán az elemeket is felhasználja, hogy segítségükkel lelkeket gyűjtsön csűrőbe. Kikutatva a természet laboratóriumának titkait, latba veti minden képességét, hogy — amennyire csak Isten engedi — úrrá legyen az elemeken. Amikor engedélyt kapott Jób meggyötrésére, ó, milyen gyorsan

elsöpört nyáját és gulyát, szolgálát,
házakat, gyermekeket! Egyik baj
pillanatok alatt követte a másikat. Isten
pajzsként és bástyaként védi
teremtményeit a pusztító hatalmától. De
a keresztény világ semmibe veszi Jahve
törvényét; és az Úr meg fogja tenni azt,
amit mondott: visszavonja áldásait a
földről, és leveszi védő kezét azokról,
akik törvénye ellen lázadnak, és
másokat is erre tanítanak és
kényszerítenek. Sátán tartja kézben
mindazokat, akiket Isten nem oltalmaz.
Sátán egyeseket támogat és sikerhez
segít, hogy előmozdítsák terveit;
másokra pedig bajt hoz, és elhiteti
velük, hogy azt Isten okozta. NK 524.2

Míg Sátán kiváló orvosnak tünteti
fel magát, aki minden kórt meg tud
gyógyítani, az általa okozott betegségek
és csapások nyomán népes városok
kihalt romhalmazzá válnak. Már most is
dolgozik. A mindenütt és ezer formában
előforduló tengeri és szárazföldi
balesetekben és szerencsétlenségekben;
a hatalmas tűzvészekben, vad
tornádókban és félelmetes
jégverésekben; viharokban, árvizekben,
ciklonokban, szökőárakban és
földrengésekben Sátán keze van. Elsőpri
az érő termést, aminek következménye
éhínség és nyomor. Halálos fertőt lehel a
levegőbe, és emberek ezreit elviszi a
ragály. E jelenségek egyre sűrűsödnek

és súlyosbodnak. Pusztul mind ember, mind állat. “Gyászol és megromol a föld”; “elhervadnak a föld népének nagyjai. A föld megfertőztetett lakosai alatt, mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszegték, megtörték az örök szövetséget” (Ésa 24:4-5).

**(19) MILYEN BORZASZTÓ
KÖVETKEZMÉNYE VAN ANNAK,
AMIKOR A BECSAPOTTAK
SÁTÁN TERVÉVEL
ÖSSZHANGBAN CSELEKEDNEK?**

*A zsinagógákból kizárnak titeket,
sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki
megöl titeket, azt hiszi, hogy
Istennek tetsző szolgálatot végez;
(János 16:2)*

A nagy csaló el fogja hitetni az emberekkel, hogy e bajokat Isten szolgálói okozzák. A menny haragját kihívók minden bajukkal azokat terhelik meg, akiknek az Isten parancsolatai iránti engedelmessége folyvást dorgálja a törvényszegőket. Azt állítják, hogy Istent sérti a vasárnapi nyugalomnak megszenteltelenítése; hogy ez a bűn csapásokat von maga után, amelyek addig tartanak, amíg a vasárnap megtartását szigorú törvények nem teszik kötelezővé; hogy akik a negyedik parancsolat hangoztatásával aláássák a

vasárnap iránti tiszteletet, azok az emberiség bajkeverői, akik megfosztják a világot Isten kegyelmétől, és a földet a jóléttől. Tehát megismétlődik az Isten szolgája ellen felhozott ősi vád, a régi jó indokkal: “És mikor meglátta Akháb Illést, monda Akháb néki: Te vagy-e az Izrael megháborítója? Ő pedig monda: Nem én háborítottam meg az Izraelt, hanem te és a te atyád háza, azzal, hogy elhagytátok az Úrnak parancsolatait, és a Baál után jártatok” (lKir 18:17-18). Amikor az emberek a hamis vádak hallatán haragra gerjednek, szinte ugyanazt teszik Isten követéivel, mint a hitehagyó Izrael Illéssel.

(20) A MEGTÉVESZTÉS MELY HATÉKONY ELEMET FOGJA SÁTÁN FELHASZNÁLNI AZ UTOLSÓ IDŐKBEN, HOGY AZ EMBEREK TÖBBSÉGÉT FÉLREVEZESSE ÉS AZ OLDALÁRA ÁLLÍTSA?

Mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára. (Jelenések 16:14)

Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévezzék -

ha lehet - a választottakat is.

(Máté 24:24)

A spiritizmusban megmutatkozó csodatevő hatalom azok ellen fogja érvényesíteni befolyását, akik inkább Istennek engedelmeskednek, mint embereknek. A szellemvilág követői azt állítják magukról, hogy a menny küldöttei, akiket Isten azzal bízott meg, hogy a vasárnap megtagadóit meggyőzzék tévedésükről, és arról, hogy az ország törvényeinek az Isten törvényének kijáró engedelmességgel tartoznak. Ezek a lények keseregni fognak a világ romlottsága miatt, és a vallástanítókkal együtt ők is vallják, hogy az erkölcstelenség oka a vasárnap meggyalázása. Nagy lesz a felháborodás azok ellen, akik bizonyágtételüket nem fogadják el.

Ebben a harcban — az Isten népe ellen vívott végső csatában — Sátán politikája ugyanaz, mint amit a mennyben, a nagy küzdelem megindításakor alkalmazott. Isten kormányzatának erősítését színlelte, és titokban minden igyekezetével meg akarta dönteni

**(21) A CSÁBÍTÁS ÉS KONTROLL
MÓDSZEREIT HASZNÁLVA, MI
SÁTÁN MÖGÖTTES CÉLJA
EBBEN A KÖZELGŐ
ÜTKÖZETBEN?**

Legyetek józanok, vigyázzatok, mert ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: (1 Péter 5:8)

Isten soha nem hat kényszerrel az akaratra, sem a lelkiismeretre. Sátán viszont könyörtelen kényszert alkalmaz azokkal szemben, akiket másként nem tud megrontani. Megfélemlítéssel vagy erőszakkal próbál a lelkiismereten uralkodni és hódolatot kicsikarni. Igénybe veszi mind a vallási, mind a világi hatalmakat, hogy Isten törvényével dacolva erőszakkal szerezzenek érvényt emberi törvényeknek.

(22) AZ UTOLSÓ IDŐKBEN ÉLŐ HÍVŐK MELYIK TULAJDONSÁGA KELT UTALÁLATOT SÁTÁNBAN ÉS A KÖVETŐIBEN?

Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele, (Jelenések 12:17)

A bibliai szombat tisztelőit a törvény és a rend ellenségeinek fogják nevezni, akik ledöntik a társadalom erkölcsi korlátait, felfordulást és erkölcsi

romlást okoznak, és Isten csapásait hozzák a földre. Lelkiismereti aggályukat megátalkodottságnak, konokságnak és a felsőbbség semmibevevésének bélyegzik. Állampolgári hűtlenséggel fogják vádolni őket. Az Isten törvényének kötelező érvényét megtagadó lelkeszek a szószékről fogják hirdetni, hogy engedelmességgel tartozunk a polgári hatalmaknak, mint Istentől rendelt tekintélynek. Törvényhozó testületek és bíróságok a parancsolatok megtartóit hamis színben tüntetik fel és elítélik. Szavaikat kiforgatják, és indítékaikat a lehető legrosszabbnak tartják.

(23) MILYEN INTÉZKEDÉSEKET TESZNEK A POLGÁRI HATÓSÁGOK, AMIT A VALLÁSI TÖBBSÉG ELFOGAD AZZAL A CÉLLAL, HOGY RÁKÉNYSZERÍTSÉK AZ ISTEN TÖRVÉNYÉNEK ENGEDELMESKEDŐ EMBEREKET ARRA, HOGY A LELKIISMERETÜKKEL ELLENTÉTESEN CSELEKEDJENEK?

és hogy senki se vehessen vagy adhasson, csak az, akin bélyegként rajta van a fenevad neve vagy nevének a száma. (Jelenések 13:17)

Amikor a protestáns egyházak elvetik az Isten törvénye mellett szóló világos szentírási érveket, szívesen elnémítanak azokat, akiknek a hitét nem tudják a Bibliával megdönteni. Míg behunyják szemüket a tények előtt, állásfoglalásuk azok üldözéséhez vezet, akik lelkiismeretükre hallgatva távol tartják magukat a többi keresztény gyakorlatától, és nem hajlandók elismerni a pápai szombattal járó követelményeket.

Az egyházi és állami méltóságok összefognak, hogy minden rendű és rangú embert rábeszéljenek; kényszerítsenek vagy megvesztegetéssel rávegyenek a vasárnap tiszteletben tartására. A mennyei tekintély hiányát zsarnoki rendeletekkel pótolják. A politikai korrupció kiöli a jogosság szeretetét és az igazság tiszteletét. Még a szabad Amerikában is a hatalmasságok és a törvényhozók, hogy a nép kegyét megnyerjék, követelésének engedve kötelezővé teszik a vasárnap megtartását. A lelkiismereti szabadságot, amelynek oly nagy volt az ára, már nem tartják tiszteletben. A nemsokára meginduló küzdelemben teljesedik e prófétai kijelentés: “Megharaguvék azért a sárkány az asszonyra, és elméne, hogy hadakozzék egyebekkel az ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és

akiknél vala a Jézus Krisztus bizonyágtétele” (Jel 12:17). [Lásd a B, C, D Mellékleteket a bibliai szombatról és az emberek törekvéseiről, hogy azt megváltoztassák.]

Most már tudatában vagyok annak, hogy az Ige egy olyan közelgő harcot ír le, amilyen „még soha nem volt”, és amely a jelenlegi világ történelmének végéhez való közeledésekor kezdődik el.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudatában vagyok annak, hogy a bűn megjelenése óta Sátán támadásainak középpontjában Isten örökkévaló szent törvénye állt, amely Isten uralkodásának alapja.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Jelenések 12:17 verse kijelenti Sátán végső célját, miszerint Isten törvényének jóhírét kívánja megrontani azzal a céllal, hogy azt végül az emberek elutasítsák.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Most már tudom az Ige kijelentése alapján, hogy Isten parancsolatai szentek és örökkévalók annak ellenére, hogy Sátán és az emberek

„megpróbálják megváltoztatni az időt és a törvényeket.” Dániel 7:25.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Megértettem, hogy a Biblia arra tanít,
hogy megtartsuk Isten összes
parancsolatát, és ha egyet megszegünk
az azt jelenti, hogy az egészt
megszeptük. Jakab 2:10.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

**Úgy döntök, hogy Isten maradék
népéhez tartozom, akik
engedelmeskednek az Ő parancsának és
hűségesek maradnak Jézushoz.
Jelenések 14:12.**

Karikázd be: Igen Bizonytalan

[illegible]

8. Lecke

A Szentírás Védőbástya

**(1) MILYEN LESZ A
VÉDŐBÁSTYÁNK SÁTÁN
TÉVESZMÉIVEL SZEMBEN?**

***Jézus így válaszolt neki: "MEG VAN
ÍRVA, HOGY NEMCSAK
KENYÉRREL ÉL AZ EMBER."***

(Lukács 4:4)

A törvényre és intelemre figyeljete!
Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek,
amelyeknek nincs jövője.

(Ézsaiás 8:20)

Isten népének a Szentírásnál kell
védelmet keresnie a hamis tanítók
befolyása és a sötétség lelkeinek
megtévesztő hatalma ellen. Sátán

minden úton-módon igyekszik az embert elzárni a Biblia kínálta ismerettől, mert a Biblia világos kijelentései leleplezik csalásait. Minden alkalommal, amikor Isten műve új életre kel, a gonoszság fejedelmének munkája is megélénkül. Most összeszedi minden erejét a Krisztus és követői elleni végső küzdelemhez. Nemsokára szemtanúi lehetünk utolsó nagy csalásának. Az antikrisztus szemünk láttára viszi véghez bámulatos tetteit.

A hamisítvány annyira fog hasonlítani az igazságra, hogy csakis a Szentírás által lehet különbséget tenni köztük. Minden kijelentést és minden csodát a Biblia bizonyoságtételével kell ellenőrizni.

(2) HONNA KAPUNK MAJD ERŐT ARRA, HOGY ISTENNEK ENEGEDELMESEKEDJÜNK ÉS NE AZ EMBEREKNEK?

A minden kegyelem Istene pedig, aki elhívott titeket Krisztusban az ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni. (1 Péter 5:10)

Azok, akik igyekeznek Isten parancsolatainak engedelmeskedni, gúnynak és támadásnak lesznek kitéve. Csak Isten segítségével állhatnak meg. Hogy el tudják viselni a rájuk váró próbát, meg kell érteniük Isten akaratát, Igéjének kinyilatkoztatásait. Csak azok tudják megdicsőíteni Istent, akiknek helyes fogalmaik vannak jelleméről, kormányzatáról, szándékairól, és azokkal összhangban cselekszenek. Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival. Egyszer mindenki fel fogja tenni magának ezt a súlyos kérdést: Istennek engedelmeskedjem-e vagy embereknek? A döntő óra már a küszöbön van. Szilárdan áll-e lábunk a sziklán, Isten változhatatlan Igéjén? Ki tudunk-e híven tartani Isten parancsolatai és a Jézus hite mellett?

(3) MIÉRT ADOTT ISTEN PRÓFÉCIÁT AZ Ő IGÉJÉBEN?

Mert amit korábban megírtak, a mi tanításunkra írták meg, hogy az Írásokból türelmet és vigasztalást merítve reménykedjünk. (Róma 15:4)

A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi mindörökké, hogy

teljesítsük ennek a törvénynek minden igéjét. (5 Mózes 29:28)

Megváltónk, mielőtt keresztre feszítették, elmondta tanítványainak, hogy meg fogják ölni, de újra életre kel. Angyalok is jelen voltak e beszélgetésnél, hogy Jézus szavait bevéssék a tanítványok elméjébe és szívébe. De a tanítványok földi szabadságot, Róma igája alóli szabadulást vártak, és nem tudták elviselni azt a gondolatot, hogy az, akiben minden reményük összpontosult, megalázó halált szenvedjen. Nem lett volna szabad elfelejteniük Jézus szavait, mégis elfelejtették. És amikor jött a próba, készületlenül találta őket. Jézus halála minden reményüket romba döntötte, mintha a Megváltó nem is figyelmeztette volna őket rá. A próféciák nekünk is éppoly világosan mutatják a jövőt, miként Krisztus szavai a tanítványoknak. Az Ige tisztán feltárja a kegyelemidő lezárulásához fűződő eseményeket, és azt, hogy miként kell a nyomorúság idejére felkészülnünk. De a tömegek nem értik ezeket a fontos igazságokat, mintha Isten ki sem nyilatkoztatta volna őket. Sátán résen áll, hogy elragadjon minden benyomást, amely az embert bölccsé teheti az üdvösségre. És a nyomorúság idején sokan készületlenek lesznek.

(4) MI AZ A HÁROM UTOLSÓ IDŐKBELI FIGYELMEZTETÉS, AMI A MEGVÁLTÁSHOZ VEZETŐ ÚTRA HÍVJA FEL A FIGYELMÜNKET?

És láttam, hogy egy másik angyal repül az ég közepén: az örök evangélium volt nála, és hirdette azoknak, akik a földön laknak, minden népnek és törzsnek, minden nyelvnek és nemzetnek; és hatalmas hangon így szólt: "Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!"

Egy második angyal követte őt, aki így szólt: "Elesett, elesett a nagy Babilon, amely féktelen paráznasága borával itatott meg minden népet".

Egy harmadik angyal is követte őket, és így szólt hatalmas hangon: "Ha valaki imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak a bélyegét a homlokára vagy a kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában, és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a Bárány előtt; (Jelenések 14:6-10)

Amikor Isten olyan fontos intéseket küld az embernek, hogy az ég közepén szálló szent angyalok által hirdetett

üzenettel ábrázolja, akkor mindenkitől, akinek értelmet adott, megkívánja, hogy figyeljen az üzenetre. A fenevad és képe imádásáért járó félelmes büntetés (Jel 14:9-11) készítessen mindenkit a próféciák szorgalmas kutatására. Mindenkinek meg kell tudnia, mi a fenevad bélyege, és miként kell elhárítani. De a sokaság elfordítja fülét az igazság hallásától, és a mesékre figyel.

(5) HOGY ÍRJA LE PÁL A KÉJVÁGY HAJTOTTA TÖBBSÉG BIBLIAI IGAZSÁGOKHOZ VALÓ HOZZÁÁLLÁSÁT?

Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak. (2 Tim 4:3-4)

Ez az idő már itt van. A tömegeknek nem kell a Biblia igazsága, mert keresztezi bűnös, világot szerető szívük vágyait, Sátán pedig gondoskodik a nekik tetsző tévedésekről.

(6) HOGYAN HATÁROZZÁK MEG A BIBLIAI IGAZSÁGOKAT KRISZTUS KÖVETŐI?

A törvényre és intelemre figyeljete! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek,

amelyeknek nincs jövője.

(Ézsaiás 8:20)

De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai — amelyekből oly sok és sokféle van, mint az általuk képviselt egyházakból — külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tantételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, hogy mit szól hozzá az Úr!

(7) MI KÖZE VAN A MI FELELŐSSÉGÜNKNEK AZ EMBEREK TANÍTÁSAIHOZ?

Ezek nemesebb lelkűek voltak, mint a thesszalonikaiak, teljes készséggel fogadták az igét, és napról napra kutatták az Írásokat, hogy valóban így vannak-e ezek a dolgok. (Ap.csel. 17:11)

Sátán az emberek figyelmét Isten helyett folyvást emberekre igyekszik terelni. Ráveszi őket, hogy a Szentírás kutatása helyett püspököktől, lelkészekről, teológiai professzoroktól

kérdezzék meg, mi a kötelességük. E vezetők befolyásolásával pedig úgy irányítja a tömegeket, ahogy neki tetszik.

**(8) MI VOLT A
KÖVETKEZMÉNYE ANNAK,
HOGY A ZSIDÓ NEMZET A
VEZETŐITŐIRE
TÁMASZKODOTT, HOGY AZ
ÍRÁSOKAT MEGÉRTSE?**

*Megvetett volt, és emberektől
elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség
ismerője. Eltakartuk arcunkat előle,
megvetett volt, nem törődtünk vele.
(Ézsaiás 53:3)*

Amikor Jézus eljött, hogy az élet igéit szólja, az egyszerű emberek boldogan hallgatták; és sokan — még a papok és a főemberek közül is — hittek benne. De a papság feje és a nemzet vezetői tanításait készakarva kifogásolták és elvetették. Bár minden ellene koholt vádjukkal kudarcot vallottak, és bár Jézus szavaiban érezhető volt a menny hatalma és bölcsessége, ők mégis az előítélet mögé bújtak, és Messiás voltának legvilágosabb bizonyítékát sem fogadták el. Különben minden bizonnyal tanítványai lettek volna. Jézusnak ezeket az ellenségeit az emberek

gyermekkoruktól kezdve tisztelték, és már megszokták, hogy tekintélyük előtt vakon fejet hajtanak. “Hogy lehet — kérdezték —, hogy főembereink és tanult írástudóink nem hisznek Jézusban? Ha Ő volna a Krisztus, e kegyes emberek hinnének benne.” E tanítók befolyására tagadta meg a zsidó nép Megváltóját. Ma is sok szenteskedő ember tükrözi azoknak a papoknak és főembereknek a lelkületét, akik nem hajlandók megvizsgálni, hogy mit mond a Szentírás korunk különleges igazságairól. Hivatkoznak gazdagságukra, népszerűségükre, nagy létszámukra, és közben megvetik az igazságnak azt a néhány szegény, népszerűtlen képviselőjét, akiket vallásos hitük elkülönít a világtól.

(9) MI A MEGTÉVESZTÉS MEGELŐZÉSÉNEK EGYETLEN MÓDJA?

Igyekezz kipróbált emberként megállni az Isten előtt, mint olyan munkás, aki nem vall szégyent, hanem helyesen fejtegeti az igazság igéjét. (2 Timóteus 2:15)

Krisztus tudta, hogy az a hatalom, amelyet az írástudók és a farizeusok indokolatlanul bitoroltak, nem fog megszűnni a zsidók szétszóródásával.

Profetikus szemmel látta, hogy emberek tekintélyét fogják a lelkiismeret mércéjévé tenni. Ez a törekvés súlyos átokként nehezedett az egyházra. A félelmes átkot, amelyet Jézus az írástudókra és a papokra mondott, és intését, amellyel óvta a népet e vak vezetők követésétől, feljegyezték a későbbi nemzedékek okulására.

(10) KI LESZ AZ AZ IGE SZERINT, AKI HAMIS TANÍTÁSOKAT FOG SZÉTHINTENI KÖZÖTTÜNK?

De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnekségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra. (2 Péter 2:1)

Annak ellenére, hogy a Biblia óv a hamis tanítóktól, sokan szívesen rábízzák üdvösségüket a papságra. Ma emberek ezrei, akik vallásosnak mondják magukat, csak azzal tudják megokolni, mit miért hisznek, hogy vallási vezetőiktől így tanulták. Szinte nem is figyelnek a Megváltó tanításaira, és fenntartás nélkül elhiszik a papok szavait. De vajon a papok

tévedhetetlenek? Hogyan bízhatjuk lelkünket vezetésükre, ha Isten Igéje alapján nem látunk bennük fényhordozót?! Sokan azért követnek tanult embereket, mert nincs erkölcsi bátorságuk ahhoz, hogy letérjenek a világ kitaposott útjáról; mivel kényelmesek ahhoz, hogy saját maguk kutassanak, a tévelygés láncai menthetetlenül megkötözik őket. Látják, hogy a korunknak szóló igazság világosan kiolvasható a Bibliából, és érzik is, hogy a Szentlélek ereje kíséri hirdetését, de a papság rosszallása elfordítja őket a világosságtól. E becsapott lelkek — értelmük és lelkiismeretük meggyőződése ellenére — nem mernek másként gondolkozni, mint a lelkész, az egyéni véleményüket, örök érdekeiket feláldozzák más hitetlenségének, gőgjének és előítéletének oltárán.

(11) KINEK A FELELŐSSÉGE A MEGVÁLTÁS IGAZSÁGÁNAK FELKUTATÁSA?

Ezért tehát, szeretteim, ahogyan mindenkor engedelmeskedtetek, nem csupán jelenlétemben, hanem sokkal inkább most, távollétemben is, félelemmel és rettegéssel munkáljátok üdvösségeteket, (Filippi 2:12)

Isten dicsősége elválaszthatatlan igazságától. Nem lehet Bibliával a kézben hamis nézetekkel dicsőséget adni Istennek. Sokan állítják, hogy nem számít, mit hiszünk, csak éljünk becsületesen! De az életet a hit alakítja. Ha a világosság és az igazság hozzáférhető számunkra, de mi nem igyekszünk meglátni és meghallani, tulajdonképpen elutasítjuk, és a sötétséget választjuk.

(12) MIÉRT VESZÉLYES FIGYLEMEN KÍVÜL HAGYNI A BIBLIÁT?

Van út, amely az ember előtt egyenesnek látszik, de végül a halálba vezet. (Példabeszédek 16:25)

“Van olyan út, mely igaz az ember szeme előtt, de vége a halálnak útja” (Péld 16:25). Amikor minden lehetőség megvan Isten akaratának megismerésére, a tudatlanság nem mentség a tévedésre és a bűnre. Az az utas, aki útkereszteződéshez érve figyelmen kívül hagyja a jelzőtáblát, és a szerinte helyes utat választja, bármilyen jószándékú, minden valószínűség szerint a rossz úton fogja találni magát.

Isten azért adta nekünk Igéjét, hogy megismerjük tanításait. Azt akarja, hogy

mi magunk keressük, mit kíván tőlünk. Amikor a törvénytudó ezzel a kéréssel fordult Jézushoz: “Mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem?” — a Megváltó a Szentírásra hivatkozva ezt mondta: “A törvényben mi van megírva? Mint olvasod?” A tudatlanság nem mentség; ez nem menti fel az Isten törvényének áthágásáért járó büntetés alól sem az ifjút, sem az öreget, hiszen kezükben van a törvény elveinek és kívánalmainak hiteles ismertetése. Nem elég a jó szándék. Nem elég azt tenni, amit az ember helyesnek vél, vagy a lelkész helyesnek mond. Üdvösségünk forog kockán. Minden embernek személyesen kell kutatnia a Szentírást. Bármilyen erős is a meggyőződése, bármennyire is bízik abban, hogy a lelkész tudja, mi az igazság, nem építhet rá. Van egy térképe, amelyen fel van tüntetve a haza felé vezető út minden jelzése. Nem kell találgatnia.

(13) MI A BIBLIA HELYES TANULMÁNYOZÁSÁNAK MÓDJA AZ IGE SZERINT?

Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi! (Ézsaiás 28:10)

Minden értelmes lény első és legfontosabb kötelessége, hogy

megtudja a Szentírásból, mi az igazság. Az igazságot ismerve pedig a világosságban kell járnia, és mindenkit példája követésére kell buzdítania. Nap mint nap szorgalmasan kell kutatnunk a Bibliát, minden gondolatot mérlegelve, és ígét ígével összevetve. Isten segítségével nekünk kell kialakítanunk nézeteinket, mint ahogy életünkért is saját magunk vagyunk felelősek Isten előtt.

(14) MILYEN ÍGÉRETET TUDHATUNK A MAGUNKÉNAK, HA AZZAL A CÉLLAL KUTATJUK A BIBLIÁT, HOGY ISTEN AKARATÁT TELJESÍTSÜK?

Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy vajon Istentől való-e, vagy én magamtól szólok. (János 7:17)

Számos művelt ember a Biblia legvilágosabb igazságait valószínűtlennek és homályosnak tünteti fel. Nagy bölcsességet színlelve azt tanítják, hogy a Szentírásnak van egy misztikus, titokzatos, lelki jelentése, amelyet nem lehet megfejtani. Ezek az emberek hamis tanítók. Nekik mondja Jézus: “Nem ismeritek az írásokat, sem az Istennek hatalmát” (Mk 12:24). A Bibliát, amikor nem szimbólumokban vagy képekben, hanem világosan beszél,

szó szerint kell érteni. Krisztus ezt ígérte: “Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról” (Jn 7:17). Ha az emberek szó szerint vennék a Bibliát, ha nem volnának hamis tanítók, akik félrevezetik és elbizonytalanítják őket, akkor olyan munkát lehetne végezni, ami megörvendeztetni az angyalokat, és Krisztus nyájába tévelygők ezrei jönnének.

(15) MILYEN LÉPÉSEK VEZETNEK EL A KRISZTUS ÁLTAL ÍGÉRT EREDMÉNYHEZ?

Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.

*13 Megtaláltok engem, ha kerestek és teljes szívvel folyamodtok hozzám.
(Jeremiás 29:12-13)*

Amikor a Szentírást kutatjuk, összpontosítsuk rá minden figyelmünket, és igyekezzünk megérteni, amennyire Isten mélységes dolgait halandó ember felfoghatja! De ne felejtsük el, hogy az igazi tanulót a gyermek formálhatósága és alázatossága jellemzi! A szentírási problémákat nem lehet a filozofikus problémák leküzdéséhez alkalmazott módszerekkel megoldani.

A Biblia kutatásához nem szabad azzal a magabiztossággal fogni, ahogy

sokan a tudományos kérdéseket vizsgálják; hanem imádkozva, Istenre támaszkodva, akaratának megismerésére igazán vágyakozva. Alázatos és tanulékony lelkülettel kell a nagy VAGYOK-tól tanulnunk, nehogy a gonosz angyalok elhomályosítsák értelmünket, és szívünket keménnyé, érzéketlenné tegyék az igazság iránt.

(16) KIÉ A BIBLIA SZERINTI BÖLCSESSÉG ÍGÉRETE?

Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: "Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket."

(János 8:31-32)

Az Úr törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az Úr intő szava határozott, bölccsé teszi az együgyűt. (Zsoltárok 19:8)

A Szentírásnak sok olyan része, amelyet művelt emberek titokzatosnak mondanak, vagy lényegtelennek tartva figyelemre se méltatnak, vigasztalást és eligazítást nyújt azoknak, akik Krisztus iskolájában tanulnak. Sok teológus szándékosan nem látja meg azokat az igazságokat, amelyeket nem akar

gyakorolni. Ez az egyik oka annak, hogy alig-alig érti Isten Igéjét. A bibliai igazságok megértése nem annyira az értelmi képességen múlik, hanem inkább a céltudatosságon és az igaz élet utáni vágy őszinteségén.

(17) HOGYAN ÉRTHETJÜK MEG A SZELLEMI IGAZSÁGOKAT?

A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni. (1 Korintus 2:14)

A Bibliát soha nem szabad imádkozás nélkül kutatni. Csak a Szentlélek tudja megéreztetni velünk a könnyen megérthető dolgok fontosságát, és csak Ő akadályozhatja meg a nehezen érthető dolgok kiforgatását. Isten mennyei angyalokat bízott meg azzal, hogy Igéjének befogadására alkalmassá tegyék szívünket; olyannyira, hogy az Ige szépségében gyönyörködni, intéseiből okulni tudjunk, ígéreteiből pedig életet és erőt merítsünk.

Tegyük magunkévá a zsoltáros könyörgését: “Nyisd meg az én szemeimet, hogy szemléljem a te törvényednek csodálatos voltát” (Zsolt

119:18)! A kísértés sokszor legyőzhetetlennek tűnik, mert az imádkozás és az igekutatás elhanyagolása miatt a megkísértett nem emlékszik mindjárt Isten ígéreteire, és nem a Szentírás fegyvereivel próbálja Sátánt legyőzni. De azokat, akik jártasak akarnak lenni Isten dolgaiban, angyalok veszik körül, és a bajban emlékeztetik őket az éppen akkor szükséges igazságokra. Tehát, amikor az ellenség “eljö, mint egy sebes folyóvíz” (Ésa 59:19), Isten Lelke zászlót bont előtte.

(18) HOGYAN TUDJUK AZ IGAZSÁGOT FELIDÉZNI EZEKBEN A VESZEDEKNES IDŐKBEN?

A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. (János 14:26)

De ahhoz, hogy a veszély idején Isten Lelke eszünkbe juttathassa Krisztus tanítását, előbb azt szívünkbe kell zárnunk. “Szívembe rejtettem a Te beszédedet — mondta Dávid —, hogy ne vétkezzem ellened” (Zsolt 119:11).

(19) MI AZ ISTEN ÍGÉJÉVEL SZEMBENI SZKEPTICIZMUS TRAGIKUS EREDMÉNYE?

És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik. (Róma 1:28)

Vigyázzatok, testvéreim, senkinek ne legyen közületek hitetlen és gonosz szíve, hogy elszakadjon az élő Istentől. (Zsidók 3:12)

Mindazoknak, akik értékelik az örökkévaló dolgokat, résen kell lenniük a szkepticizmus támadásaival szemben. Az emberek az igazság oszlopait is kifogják kezdeni. Nem menekülhetünk meg a maró gúnyolódástól és álokoskodástól, a csalárd és bomlasztó tanításoktól, a modern hitetlenségtől. Sátán minden rendű és rangú emberhez alkalmazza kísértéseit. A tanulatlant gúnyolja és csúfolja, a művelt embert pedig tudományos ellenvetésekkel és filozofikus érvekkel támadja, — mindenkit azzal a céllal, hogy kételyt és megvetést keltsen a Szentírással szemben. Még a tapasztalatlan fiataloknak is van bátorságuk a keresztény alapelvekkel szemben kételyt ébreszteni. Ez az ifjúkori hitetlenség, ha felszínes is, kihat másokra. Sok embert atyái hitének kigúnyolására és a kegyelem Lelkének megsértésére indít (Zsid 10:29). Sok szépen induló életet, amely Isten dicsőségét és a világ áldását

szolgálhatta volna, megrontott a hitetlenség átkos lehelete. Akik hisznek az öntelt emberi értelem ítélőképességében, azt képzelve, hogy Istentől kapott bölcsesség nélkül megmagyarázhatnak mennyei titkokat, és felismerhetnek igazságokat, azok Sátán csapdájába esnek.

(20) MI LESZ A MEGPRÓBÁLTATÁSUNK EREDMÉNYE, HA ISTEN IGÉJE A MI MENTSVÁRUNK?

Ezt a harmadrészt is tűzbe teszem, megtisztítom őket, ahogyan az ezüstöt tisztítják, megpróbálom őket, ahogyan az aranyat próbálják. Ő segítségül hívja nevemet, én pedig meghallgatom őt. Ezt mondom: Népem ő, és ő ezt mondja:

Uram, Istenem! (Zakariás 13:9)

De áldott az a férfi, aki az Úrban bíz, akinek az Úr a bizodalma. Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit, és nem fél, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sincs gondja, szüntelenül termi gyümölcsét.

(Jeremiás 17:7-8)

A próba idején fog meglátszani, ki tette Isten Igéjét élete szabályává. Nyáron nem lehet különbséget tenni az örökzöld és a többi fa között. De amikor

eljön a tél és a fagy, az örökzöld változatlan marad, a többi fa pedig lehullatja leveleit. A kétszínű hitvallót sem lehet most megkülönböztetni az igazi kereszténytől. De küszöbön van az az idő, amikor a különbség nyilvánvaló lesz. Ha feltámad az ellenségeskedés, ha újra úr lesz a vakbuzgóság és a vallási türelmetlenség; ha lángra lobban az üldözés, a lágymelegek és a képmutatók meginognak, és feladják hitüket. De az igazi keresztény sziklaszilárdan megáll. Hite erősebb, reménysége fényesebb lesz, mint amilyen a jólét napjaiban volt.

Tudatában vagyok annak, hogy a föld utolsó napjaiban Sátán minden eszközt felhasznál arra, hogy megakadályozza az embereket abban, hogy Isten szent szavát megismerjék.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Megértettem, hogy azokat, akik arra törekszenek, hogy Isten minden parancsolatát megtartsák, kigúnyolják és csúfolni fogják, és csak Isten Igéjéből meríthetnek erőt arra, hogy megálljanak.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudomásul veszem, hogy eljött az a nap, amikor a kéjvágytól vezérelt többség nem

***akarja, hogy a Biblia igazsága
megzavarja a bűnös és világszerető
szívüket. Örömmel elfogadják Sátán
megtévesztését, amit szeretnek.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Látom Isten Igéjében, hogy az utolsó
időkben sok hamis tanító lesz, akik hamis
tanításokat vallanak majd. Hálás vagyok
az Úr próféciaíért , amely bölccsé tesz
minket a megváltásra.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Elhatározom, hogy Isten segítségével
naponta tanulmányozni fogom Isten
Igéjét és nem fogok másokra hagyatkozni
magyarázatért.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Hálát adok Istennek, hogy az Ő Igéje
mentsvár a próba ideje alatt, és az Ő
kegyelme által én is azok között lehetek
majd, akik engedelmeskedek az Ő
Igéjének és emelt fővel állhatok az Ő
eljövetele napján.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

9. Lecke

Az Utolsó Figyelmeztetés

**(1) MILYEN UTOLSÓ
FIGYELMEZTETÉST HIRDET AZ
„ANGYAL” A JELENÉSEK 14:8-
BAN?**

*Egy második angyal követte őt, aki így
szólt: "Elesett, elesett a nagy Babilon,
amely féktelen paráznasága borával
itatott meg minden népet".
(Jelenések 14:8)*

*Ezek után láttam, hogy egy másik
angyal leszállt a mennyből: nagy
hatalma volt, és dicsősége beragyogta a
földet. És ezt kiáltotta erős hangon:
"Elesett, elesett a nagy Babilon, amely
ördögök lakóhelyévé lett, és minden
tisztátalan lélek, minden tisztátalan
állat és minden utálatos madár
rejtekhelyévé lett.
(Jelenések 18:1-2)*

(2) MILYEN KÉRÉS HANGZIK EL ISTEN HŰSÉGES KÖVETŐI FELÉ, AMIKOR A JELENÉSEK KÖNYVE 18. FEJEZETÉBEN JÁNOS ÚJRA MEGISMÉTLI A FIGYELMEZTETÉST?

Hallottam, hogy egy másik hang szól az égből: "Menjetek ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és hogy a ráért csapások ne érjenek titeket; (Jelenések 18:4)

Ez az ige arra az időre utal, amikor a Jel 18. fejezetének angyala meg fogja ismételni a Jel 14. fejezete (8. vers) második angyalának üzenetét; azt, hogy Babilon elbukott. A Jel 18. fejezetében említett angyal utalni fog azokra a rontásokra is, amelyek 1844 nyara, az üzenet első meghirdetése óta utat találtak a Babilont megtestesítő szervezetekbe. A vallásos világ aggasztó állapotát mutatja be ez az üzenet. Az igazság ismételt elutasításával az emberek lelki látása egyre homályosabb, szíve egyre makacsabb lesz, mígnem teljesen hitetlenségbe merevednek. Isten intéseivel dacolva konokul lábbal tiporják a Tízparancsolat egyik törvényét, és végül még üldözik is azokat, akik a Tízparancsolatot szentnek tartják. Aki Isten Igéjét és népét megveti, az Krisztust veti meg. Amikor az egyházak elfogadják a spiritizmus

tanításait, az érzékiséget fékező korlát ledől, és hitvallásuk csak palást lesz, amely alá gonoszságukat rejtik. A természetfölötti megnyilatkoztatásokba vetett hit ajtót nyit az ördög csalásai és tanításai előtt, és a szellemvilág befolyása meg fog mutatkozni az egyházakban.

(3) MILYEN SZINTRE EMELKEDIK BABILON „BŰNE”?

Mert bűnei felhalmozódtak az égig, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól. (Jelenések 18:5)

Gonoszságának mértéke betelt, és pusztulása a küszöbön van. De Istennek még vannak Babilonban gyermekei. A büntető ítélet végrehajtása előtt e hűségeseket ki kell onnan hívni, hogy ne legyenek részesek Babilon bűneiben, és ne érhék őket a Babilont sújtó csapások. Értük van az a mozgalom, amelyet az a mennyből leszálló és a földet dicsőségével beragyogó angyal szimbolizál, aki hangosan kiált, és közhírré teszi Babilon bűneit. Az ő üzenetéhez kapcsolódik ez a felszólítás: “Fussatok ki belőle én népem!”. Ez az üzenet és a harmadik angyal üzenete a föld lakóihoz szóló utolsó figyelmeztetés.

**(4) MILYEN BÜNTETÉST SZAB KI
A FENEVAD HATALMAS
KÉPMÁSA ISTEN AZON
MARADÉK HÍVEIRE, AKIK
MEGTAGADJÁK, HOGY RÉSZT
VEGYENEK A HAMIS
TANIÍTÁSAIBAN?**

*és hogy senki se vehessen vagy
adhasson, csak az, akin bélyegként
rajta van a fenevad neve vagy nevének
a száma. (Jelenések 13:17)*

*Megadatott neki, hogy lelket leheljen a
fenevad képmásába, hogy megszólaljon
a fenevad képmása, és hogy akik nem
imádják a fenevad képmását, azokat
mind megölesse. (Jelenések 13:15)*

A világ félelmetes események előtt áll. A föld hatalmasságai, amelyek egymással összefogva harcot indítanak Isten parancsolatai ellen, elrendelik, hogy mindenki — kicsinyek és nagyok, gazdagok és szegények. szabadok és szolgák (Jel 13:16) — a hamis szombat megtartásával alkalmazkodjon az egyház szokásaihoz. Az engedelmesség megtagadása államellenes cselekménynek fog minősülni, amelyért halálbüntetés jár.

**(5) MRE FIGYELMEZTETI A
HARMADIK ANGYAL AZOKAT,**

AKIK ÚGY DÖNTENEK, HOGY IMÁDNI FOGJÁK A FENEVADAT?

Egy harmadik angyal is követte őket, és így szólt hatalmas hangon: "Ha valaki imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak a bélyegét a homlokára vagy a kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában, és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a Bárány előtt; (Jelenések 14:9-10)

Másrészről pedig Isten törvénye, amely elrendeli a Teremtő nyugalomnapjának megtartását, követel engedelmességet, és kinyilatkoztatja mindazok megbüntetését, akik megsértik rendelkezéseit. Aki e félreérthetetlen következmények ismeretében lábbal tiporva Isten törvényét, emberi törvényeknek engedelmeskedik, az magára veszi a fenevad bélyegét, annak a hatalomnak a hűségjelét, amelynek Istent megtagadva engedelmeskedik. A menny intése így hangzik: “Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi vagy homlokára vagy kezére, az is iszik az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az Ő haragjának poharába” (Jel 14:9-10).

De Isten büntetése csak akkor fog lesújtani, ha az ember már meggyőződhetett az igazságról, és azt tudatosan elutasította. Sok embernek még soha nem volt alkalma meghallani a korunknak szóló különleges igazságokat. A negyedik parancsolat kötelező voltát még senki nem világította meg nekik igazán. De aki olvas minden szívben, és mérlegre tesz minden indítékot, nem engedi, hogy bárkinek is, aki tudni akarja az igazságot, téves fogalmai legyenek a küzdelem kimeneteléről. Isten nem kíván vak engedelmességet. Mindenki eleget fog tudni ahhoz, hogy értelmesen döntsessen.

(6) MIT KÉPVISEL A NEGYEDIK PARANCSOLATBAN A SABBATH A SZENT ÍRÁS SZERINT?

***Szenteljétek meg a nyugalom napjait annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudjátok, hogy én, az Úr, vagyok a ti Istenetek.
(Ezékiel 20:20)***

***A nyugalom napjait is nekik adtam, annak jeléül, hogy van közünk egymáshoz, és megtudják, hogy én vagyok az Úr, aki megszentelem őket.
(Ezékiel 20:12)***

Tartsák meg Izráel fiai a szombatot, tegyék a nyugalom napjává

nemzedékről nemzedékre örök szövetségül. Örök jel ez köztem és Izráel fiai között. Mert hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget és a földet, a hetedik napon pedig megnyugodott és megpihent. (2 Mózes 31:16-17)

A hűség nagy próbája a szombat lesz, mert az igazságnak különösen vitatott pontja. A végső próbatétel idején éles határvonal fog húzódni Isten szolgálói és azok között, akik nem szolgálják Őt. Míg a negyedik parancsolat megtagadása és a hamis szombat megtartása, amit az állam törvénye megkíván, egyenlő az istenellenes hatalomnak tett hűségesküvel, addig az igazi szombat megtartása, ahogy az Isten törvénye megszabja, a Teremtő iránti hűség bizonyítéka. Míg az egyik csoport a földi hatalmaknak való engedelmesség jelét elfogadva a fenevad bélyegét veszi fel, a másik a menny tekintélyéhez való hűség jelét választva, megkapja Isten pecsétjét.

Mindeddig sokan rémhírterjesztőknek tartották a harmadik angyali üzenet igazságainak hirdetőit. Jövendöléseiket — hogy az Egyesült Államokban úrrá lesz a vallási türelmetlenség; hogy az egyház és az állam egymással szövetségben üldözni fogja Isten parancsolatainak megtartóit — alaptalannak és képtelenségnek

minősítették. Meggyőződéssel mondták, hogy ez az ország soha nem lesz más, mint ami eddig volt — a vallásszabadság védelmezője. De amikor a vasárnapünneplés kötelezésének kérdése mindenütt vita tárgya lesz, kiderül, hogy közeledik ez a kétségbevont és el nem hitt esemény, és a harmadik üzenet még soha nem tapasztalható hatást vált ki.

(7) KIRE MONDJA ISTEN, HOGY ŐK „IZRAEL GYERMEKEI”?

De ezt nem úgy értem, mintha Isten ígéje erejét veszítette volna. Mert nem tartoznak mind Izráelhez, akik Izráeltől származnak, és nem mindnyájan Ábrahám gyermekei, akik az ő utódai, hanem amint meg van írva: "Aki Izsáktól származik, azt fogják utódodnak nevezni." Vagyis nem a testi származás szerinti utódok az Isten gyermekei, hanem az ígéret gyermekei számítanak az ő utódainak. (Róma 9:6-8)

Hóseás szerint is ezt mondja: "Azt a népet, amely nem az én népem, hívom az én népemnek, és azt, amelyet nem szeretek, szeretett népemnek, és úgy lesz, hogy azon a helyen, ahol megmondtam nekik: Nem az én népem vagytok ti, ott fogják őket az élő Isten

fiainak nevezni." Ézsaiás pedig ezt hirdeti Izráelről: "Ha Izráel fiainak száma annyi volna, mint a tenger fövenye, akkor is csak a maradék üdvözülni, (Róma 9:25-27)

(8) KIHEZ FORDULNAK A KÉJSÓVÁRGÓ EMBEREK AZ UTOLSÓ IDŐKBEN SZELLEMI VEZETÉSÉRT?

Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhoz odafordulnak. (2 Timóteus 4:3-4)

(9) HOGYAN KELL AZ UTOLSÓ IDŐKRŐL SZÓLÓ ÜZENETET ÁTADNI?

Hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. (2 Timotóteus 4:2)

Isten minden nemzedék idején elküldte szolgáit, hogy megrójják a bűnt mind a világban, mind az egyházban. Az emberek azonban kellemes dolgokat akarnak hallani, és a tiszta, kendőzetlen igazságot nem fogadják szívesen.

Számos reformátor, amikor munkáját elkezdte, nagyon óvatosan próbálta az egyház és a nemzet bűneit megróni. Azt remélte, hogy őszinte keresztény életének példamutatásával vissza tudja vezetni az embereket a bibliai elvekhez. De Isten Lelke érintette e reformátorokat — mint annak idején Illést, akit egy gonosz király és egy hitehagyó nép bűneinek megfeddésére indított — és arra kényszerültek, hogy a Biblia világos kijelentéseit prédikálják; azokat az elveket, amelyeket korábban vonakodtak hirdetni, most buzgón hirdették, és elmondták, hogy milyen veszély fenyegeti az embereket. Azt tolmácsolták, amit az Úr adott szájukba, nem félve a következményektől. És az emberek kénytelenek voltak meghallgatni a figyelmeztetést.

**(10) KIT FOG ISTEN
FELHASZNÁLNI ARRA, HOGY A
JELENÉSEK 14.-BEN
OLVASHATÓ HÁROM ANGYAL
ÜZENETÉT ÁTADJA?**

Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket azonban barátaimnak mondalak, mert mindazt, amit

hallottam az én Atyámtól, tudtul adtam nektek. (János 15:14-16)

Ha azt mondom a bűnösnek, hogy meg kell halnia, és te őt nem figyelmezteted, és nem szólsz neki, figyelmeztetve a bűnöst, hogy ne járjon bűnös úton, és így életben maradjon: akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon. De ha te figyelmezteted a bűnöst, és ő nem tér meg bűnéből, és bűnös útvjáról, akkor ő meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet. (Ezékiel 3:18-19)

Mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk. "
(Ap.csel. 4:20)

A harmadik angyal üzenete tehát hangozni fog. Amikor a legnagyobb erővel kell azt hirdetni, az Úr alázatos eszközök által fog dolgozni, befolyásolva azok értelmét, akik szolgálatára szentelik magukat. A munkásokat inkább a Lélek kenete fogja felkészíteni, mint az oktatási intézmények. A hit és az ima emberei a Lélek indítására szent lelkesedéssel lépnek elő, hogy azt hirdessék, amit Isten mond nekik.

(11) AMIKOR BABILON HAMIS TANÍTÁSA NAPVILÁGRA KERÜL,

MILYEN ÍGÉRETET VALLHATNAK MAGUKÉNAK AZOK, AKIK ŐSZÍNTÉN KÖVETIK KRISZTUS TANÍTÁSÁT?

Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: "Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket." (János 8:31-32)

Babilon bűnei közismertté válnak. Hogy milyen félelmes következményekkel jár, ha az egyház a polgári hatalmasság által kényszeríti ki rendelkezései megtartását; hogy a spiritizmus behatolt az egyházba; hogy a pápai hatalom lopva, de rohamosan tör előre — ezt mind leleplezik. Ezek a súlyos figyelmeztetések fel fogják ébreszteni az embereket. Ezrek és ezrek figyelnek fel rájuk; akik soha nem hallottak erről. Megdöbbenve hallják, hogy az egyház Babilon, amely bűnben él, tévelyeg és elbukott, mert elvetette a mennyből küldött igazságot. Az emberek felkeresik korábbi tanítóikat, és türelmetlenül kérdezik, hogy igaz-e az, amit hallottak. A lelkészek pedig meséket mondanak, kellemes dolgokat jövendölnek, hogy csillapítsák félelmüket, és megnyugtassák felébresztett lelkiismeretüket. De mivel

az embereket nem elégíti ki a pusztá emberi tekintély, és szeretnék tudni, mi az, amit világosan “szól az Úr”, a nagy tekintélyű papság, akár a régi farizeusok, tekintélyük kétségbe vonása miatt haragra gerjedve, az üzenetet Sátántól származónak bélyegzik, és a bűnt szerető tömegeket felfingerlik, hogy szidalmazzák és üldözzék azokat, akik az igazságot hirdetik.

**(12) MILYEN PRÓFÁCIA
TELJESÜL BE EBBEŐL A
VERSBŐL AZOK ELLEN, AKIK
ÚGY DÖNTENEK, HOGY ISTEN
PARANCSAINAK
ENGEDELMESKEDNEK BABILON
HAMIS TANÍTÁSÁVAL SZEMBEN?**

*Megharagudott a sárkány az
asszonyra, és elment, hogy hadat
indítson a többiek ellen, akik az
asszony utódai közül valók, akik
megtartják az Isten parancsait,
akiknél megvan a Jézus
bizonyságtétele, (Jelenések 12:17)*

*"Ti pedig vigyázzatok magatokra:
mert bíróságoknak adnak át titeket,
zsinagógákban vernek meg,
helytartók és királyok elé állítanak
énértem, bizonyságul nekik. Előbb
azonban minden nép között hirdetni*

kell az evangéliumot. Amikor pedig elhurcolnak és átadnak titeket, ne aggódjatok előre, hogy mit mondjátok, hanem ami megadatik nektek abban az órában, azt mondjátok, mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem a Szentlélek. (Márk 13:9-11)

Amikor a vita egyéb kérdéseket is érint, és az emberek figyelve Isten sárba tiport törvényére terelődik, Sátán akcióba kezd. Az üzenetet kísérő erő felingerli azokat, akik ellenzik hirdetését. A papság majd hogy emberfölötti erőfeszítéssel igyekszik elzárni a világosságot, nehogy híveire sugározzék. Minden rendelkezésre álló eszközzel megkísérli elfojtani e létfontosságú kérdések megvitatását. Az egyház a polgári hatalom fegyveréért kiált, és ebben a munkában a katolikusok és a protestánsok összefognak.

A vasárnap megtartását kényszerítő mozgalomnak merészsége és elszántsága egyre fokozódik, és a törvényt is igénybe veszik Isten parancsolatainak megtartói ellen. Bírsággal és bebörtönzéssel fenyegetik őket. Egyeseknek pedig magas állást ajánlanak fel, és egyéb jutalmakkal és kedvezményekkel próbálják rávenni őket hitük megtagadására. De ők rendíthetetlenül így válaszolnak:

“Mutassátok ki Isten Igéjéből tévedésünket!” Így védekezett Luther is hasonló körülmények között. A törvényszék elé állított hívők ékes bizonytságot tesznek az igazságról, melynek hallatán egyesek állást foglalnak Isten valamennyi parancsolata mellett. Így jut el az igazság olyan emberek ezreihez is, akik különben mitsem tudnának róla.

(13) MI FOG TÖRTÉNNI MÉG CSALÁDON BELÜL IS AZÉRT, MERT VALAKI ÚGY DÖNT, HOGY AZ IGAZSÁGNAK ENGEDELMESKEDIK?

Akkor testvér a testvérét, apa a gyermekét adja majd halálra, gyermekek támadnak szüleik ellen, és vesztüket okozzák, (Márk 13:12)

Az Isten szavának becsületes követői lázadóknak fognak minősülni. Szülők, akiket Sátán elvakított, durvák és kemények lesznek hívő gyermekükhöz. A gazda és a gazdasszony sanyargatja az Isten parancsolatait megtartó szolgát. “A szeretet meghidegül!” Gyermekek elvesztik örökségüket és otthonukat. Szó szerint fognak teljesedni Pál szavai: “Mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni

fognak” (2Tim 3:12). Az igazság egyes követőit, akik nem hajlandók megünnepelni a vasárnapot, börtönbe vetik, másokat elűznek hazájukból, egyesek pedig rabszolgasorsra jutnak. Az ember ezt most lehetetlennek tartja. De amikor Isten visszavonja mérséklő Lelkét a földről, és a mennyei elveket gyűlölő ember Sátán hatalmába kerül, az események megdöbbentően fognak alakulni. A szív nagyon kegyetlen tud lenni, ha eltávozik belőle Isten félelme és szeretete.

(14) MIVEL KELL AZ IGAZSÁG ISMERETÉNEK TÁRSULNIA AHHOZ, HOGY NE VÁLLJUNK ANNAK LEGNAGYOBB ELLENSÉGEIVÉ?

Aki azt mondja: ismerem őt, de nem tartja meg parancsolatait, az hazug, és abban nincs meg az igazság, aki pedig megtartja az ő igéjét, abban igazán teljessé lett az Isten szeretete. Ebből tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. (1 János 2:4-5)

Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmesség híján nem szentelődtek meg, elhagyják helyüket, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a

világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani. Tehetséges, kellemes emberek, akik valamikor szívesen követték az igazságot, képességeiket megtévesztésre és félrevezetésre használják. Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak. Amikor a szombatünneplőknek a törvény előtt kell hitüket megvédeniük, ezek a hitehagyók Sátán legaktívabb eszközeiként fogják meghazudtolni és vádolni őket. Rágalmakkal és gyanúsítgatásokkal ellenük fogják hangolni a hatalmasságokat.

**(15) PÉTERHEZ ÉS JÁNOSHOZ
HASONLÓAN, MILYEN
DÖNTÉST KELL MEGHOZNI
AZOKNAK, AKIK AZ IGAZSÁG
HIRDETÉSE KÖZBEN
ÜLDÖZTETÉST KELL
ELSZENVEDNJENEK?**

Péter és János azonban így válaszolt nekik: "Igaz dolog-e az Isten szemében, hogy inkább rátok hallgassunk, mint Istenre: ítéljétek meg magatok; mert nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk." (Ap.csel. 4:19-20)

Az üldözés idején Isten szolgálóinak hite próbára lesz téve. E követek híven fogják tolmácsolni a figyelmeztetést, csak Istenre és Igéjére figyelve. Isten Lelke munkálkodik szívükben, és szólásra készíti őket. Szent lelkesedéstől fűtve, és a mennyei sugallat kényszerére indulnak munkába. Nem mérlegelik, hogy az Úrtól rájuk bízott ígék hirdetésének milyen következményei lesznek. Nem törődnek földi érdekeikkel, és nem igyekeznek megőrizni sem a hírnevüket, sem az életüket. De egyesek a támadások és gyalázkodások pergőtüzében rémülten kiáltják: “Ha előre láttuk volna szavaink következményeit, csöndben maradtunk volna.” Sátán akadályokat gördít útjukba. Kegyetlen kísértéseivel ostromolja őket, és ők úgy látják, hogy a munka, amelyre vállalkoztak, messze meghaladja képességeiket. Féltő, hogy belebuknak. Elmúlt a lelkesedés, amely fűtötte őket. Mégsem tudnak visszafordulni. Érezve tehetetlenségüket, a Mindenhatóhoz sietnek erőért. Ráébrednek arra, hogy nem a saját szavaikat szólták, hanem azét, aki megbízta őket, hogy az intést tolmácsolják. Isten szívükbe helyezte az igazságot, és ők nem tudták elhallgatni.

(16) KIBŐL MERÍTHETÜNK ERŐT EZEKBEN A VESZEDELMEKES IDŐKBEN?

***Hát nem tudod, vagy nem hallottad,
hogy örökkévaló Isten az Úr? Ő a
földkerekség teremője, nem fárad el, és
nem lankad el, értelme
kifürkészhetetlen. Erőt ad a
megfáradtnak, és az erőtlent nagyon
erőssé teszi. Elfáradnak és ellankadnak
az ifjak, még a legkiválóbbak is
megbotlanak. De akik az Úrban bíznak,
erejük megújul, szárnyra kelnek, mint
a sasok, futnak, és nem lankadnak
meg, járnak, és nem fáradnak el.
(Ézsaiás 40:28-31)***

Amikor a támadások erősödnek,
Isten szolgái ismét
elbizonytalanodnak, mert azt hiszik, hogy
ők hozták magukra a bajt. De
lelkiismeretük és Isten Igéje meggyőzi
őket arról, hogy helyesen cselekedtek. És
bár a próbák még tartanak, ők erőt
kapnak elviselésükhöz. A harc egyre
súlyosabb lesz, de a veszéllyel együtt nő
a hitük és a bátorságuk is. Ezt mondják:
“Nem merjük a világ kegyének
elnyeréséért Isten szavát megmásítani,
szent törvényét megosztani, egyik részét
lényegesnek, a másikat lényegtelennek
tartani. Az Úr, akit szolgálunk, meg tud
minket szabadítani. Krisztus legyőzte a
föld hatalmasságait; mi pedig féljünk a
legyőzött világtól?”

**(17) MILYEN BÁNÁSMÓDRA
SZÁMÍTHATUNK, AMIKOR**

KRISZTUST FENNTARTÁS NÉLKÜL SZOLGÁLJUK?

*Akkor átadnak titeket kínvallatásra,
megölnék benneteket, és gyűlöl titeket
minden nép az én nevemért.
(Máté 24:9)*

Az üldözés különböző formái mögött az az elv húzódik, amely mindaddig érvényesül, amíg Sátán és élő kereszténység létezik. Aki Istennek szolgál, szükségképpen maga ellen ingerli a sötétség seregeit. Gonosz angyalok támadnak ellene, akik attól félnek, hogy Isten szolgája elragadja zsákmányukat. A gonosz emberek pedig, akiket a jó példa megítélt, a gonosz angyalokkal összefogva csábító kísértésekkel akarják elszakítani a hűségeseket Istentől. Ha így nem érnek célt, akkor kényszerrel próbálnak lelkiismeretükre hatni.

**(18) KI AZ, AKI A FÖLDI
URALKODÓK FELETT
URALKODIK MÉG EZEKBEN A
VESZEDELMESES IDŐKBEN IS?**

*Olyan az Úr kezében a király szíve,
mint a patak vize: arra vezeti, amerre
akarja. (Példabeszédek 21:1)*

*Minden lélek engedelmeskedjék a
felettes hatalmaknak, mert nincs*

***hatalom mástól, mint Istentől, ami
hatalom pedig van, az az Istentől
rendeltetett. (Róma 13:1)***

De ameddig Jézus a mennyei szentek szentjében közbenjár az emberért, a Szentlélek fékező befolyása érezhető lesz a vezetők és a nép között egyaránt. Az országok törvényeire is bizonyos fokig még mindig hatást gyakorol. E törvények nélkül a világ helyzete sokkal rosszabb volna, mint amilyen most. Míg sok vezető Sátán serény eszköze, Istennek is megvannak az eszközei a nemzet vezetői között. Az ellenség olyan intézkedéseket javasol szolgálai útján, amelyek súlyosan hátráltatnák Isten ügyét. A szent angyalok pedig arra indítják az Istent féltő államférfiakat, hogy megdönthetetlen érvekkel ellenezzék ezeket a javaslatokat. Így fog néhány ember határt szabni a gonoszság hatalmas áradatának, féken tartva az igazság ellenségeit, hogy a harmadik angyal üzenete elvégezhesse munkáját. Amikor felhangzik az utolsó intés, azok a vezetők, akik által az Úr most munkálkodik, fel fognak figyelni rá. Némelyikük el is fogadja az üzenetet, és a megpróbáltatás idején közösséget vállal Isten népével.

**(19) KIT FOG ISTEN KÜLDENI,
HOGY MEGÉRINTSE AZ**

EMBEREK SZÍVÉT, HOGY ELFOGADJÁK A FIGYELMEZTETÉSÉT AZ UTOLSÓ IDŐKBEN?

*Azután kitöltöm majd lelkemet
minden emberre. Fiaitok és
leányaitok prófétálni fognak,
véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok
látomásokat látnak.
(Jóel 2:28)*

Ez a munka hasonló lesz a
pünkösdnapihoz. Miként az
evangélium hirdetésének kezdetén a
Szentlélek kiáradásával a “korai eső”
hullt, hogy szárba szökkenjen a
kalászt, az evangélium lezárulásakor a
“késői eső” fog hullni, hogy beérlelje
a termést. “Ismerjük hát el,
törekedjünk megismerni az Urat. Az
Ő kijövétele bizonyos, mint a hajnal,
és eljő hozzánk, mint eső, mint késői
eső, amely megáztatja a földet” (Hós
6:3). “Ti is, Sionnak fiai!
Örvendezzetek és vigadjatok az
Úrban, a ti Istenetekben; mert
megadja néktek az esőt igazság
szerint, és korai és kései esőt hullat
néktek” (Jóel 2:23). “Az utolsó
napokban, ezt mondja az Isten,
kitöltök az én Lelkemből minden
testre.” “És lészen, hogy mindaz, aki

az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik” (Acs 2:17.21).

Nem lesz kisebb az az erő, amivel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyenell ezt a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kezdetén a korai eső kiáradásában teljesedtek, a lezárulásakor a késői esőben ismét teljesedni fognak. Ez a “felüdülés ideje”, amelyet Péter apostol előre látott, amikor ezt mondta: “Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek; hogy eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust” (Acs 3:19-20).

(20) AMINT AZ ISTENTŐL JÖVŐ JELEK ÉS CSODÁK MEGTÖRTÉNNEK BEFOLYÁSLVA A FIGYELMEZTETÉSÉT, MI AZ, AMIT SÁTÁN TENNI FOG A SAJÁT MEGBÍZOTTAIN KERESZTÜL, HOGY MEGCÁFOLJA ISTEN SZELLEMÉNEK EREJÉT ÉS SOKAKAT MEGTÉVESSZEN?

Nagy jeleket tesz, még tüzet is parancsol le az égből a földre, az emberek szeme láttára; (Jelenések 13:13)

Isten szolgái szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másokra, hogy hirdessék a menny üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok fognak történni. Betegek meggyógyulnak, és a hívők munkáját jelek és csodák kísérik. Sátán is dolgozik, de hamis csodákkal. Még tüzet is hoz alá az égből az emberek szeme láttára (Jel 13:13). A föld lakóinak el kell döntenüök, ki mellé állnak.

**(21) MI LESZ AZ EREDMÉNYE,
AMIKOR ISTEN SELLEME SOK
SZÍVET MEGGYÓZ A
FIGYELMEZTETŐ ÜZENETTEL?**

Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra, és prófétálnak fiaitok és leányaitok, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak; még szolgáimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak. És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstfelleget. A nap sötétté válik, és a hold vérré, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja. Aki azonban segítségül hívja az Úr nevét, üdvözülok.(Ap.csel. 2:17-21)

Az üzenet nem annyira érveléssel, mint Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni. Az érvek már korábban elhangzottak. A magvetés megtörtént, és most a mag ki fog kelni, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását. De sok embert, aki az igazság hatása alá került, még mindig gátol valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fénysugarak mindenhova bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. Isten őszinte gyermekeit a családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani. Elszakítják ezeket a kötelékeket. Az igazság mindennél drágább nekik. Az igazság ellen szövetkező erőkkal szemben sokan az Úr oldalára állnak.

Hálás vagyok Istennek azért, hogy a Jelenések 14-ben figyelmeztetett minket, hogy felkészítsen minket a megtévesztésre.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Imádkozom, hogy a Szent Szellem vezessen engem és távolítsa el minden előítéletet, amely megakadályozna abban, hogy elfogadjam az igazságot.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Ezek a figyelmeztető üzentek megmutatják, hogy a nagy küzdelem az Isten iránti hűségről szól. Imádkozom erőért és bátorságért, hogy az Ő parancsolatait kövessem bármi is történjen.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

*Ahogy ezekről az igazságokról tanulok,
felismertem, hogy felelősségem
másokkal is megosztani ezt az élet-adó
üzenetet.*

Karikázd be: Igen Bizonytalan

[illegible]

10. Lecke

A nyomorúság Ideje

**(1) MILYEN KRISZTUSTÓL
ÉRKEZŐ MENNYBÉLI
KIJELENTÉS VET MAJD VÉGET
AZ EMBERISÉG
MEGPRÓBÁLTATÁSÁNAK?**

*Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és
aki bűntől szennyes, legyen szennyes
ezután is, aki pedig igaz, cselekedjék
igazságot ezután is, és aki szent, legyen
szent ezután is. (Jelenések 22:11)*

Amikor a harmadik angyal
üzenetének hirdetése lezárul, Isten
visszavonja kegyelmét a föld
törvényszegő lakóitól. Isten népe
ekkorra befejezi munkáját. Az Úr rájuk
árasztotta a “késői eső”-t, elküldte nekik
a “felüdülés”-t, és ők felkészültek a
próbákra. A mennyben angyalok sietnek
ide, s oda. A földről visszatérő angyal

jelenti, hogy munkáját elvégezte. A végső próba ráköszöntött a világra, és akik a menny törvényeinek híven engedelmeskedtek, megkapták “az élő Isten pecsété”-t. Jézus ekkor befejezi közbenjárását a mennyei szentek szentjében. Felemeli kezét, és ezt kiáltja: “Elvégeztetett!”. És amikor ünnepélyesen kihirdeti, hogy “aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltessék meg ezután is” (Jel 22:11), az angyalsereg leteszi koronáját. Mindenkinek a sorsa eldőlt — életre vagy halálra. Krisztus elvégezte népéért az engesztelést, és eltörölte bűneiket. Alattvalóinak száma betelt; “az ország pedig és a hatalom és az egész ég alatt levő országok nagysága” az üdvösség örököseinek tulajdona lesz, és Jézus királyok Királyaként és uraknak Uraként fog uralkodni.

(2) MILYEN KATASZTRÓFA FOG BEKÖVETKEZNI A MEGPRÓBLTATÁS VÉGE ÉS AZ ELSŐ FELTÁMADÁS KÖZÖTT?

Abban az időben eljön Míkáél, a nagy vezér, aki a te néped mellett áll. Nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt, mióta népek vannak, addig az időig. De abban az időben

megmenekül néped, mindaz, aki be lesz írva a könyvbe. (Dániel 12:1)

Amikor Jézus kilép a szentek szentjéből, sötétség borul a föld lakóira. E félelmetes időszakban az igazaknak közbenjáró nélkül kell a szent Isten színe előtt élniük. A gonoszokat nem korlátozza már semmi. Sátán teljesen hatalmában tartja azokat, akik megmásíthatatlanul megkeményítették szívüket. Isten türelme véget ért. A világ elutasította irgalmát, megvetette szeretetét, és lábbal tiporta törvényét. A gonoszok túllépték a határt. Próbaidejük lejárt. Isten Lelke, akinek makacsul ellenálltak, végül eltávozott tőlük. A menny kegyelmét nélkülözve védtelenek a gonosszal szemben. Sátán ekkor a végső nagy zűrzavarba taszítja a föld lakóit.

(3) MILYEN MENNYEI TEVÉKENYSÉG TARTJA VISSZA A RETTEGÉS SZELÉT ADDIG, AMÍG ISTEN GYEMREKEI EL LESZNEK PECSÉTELVE?

Ezután láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, amint féken tartották a föld négy szelét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra. (Jelenések 7:1)

Amikor Isten angyalai elengedik az emberi indulatok vad viharát, minden

ellentét kiéleződik. Az egész világra kiterjed a pusztulás, ami rettenetesebb lesz, mint ami Jeruzsálemet sújtotta.

Egyiptom elsőszülötteit egyetlen angyal ölte meg, és gyászba borította az egész országot. Amikor Dávid megsértette Istent a népszámlálással, egyetlen angyal okozta azt a rettenetes pusztulást, amely Dávid bűnének büntetése volt. A gonosz angyalok éppúgy pusztítanak Isten engedélyével, mint a szent angyalok Isten parancsára. A gonoszság erői készen állnak a világszéles pusztításra. Csak Isten engedélyére várnak.

(4) ISTEN NÉPÉNEK MELY KÉT TULAJDONSÁGA AZ, AMELY INDOKOLATLAN HARAGOT ÉS ÜLDÖZÉST VÁLT KI A GONOSZOKBÓL?

*Itt van helye a szentek állhatatosságának, akik megtartják az Isten parancsait és a Jézus hitét".
(Jelenések 14:12)*

Az emberek azzal vádolják Isten törvényének tisztelőit, hogy csapásokat hoznak a világra. A természet félelmes háborgásáért, az emberek viszálykodásáért, a vérontásért és a mérhetetlen szenvedésért — őket okolják. Az az erő, amely az utolsó figyelmeztetést kíséri, felbőszíti a

gonoszokat. Haragjuk fellángol azok ellen, akik elfogadták az üzenetet, és Sátán még jobban elmélyíti a gyűlölet és az üldözés szellemét.

(5) MILYEN SZELLEMI ÁLLAPOTBAN LESZ AZ ÖNJELÖLT SZELLEMI TÖBBSÉG AZ UTOLSÓ IDŐKBEN, AMI HASONLÍT AHHOZ, AMI KRISZTUS IDEJÉBEN IS JELEN VOLT?

EZ A NÉP CSAK AJKÁVAL TISZTEL ENGEM, A SZÍVE AZONBAN TÁVOL VAN TŐLEM. DE HIÁBA TISZTELNEK ENGEM, HA OLYAN TANÍTÁSOKAT TANÍTANAK, AMELYEK EMBEREK PARANCSOLATAI. " (Máté 15:8-9)

Amikor Isten végleg elfordult a zsidó nemzettől, a nép és a papok erről mit sem tudtak. A Sátán irányítása alatt álló és a legiszonyúbb indulatoktól fűtött emberek még mindig Isten választott népének tartották magukat. A templomban tovább folytak a szolgálatok. Áldoztak beszenyezett oltárain, és naponta Isten áldását kérték arra a népre, amely Isten drága Fiának vérét ontotta; szolgálóinak és apostolainak életére tört. Amikor a szentélyben elhangzik a visszavonhatatlan ítélet, és a világ sorsa örökre eldől, a föld lakói

nem fognak tudni erről. Azok, akiktől Isten végleg visszavonta Lelkét, a vallás formáságait továbbra is megtartják. A sátáni szenvedély, amellyel a gonoszság fejedelme betölti őket gonosz terveinek megvalósításához, az Isten iránti buzgóság látszatát fogja kelteni.

(6) MI AZ, AMIT A GONOSZOK MEGPRÓBÁLNAK VÉGHEZ VINNI AZT GONDOLVÁN, HOGY EZZEL ISTENNEK TESZNEK SZOLGÁLATOT?

A zsinagógákból kizárnak titeket, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, azt hiszi, hogy Istennek tetsző szolgálatot végez; (János 16:2)

Megadatott neki, hogy lelket leheljen a fenevad képmásába, hogy megszólaljon a fenevad képmása, és hogy akik nem imádják a fenevad képmását, azokat mind megölesse. (Jelenések 13:15)

Amikor a keresztény világban különösen kiéleződik a szombat körüli vita, és a vallási tekintélyek a világi hatalmasságokkal összefogva rákényszerítik az emberekre a vasárnap megtartását, egy maroknyi nép, amely határozottan megtagadja a népszerű rendelet iránti engedelmességet, egyetemes gyűlölet tárgyává válik. Hangsúlyt fog kapni az a vélemény,

hogy nem szabad megtűnni azt a kisebbséget, amely szembehelyezkedik az egyházi intézménnyel és az állam törvényével; hogy inkább ők szenvedjenek, mintsem egész nemzetekre kiterjedjen a zűrzavar és a jogtalanság. Tizennyolc évszázaddal korábban Krisztus ellen éppen így érveltek a “nép főemberei”. “Jobb nekünk — mondta a ravasz Kajafás —, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen” (Jn 11:50). Ez az érv meggyőzőnek fog látszani; és végül azok ellen, akik megszentelik a negyedik parancsolatban foglalt szombatot, egy rendelet fog megjelenni, amely a legszigorúbb büntetésre méltónak ítéli ezeket a hívőket, és megengedi az embereknek, hogy egy meghatározott idő után megöljék őket. A hitehagyó protestantizmus az Újvilágban az Óvilág katolikusaihoz hasonlóan fog eljárni azokkal szemben, akik Isten minden rendelkezését tiszteletben tartják.

(7) MIHEZ HASONLATOS ISTEN NÉPÉNEK UTOLSÓ IDŐKBELI HOLOKAUSZTJA?

Jaj, mert nagy nap lesz az, nincs hozzá fogható! Nyomorúság ideje lesz az Jákóbnak, de megszabadul belőle! (Jeremiás 30:7)

Isten népe ekkor kerül abba a szorult helyzetbe, amelyet a próféta Jákób háborúsága idejének nevez. Ezt mondja ugyanis az Úr: “A félelemnek, rettentésnek szavát hallottuk, és nincs békesség... miért változtak orcáik fakósárgává? Jaj! mert nagy az a nap, annyira, hogy nincs hozzá hasonló; és háborúság ideje az Jákóban; de megszabadul abból!” (Jer 30:5-7).

(8) KI A FENEVAD?

És levettetett a hatalmas sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget; levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek. (Jelenések 12:9)

(9) HOGY REAGÁL A FENEVAD AZOKR AZ EMBEREKRE, AKIK HŰSÉGESEK ISTEN PARACSAHOZ?

Megharagudott a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele, (Jelenések 12:17)

És ahogy Jákóbot vádolta, úgy fogja Isten népét is vádolni. A világ népét alattvalói közé sorolja. De az a kis

csapat, amely megtartja Isten parancsolatait, elveti az ő felsőbbbségét. Ha Sátán eltörölhetné őket a földről, győzelme teljes lenne. Látja azonban, hogy a szent angyalok vigyáznak rájuk, és ebből arra következtet, hogy Isten megbocsátotta bűneiket. Arról azonban nem tud, hogy ügyük eldőlt a mennyei templomban. Pontosan tudja, milyen bűnök elkövetésére kísértette őket, és ezeket a bűnöket mérhetetlenül eltúlozva tárja Isten elé, és azt állítja, hogy ezek az emberek éppoly méltatlanok Isten kegyelmére, mint ő. Nem igazság — mondja —, hogy az Úr e vétkezők bűneit megbocsátja, őt pedig és angyalait elpusztítja. Zsákmányaként tart rájuk igényt, és követeli őket Istentől, hogy rájuk tehesse gyilkos kezét.

(10) KERESZTÉNYEK MELY FONTOS TULAJDONSÁGA LESZ MEGPRÓBÁLVA AZ UTOLSÓ IDŐKBEN?

hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékeőbb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, dicsőiségre és tisztességre. (1 Péter 1:7)

tudván hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. (Jakab 1:3)

Sátán vádolja Isten népét bűneik miatt, az Úr pedig megengedi, hogy a végsőkéig megpróbálja Istenbe vetett bizalmukat, hitüket és állhatatosságukat. Amikor a múltra gondolnak, reményük meginog, mert nem sok jót fedeznek fel önmagukban. Teljes tudatában vannak gyengeségüknek és érdemtelenségüknek. Sátán azzal a gondolattal próbálja megrémíteni őket, hogy esetük reménytelen; hogy soha nem fognak megtisztulni. El akarja venni hitüket, hogy kísértéseinek engedve, elforduljanak Istentől.

(11) MIT ÍGÉRT ISTEN AZON GYERMEKEINEK, AKIK HIT ÁLTAL KITARTANAK?

Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak. (Jelenések 3:10)

és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért, de aki mindvégig kitart, az üdvözl. (Máté 10:22)

Isten népét körülveszi az ellenség, és el akarja pusztítani. De gyötrelmüket nem az üldözéstől való félelem okozza. Attól félnek, hogy nem bánták meg minden bűnüket, és valamelyik hibájuk

miatt nem valósul meg rajtuk a Megváltónak ez az ígérete: “Megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő” (Jel 3:10). Ha biztosan tudnák, hogy Isten megbocsátott nekik, nem riadnának vissza sem a kínzástól, sem a haláltól. De ha méltatlannak bizonyulnak, és jellemhibáik miatt elveszítik életüket, Isten szent nevére hoznak szégyent.

Furdalja őket a lelkiismeret, mégis sok-sok bűnük megbánására és a Megváltó ígéretére hivatkoznak: “Fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!” (Ésa 27:5). Hitüket nem rendíti meg, amiért imájukra késik a válasz. Végtelenül aggódnak, rettegnek és gyötrődnek ugyan, de nem hagyják abba az esedezést. Megragadják Isten erejét, miként Jákób az Angyalt, és ezt mondogatják: “Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet.”

(12) HOGY VISZONYUL MAJD ISTEN AZOKNAK AZ IMÁIHOZ, AKIK TOVÁBBRA IS FIGYELMEN KÍVÜL HAGYJÁK A TÖRVÉNYÉT ÉS NEM VALLJÁK MEG BŰNEIKET?

Aki elfordítja a fülét, és nem hallgat a tanításra, annak még az imádsága is utálatos. (Példabeszédek 28:9)

Aki tehát ezt megveti, az nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szentlelkét is reátok árasztja. (1 Thesszalonika 4:8)

Hogyha Jákób előzőleg nem bánta volna meg a bűnét — azt, hogy csalással szerezte meg az elsőszülöttségi jogot —, az irgalmas Isten nem hallgatta volna meg imáját, és nem őrizte volna meg életét. Ha a nyomorúság idején Isten népének — aggódásuk és gyötrődésük közben — be nem vallott bűnök jutnának eszükbe, összeroskadnának. Kétségbeesésükben elveszítenék hitüket, és nem tudnának bizalommal szabadulásért könyörögni Istenhez. Nagyon is tudatában vannak méltatlanságuknak. Nincsenek elrejtett hibáik.

(13) HOGYAN JUTALMAZZA ISTEN AZOKAT, AKIK HŰSÉGESEK VOLTAK A KIS DOLGOKBAN?

Ura így szólt hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízok rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára! (Máté 25:21)

Sátán sok emberrel el tudja hitetni, hogy Isten elnézi az apró mulasztásokat. De az Úr — ahogy Jákób esetében megmutatta — semmiképpen nem hagyja jóvá és nem tűri el a gonoszt. Sátán le

fogja győzni azokat, akik mentetetik és rejtegetik bűneiket, mert azok bevallatlanul és megbocsátatlanul bent maradnak a mennyei könyvekben. Minél hangzatosabb a hitvallásuk, és minél rangosabb a helyük, Isten annál súlyosabbnak ítéli eljárásukat, és annál biztosabb nagy ellenségük diadala. Akik halogatják az ítéletre való felkészülést, azok nem fognak elkészülni sem a nyomorúság idején, sem később. Esetük reménytelen.

(14) MI AZ IGAZI MEGTÉRÉS GYÜMÖLCSE?

Hiszen már közel vagyok az eleséshez, szüntelenül gyötör a fájdalom.

(Zsoltárok 38:18)

Akkor visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt. (Ezékiel 36:31)

Azok az állítólagos keresztények, akik a végső félelmes csatáig nem készültek el, reményt veszítve, mardosó fájdalommal fogják megvallani bűneiket, miközben a gonoszok ujjonganak gyötrelmükön. E bűnvallomás éppolyan, mint Ézsaué és Júdásé. A törvényszegés következményét siratják, nem pedig magát a bűnt. Nem bánták meg és nem utálják igazán a bűnt. Azért ismerik be

bűnüket, mert félnek a büntetéstől, de az egykori fáraóhoz hasonlóan a büntetés elmúltával újra dacolnának a mennyel.

(15) MI LESZ A SZENVEDÉS TŰZÉNEK EREDMÉNYE, HA VISSZATÉRÜNK AZ ÚRHOZ IGAZ MEGBÁNÁSSAL?

hogy a ti megpróbált hitetek, amely sokkal értékesebb a veszendő, de tűzben kipróbált aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltónak bizonyuljon a dicséretre, dicsőségre és tisztességre.

(1 Péter 1:7)

Jákób története is bizonytságot tesz arról, hogy Isten nem veti el a Sátán által megkísértett, rászedett, bűnre csábított, de hozzá őszinte bűnbánattal visszatérő embert. Sátán el akarja pusztítani, de Isten elküldi angyalait, hogy a veszély idején vigasztalják és oltalmazzák. Sátán támadása ádáz és elszánt. Csalásai félelmesek. De az Úr szemmel tartja népét, és meghallja kiáltásukat.

Szenvedésük mérhetetlen. A kemence lángjaiban már-már elhamvadnak. De az Ötvös kihozza őket onnan, mint tűzben megpróbált aranyat. Isten éppúgy szereti őket a súlyos próba idején, mint amikor a legfényesebben ragyogott felettük a nap. De a tüzes kemence szükségszerű, mert ott válik le róluk a földiesség, és Krisztus képmását csak így tükrözhetik tökéletesen vissza.

(16) MILYEN IMÁDSÁG AZ, AMI SOKAT HASZNÁL?

Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének. (Jakab 5:16)

A reánk váró kín és gyötrelem olyan hitet igényel, amely elvisel fáradságot, késedelmet és éhséget; olyan hitet, amely a kemény próba idején sem lankad. A kegyelemidő alatt mindenki felkészülhet erre a próbára. Jákób azért győzött, mert állhatatos és céltudatos volt. Győzelme a kitartó ima hatalmát bizonyítja. Akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákób; akik olyan buzgók és állhatatosak, mint amilyen ő volt, azok hozzá hasonlóan győzni fognak. De akik nem hajlandók önmagukat megtagadni, és Istennel küzdeni, akik nem imádkoznak áldásaiért buzgó kitartással, azok nem fognak áldást kapni. Küzdeni Istennel — milyen kevesen tudják, mi is az! Mily kevesen tárták fel egyszer is lelküket hő vággyal Isten előtt annyira, hogy minden idegszáluk megfeszült! Amikor a kétségbeesés hullámai leírhatatlan erővel csapnak át az esdeklő emberen, mily kevesen kapaszkodnak törhetetlen hittel Isten ígéreteibe!

(17) MI AZ IGAZ KERESZTÉNY MENTŐKÖTELE MOST ÉS AZ ELJÖVENDŐ VESZEDELMEKES IDŐKBEN?

*Mert Isten a maga igazságát
nyilatkoztatja ki benne hitből hitbe,
ahogyan meg van írva: "Az igaz ember
pedig hitből fog élni." (Róma 1:17)*

*Az pedig, hogy törvény által senki sem
igazul meg az Isten előtt, világos, mert
"az igaz ember hitből fog élni". (Galata
3:11)*

A kishitűeket súlyosan fenyegeti az a veszély, hogy belekerülnek a sátáni csalások és a lelkiismeretet elfojtó rendelet szívóhatásába. És ha ekkor ki is állják a próbát, a nyomorúság idején még jobban elcsüggednek és elkeserednek, mert nem szokták meg azt, hogy Istenben bízzanak. A hit leckéit, amelyeket addig nem tanultak meg, e rettenetes körülmények között lesznek kénytelenek megtanulni.

(18) MI A KULCSA ANNAK, HOGY A HIT LEGYEN A MENTŐKÖTELÜNK?

*szüntelenül imádkozzatok,
(1 Thessalonika 5:17)*

Most kell igyekeznünk arra, hogy Istent — ígéreteinek igénylésével — megismerjük. Az angyalok minden

buzgó és őszinte imát feljegyeznek.
Mondjunk le inkább önző
kedvteléseinkről, mintsem
elhanyagoljuk az Istennel való
beszélgetést! A legnagyobb szegénység
és a legönmegtagadóbb életkörülmény
az Ő jóváhagyásával jobb, mint a
gazdagság, méltóság, kényelem és
barátság — anélkül. Időt kell
szakítanunk az imádkozásra. Ha
engedjük, hogy földi érdekek kössék le
figyelmünket, az Úr adhat nekünk időt
úgy is, hogy elveszi bálványozott
aranyunkat, házainkat és
termőföldjeinket.

(19) MIÉRT NEM HAGYATKOZHATUNK A CSALÁDUNKRA, BARÁTAINKRA VAGY A GYÜLEKEZETRE, HOGY FENNTARTSÁK A HITÉLETÜNKET?

*Ezért tehát, szeretteim, ahogyan
mindenkor engedelmeskedtetek, nem
csak jelenlétemben, hanem sokkal
inkább most, távollétemben is,
félelemmel és rettegéssel munkáljátok
üdvösségeteket, (Filippi 2:12)*

Nemsokára itt van a “nyomorúságos
idő..., amelyen nem volt” még.
Mindeddig nélkülözött tapasztalatokra
van szükségünk, amelyek megszerzésére

sokan túlságosan lusták. Sokszor a várható bajt nagyobbbnak látjuk, mint amilyen a valóságban. De nem így van ez az előttünk álló veszéllyel. A legéletszerűbb ábrázolás sem tükrözi vissza, hogy milyen súlyos lesz a megpróbáltatás. A próbában mindenkinek egyedül kell Isten előtt megállnia. Ha “Noé, Dániel és Jób” az országban volna, “élek én, az Úr Isten mondja, nem szabadítanának meg sem fiat, sem leányt; ők igazságukkal csak a maguk lelkét szabadítanak meg” (Ez 14:20).

(20) MLYEN TERMÉSZETRE TEHETÜNK SZERT, HA ISTEN EREJÉVEL EGYESÍTJÜK A GYENGESÉGÜNKET?

Ezek által kaptuk meg azokat az ígéreteket, amelyek nekünk drágák, sőt a legnagyobbak: hogy általuk isteni természet részeseivé legyetek és megmeneküljete attól a pusztulástól, amelyet a kívánság okoz a világban.
(2 Péter 1:4)

Ebben az életben kell elszakadnunk a bűntől Krisztus engesztelő vérébe vetett hit által. Drága Megváltónk kér, hogy zárkózzunk fel mellé, és egyesítsük gyengeségünket az Ő erejével, tudatlanságunkat az Ő

bölcsességével, érdemtelenségünket az Ő érdemeivel. Isten gondviselése az az iskola, amelyben megtanulhatjuk Jézus szelídségét és alázatosságát. Az Úr nem a könnyebb és a kellemesebb út felé mutat, amelyet mi választanánk, hanem az élet igazi célja felé. Rajtunk múlik, hogy együttműködünk-e azokkal az eszközökkel, amelyekkel isten jellemünket a mennyei mintára akarja alakítani. Ha ezt a munkát elodázzuk vagy mellőzzük, lelkünk nagy veszélyben forog.

(21) MI AZ A HÁROM STRATÉGIA, AMIT SÁTÁN ÉS A HADA FELHASZNÁL ARRÁ, HOGY NAGY SOKASÁGOKAT TÉVESSZEN MEG?

Mert ennek a törvénytíprónak az eljövetele a Sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával; (2 Thesszalonia 2:9)

Nemsokára félelmes természetfölötti jelenségek lesznek az égen, a csodákat művelő démonok hatalmának jeleként. Az ördögi lelkek bejárják az egész világot. Elmennek a föld királyaihoz, hogy rávegyék őket a csalásra, és arra, hogy Sátánnak segítsenek a menny ellen vívott utolsó csatájában. Közreműködésükkel Sátán uralkodókat

és alattvalókat egyaránt elámít. Magukat Krisztusnak színlelő emberek jelennek meg, és a világ Megváltóját megillető címre és imádatra tartanak igényt.

Csodákat tesznek, gyógyítanak; és azt állítják, hogy olyan kinyilatkoztatásokat kaptak a mennyből, amelyek a Szentírás bizonyágtételének ellentmondanak.

(22) MIBEN TELJESEDIK KI A MEGTÉVESZTÉS?

Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévezzék - ha lehet - a választottakat is.

(Máté 24:24)

A csalás nagy drámájának tetőfokán Sátán meg fogja személyesíteni Krisztust. Az egyház régóta hirdeti, hogy reményei a Megváltó adventjével fognak beteljesülni. A nagy csaló ekkor azt a látszatot fogja kelteni, hogy Krisztus eljött. Sátán a föld különböző részein káprázatos, csillogó, fenséges lényként jelenik meg az embereknek. Hasonlítani fog ahhoz a képhez, amit János a Jelenések könyvében Isten Fiáról festett (Jel 1:13-15). Emberi szem nem látott nagyobb dicsőséget annál, mint ami őt körülveszi. Ez a győzelmi kiáltás harsog bele a levegőbe: “Krisztus eljött! Krisztus eljött!”. Az emberek leborulnak előtte, és imádják. Ő pedig

felemeli kezét, és áldást mond rájuk, miként Krisztus áldotta meg tanítványait, amikor a földön élt. A hamis Krisztus hangja lágy, szelíd, és megnyerő. Nyájas, kedves hangon elmond néhányat a Megváltó ajkáról elhangzó drága mennyei igazságokból. Betegeket gyógyít, majd Krisztustól bitorolt szerepében azt állítja, hogy a szombatot áttette vasárnapra, és megparancsolja mindenkinek, hogy szentelje meg azt a napot, amelyet ő megáldott. Kijelenti, hogy azok, akik a szombat szentségét makacsul vallják, az ő nevét káromolják, ha nem hajlandók meghallgatni angyalait, akik által fényt hint, és igazságot tanít. Ez a súlyos csalás szinte leleplezhetetlen. Miként a Simon mágus által félrevezetett samaritánusok, a tömegek is — kisemberek és nagyok — hitelt adnak ezeknek a varázslatoknak, és ezt mondják: “Ez az Istennek ama nagy ereje!” (Acs 8:10).

(23) MI AKADÁLYOZZA MEG, HOGY ISTEN NÉPÉT MEGTÉVESSÉK?

A törvényre és intelemre figyeljete!
Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek,
amelyeknek nincs jövője. (Ézsaiás
8:20)

Isten népét azonban nem lehet megtéveszteni. E tanítások ellentmondanak a Szentírásnak. A hamis Krisztus a fenevadra és a fenevad képének imádóira mond áldást, pontosan azokra, akikre a Biblia tanúsága szerint Isten ki fogja tölteni elegyítetlen haragját.

(24) MILYEN MÓDON FOG A VALÓDI KRISZTUS VISSZATÉRNI?

És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel. És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig."
(Máté 24:30-31)

Sátán nem hamisíthatja meg Krisztus adventjét. A Megváltó figyelmeztette népét e csalásra, és világosan megjövendölte, milyen lesz második eljövedele. "Hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitelessék, ha lehet, a választottakat is... Azért ha azt mondják majd néktek: Ímé a pusztában van; ne menjetek ki. Ímé a belső szobákban; ne higgyétek. Mert amiképpen a villámlás

napkeletről támad, és ellátszik egészen napnyugatig, úgy lesz az ember Fiának eljövetele is” (Mt 24:24-27.31; 25:31; Jel 1:7; 1Thessz 4:16-17). Ezt az eljövetelt nem lehet utánozni. Erről mindenki tudni fog. Az egész világ látni fogja.

(25) MIÉRT FOG A TÖBBSÉG TÉVEDÉSBE ESNI?

és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözljenek. (2 Thesszalonia 2:10)

Csak azok lesznek felvértezve az egész világot foglyul ejtő hatalmas csalással szemben, akik szorgalmasan tanulmányozták a Szentírást, és szeretik az igazságot. A Biblia bizonyágtétele nyomán felismerik az álcázott csalót.

(26) MI AZ A HÁROM CSAPDA, AMIT AJÁNLATOS ELKERÜLNÜNK?

Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága, és az élettől való kérkedés, nem az Atyától, hanem a világtól van. (1 János 2:16)

A próba senkit sem fog elkerülni. A kísértés rostája megmutatja, ki az igazi keresztény. Vajon Isten népe olyan

szilárdan ragaszkodik az Igéhez, hogy érzékei nem fogják megcsalni? Fog-e ragaszkodni a Bibliához — és csakis a Bibliához — ebben a válságban? Sátán mindent megtesz, amire lehetősége van, hogy az a nap készületlenül találja őket. Ügyeikből akadályt kovácsol számukra; földi kincsekből csapdát állít nekik; nehéz, kimerítő terheket helyez rájuk, hogy az élet gondjaival túlterhelt szívüket a megpróbáltatás napja tolvajként lepje meg.

(27) HOL FOG SOK ISTENHÍVÓ EMBER MENEDÉKET KERESNI EBBEN A NEHÉZ IDŐBEN?

Az ilyen ember magas helyen lakik, sziklaerőd a fellegrára. Kenyerét megkapja, vize állandóan van. (Ézsaiás 33:16)

Amikor a rendelet, amelyet a kereszténység különböző vezető személyiségei a parancsolatok megtartói ellen adnak ki, megfosztja őket a kormányzat védelmétől, és kiszolgáltatja a pusztulásukat óhajtóknak, Isten népe elmenekül a városokból, a falvakból, és csoportokba verődve kihalt, félreeső helyeken tanyázik. Sokan fognak menedéket találni a hegyek között. A Piedmont-völgyi keresztényekhez hasonlóan a föld magaslatait teszik

szentélyükké, és megköszönik Istennek a “köszalak csúcsá”-t.

(28) MILYEN ÍGÉRETÜK VAN AKOKNAK, AKIK BÖRTÖNBE KERÜLNEK AHITÜKÉRT?

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? Ha mások megfeledkeznének is, én nem feledkezem meg rólad! Íme, tenyerembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid. (Ézsaiás 49:15-16)

Ezért így szól az Úr, Izráel Istene: Bár határozottan megmondtam, hogy a te házad népe, a te családod fog örökké szíнем előtt járni, most mégis így szól az Úr: Nem így lesz! Mert akik engem dicsőítenek, azoknak dicsőséget szerzek, de akik engem megvetnek, gyalázatra jutnak. (1 Sámuel 2:30)

De minden népből és társadalmi osztályból sokan — nagyok és kicsik, gazdagok és szegények, feketék és fehérek — a legigazságtalanabb és legkegyetlenebb fogságba kerülnek. Isten gyermekei láncra verten, börtönrácsok mögött, halálra ítéltén, egyesek halálra éheztetve, sötét, undorító börtönökben nehéz napokat fognak átélni. Emberi fül nem figyel sóhajukra; emberi kéz nem segít rajtuk.

Vajon az Úr elfelejti-e népét e nehéz órában? Elfelejtette-e Isten a hűséges Noét, amikor ítéletével sújtotta az özönvíz előtti világot? Elfelejtette-e Lótót, amikor tűz szállt alá az égből, hogy megeméssze a síkság városait? Elfelejtette-e Józsefet, akit Egyiptom bálványimádó népe vett körül? Elfelejtette-e Illést, amikor Jézabel megesküdött, hogy a Baál próféták sorsára juttatja? Ott felejtette-e Jeremiást sötét és zord tömlöcében? Ott felejtette-e a három héber ifjút a tüzes kemencében, vagy Dánielt az oroszlánok vermében?

Az ellenség börtönbe vetheti Isten gyermekeit, de a börtönfalak nem emelhetnek válaszfalat lelkük és Krisztus között. Minden hatalom felett áll az, aki látja gyengeségeiket, aki ismeri minden megpróbáltatásukat. Cellájuk magányában angyalok fogják felkeresni őket, a menny fényét és békéjét hozzák nekik. Palotává lesz a börtön, mert a hitben gazdagok laknak benne; a sötét falakat mennyei fény világítja meg, mint amikor Pál és Silás éjfélkor imádkozott, és dicsénekeket énekelt a filippi börtönben.

(29) HOGY ÍRJA LE EZ AZ IGEVERS ISTEN GONOSZAKRA KIMÉRT BÜNTETÉSÉT?

Mert fölindul majd az Úr, mint a Perácim-hegyen, haragra gerjed, mint a gibeóni völgyben. Véghezviszi tettét, szokatlan tettét, elvégzi munkáját, rendkívüli munkáját. (Ézsaiás 28:21)

Isten büntető ítélete azokat fogja sújtani, akik népét sanyargatni és pusztítani akarják. Isten türelme a gonoszok iránt törvényszegésre bátorítja az embereket, de büntetésük nem marad el, és rettenetes lesz, ha soká késik is. “Mint a Perázim hegyén, felkel az Úr, és mint a Gibeon völgyében, megharagszik, hogy megtegye munkáját, amely szokatlan lesz, és hogy cselekedje dolgát, amely hallatlan lesz” (Ésa 28:21). Irgalmas Istenünknek a büntetés szokatlan tett. “Élek én, ezt mondja az Úr Isten, hogy nem gyönyörködöm a hitetlen halálában” (Ez 33:11). Az Úr “irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú..., megbocsát hamisságot, vétket és bűnt”. “Hosszútűrő az Úr és nagy hatalmú, és nem hagy büntetlenül” (2Móz 34:67; Náh 1:3). Az igazságos Isten rettenetes dolgokkal fog földre tiport törvényének érvényt szerezni. A

törvényszegőre váró büntetés
súlyosságára abból következtethetünk,
hogy az Úr nem siet az ítéletet
végrehajtani. A nemzet, amelynek Isten
sokáig tűr, és amelyre nem sújt le addig,
míg be nem tölti gonoszságának
mértékét, végül ki fogja inni a harag
poharát, amelybe nem vegyül irgalom.

**(30) MI AZ A HÉT SZÖRNYŰ
CSAPÁS, AMIT AZOK FOGNAK
MEGTAPASZTALNI, AKIK AZ
ENGEDETLENSÉG JELÉT
VISELIK?**

*Elment az első, kiöntötte a poharát a
földre, és csúnya, rosszindulatú fekély
támadt azokon az embereken, akiken a
fenevad bélyege volt, és akik az ő
képmását imádták.
(Jelenések 16:2)*

*A második angyal is kiöntötte a
poharát a tengerbe, és az olyanná lett,
mint a halott vére, és minden élőlény
elpusztult a tengerben. (Jelenések 16:3)*

*Then the third angel poured out his
bowl on the rivers and springs of water,
and they became blood.
(Jelenések 16:4)*

*A negyedik angyal is kiöntötte a
poharát a napra, és megadatott neki,*

hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával; (Jelenések 16:8)

Az ötödik is kiöntötte a poharát a fenevad trónjára: országa elsötétült, nyelvüket rágták kínjukban, (Jelenések 16:10)

A hatodik is kiöntötte a poharát a nagy folyamra, az Eufráteszre, és kiszáradt a vize, hogy megnyílják a napkeletről jövő királyok útja. (Jelenések 16:12)

Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy! (Jelenések 16:18)

Amikor Krisztus közbenjárása megszűnik a szenthelyen, Isten kitölti elegyítetlen haragját azokra, akik imádják a fenevadat és képét, és felveszik magukra a fenevad bélyegét (Jel 14:9-14). Izrael népének megszabadítása előtt Isten csapásokkal sújtotta Egyiptomot. Azok a csapások, amelyek Isten népének végső szabadulása előtt a világot fogják sújtani, hasonlítanak az egyiptomi csapásokhoz, csak rettenetesebbek lesznek annál, és sokkal több embert érintenek... Bármennyire iszonyú is ez a büntetés, Isten igazságosságához nem

fér kétség. Isten angyala kijelenti: “Igaz vagy Uram..., hogy ezeket ítélted; mivelhogy szentek és próféták vérént ontották, vért adál nekik inni; mert méltók arra” (Jel 16:2-6). Akik Isten népét halálra ítélik, éppoly bűnösök vérént ontásában, mintha saját kezükkel ölték volna meg őket. Krisztus is vétkesnek nyilvánította a korabeli zsidókat az Ádám kora óta megölt szent emberek vére ontásáért, mert éppolyan lelkületűek voltak, és ugyanazt akarták tenni, amit a próféták gyilkosai.

Ezek a csapások nem egyetemesek, különben a föld lakói mind elpusztulnának. De ilyen szörnyű csapásokról halandó ember soha nem hallott. Azok a büntetések, amelyek a kegyelemidő lezárta előtt sújtották az embereket, mind kegyelemmel voltak elegyítve. A közbenjáró Krisztus vére pajzsként védte a bűnöst bűnének teljes büntetésétől, de a végítéletkor Isten irgalom nélkül önti ki haragját.

(31) MI FOGJA MEGTARTANI A HŰSÉGESEKET, AMIKOR A GONOSZOKAT ÉHSÉG KÍNOZZA?

Aki igazságosan él, és őszintén beszél, megveti a zsarolt nyereséget, nem fogad el megvesztegetést, hanem elhárítja a kezével, bedugja a fülét, hallani sem

***akar vérontásról, befogja a szemét,
látni sem akar gonoszságot.***

***Az ilyen ember magas helyen lakik,
sziklaerőd a fellegvára. Kenyerét
megkapja, vize állandóan van.***

(Ézsaiás 33:15-16)

Isten népe sem menekül meg a szenvedéstől. Üldözni és nyomorgatni fogják őket, nélkülözni és éhezni fognak, de nem pusztulnak el. Az az Isten, aki Illésről gondot viselt, egyetlen önfeláldozó gyermekét sem hagyja magára. Aki számon tartja fejük hajszálait, gondja lesz rájuk, és az éhínség idején is eledelt ad nekik. Míg a gonoszok az éhségtől és a ragálytól elpusztulnak, az igazakat angyalok védik, és kielégítik szükségleteiket. Annak, “aki igazságban jár”, szól az ígéret: “Kenyerét megkapja, vize el nem fogy.” “A nyomorultak és szegények keresnek vizet, de nincs, nyelvük a szomjúságban elepedt: én, az Úr, meghallgatom őket, én, Izrael Istene, nem hagyom el őket”.

**(32) MI LESZ AZ IGAZAK
KÖNYÖRGÉSE, AMIKOR MINDEN
REMÉNY VESZNI LÁTSZIK,
AKÁRCSAK JÁKÓB IDEJÉBEN?**

***Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss
el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem***

bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem. (1 Mózes 32:26)

Emberileg mégis az lesz várható, hogy Isten népe ekkor vérével fogja bizonyosságtevését megpecsételni, akárcsak az előtte járó mártírok. Ők maguk is attól tartanak, hogy az Úr kiszolgáltatja őket ellenségeik gyilkos kezébe. Félelem és gyötrelem ideje ez. Éjjel és nappal szabadulásért kiáltanak Istenhez. A gonoszok ujjonganak, és gúnyosan kiáltják: “Hol van a ti hitetek? Isten miért nem szabadít meg titeket kezünkől, ha valóban az Ő népe vagytok?” De a várakozók visszagondolnak a golgotai kereszten haldokló Jézusra, és az így kiáltozó, gúnyolódó főpapokra és főemberekre: “Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk neki”(Mt 27:42). Jákóbbhoz hasonlóan ők is küzdenek Istennel. Tekintetük belső harcról árulkodik. Sápadság ül minden arcon. De nem hagyják abba a buzgó imát.

(33) KIT RENDELT EL ISTEN A HŰSÉGESEK VÉDELMERE?

For He shall give His angels charge over you, To keep you in all your ways. (Psalms 91:11)

Ha az emberek szeme mennyei látásra nyílna, hatalmas erejű angyalok csoportjait látnák azok körül, akik megtartották Krisztus béketűrésre intő beszédét. Az angyalok szeretettel figyelik Krisztus követőinek szorult helyzetét, és hallgatják imájukat. Vezérüktől várják a parancsot, hogy kiragadják őket a veszedelemből. De még egy kicsit várniuk kell. Isten népének ki kell innia a kelyhet, és meg kell keresztelkednie a szenvedések tüzében. Pontosan az a késedelem a legjobb válasz könyörgésükre, amely oly nagyon fáj nekik. Miközben bizakodva várnak az Úr cselekvésére, gyakorolniuk kell azt a hitet, reménységet és türelmet, amelyet oly kevésbé gyakoroltak vallásos életükben. De Isten a választottakért megrövidíti a nyomorúság idejét. “Az Isten nem áll-é bosszút az Ő választottaiért, kik Őhöz kiáltanak éjjel és nappal? ... Mondom néktek, hogy bosszút áll értük hamar” (Lk 18:7-8). A vég hamarabb itt lesz, mint ahogy az ember várja. A búzát az angyalok kévékbe kötve fogják Isten csűrébe gyűjteni; a konkolyt pedig nyalábba fogva a pusztulás tüzébe vetni.

**(34) MILYEN CSODÁLATOS
ÍGÉRET FOG BETELJESEDNI
AZ ATYA PARANCSÁRA?**

Ha ezren esnek is el melletted, és tízezen jobbod felől, téged akkor sem ér el. (Zsoltárok 91:7)

A mennyei őrszemek megbízatásukat híven teljesítve tovább őrködnek. Bár rendelet jelöli meg azt az időt, amikor Isten parancsolatainak megtartóit meg lehet ölni, ellenségeik helyenként elébe fognak vágni a rendeletnek, és idő előtt megkísérlik kioltani életüket. De senki sem törhet át a hatalmas őrzők seregén, akiket Isten a hűséges emberek köré állít. A városokból és a falvakból menekülők közül egyeseket megtámadnak ugyan, de az ellenük felemelt kard összetörik, és gyenge szalmaként hullik le. Lesznek olyanok, akiket harcosok alakjában megjelent angyalok védenek meg.

A korszakokon áttekintő Isten a döntő órákban gyermekeire irányítja figyelmét, akik ellen a földi hatalmasságok fellépnek, és akik mint a száműzött foglyok, attól félnek, hogy halálra éheztetik vagy megölik őket. De a szent Isten, aki Izrael előtt szétválasztotta a Vörös-tengert, meg fogja mutatni hatalmát, és kiszabadítja gyermekeit. “Azon a napon, ezt mondja a Seregeknek Ura, amelyet én szerzek, tulajdonommá lesznek, és kedvezek nékik, amint kiki kedvez a maga fiának, aki szolgálja őt” (Mal 3:17). Ha Krisztus hű tanúinak vére ekkor hullana, az nem volna Isten aratására gyümölcsöt termő magvetés,

miként a mártírok vére volt. Hű bizonyágtevésük senkit sem győzne meg az igazságról, mert a kérlelhetetlen szív addig taszította el magától a kegyelem hullámain, amíg azok nem tértek többé vissza. A sötétség fejedelmének diadala lenne, ha az igazakat megölnék ellenségeik. Ezt mondja a zsoltáros: “Bizony elrejt engem az Ő hajlékában a veszedelem napján; eltakar engem sátrának rejtekében” (Zsolt 27:5).

Krisztus pedig ezt mondta: “Menj be népem, menj be szobáidba, és zárd be ajtóidat utánad, és rejtsd el magad rövid szempillantásig, míg elmúlik a bús harag! Mert ímé az Úr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakóinak álnokságát” (Ésa 26:20-21). Dicső lesz azoknak a szabadulása, akik türelmesen várták Krisztust, és akiknek a neve be van írva az élet könyvébe.

***Teljes szívemből szeretem az Urat.
Azért imádkozom, hogy az Ő oldalán
legyek szamon tartva, amikor azt
mondja, hogy „aki szent, legyen szent
ezután is”.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Most már tudom, hogy Sátán olyan,
mint egy ordító oroszlán, aki keresi, azt,
akit elnyelhet. Imádkozom bölcsességért,
hogy tovább tudjam folytatni Isten***

igéjének tanulmányozását és el tudjam fogadni Isten Szavát, hogy elkerülhessem a megtévesztést, amit Sátán a világ történelmének utolsó pillanataiban fog megnyilvánítani.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Hálás vagyok Istennek, hogy figyelmeztet minket a nagy megpróbáltatásra, ami eljön azokra, akik tisztelik az Ő isteni törvényeit.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Imádkozom, hogy Isten finomítsa a jellemem és erősítse a hitem az Ő kegyelme által, hogy győzhessek az Ő dicsőségére.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Isten kezébe helyezek mindent szeretetben és hitben. Imádkozom, hogy akár az élet csodálatos megtartása által vagy mártírhalállal az Ő neve megdicsőítésére használjon engem.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

11. Lecke

Isten Népe Megszabadul

Amikor az emberi törvények védelmét megvonják Isten törvényének tisztelőitől, számos országban intézkednek elpusztításukról. A rendeletben kitűzött idő közeledtére az emberek eltervezik a gyűlölt közösség kiirtását. Elhatározzák, hogy egy éjszakán döntő csapást mérnek rájuk, hogy végképp elnémítsák az ellenkezés és a dorgálás hangját.

(1) MILYEN ÍGÉRETÜK VAN AZOKNAK, AKIK HŰSÉGESEK MARADNAK?

Mivel megtartottad állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az

egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak. (Jelenések 3:10)

Isten gyermekei — egyesek a börtöncellákban, mások az erdők és a hegyek eldugott rejtekében — Istenhez könyörögnek védelemért, miközben mindenféle gonosz angyalok által befolyásolt fegyveresek megölésüket tervezik. De amikor a válság tetőzik, Izrael Istene közbelép, hogy megszabadítsa választottait. Az Úr ezt mondja: “És fölzendül éneketek, mint a szent ünnepek éjszakáján, és örvendez szívetek, amint azé, aki... megy az Úr hegyére, Izrael kőszálához. És megzendíti az Úr dicsőséges szavát, karjának lesújtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűz lángjában, vízáradással, zivatarral és jégeső kövével” (Ésa 30:29-30).

Amikor a diadalittas, gúnyolódó, átkozódó gonosz tömeg már-már ráront zsákmányára, az éj sötétjénél sűrűbb feketeség ereszkedik a földre. Majd egy szivárvány, amely az Isten trónjáról áradó dicsfényben ragyog, átíveli az eget, és — úgy tűnik — mintha körülzárna minden imádkozó csoportot. A dühös sokaság megtorpan. Elhal a gúnyos kiáltás. Elfelejtkeznek gyilkos dühük célpontjáról. Szörnyű balsejtelmek között merednek Isten szövetségének jelére, és szeretnének elrejtőzni megsemmisítő fényessége elől.

(2) MILYEN ÖRÖMTELI SZAVAK TÖRNEK MAJD ELŐ AZOKNAK AZ AJKAIRÓL, AKIK HŰSÉGESEK MARADNAK?

Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy megszabadít minket. Itt van az Úr, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának! (Ézsaiás 25:9)

Isten népe ekkor egy tiszta, csengő hangot hall, amely ezt mondja: “Nézzetek fel!” És ők az égre emelve szemüket, meglátják az ígéret szivárványát. Eltűnnek az eget eltakaró haragos, fekete felhők, és Isten népének tekintete, mint egykor Istváné, a mennyre mered. Megpillantják Isten dicsőségét és a trónon ülő Emberfiát, akinek mennyei alakján a megalázás jelei láthatók; ajkáról pedig hallják a kérést, amelyet Atyja és a szent angyalok előtt mond: “Akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is velem legyenek” (Jn 17:24). Ismét egy zengő, győzelmes hang hallatszik: “Jönnék! Jönnék a szentek, az ártatlanok és makulátlanok; megtartották az én béketűrésre intő beszédemet; angyalok közt fognak járni.” És a szilárd hitűek halvány, remegő ajkáról győzelmes kiáltás hangzik.

(3) MILYEN SZAVAK HANGZANAK MAJD EL ISTEN AJKAIRÓL?

A hetedik angyal is kiöntötte a poharát a levegőbe, és hatalmas hang szólalt meg a szentélyből, a trónus felől: "Megtörtént". (Jelenések 16:17)

Isten éjfélkor mutatja meg hatalmát népe szabadítására. Feltűnik a nap, és teljes fényben ragyog. Jelek és csodák történnek gyors egymásutánban. A gonoszok rémülten és csodálkozva nézik e jeleneteket, az igazak pedig szent örömmel szemlélik szabadulásuk jeleit. A természetben mintha minden a visszájára fordulna. A folyók állóvizekké válnak. Sötét, nehéz felhők jelennek meg, majd egymásra tornyosulnak. A haragos ég közepén egyetlen tiszta hely van, amely leírhatatlan dicsőségtől tündököl. Onnan hallatszik Isten hangja, amely olyan, mint a sok víz zúgása. Ezt mondja: "Meglett!" (Jel 16:17).

(4) MILYEN ESEMÉNYT INDÍTL EL ISTEN HANGJA?

Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy! (Jelenések 16:18)

Ez a hang megremegteti az eget és a földet. ... Úgy tűnik, mintha az ég megnyílna és bezárulna, és az Isten trónjáról áradó dicsőség sugarakat lövellne. A hegyek szélben hajladozó nádként inognak, és durva kövek szóródnak szerteszét. Mennydörgés hallatszik. Vihart jelez. A tenger tombol. Forgószél süvölt, mintha öldöklő démonok kiáltoznának. Az egész föld megduzzad, mint a hullámozó tenger. Felszíne széttöredezik. Mintha az alapja kimozdult volna. Egész hegyláncok lesüllyednek. Lakott szigetek eltűnnek. A kikötők környékét, amelyet a gonoszság Sodomává formált, elnyelik a tajtékzó hullámok. Isten megemlékezik a nagy Babilonról, “hogyan adjon annak inni az Ő búsult haragja borának poharából”. Hatalmas jégdarabok, “tálatom”-nyi nagyságúak pusztítanak (Jel 16:19.21). A föld legragyogóbb városai összeomlanak. Nagyúri paloták, amelyekre a föld nagyjai vagyonukat tékozolták, hogy a maguk dicsőségét emeljék, szemük láttára válnak romhalmazzá. A börtönfalak széthasadnak, és Isten gyermekei, a hitükért raboskodók megszabadulnak.

(5) KIK LESZNEK A MÁSODIK ELJÖVETEL TANÚI?

Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték,

***és siratja őt a föld minden nemzetsége.
Úgy van. Ámen. (Jelenések 1:7)***

Sírok nyílnak meg, és “sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felserkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra” (Dán 12:2). Azok, akik a harmadik angyal üzenetébe vetett hittel haltak meg, megdicsőülten jönnek elő sírjukból, hogy meghallják, amikor Isten békeszövetséget köt törvénye megtartóival. Azok is, “akik Őt általszegeztek” (Jel 1:7), akik gúnyolódtak és nevettek Krisztus haláltusáján; és akik a leghevesebben támadták igazságát és népét, feltámadnak, hogy meglássák Krisztus dicsőségét és a hűségesek megdicsőítését.

(6) HOGYAN REAGÁLNAK A GONOSZOK, AMIKOR RÁJÖNNEK, HOGY ÉPP KRISZTUS MÁSODIK VISSZAJÖVETELÉNEK A TANÚI?

***és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz:
"Essetek ránk, és rejtsetek el minket a
királyi trónuson ülő arca előtt, és a Bárány
haragja előtt, (Jelenések 6:16)***

Az eget még mindig vastag felhők takarják, de már időnként látható a nap, amely Jahve bosszút árasztó szemének

tűnik. Az égből vad villámok cikáznak, és lángszőnyeggel borítják el a földet. A rettenetes égzengést titokzatos, félelmes hangok harsogják túl, és meghirdetik a gonoszok pusztulását. E szavakat nem érti mindenki, de a hamis tanítók jól tudják, mit jelentenek. Akik még nem is olyan rég vakmerők, kérkedők, kihívók voltak, és ujjongva tiporták Isten törvénytartó népét, nem tudnak hova lenni a megdöbbenéstől, és reszketnek a félelemtől. Jajveszékelésük túlharsogja az elemek tombolását. A démonok elismerik Krisztus istenségét, reszketnek hatalma előtt. És páni félelemtől fetrengő emberek irgalomért esedeznek.

(7) MILYEN GYŐZELMI ÉNEK FOG FELHANGZANI AZ IGAZAK AJKÁRÓL?

A karmesternek: Kórah fiaié. Ének magas hangra. Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; (Zsoltárok 46:1-3)

Csillag tűnik elő egy felhőhasadékban. A sötét háttérben fénye négyszeresére nő. A remény és az öröm üzenetét hozza a hűségeseleknek, de szigorral és haraggal tekint az Isten törvényét megszegőkre. Azok, akik

mindent feláldoztak Krisztusért, most az Úr sátrának rejtekében biztonságban vannak. Próbára lettek téve, de a világ és az igazság megvetői előtt megmutatták, hogy hívek az értük meghalt Krisztushoz. Csodálatos változás történik azokkal, akik még a halállal farkasszemet nézve is szilárdan megőrizték feddhetetlenségüket. Hirtelen megszabadulnak a démonoktól megszállt emberek sötét és rettentő zsarnokságától. Arcukon, amely nemrég még sápadt, gondterhelt és elgyötört volt, most a csodálat, a hit és a szeretet ragyog. Ajkukon felcsendül a diadalmas ének.

(8) MILYEN KIJELENTÉS NYER KINYILATKOZTATÁST A MENNYBEN?

Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.) (Zsoltárok 50:6)

Miközben az ének, amely szent hitről tanúskodik, Isten felé száll, a felhők elvonulnak, és láthatóvá lesz a csillagos ég, amely leírhatatlan fényben tündököl a sötét és haragos mennybolt háttérében. A mennyei város dicsősége átsugárzik a félig nyitott ajtókon. Majd az égen megjelenik egy kéz. Két egymásba hajtott kőtáblát tart. A próféta ezt mondja: “Az egek kijelentik az Ő

igazságát, mert az Isten bíró” (Zsolt 50:6). A szent törvény, Isten igazsága, amely mennydörgés és fényesség közepette az élet kalauzaként hangzott el a Sinai-hegyről, most az ítélet mércéjeként tárul az emberek elé. A kéz szétnyitja a táblákat, és a Tízparancsolat szabályai tüzes tollal írt igéknek látszanak, és oly tisztán rajzolódnak ki, hogy mindenki el tudja olvasni. Az emlékek megélénkülnek, a babonaság és az eretnekség sötétsége szertefoszlik, és Isten tíz rövid, átfogó, hiteles igéje a föld minden lakója elé tárul.

(9) ISTEN TÖRVÉNYÉNEK MELY IGAZSÁGA FOGJA MEGRENDÍTENI A GONOSZOK SZÍVÉT?

Igéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól. (Zsoltárok 119:160)

Lehetetlen azoknak a rémületét és kétségbeesését leírni, akik lábbal tiporták Isten szent kíváncalmait. Isten kinyilatkoztatta nekik törvényét, összemérhették volna vele jellemüket, és megláthatták volna hibáikat, míg alkalmuk volt a megtérésre és megújulásra. De a világ kegyének elnyeréséért elvetették Isten rendelkezéseit, és másokat is törvénszegésre tanítottak. Isten népét

szombatrontásra akarták kényszeríteni. Most az a törvény, amelyet semmibe vettek, elítéli őket. Meg kell látniuk a félelmes valóságot: hogy nincs semmi mentségük. Ők döntötték el, hogy kit fognak szolgálni és imádni. “Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között, az Istent tisztelők és az Őt nem tisztelők között” (Mal 3:18).

**(10) MI LESZ A
KÖVETKEZMÉNYE ANNAK, HA
VALAKI ISMERI AZ IGAZSÁGOT
ÉS NEM OSZTJA MEG AZ
ELVESZETTEKKEL?**

Ha azt mondom a bűnösnek, hogy meg kell halnia, és te őt nem figyelmezteted, és nem szólsz neki, figyelmeztetve a bűnöst, hogy ne járjon bűnös úton, és így életben maradjon: akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon. De ha te figyelmezteted a bűnöst, és ő nem tér meg bűnéből, és bűnös útjáról, akkor ő meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet. (Ezékiel 3:18-19)

Isten törvényének ellenségei — a papoktól a legkisebb emberig — most új fogalmat kapnak az igazságról és a kötelességről. Túl későn ismerik fel, hogy a negyedik parancsolatban foglalt

szombat az élő Isten pecsétje. Túl későn látják meg a hamis szombat valódi jellegét, és azt, hogy fővény volt az az alap, amelyre építettek. Rádöbbennek arra, hogy Isten ellen harcolnak. A vallás tanítói sok embert romlásba vittek, miközben azt hazudták, hogy az Éden kapujához vezetik őket. Csak a végső leszámolásakor derül ki, milyen nagy a felelősségük a szent tisztséget viselő embereknek, és milyen súlyos következményekkel jár a hűtlenségük. Csak az örökkévalóságban fogjuk igazán megérteni, hogy milyen veszteség egyetlen lélek elvesztése. Félelmes lesz annak az embernek a végzete, akinek Isten ezt fogja mondani: Távozz tőlem, gonosz szolga!

(11) HOL LESZ KRISZTUS LÁTHATÓ AZ Ő ELJÖVETELEKOR?

Jézus ekkor így felelt: "Te mondtad. Sőt azt mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbján ül, és eljön az ég felhőin." (Máté 26:64)

Nemsokára keleten megjelenik egy kicsiny fekete felhő. A távolból sötétnek látszó felhő körülveszi a Megváltót. Isten népe ebben a felhőben felismeri az Emberfiának jelét. Ünnepeélyes csendben

figyelik a föld felé közeledő és egyre fényesebb és dicsőségesebb felhőt, mígnem nagy fehér felhő lesz belőle, amely megemésztő dicsőségként fénylik. Felette a szövetség szivárványa ível. Jézus hatalmas győzőként lép elő. Most nem “fájdalmak férfja”-ként jön, hogy kiigya a szégyen és a szenvedés keserű poharát, hanem a menny és a föld győzteseként, az élők és holtak bírójaként, aki “hiv és igaz”; aki “igazságosan ítél és hadakozik”. “És mennyei seregek követik... vala Őt” (Jel ,19:11.14). A királyt útján szent angyalok hatalmas, megszámlálhatatlan sokasága kíséri. Ajkukon dicsőítő ének, mennyei dallam hangzik. Az égen számtalan tündöklő alak látható — “tízezerszer tízezer és ezerszer ezer”.

(12) HOGYAN ÍRJA LE HABAKUK PRÓFÉTA KRISZTUS MÁSODIK VISSZAJÖVETELÉT?

Témán felől jön az Isten, Párán hegyéről a Szent. (Szela.) Fensége beborítja az eget, dicsőségével megtelik a föld. Ragyogása maga a világosság, fénysugarak villognak mellette: abban rejtőzik az ereje. (Habakuk 3:3-4)

Emberi tollal nem lehet megrajzolni ezt a képet; az a tündöklés meghaladja az emberi képzeletet. “Dicsősége elborítja az eget, és dicséretével

megtelik a föld. Ragyogása, mint a napé” (Hab 3:3-4). Amint az “élő” felhő közelebb ér, minden szem meglátja az élet Fejedelmét. Szent fejét nem csúfítja töviskorona. Szent homlokán a dicsőség királyi koronája tündököl. Arca fényesebb, mint a vakító déli nap. “És az Ő ruháján és tomporán oda vala írva az Ő neve: királyoknak Királya és uraknak Ura” (Jel 19:16).

(13) HOGY ÍRJA LE JEREMIÁS PRÓFÉTA AZT, AHOGY AZ EMBERISÉG REAGÁL ERRE A HATALMAS ESEMÉNYRE?

Kérdezzétek meg, nézzetek utána: szokott-e szülni férfiember? Miért látok ennyi férfit ágyékára tett kézzel, mintha szülne? Miért vált minden arc fakósárgává? Jaj, mert nagy nap lesz az, nincs hozzá fogható! Nyomorúság ideje lesz az Jákóbnak, de megszabadul belőle! (Jeremiás 30:6-7)

Közelében minden arc “fakósárgává” válik. Isten kegyelmének visszautasítóit az örök nyomorúság rettegése lepi meg. “Szíve megolvadt, a térdek reszketnek..., mindnyájuk arca elvesztette pirosságát” (Jer 30:6; Náh 2:10). Az igazak reszketve kiáltják: “Ki állhat meg?”. Az angyalok ajkán elhal az ének, és egy ideig félelmes csend

van. Majd Jézus hangja hallható. Ezt mondja: “Elég néked az én kegyelemem.” Az igazak arca felragyog, és minden szívet öröm tölt be. Az angyalok pedig, akik közelednek a földhöz, egyre hangosabban kezdenek énekelni.

(14) MELYIK KRISZTUS ÁLTAL ADOTT PRÓFÉCIA FOG BETELJESEDNI, AMELYET AZOKKAL KAPCSOLATOSAN MONDOTT, AKIK ŐT MEGFESZÍTETTÉK?

Jézus ekkor így felelt: "Te mondtad. Sőt azt mondom nektek: mostantól fogva meglátjátok az Emberfiát, amint a Hatalmas jobbján ül, és eljön az ég felhőin." (Máté 26:64)

Ott vannak azok is, akik kigúnyolták a megalázott, szenvedő Krisztust. Lelkük megremeg, amikor eszükbe jutnak a főpap felszólítására mondott ünnepélyes szavai: “Mostantól fogva meglátjátok az embernek Fiát ülni az Istennek hatalmas jobbján, és eljöni az égnek felhőiben” (Mt 26:64). És most látják dicsőségben, és látniuk kell azt is, hogy Isten jobbján ül.

Akik kinevették, amikor Isten Fiának nevezte magát, most szótlanok. Ott van a gőgös Heródes, aki gúnyt

űzött Krisztus királyságából, és megparancsolta gúnyolódó katonáinak, hogy koronázzák Krisztust királlyá. Ott vannak azok is, akik durván vállára tették a bíborpalástot, szent homlokára a töviskoszorút, a “jogart” a kezébe adták, és gúnyolódva, átkozódva térdet hajtottak előtte. Akik ütötték és leköpték az élet Fejedelmét, azok most nem tudják elviselni átható tekintetét, és menekülnek megemésztő dicsősége elől. A katona, aki átszúrta oldalát, az emberek, akik átszögezték a kezét és a lábát, rémülten és büntudattal nézik a szögek és a dárda nyomát.

Az igazság megtagadóinak életében vannak pillanatok, amikor megjelennek előttük képmutató életük kínzó emlékei, lelkiismeretük felébred, és lelkük eleped a mit sem érő sajnálkozástól. De ez nem is hasonlítható ahhoz a büntudathoz, amely akkor támad bennük, amikor “eljö, mint vihar, az, amitől féltek”, és a nyomorúság, “mint forgószeél, elközelget”! (Péld 1:27) Akkor azok, akik Krisztust és hű népét el akarták pusztítani, meglátják a megdicsőültekre sugárzó fényességet, és rémüldözésük közben hallják a szentek boldog kiáltását: “Ímé Istenünk, akit mi vártunk, és aki megtart minket” (Ésa 25:9).

**(15) MILYEN KIÁLTÁS TÖLTI BE
AZ EGET, AMINT KRISZTUS**

ÉLETRE HÍVJA ELŐ A HOLTAKAT?

***HALÁL, HOL A TE DIADALOD?
HALÁL, HOL A TE FULLÁNKOD?"
(1 Korintus 15:55)***

A föld rázkódása, a villámok cikázása és az ég zengése közepette hívja elő Isten Fia az alvó szenteket. Kezét az ég felé emeli, és az igazak sírjára tekintve kiáltja: “Ébredjetek, ébredjetek, ébredjetek, ti, akik alusztok a porban, és keljetek fel!”. A halottak az egész földön meghallják ezt a hangot, és akik hallják — minden nemzetségből, ágazatból, nyelvből és népből mérhetetlen sokan életre kelnek. A halál tömlöcéből lépnek elő, hervadhatatlan dicsőségben. Lépésük zajától zeng a föld. “Halál! hol a te fullánkod? Pokol! hol a te diadalmad?” (1Kor 15:55) — kiáltják. Az élő igazak és a feltámadt szentek hangja boldog győzelmi kiáltásban olvad össze.

(16) MILYEN VÁLTOZÁSON MENNEK ÁT AZ IGAZAK?

***Hirtelen egy szempillantás alatt, az
utolsó harsonaszóra; mert meg fog
szólalni a harsona, és a halottak
feltámadnak romolhatatlanságban, mi
pedig elváltozunk. Mert e romlandó***

testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba. (1 Korintus 15:52-53)

A halottak olyan termettel támadnak fel, amilyennel a sírba szálltak. Ádám is a feltámadt sokaság között áll. Alakja méltóságteljes, alig kisebb, mint az Isten Fiáé. Élesen különbözik a későbbi nemzedékektől. Ez is mutatja, hogy az emberiség elkorcsosult. De az igazak az örök ifjúság frissességével és elevenségével támadnak fel.

Isten kezdetben nemcsak a maga jellemének, de alakjának és arcának hasonlatosságára is teremtette az embert. A bűn azonban eltorzította Isten képmását, és majdnem kitörölte az emberből. De Krisztus eljött, hogy visszaadja azt, ami elveszett. Ő át fogja változtatni a mi nyomorúságos testünket, és hasonlóvá teszi az Ő dicsőséges testéhez. A halandó romlandó test, amelyet eltorzított és beszennyezett a bűn, tökéletes, szép és halhatatlan lesz. Minden fogyatékoság és rútság a sírban marad. A rég elvesztett Édenbe — az élet fájához — visszavitt üdvözültek növekedni fognak, mígnem elérik kezdetben kapott méltóságteljes magasságukat.

A bűn átkának utolsó maradványa is eltűnik, és Krisztus hű gyermekei “az Úrnak, a mi Istenünknek” szépségét

fogják viselni, és testben, lélekben, értelemben Uruk tökéletes hasonmását fogják tükrözni. Ó, sokat emlegetett, régóta remélt, türelmetlenül várt, de igazán soha meg nem értett, csodálatos üdvösség!

(17) HOVA MENNEK A KIVÁLASZTOTTAK KÖZVETLENÜL EZ UTÁN AZ ÁTVÁLTOZÁS UTÁN?

*Azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.
(1 Thesszalонika 4:17)*

Az élő igazak “nagy hirtelen, egy szempillantásban” elváltoznak. Isten szava nyomán megdicsőülnek; Isten halhatatlanná teszi őket, és a feltámadt szentekkel együtt elragadja őket az Úr elé a levegőbe. Az angyalok “egybegyűjtik az Ő választottait a négy szelek felől, a föld egyik végétől a másik végéig”. A kicsi gyermekeket szent angyalok helyezik anyjuk karjába. Barátok, akiket régen elszakított egymástól a halál, újra találkoznak, hogy soha többé el ne váljanak. Most boldogan énekelve együtt emelkednek fel Isten városába.

(18) MIVEL AJÁNDÉKOZ MEG KRISZTUS, MINT IGAZ BÍRÓ, MINDEN EGYES IGAZAT?

És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját. (1 Péter 5:4)

A Megváltó, mielőtt belép Isten Városába, átadja követőinek győzelmük szimbólumait, és rájuk helyezi királyságuk rangjeleit. A fénylő sorok négyszöget alkotnak Királyuk körül, akinek fenséges alakja messze kimagaslik a szentek és az angyalok között. Szeméből sugárzik a jóság és a szeretet. Az üdvözültek megszámlálhatatlan sokasága Krisztusra függeszti tekintetét. Minden szem az Ő dicsőségét szemléli, akinek “rút, nem emberi volt ábrázatja, és alakja sem ember fiaié”. Jézus a dicsőség koronáját saját jobbával helyezi a győzők fejére. Mindenkinek van koronája; rajta új neve (Jel 2:17) és ez a felirat áll: “Szentség az Úrnak.” Jézus minden kézbe győzelmi koronát és csillogó hárfát tesz. Amikor a parancsnokló angyalok megadják a hangot, az üdvözültek ujjai ügyesen futnak végig a hárfa húrjain, és sokszínű dallamot csálnak ki belőlük. Minden szív leírhatatlan örömmámban úszik, és minden száj hálás dicséretre nyílik: “Annak, aki minket szeretett, és

megmosott bennünket a mi bűneinktől az Ő vére által, és tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: annak dicsőség és hatalom mind örökkön örökké!” (Jel 1:5-6).

(19) MILYEN ÖRÖMTELI MEGHÍVÁST INTÉZ MAJD KRISZTUS AZ Ő MEGVÁLTOTTAIHOZ?

"Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. (Máté 25:34)

A Szent Város a megváltottak elé tárul. Jézus szélesre tárja gyöngykapuit. Az igazság megtartói belépnek rajtuk, és megpillantják az Édent, az ártatlan Ádám otthonát. Halandó fül által soha nem hallott hangon e szavak hallatszanak: “Küzdelmetek véget ért.” “Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készített a világ megalapítása óta.”

Ekkor teljeseedik az az ima, amelyet a Megváltó tanítványaiért mondott: “Akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek.” Krisztus az Atya elé, “az Ő dicsősége elé” állítja “feddhetetlenségben nagy

örömmel” (Jud 24) azokat, akiket vérén vásárolt meg, és ezt mondja: “Imhol vagyok én és a fiak, kiket Te adtál nekem.” “Akiket nékem adtál, megőrizém.” A megváltó szeretet csodái ezek! Mily mámoros örömet hoz az az óra, amikor az örökkévalóság Atyja a megváltottakra tekintve meglátja a saját képmását, amikor a bűn torzítása megszűnik, rontása elmúlik, és az ember újra összhangba kerül Istennel.

Jézus leírhatatlan szeretettel köszönti hűséges gyermekeit “Uruk örömében”. A Megváltó boldog, hogy a dicsőség országában láthatja a gyötrelme és megaláztatása árán megmentett lelkeket. Az üdvözültek osztoznak örömében, amikor a szentek között észreveszik azokat, akik imáik, fáradozásuk, szeretetük és áldozatuk nyomán tértek Krisztushoz. A fenséges fehér trón köré gyűlve, kimondhatatlan öröm tölti el szívüket, amikor meglátják azokat, akiket ők vezettek Krisztushoz. Látják, hogy e hívők is megnyertek másokat, és az ő gyümölcseik is újakat. Mindnyájan révbe jutottak. Koronájukat Jézus lábához teszik, és dicsérik Őt a végtelen örökkévalóságon át.

(20) MELYIK CSOPORT KAPJA AZT A KIVÁLTSÁGOT, HOGY EGY KÜLÖNLEGES DICSŐÍTŐ ÉNEKET ÉNEKELJEN A MEGVÁLTÓNAK?

***És új éneket énekelnek a trónus előtt, a négy élőlény és a vének előtt, és senki sem tudta megtanulni ezt az éneket, csak az a száznegyvennégyezer, akik áron vétettek meg a földről:
(Jelenések 14:3)***

A trón a kristálytengerre néz, amely az Istentől rásugárzó dicsőségben mintha tűzben égő üvegből lenne. A tengeren sorakoznak fel azok, akik diadalmaskodtak “a fenevaden és az ő képén, és bélyegén és az ő nevének számán”. A száznegyvennégyezer a Báránnal a Sion-hegyén áll, kezükben az “Istennek hárfái”, és a “hárfások szava”, “akik az ő hárfájukkal hárfáznak”, olyan, mint a sok víz zúgása és nagy mennydörgés hangja. A trón előtt “új éneket” énekelnek, amelyet a száznegyvennégyezren kívül senki más nem tanulhat meg. Ez Mózes éneke és a Bárányé — a szabadulás éneke. Ezt az éneket csak a száznegyvennégyezer tudja megtanulni, mert ez tapasztalatuk éneke — olyan tapasztalaté, amilyen senki másnak soha nem volt. “Ezek azok, akik követik a Bárányt valahová megy.” Krisztus a földről, az élők közül ragadta el őket, és ők “Istennek és a Bárányak zsongói” (Jel 15:2-3; 14:1-5).

(21) MIBEN KÜLÖNBÖZIK EZ A CSOPORT A MEGVÁLTOTTAK SOKASÁGÁTÓL?

Ekkor megszólalt egy a vének közül, és megkérdezte tőlem: "Kik ezek a fehér ruhába öltözöttek, és honnan jöttek?" Ezt mondtam nekik: "Uram, te tudod". Mire ő így válaszolt: "Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehérítették a Bárány vérében. (Jelenések 7:13-14)

ezek nem szennyezték be magukat nőkkel, mert szűzek, ezek követik a Bárányt, ahova megy, ezek vétettek meg áron az emberek közül első zsengéül az Istennek és a Báránynak, (Jelenések 14:4)

“Ezek azok, akik jöttek a nagy nyomorúságból.” Olyan nyomorúságot viseltek el, amelyen nem volt, amióta nép kezdett lenni. Kiállták Jákób éjszakájának gyötrelmeit, és közbenjáró nélkül álltak meg az utolsó csapások idején. De megszabadultak, mert “megmosták az ő ruháikat, és megfehérítették ruháikat a Bárány vérében”. “Szájukban nem találatott álnokság, mert... feddhetetlenek” Isten előtt. “Ezért vannak az Isten királyi széke előtt; és szolgálnak neki éjjel és nappal az Ő templomában; és aki a királyi széken ül, kiterjeszti sátorát felettük.” NK 576.2

Az éhség és a ragály a szemük láttára tette a földet pusztasággá. A nap nagy

hősséggel perzselte az embereket. Ők is szenvedtek, éheztek, szomjaztak. De “nem éheznek többé, sem nem szomjúhozna többé, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség, mert a Bárány, aki a királyi székek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könnyet” (Jel 7:14-17).

(22) MILYEN ALAPELVET ÍR LE EZ AZ IGEVERS, AMI INSPIRÁLNI FOGJA A MEGVÁLTOTTAKAT, HOGY EZ EGÉSZ UNIVERZUMBAN BIZONYSÁGOT TEGYENEK A MEGVÁLTÁSUKRÓL?

Mivel nem volt miből megadniuk, mind a kettőnek elengedte. Közülük vajon melyikük szereti őt jobban?"

Simon így válaszolt: "Úgy gondolom, hogy az, akinek többet engedett el." Ő pedig ezt mondta neki: "Helyesen ítéltél" (Lukács 7:42-43)

A Megváltó minden korszakban a megpróbáltatás iskolájában nevelte és fegyelmezte választottait. Keskeny ösvényen jártak, és megtisztultak a szenvedések kohójában. Jézusért elviseltek támadást, gyűlöletet, rágalmat. Harcok és fájdalmak árán is követték Megváltójukat. Megtagadták önmagukat, és keserves csalódásokban volt részük.

Fájó élményeikből megismerték a bűn utálatosságát, hatalmát, terhét, keservét, és meggyűlöltek a bűnt. Annak a végtelen áldozatnak a tudata, amelyet a menny gyógyulásukért hozott, szégyennel tölti el őket, Isten iránt pedig olyan hálával és dicsőítéssel telik meg a szívük, ami az el nem bukott lények számára érthetetlen. Mélységesen szeretnek, mert Isten sok bűnt bocsátott meg nekik. Akik osztoztak Krisztus szenvedésében, azok részesülhetnek dicsőségében is.

(23) MILYEN GYALÁZATOT TÁVOLÍT EL ISTEN AZ IGAZAKRÓL?

Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az Úr letörli a könnyet minden arcról. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az Úr! (Ézsaiás 25:8)

Isten örökösei padlásszobákból, kunyhókból, börtönökből, vesztőhelyekről, hegyekről és pusztaságokból, a föld barlangjaiból, a tenger üregeiből jönnek elő. A földön “nélkülözve, nyomorgattatva, gyötörtetve” jártak. Milliók szálltak meggyalázva a sírba, mert állhatatosan elutasították Sátán megtévesztő követeléseit. Földi bíróságok a legelvetemedettebb

bűnözőknek nevezték őket. De most “Isten (a) Bíró” (Zsolt 50:6), és a földi döntések visszájukra fordultak. “Népe gyalázatát (az Úr) eltávolítja” (Ésa 25:8). “Hívják őket szent népnek, az Úr megváltottainak.” Isten “ékességet” ad nekik “a hamu helyett, örömnél kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett” (Ésa 62:12; 61:3). Nem lesznek többé gyengék, lesújtottak, legyőzöttek és elnyomottak. Most már mindig az Úrral lesznek. A föld legnagyobb méltóságai nem viseltek gazdagabb öltözetet annál, mint amilyenben ők állnak a trón előtt. Földi uralkodók homlokára soha nem helyeztek olyan tündöklő fejéket, amilyen az ő fejüket koronázza. Örökre vége szakad a fájdalomnak és a sírásnak. A dicsőség királya letöröl arcukról minden könnyet. Nem lesz többé semmi ok a bánatra. A megváltottak pálmaággal lengetve dicsőeneket zengnek, tisztán, szépen és harmonikusan. Mindenki énekelni kezd, mígnem az egész mennyet betölti a himnusz: “Az üdvösség a mi Istenünké, aki a királyi székben ül, és a Bárányé!”. És a menny összes lakója e hálaénekekkel válaszol: “Ámen: áldás és dicsőség és hálaadás és tisztesség és hatalom és erő a mi Istenünknek mind örökkön örökké” (Jel 7:10. 12).

(24) HOGYAN BESZÉL A BIBLIA A MEGVÁLTÓ TERVRŐL?

*Valóban nagy a kegyességnek a titka:
aki megjelent testben, igaznak
bizonyult lélekben, megjelent az
angyaloknak, hirdették a pogányok
között, hittek benne a világon, felvitetett
dicsőségben. (1 Timóteus 3:16)*

Ebben az életben csak ízlelgetjük a megváltás csodáit. Véges elménkkel mélységesen elgondolkozhatunk azon a szégyenen és dicsőségen, életen és halálon, igazságon és irgalmasságon, amely a kereszten találkozott, de a legnagyobb erőfeszítéssel sem tudjuk teljesen felfogni, mit is jelent. A megváltó szeretet hosszúságáról és szélességéről, mélységéről és magasságáról csak némi fogalmat alkothatunk. Amikor a megváltottak úgy látnak, amint Isten látja őket, és úgy ismernek, ahogy Isten ismeri őket, akkor sem fogják teljesen megérteni ezt a szeretetet. De az örök korszakokon át újabb és újabb igazságok tárulkoznak ki a csodálkozó és elragadtatott értelem előtt. Amikor földi bajok, fájdalmak és kísértések elmúlnak és okai is megszűnnek, Isten népe még akkor is tisztán és világosan fogja tudni, hogy mi volt megváltásának ára.

(25) MI A MEGVÁLTOTTAK MÚLTBELI, JELENLEGI ÉS JÖVŐBELI ISMERETE ÉS ÉNEKE?

*Képesek legyetek felfogni minden
szenttel együtt: mi a szélesség és
hosszúság, magasság és mélység; és így
megismerjétek Krisztusnak minden
ismeretet meghaladó szeretetét, hogy
teljességre jussatok, az Isten mindent
átfogó teljességéig.
(Efézus 3:18-19)*

Az egész örökkévalóságban Krisztus keresztjét tanulmányozzák a megváltottak és erről énekelnek. A megdicsőült Krisztusban a megfeszített Krisztust fogják látni. Soha nem felejtik el, hogy Ő, aki hatalmával teremtette és fenntartotta a roppant tér megszámlálhatatlan világát, Isten szeretett Fia, a menny Felsége, akit kérubok és fénylő szeráfok gyönyörűséggel imádnak, megalázta magát, hogy felemelhesse az elbukott embert; hogy a bűn átkát és szégyenét, Atyja arcának elrejtőzését viselte, mígnem az elveszett világ szenvedése meghasította szívét, és kioltotta életét a Golgota keresztjén. A világegyetem örökké csodálni és imádni fogja Alkotóját, minden sors Bíróját, aki az ember iránti szeretetből letette

dicsőségét, és megalázta magát. Amikor az üdvözültek Megváltójukra néznek, és arcán meglátják az Atya örök dicsőségét; amikor trónjára tekintenek, amely öröktől fogva mindörökké létezik, és felfogják, hogy országának soha nem lesz vége, lelkesen énekelni kezdenek: “Méltó, méltó a Bárány, akit megöltek, és aki megváltott minket Istennek a maga végtelenül drága vérén!”.

A kereszti titka minden más titkot megmagyaráz. A Golgotáról sugárzó fényben Isten tulajdonságait, amelyekre korábban félelemmel és csodálattal gondoltunk, szépnek és vonzónak találjuk. Az irgalom, gyengédség és atyai szeretet egybeolvad a szentséggel, igazsággal és hatalommal. Míg Krisztus magas és felemelt trónjának fenségét szemléljük, meglátjuk jellemének szépségét, és megértjük, ahogy még soha, hogy mit jelent ez az örökkévaló név: “Mi Atyánk”.

Látni fogjuk, hogy az, akinek bölcsessége végtelen, csak Fiának odaáldozásával válthatott meg minket. De a Megváltót ezért az áldozatért kárpótolja a megváltott, szent, boldog és halhatatlan lényekkel benépesült föld. Annak a küzdelemnek az eredményeként, amelyet a Megváltó a sötétség hatalmaival vívott, a megváltottak boldogsága növelni fogja Isten dicsőségét az örökkévalóságon át.

Egyetlen léleknek oly nagy értéke van,
hogy az Atya elfogadja az érte fizetett
árat. Krisztus is boldogan nézi
mérhetetlen áldozatának gyümölcseit.

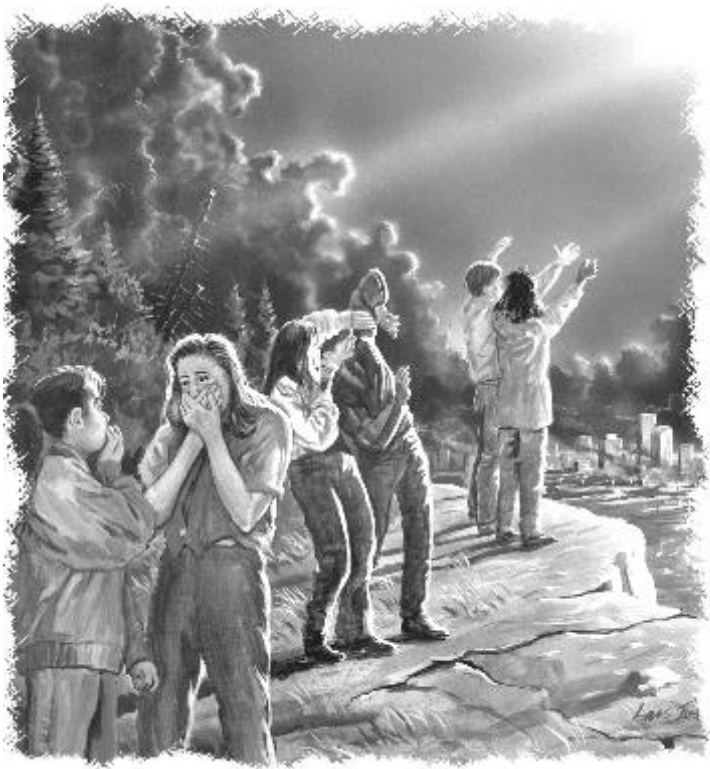
***Már nagyon várom azt a napot, amikor
Krisztus megjelenik az ég felhőin és
megváltja népét a világ gonoszságától
és az előttünk álló borzasztó időktől.***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Várakozással tekintek Krisztus örömteli meghívására,“ Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.”

Karikázd be: Igen Bizonytalan

[illegible]

12. Lecke

A Föld Pusztulása

**(1) MILYEN KEGYELMI
ÜZENETET HIRDET A MENNY
AZOK SZÁMÁRA, AKIK
TUDTUKON KÍVÜL KÖVETIK
BABILON HAMIS TANÍTÁSÁT?**

*Hallottam, hogy egy másik hang szól
az égből: "Menjetek ki belőle, én
népem, hogy ne legyetek részesek
bűneiben, és hogy a rámért csapások
ne érjenek titeket; (Jelenések 18:4)*

**(2) MILYEN ÍTÉLET VÁR
BABILONRA ÉS AZOKRA, AKIK
RAGASZKODNAK
TANÍTÁSAIHOZ?**

*Ezért egyetlen napon jönnek rá a
csapások: halál, gyász és éhínség; és*

tűzzel fogják megégetni, mert erős Úr az Isten, aki megítéli őt". (Jelenések 18:8)

Ezek a büntetések sújtják Babilont Isten haragjának napján. Babilon betöltötte gonoszságának mértékét. Ideje lejárt. Megérett a pusztulásra.

Amikor Isten véget vet népe fogságának, rettenetes lesz azok ébredése, akik az élet nagy harcában mindent elvesztettek. A kegyelemidő alatt Sátán csalásaitól elvakultan megindokolták vétkeiket. A gazdagok kérkedtek és fölényeskedtek a szegényekkel, pedig gazdagságukhoz Isten törvényének áthágásával jutottak.

(3) MILYEN ALAPVETŐ ELVET FOGNAK SZÁNDÉKOSAN ÁTHÁGNI AZOK, AKIK ELVESZNEK?

jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg. Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked? Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a

legkisebbek közül, velem nem tettétek meg. (Máté 25:43-45)

Nem táplálták az éhezőket, nem ruházták fel a mezíteleneket, igazságtalanok és irgalmatlanok voltak. A maguk dicsőségét keresték, és igyekeztek embertársaik tiszteletét kivívni. De most elvesztik mindazt, ami által naggyá lettek; kifosztottak és védtelenek lesznek. Rémülten nézik bálványaik pusztulását, amelyek drágábbak voltak nekik, mint Alkotójuk. Földi gazdagságért és örömekért eladták lelküket, és nem az Isten mércéje szerinti gazdagságra törekedtek. Ezért fulladt kudarcba az életük. Örömeik keserűségre változnak, kincseik elértéktelenedtek. Egy élet szerzeményei egy pillanat alatt válnak semmivé. A gazdagok siratják palotáik pusztulását, aranyuk és ezüstjük elvesztését. De panaszszavuk elhal, mert félnek, hogy bálványaikkal együtt ők is elpusztulnak.

(4) MILYEN VÁLTOZÁS TÖRTÉNIK AMIKOR A GONOSZOK MEGTÉRNEK?

de megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétküket, és

meggyógyítom országukat. (2 Krónika 7:14)

A gonoszok szíve tele van bánattal. De nem azt sajnálják, hogy elfeledtek Istenről és embertársaikról, hanem azt, hogy Isten győzött. Bűneik következményeit siratják, de gonoszságukat nem bánják meg. Minden követ megmozgatnának a győzelemért.

(5) AZ IGAZAKNAK ADOTT ÍGÉRETEK KÖZÜL MELYIK CSODÁLATOS ÍGÉRET VÁLIK VALÓRA?

Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől. Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége. (Zsoltárok 91:3-4)

A világ látja, hogy azoknak, akiket kigúnyolt, kinevetett és pusztulásra szánt, nem árt a ragály, a fergeteg és a földrengés. Aki megemésztő tűz a törvényszegőnek, biztos menedék népének.

(6) MILYEN ÍTÉLET HANGZIK EL AZON VEZETŐK FELETT, AKIK NEM TÖRŐDTEK AZ IGAZSÁGGAL ÉS FÉLREVEZETTÉK A NYÁJUKAT?

Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és elszélesztik legelőm nyáját! - így szól az Úr. Azért ezt mondja az Úr, Izráel Istene a pásztorokról, akik népemet pásztorolják: Ti hagyátok, hogy elszéledjen és szétszóródjon a nyájam, nem vigyáztatok rá. De én számon kérem tőletek gaztetteiteket - így szól az Úr. (Jeremiás 23:1-2)

A lelkesz, aki az emberek kegyeiért feláldozta az igazságot, most meglátja tanításainak jellegét és következményeit. Nem kétséges, hogy a Mindenható szeme elkísérte a szószékre, figyelte, amikor az utcán járt, és amikor emberek ügyeivel foglalkozott. Minden lelki hatás, minden leírt sor, minden kimondott szó, minden cselekedet, amely hamis nyugalmat kínált, az embereknek magvetés volt; és a magvető a szerencsétlen, elveszett lelkekben most láthatja munkájának gyümölcsét.

(7) MI AZ, AMIT EZEK A HÜTLEN VEZETŐK NEM ISMERTEK FEL?

Igéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól. (Zsoltárok 119:160)

Igazságod örökké igaz, és törvényed maradandó. (Zsoltárok 119:142)

A papság és a nép belátja, hogy nem törekedett az Istennel való kapcsolatra. Felismerik, hogy lázadtak az igaz és igazságos törvények szerzője ellen. A mennyei elvek elvetésével a bűn, a viszály, a gyűlölet és a gonoszság ezer és ezer forrását fakasztották fel, mígnem a föld egy nagy harcmezővé, erkölcsi fertővé vált. Ez a kép tárul most azok elé, akik elvetették az igazságot, és melengették a tévelygést. Nyelv nem tudja kifejezni, mennyire vágnak az engedetlenek és a hitehagyók arra, amit örökre elvesztettek — az örök életre. Azok, akiket a világ képességükért és ékesszólásukért bálványozott, most igazi megvilágításban látják ezeket. Felismerik, mit játszottak el törvényszegésükkel, és azok lábához esnek, akiknek a kitartását semmibe vették, kigúnyolták, és most beismerik, hogy Isten őket is szerette.

(8) HOGY REAGÁLNAK AZ ELVESZETTEK AZOK IRÁNT, AKIK ELÁRULTÁK ŐKET?

Azon a napon az Úr nagy zűrzavart támaszt közöttük: az emberek egymásra támadnak, és kezet emelnek egymásra. (Zakariás 14:13)

Az emberek rájönnek arra, hogy be lettek csapva. Egymást vádolják romlásukért, de mindannyian egy

emberként elkeseredetten kárhoztatják a papokat. A hűtlen pásztorok tetszetős dolgokat prófétáltak. Hallgatóikat Isten törvényének semmibevevésére biztatták, és arra, hogy üldözzék azokat, akik a törvényt szentnek tartják. Most ezek a tanítók kétségbeesetten beismerik a világ előtt, hogy félrevezették az embereket. A tömegek tombolnak a dühtől. “Elvesztünk! — kiáltják —, és ti okoztátok pusztulásunkat!” És rátámadnak a hamis pásztorokra. Éppen azok, akik valamikor a legjobban csodálták őket, szórják a legszörnyűbb átkokat rájuk. A kezek, amelyek egykor babérkoszorút helyeztek homlokukra, elpusztításukra emelkednek fel. A kardokat, amelyekkel Isten népét akarták lemészárolni, most rosszakaróik ellen fordítják. Mindenütt folyik a harc, és ömlik a vér.

(9) MIUTÁN VÉGET ÉR A PRÓBA, KI VESZ MÉG RÉSZT A SÁTÁN ÉS ISTEN KÖZTI VITÁBAN?

zúgása eljut a föld végéig. Mert pere van az Úrnak a népekkel, megítél minden embert, a bűnösöket kardélre hányja - így szól az Úr. (Jeremás 25:31)

Hatezer évig folyt a nagy küzdelem. Isten Fia és a menny követői harcoltak a gonoszság hatalma ellen. Inteni, tanítani,

menteni akarták az embereket. Most már mindenki döntött. A gonoszok teljesen Sátán mellé álltak az Isten elleni harcban.

Ütött az óra, hogy Isten megvédje sárba tiport törvényének tekintélyét. Ez a küzdelem nemcsak Sátán ellen, hanem az emberek ellen is folyik. “Pere van az Úrnak a népekkel... a bűnösöket kardélre hányja!” (Jer 25:31)

(10) MI TÖRTÉNIK A GONOSZOKKAL, AMINT MEGLÁTJÁK KRISZTUS ELJÖNNI A FELHŐKÖN?

És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytípró, akit az Úr Jézus meg fog ölni szájának leheletével, és meg fog semmisíteni eljövetelének fenségével. (2 Thesszalónika)

és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: "Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca előtt, és a Bárány haragja előtt, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?" (Jelenések 6:16-17)

Amikor Krisztus eljön, a gonoszokat eltörli a föld színéről. Megemésztődnek szájának leheletétől, és elpusztulnak dicsőségének fényétől. Krisztus elviszi népét Isten városába, és a föld lakatlan lesz. “Ímé az Úr megüresíti a földet, és

elpusztítja azt, és elfordítja színét, és elszéleszti lakóit!” “Megüresítettén megüresítetik a föld, és elpusztíttatván elpusztíttatik; mert az Úr szólá e beszédet.”

(11) MI A GONOSZOK ELPUSZTÍTÁSÁNAK ALAPVETŐ OKA?

*Gyalázatossá tették a földet lakói,
mert megszezték a törvényeket,
megmásították a rendelkezéseket,
megszezték az örök szövetséget.
Ezért átok emészti a földet,
megbűnhődnek lakói. Ezért
elfogynak a föld lakói, csak kevés
ember marad meg. (Ézsaiás 24:5-6)*

“Mert áthágták a törvényeket, a rendelést megszezték, megtörték az örök szövetséget. Ezért átok emészti meg a földet, és lakolnak a rajta lakók; ezért megégnek a földnek lakói” (Ésa 24:1.3. 5—6) .

(12) MILYEN FIZIKAI HATÁSA LESZ AZ ÚR ELJÖVETELÉNEK A FÖLDRE?

*De el fog jönni az Úr napja, mégpedig
úgy, mint a tolvaj, amikor az egek
recsegve-ropogva elmúlnak, az elemek
égve felbomlanak, a föld és a rajta levő
alkotások is megégnek. (2 Péter 3:10)*

Az egész föld olyan, mint egy kietlen pusztaság. A földrengés által elpusztított városok és falvak romjai, gyökerestől kitépett fák, a tengerből kivetett és a földből kiszakított töredezett sziklák hevernek szerte a föld felszínén, és roppant nagy üregek jelzik az alapjukról levált hegyek helyét.

(13) MILYEN SORS VÁR SÁTÁNRA KRISZTUS MÁSODIK VISSZAJÖVETELE UTÁN?

Megragadta a sárkányt, az ősi kígyót, aki az ördög és a Sátán, megkötözte ezer esztendőre, levetette a mélységbe, bezárta, és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő: azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre. (Jelenések 20:2-3)

Ekkor lesz az az esemény, amelyet az engesztelési nap utolsó ünnepélyes mozzanata szimbolizált. Amikor a szentek szentjében véget ért a szolgálat, és a bűnért való áldozat vére által a templom megtisztult Izrael bűneitől, a főpap az élő bűnbakot az Úr elé állította, és a gyülekezet színe előtt megvallotta felette “Izrael fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és... azokat a baknak

fejére” helyezte (3Móz 16:21). Amikor pedig a mennyei templomban ér véget az engesztelés munkája, Isten és a mennyei angyalok, valamint a megváltott sereg színe előtt Jézus hasonlóképpen helyezi Isten népének bűneit Sátánra. Sátánnak minden bűnért, amelyre rávette az embert, felelnie kell. És miként a bűnbakot a főpap lakatlan vidékre küldte, Krisztus is száműzi Sátánt a puszta földre, a lakatlan és sivár pusztaságra.

(14) MILYEN KORLÁTOZÁSOKAT VEZET BE ISTEN SÁTÁN TEVÉKENYSÉGÉT ILLETŐEN ERRE AZ 100 ÉVES BEZÁRATÁSRA?

levetette a mélységbe, bezárta, és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő: azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre. (Jelenések 20:3)

A kietlen föld lesz ezer esztendeig Sátánnak és gonosz angyalainak az otthona. A földhöz láncolt Sátánnak nem lesz lehetősége arra, hogy más világokat is felkeressen, és arra sem, hogy kísértse és megzavarja azokat, akik soha nem buktak el. Ilyen értelemben lesz megkötözve. Nem lesz a földön senki, aki felett hatalmát gyakorolhatná. Meg lesz fosztva a csalás és a rontás

lehetőségétől, ami hosszú századokon át egyedüli öröme volt.

Sátán a hatezer éves lázadásával a “föld ama háborgatója” lett. “A föld kerekességét pusztasággá tette, városait lerontá, és foglyait nem bocsátá haza.” Hatezer éven át börtönébe zárta Isten népét, és örökre fogságában is tartotta volna. De Krisztus letörte a bilincseket, és szabadon bocsátotta a foglyokat.

Isten még a gonoszokat is elzárja az ördög hatalmától. Sátán egyedül marad itt gonosz angyalaival, hogy meglássa a bűn átkos következményét. “A népeknek minden királyai dicsőségben nyugosznak, ki-ki az ő sírjában. Ie pedig messze vettétel sírodtól, mint valami hitvány gally... Nem egyesülsz velük a sírban, mert elpusztítád földedet, megölted népedet” (Ésa 14:18-20).

Sátán ezer évig mérhetetlen szenvedések között fog ide-oda kóborolni a kihalt földön, és nézi Isten törvénye elleni lázadásának következményeit. Bukása óta a szüntelen tevékenység száműzte életéből az elmélkedést. De amikor hatalmától meg lesz fosztva, gondolkozhat azon, mit csinált a mennyei kormányzat elleni lázadása óta. Félfelhet és retteghet az ijesztő jövőtől, amikor minden gonoszságáért szenvednie, és az általa okozott bűnökért bűnhődnie kell.

(15) MIT FOGNAK A MEGVÁLTOTTAK TENNI EZ ALATTA AZ 1000 ÉV ALATT?

És láttam trónokat: helyet foglaltak rajtuk, és ítélő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért és az Isten igéjéért; akik nem imádták a fenevadat, sem az ő képmását, és nem vették fel az ő bélyegét a homlokukra és kezükre: ezek életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. (Jelenések 20:4)

Az első és második feltámadás közötti ezer év alatt ítélet folyik a gonoszok felett. Pál apostol írásaiból kitűnik, hogy ez az ítélet a második adventet fogja követni. “Idő előtt semmit se ítéljetek, míg el nem jő az Úr, aki egyrészt világra hozza a sötétségnek titkait, másrészt megjeleníti a szíveknek tanácsait” (1Kor 4:5). Dániel kijelenti, hogy amikor “eljöve az Öregkorú”, “ítélet adaték a magasságos egek szemeinek” (Dán 7:22).

Ekkor az igazak mennyei királyokként és papokként uralkodnak. . . . Erről mondta Pál, hogy “a szentek a világot ítélik meg” (1Kor 6:2). Krisztussal együtt

ítélkeznek a gonoszokon. Összevetik tetteiket a törvénykönyvvvel, a Bibliával, és mindenkinek az ügyét a cselekedetei szerint döntik el. Majd kiszabják a gonoszok büntetését a cselekedeteik szerint; és ez az ítélet bekerül a nevük mellé a halál könyvébe.

(16) KI VESZ RÉSZT EBBEN AZ ÍTÉLETBEN?

Vagy nem tudjátok, hogy a szentek a világ felett fognak ítélni? És ha ti ítéltetek a világ felett, arra talán méltatlanok vagytok, hogy jelentéktelen ügyekben ítélezzetek? Vagy nem tudjátok, hogy angyalok fölött is ítélezünk majd? Akkor mennyivel inkább ítélezhetünk a mindennapi élet dolgaiban! (1 Korintus 6:2-3)

Krisztus és népe Sátánt és angyalait is megítéli. Pál ezt mondja: “Nem tudjátok-é, hogy angyalokat fogunk ítélni?” (1Kor 6:3). Júdás pedig kijelenti, hogy “az angyalokat is, akik nem tartották meg fededelemségüket, hanem elhagyták az ő lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincsekben, sötétségben tartotta” (Jud 6).

(17) MI FOG TÖRTÉNNI AZ 1000 ÉVES IDŐSZAK ELTELTÉVEL?

A többi halott nem kelt életre, míg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. (Jelenések 20:5)

A második feltámadás az ezer esztendő végén lesz. Ekkor a gonoszok feltámadnak, és megjelennek Isten előtt, hogy “a megírott ítélet”-et végrehajtsák rajtuk. A Jelenések könyvének írója, miután látta az igazak feltámadását, így szólt: “A többi halottak ...meg nem elevenedének, mígnem betelik az ezer esztendő” (Jel 20:5). Ésaías pedig ezt mondja a gonoszokról: “Összegyűjtve összegyűjtetnek gödörbe, mint a foglyok, és bezáratnak tömlöcbe, és sok napok után meglátogattatnak” (Ésa 24:22).

A Szentírás feltárta előttem azokat a jelentős eseményeket, amelyek lezárják ezt a nagy vitát. Megértem, hogy a konfliktus vége előtt minden egyén eldönti, hogy kihez lesz hűséges.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Tudomásul veszem, hogy Sátán a tönkremeneteletem szeretné és megkeres minden módszert arra, hogy hatalmába kerítsen, hogy megtévesszen, és amikor ezek kudarcot vallanak, üldözés is következhet.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

12. Lecke

A küzdelem Véget Ér

Az ezer esztendő végén Krisztus a megváltottak és az angyalok kíséretében ismét eljön a földre. Félelmes méltósággal száll alá, és életre szólítja a gonoszokat a végítéletre. Hatalmas sereg jön elő, megszámlálhatatlan, mint a tenger fővénye. Micsoda különbség van köztük és azok között, akik az első feltámadáskor léptek ki sírjukból! Az igazakat Jézus hervadhatatlan ifjúsággal és szépséggel ruházta fel. A gonoszok pedig a betegség és a halál nyomait viselik.

(1) MILYEN SZAVAK TÖRNEK ELŐ A TILTAKOZÓK AJKÁRÓL AZ IGAZSÁG HATALMÁTÓL VEZETVE?

Íme, elhagyottá lesz a ti házatok. De mondom nektek, nem láttok addig engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: ÁLDOTT, AKI JÖN AZ ÚR NEVÉBEN!" (Lukács 13:35)

Az emberek sokaságát magával ragadja Isten Fiának dicsősége. A gonoszok egy emberként kiáltják: "Áldott, aki jő az Úrnak nevében!". Nem a Jézus iránti szeretet mondatja ezt velük. Akaratlanul mondják. Az igazság kényszeríti ki szájukból. Most is éppúgy gyűlölik Krisztust, és szívük éppúgy lázad ellene, mint amikor sírba szálltak. Nem lesz több kegyelemidejük a múlt hibáinak helyrehozására. Ennek semmi értelme nem lenne. Az élethosszig tartó törvényszegés nem lágyította meg szívüket. A második próbaidő alatt is megkerülnék Isten kívánalmait, és lázadást szítanának a menny ellen, akárcsak az elsőben.

(2) MI FOG AZ ÉGBŐL ALÁSZÁLLNI, AMI OLYAN LESZ, MINT „EGY MENYASSZONY, AKI A VŐLEGÉNVÉVEL VALÓ TALÁLKOZÁSRA KÉSZÜL”?

És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. (Jelenések 21:2)

Krisztus az Olajfák-hegyére ereszkedik le, ahonnan feltámadása után felemelkedett, és ahol az angyalok megismételték visszatérésének ígérését. A próféta ezt mondja: “Bizony eljön az Úr, az én Istenem, és minden szent vele.” “És azon a napon az Olajfák-hegyére veti lábait, amely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák-hegye közepén ketté válik,... igen nagy völgygé.” “És az Úr lesz az egész földnek királya, e napon egy Úr lesz, és a neve is egy” (Zak 14:5.4.9). Az új Jeruzsálem káprázatos ragyogással alászáll az égből a fogadására megtisztított és előkészített helyre. Krisztus belép a Szent Városba, és vele népe és az angyalok.

(3) MILYEN TEVÉKENYSÉGET FOG SÁTÁN ÚJRAKEZDENI, MIUTÁN A GONOSZOK FELTÁMADNAK 1000 ÉV UTÁN?

Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből, és elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán, Gógot és Magógot is; hogy összegyűjtse háborúra azokat, akiknek annyi a száma, mint a tenger fövénye. (Jelenések 20:7-8)

Ekkor Sátán felkészül az utolsó nagy összecsapásra. A tét a főhatalom.

Amíg a gonoszság fejedelme nem gyakorolhatta hatalmát, és nem volt kit becsapjon, addig tehetetlen és komor volt. De amikor a gonoszok feltámadnak, és Sátán maga mellett látja a nagy sokaságot, reménye újraéled, és eltökéli, hogy nem adja fel a nagy küzdelmet. Az elkárhozottak egész seregét zászlaja alá gyűjti, és megkísérli velük tervét megvalósítani. A gonoszok Sátán foglyai. Krisztus megtagadásával meghódoltak a lázadó vezér előtt. Most is készek javaslatait elfogadni, és parancsát teljesíteni. Sátán azonban korábbi ravaszságához híven nem árulja el kilétét. Fejedelemnek mondja magát, a világ jogos urának, akit jogtalanul kiforgattak örökségéből. Becsapott alattvalói előtt megváltónak tünteti fel magát. Azt hazudja, hogy az ő hatalma hozta ki őket a sírból, és azt ígéri, hogy felszabadítja őket a legkegyetlenebb elnyomás alól. Krisztus távollétében Sátán — állításai alátámasztására — csodákat művel. A gyengéket erőssé teszi, és mindenkit betölt a maga szellemével és erejével. Majd vállalja, hogy a szentek tábora ellen vezetve őket, elfoglalja Isten Városát. Ördögi ujjongással mutat a feltámadtak megszámlálhatatlan sokaságára, és kijelenti, hogy vezérükként képes lesz legyőzni a várost, és visszaszerezni trónját és birodalmát.

(4) MIHEZ HASONLÍTTA AZ IGE AZ ELVESZETTEK TÖMEGÉT?

és elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán, Gógot és Magógot is; hogy összegyűjtse háborúra azokat, akiknek annyi a száma, mint a tenger fövenye. (Jelenések 20:8)

Abban a roppant nagy tömegben temérdek ember van az özönvíz előtti időből: magas kort megért, hatalmas termetű szellemóriások, akik a bukott angyalok befolyásának engedve minden ügyességüket és tudásukat a maguk dicsőségére használták. Csodás művészi alkotásaik láttán a világ bálványozta lángelméjüket. De Isten eltörölte őket a föld színéről kegyetlen és gonosz találmányaik miatt, amelyek a földet megfertőzték és Isten képmását eltorzították. Vannak közöttük királyok és hadvezérek, akik népeket győztek le; vitéz emberek, akik soha egyetlen csatát nem vesztek el; büszke, becsvágyó harcosok, akiknek közeledtére birodalmak reszkettek. A halál nem változtatott rajtuk. Sírjukból kilépve felvették megszakadt gondolataik fonalát. Ugyanaz a győzelmi vágy sarkallja őket, ami a sírba szálláskor bennük élt.

Sátán először angyalaival tanácskozik, majd a királyokkal,

hódítókkal és hatalmasokkal. Felmérik párthíveik erejét, létszámát, és kijelentik, hogy a városon belüli sereget, amely az ő seregükhöz képest kicsi, le tudják győzni. Terveket fektetnek le a gazdag és dicső új Jeruzsálem elfoglalására. És nyomban készülődni kezdenek a csatára. Ügyes szakemberek harceszközöket gyártanak. Sikereikről híres hadvezérek a harcosok sokaságát seregekké szervezik.

(5) MIT KÍSÉREL MEG EZ A HATALMAS SEREG SÁTÁN VEZETÉSÉVEL?

És felvonultak a fennsíkra, és bekerítették a szentek táborát és a szeretett várost, de tűz szállott alá az égből, és elpusztította őket. (Jelenések 20:9)

Végül támadásra szól a parancs, és a megszámlálhatatlan sereg elindul. Soha nem volt földi hódítónak ekkora serege. Az első földi háború óta eltelt századok során soha nem hívtak össze ehhez fogható hadsereget. Sátán, a leggyakorlottabb harcos áll az előhad élén. Angyalai is egyesítik erejüket a végső harcra. Királyok és harcedzett katonák zárkóznak fel Sátán mögé, majd hatalmas csapatok következnek parancsnokuk vezérletével. A tömött

sorok katonai pontossággal haladnak a repedezett, egyenetlen földön Isten Városa felé. De Jézus parancsára bezárulnak az új Jeruzsálem kapui. Sátán seregei pedig körülveszik a várost, és felkészülnek az ostromra.

Krisztus ekkor ismét megmutatja magát az ellenségnek. Messze a város felett, fényes arany alapzatú trónon ül az Isten Fia, és körülötte országának polgárai. Nincs nyelv, amely el tudná mondani, nincs toll, amely le tudná írni Krisztus hatalmát és fenségét. Az Örökkévaló Atya dicsősége betakarja a Fiút, betölti Isten Városát, és a kapukon át beragyogja az egész földet.

(6) KIK AZOK, AKIK AZ ISTEN TRÓNJA ELŐTT ÁLLÓ TÖMEGET ALKOTJÁK?

*Ezt mondtam nekik: "Uram, te tudod".
Mire ő így válaszolt: "Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból jöttek, és megmosták ruhájukat, és megfehéřítették a Bárány vérében."
(Jelenések 7:14)*

A trónhoz legközelebb azok állnak, akik egykor Sátán ügyéért buzgólkodtak, de aztán tűzből kikapott üszökként mélységes, lelkes odaszentelődéssel követték Megváltójukat. Majd azok következnek, akiknek a jelleme hazug és hitetlen

környezetben jutott el a keresztény tökéletességre, akik tisztelték Isten törvényét, amikor a keresztény világ érvénytelennek mondta; és azok az embermilliók, akik a korszakok hosszú során mártírként szenvedtek hitükért. Mögöttük pedig a “nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból és népből és nyelvből... a trón előtt és a Bárány előtt... fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak” (Jel 7:9). Harcuknak vége. A győzelmet kivívták. A versenyt megfutották és megnyerték. A pálmaág a kezükben győzelmüket szimbolizálja; a fehér ruha pedig Krisztus makulátlan szentségét jelképezi, amely most már az övék.

(7) MILYEN IMÁDÁS FOG FELHANGZANI A MEGVÁLTOTTAK AJKAIRÓL?

és hatalmas hangon kiáltottak: "Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónuson ül, és a Bárányé!" (Jelenések 7:10)

A megváltottak dicsénekbe kezdenek. Énekük az ég boltozatán visszaverődve betölti a levegőeget. “Az üdvösség a mi Istenünké, aki a királyi székben ül, és a Bárányé!” (Jel 7:10). Az angyalok és a szeráfok ajkáról is az imádat hangja csendül. Sátán

hatalmának és gonoszságának láttán a megváltottak most értik meg igazán, hogy csak egy hatalom — a Krisztusé — tehette őket győztesekké. Abban a fénylő sokaságban senki sem tulajdonítja a saját érdemeinek az üdvösséget, saját erejének és jóságának a győzelmet. Tetteikről, szenvedéseikről említés sem történik. Minden ének tartalma, minden himnusz mondanivalója ez: Az üdvösség a mi Istenünké és a Bárányé!

(8) MILYEN NAGY ESEMÉNYRE FOGNAK A GONOSZAK FELTÁMADNI?

És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek a trónus előtt állnak, és könyvek nyittattak ki. Még egy könyv nyittatott ki, az élet könyve, és a halottak a könyvbe írottak alapján ítéltettek meg cselekedeteik szerint. A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint. (Jelenések 20:12-13)

A föld és a menny összesereglett lakóinak jelenlétében megtörténik Isten Fiának megkoronázása. Majd a királyok Királya, aki megkapta a legnagyobb méltóságot és hatalmat, ítéletet mond a

kormányzata ellen lázadókra, és végrehajtja ítéletét törvényének áthágóin és népe sanyargatóin. Isten prófétája ezt mondja: “Láték egy nagy fehér királyi széket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnék a föld és az ég, és helyük nem találtaték. És látám a halottakat, nagyokat és kicsinyeket állani az Isten előtt; és könyvek nyittatának meg, majd egy más könyv nyittaték meg, amely az életnek könyve; és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint”.

(9) MI FOG KIDERÜLNI A NAGY ÍTÉLETKOR?

Mert mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélőszéke elé, hogy mindenki megkapja, amit megérdemel, aszerint, amit e testben cselekedett: akár jót, akár gonoszat. (2 Korintus 5:10)

A gonoszoknak, mihelyt a könyvek megnyílnak, és Jézus rájuk tekint, minden bűnük eszükbe jut. Meglátják, hol tért le lábuk a tisztaság és a szentség útjáról. Rádöbbennek, hogy gőgjükkel és lázadásukkal milyen súlyosan megsértették Isten törvényét. A megejtő kísértések, amelyeket bűnös életükkel hívtak ki, az áldások, amelyekkel visszaéltek, Isten küldöttei, akiket

semmibe vettek, az intések, amelyeket elvetettek, a gazdagon áradó kegyelem, amelyet konok, megátalkodott szívük visszautasított — mind megjelennek. És mintha tüzes betűkkel íródnának eléjük!

**(10) AZ IGEVERSBEN LEÍRT
MELY TÉNY FOGJA
RETTÉGÉSSSEL ELTÖLTENI AZ
ELVESZETTEK SZÍVÉT AZ
ÍTÉLET NAPJÁN?**

*Megvetett volt, és emberektől
elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség
ismerője. Eltakartuk arcunkat előle,
megvetett volt, nem törődtünk vele....
Pedig a mi vétkeink miatt kapott
sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő
bűnhődött, hogy nekünk békességünk
legyen, az ő sebei árán gyógyultunk
meg. (Ézsaiás 53:3, 5)*

A trón felett feltűnik a kereszt.
Körképszerűen felsorakoznak Ádám
megkísértésének és bukásának jelenetei,
és a nagy megváltási terv egymást
követő eseményei: a nyomorúságos
környezet, amely a Megváltót
születésekor fogadta; a gyermek Jézus
engedelmessége és szerénysége;
keresztsege a Jordán vizében; pusztai
böjtje és megkísértése; ahogy szolgált az
embereknek, a menny legdrágább
áldásait kínálva nekik; jótékony és

irgalmas cselekedeteivel zsúfolt napjai;
a hegyek magányában imával töltött,
átvirrasztott éjszakái; az irigykedő,
gyűlölködő, gonosz cselszövések,
amelyekkel jótetteit viszonozták; a
megdöbbentő, megmagyarázhatatlan
vívódás a Gecsemáné-kertben az egész
világ bűneinek nyomasztó súlya alatt; a
gyötrelmes éjszakájának félelmes
eseményei; ahogy kiszolgáltatták a
gyilkos csőcseléknek; ahogy ellenkezés
nélkül tűrte, hogy elfogják, miközben
legkedvesebb tanítványai elhagyták, és
foglyul ejtői Jeruzsálem utcáin durván
hajtották; ahogy az Isten Fiát
diadalmasan bemutatták Annásnak;
ahogy a főpap palotájában, Pilátus
törvénytermében, a gyáva, kegyetlen
Heródes udvarában gúnyolták,
sértegették, kínozták és halálra ítélték —
mind elevenen lejátsszódik.

Majd a végső jelenetek tárulnak a
hullámozgó tömeg elé — a Golgota felé
vezető utat taposó türelmes Szenvedő; a
keresztben függő mennyei Fejedelem; a
haláltusáján nevető gögös papok és
gúnyolódó csőcselék; a természetfölötti
sötétség; a hullámozgó föld, a megrepedt
sziklák, a megnyílt sírok — jelezve azt a
pillanatot, amikor a világ Megváltója
kilehelte lelkét.

E rettenetes jelenetek a valóságnak
megfelelően játszódnak le. Sátán,
angyalai és alattvalói nem tudják

szemüket levenni a maguk kovácsolta eseményekről. Mindenki visszaemlékszik a maga szerepére. Heródes, aki Betlehemben meggyilkolta az ártatlan gyermekeket, hogy megszabaduljon Izrael Királyától; az aljas Heródiás, akinek bűnös lelkén szárad Keresztelő János vére; a gyenge, megalkuvó Pilátus; a gúnyolódó katonák; a papok, a főemberek és az őrjöngő tömeg, akik ezt kiáltották: “Az Ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon!”. Mindnyájan látják vétküik szörnyűségét. És miközben az üdvözült sereg “Ő meghalt érttem!” kiáltással a Megváltó lábához teszi koronáját, ők hasztalan próbálnak elrejtőzni Krisztus tekintetének mennyei fenségétől, amely túlszárnyalja a nap ragyogását.

(11) MI A GONOSZOK VÉGSŐ SORSA?

***Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették.
(Jelenések 20:15)***

***Mert aki a testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet.
(Galata 6:8)***

Az egész gonosz világ a menny kormányzásával szembeni lázadása

miatt Isten ítélőszéke előtt áll. Nincs senki, aki ügyüket védené. Nincs mentségük. A rájuk kimondott ítélet: örök halál.

Ekkor mindenki előtt világossá válik, hogy a bűn zsoldja nem a csodálatos függetlenség, nem az örök élet, hanem rabság, romlás és halál. A gonoszok látni fogják, mit vesztek lázadó életükkel. Az “igen-igen nagy örök dicsőséget” semmibe vették, amikor Isten felkínálta nekik. De milyen kíváncsnak tűnik most! “Mindez az enyém lehetett volna — kesergi az elveszett ember —, de én eldobtam magamtól. Ó, micsoda elvakultság! Nyomorúsággal, gyalázattal és reménytelenséggel cseréltem fel a békességet, boldogságot és dicsőséget.” Belátják, hogy Isten jogosan rekeszti ki őket a mennyből. Életükkel ezt vallották: “Nem akarjuk, hogy Ő (Jézus) uralkodjék rajtunk!”

(12) MILYEN ÉNEKET ÉNEKELNEK MAJD A MEGVÁLTOTTAK?

*és énekelték Mózesnek, Isten
szolgájának énekét és a Bárány énekét:
"Nagyok és csodálatosak a te műveid,
mindenható Úr Isten, igazságosak és
igazak a te utaid, népek királya:
(Jelenések 15:3)*

A gonoszok megigézve nézik Isten Fiának koronázását. Látják kezében a mennyei törvénytáblákat — a tilalmakat, amelyeket semmibe vettek és áthágtak. Tanúi a megváltottak kitörő csodálatának és elragadtatott imádatának; és miközben az ének hangja végigzúg a városon kívül rekedt tömeg felett, egy emberként kiáltják: “Nagyok és csodálatosak a Te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a Te utaid, óh szentek Királya!” (Jel 15:3) — és térdre hullva imádják az élet Fejedelmét.

(13) SÁTÁN MELY JELLEMVONÁSÁRA DERÜL FÉNY AZ EGÉSZ UNIVERZUM ELŐTT?

Feddhetetlen életű voltál teremteded napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned. A nagyarányú kereskedés közben megteltél erőszakkal, és vétkes lettél. Azért száműztelek az Isten hegyéről, és elkergetett az oltalmazó kerúb a tüzes kövek közül. Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra használtad bölcsességedet a fényűzés kedvéért. Ledobtalak a földre, látványossággá tettelek a királyok számára. (Ezékiel 28:15-17)

A nagy lázadó mindig igazolni akarta magát. Be akarta bizonyítani, hogy a lázadásért Isten kormányzása a felelős. E roppant intelligencia minden képességét erre a célra összpontosította. Megfontoltan, tervszerűen dolgozott, és bámulatos sikerrel fogadtatta el tömegekkel a hosszú küzdelemre adott magyarázatát. Az összeesküvés elindítója évezredekken át igazságként adta elő a hazugságot. De most ütött az óra, amikor a lázadás véglegesen megghiúsul, és Sátán története és jelleme lelepleződik. Krisztus trónfosztására, népének elpusztítására és Isten városának elfoglalására tett utolsó nagy erőfeszítésével az őscsaló egészen lerántja álarcát. A vele szövetségesek észreveszik a vállalkozás teljes kudarcát. Krisztus követői és a hűséges angyalok szemlélői az Isten kormányzása elleni fondorkodás kiteljesedésének. És mindenki elborzad tőle.

(14) HOGYAN REAGÁL MINDEN TEREMTETT LÉNY?

hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. (Filippi 2:10-11)

Sátán látja, hogy lázadása, amelyre senki nem kényszerítette, alkalmatlanná

tette a mennyei életre. Képességeit az Isten elleni harcban gyakorolta. A menny tisztasága, békéje és harmóniája mérhetetlen gyötrellem lenne számára. Isten irgalma és igazságossága ellen emelt vádjai elnémulnak. A gyalázat, amellyel Jahvét akarta illetni, teljesen visszahull reá. És Sátán most leborul, és beismeri, hogy Isten jogosan ítélte el.

(15) ISTEN MELY IGAZSÁGA ÉS JELLEME VÁLIK NYILVÁNVALÓVÁ AZ EGÉSZ UNIVERZUM ELŐTT?

*Felhő és sűrű köd van körülötte,
igazság és jog trónjának támasza.
(Zsoltárok 97:2)*

Minden kétely, amely a hosszú küzdelem során az igazság és tévelygés kérdésében felmerült, most tisztázódik. A lázadás következményei, az isteni rendelkezések mellőzésének gyümölcsei minden értelmes teremtmény előtt nyilvánvalóak lesznek. Az egész világegyetem láthatja a különbséget Isten kormányzata és Sátán uralma között. Sátánt a saját cselekedetei ítélik el. Az események teljes mértékben igazolják Isten bölcsességét, igazságosságát és jogosságát. Világossá válik, hogy Isten a nagy küzdelem során tett minden intézkedésében tekintettel

volt népének örök érdekeire és a teremtet világokra. “Dicsér Téged, Uram, minden teremtményed, és áldanak Téged a Te kegyeltjeid” (Zsolt 145:10). A bűn történelme az egész örökkévalóságon át tanúskodni fog arról, hogy minden teremtmény boldogsága szorosan összefügg Isten törvényének létezésével. A nagy küzdelem összes tényét látva, az egész világegyetem — hűségesek és lázadók — egyként hirdetik: “Igazságosak és igazak a Te utaid, óh szentek Királya!”.

(16) HOGYAN REAGÁLNAK AZOK, AKIKET SÁTÁN BECSAPOTT, AMIKOR FÉNY DERÜL AZ Ő IGAZI JELLEMÉRE ÉS MOTIVÁCIÓJÁRA?

Akik csak ismertek a népek között, szörnyülködnek rajtad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi. (Ezékiel 28:19)

Sátán kénytelen elismerni Isten igazságosságát, és meghajolni Krisztus főhatalma előtt, de jelleme változatlan marad. Elsőprő áradatként tör ki belőle ismét a lázadás. Eszeveszett dühében eltökéli, hogy nem adja fel a nagy küzdelmet. És felkészül a menny Királya elleni utolsó elkeseredett harcra. Alattvalói közé rohan, és megpróbálja

őket a maga dühével áthatni, és azonnali harcra indítani. De a megszámlálhatatlan milliók között, akiket ő csábított lázadásra, senki sem akad, aki elismerné felsőbbtségét. Hatalma véget ért. A gonoszok éppúgy gyűlölik Istent, mint Sátán, de ők felismerik helyzetük reménytelenségét, azt, hogy nem tudják Jahvét legyőzni. Démoni dühvel támadnak Sátánra, és azokra, akik eszközei voltak a megtévesztésben, mert haragjuk most már ő ellenük lobbant fel.

(17) ISTEN MILYEN IGAZSÁGOS ÍTÉLETTEL SÚJTJA SÁTÁNT, AMI EGYBEN MEG IS HATÁROZZA VÉGSŐ SORSÁT?

*Sok bűnöddel, álnok kalmárkodásoddal
meggyaláztad szentélyeidet. Azért tüzet
gyújtottam benned, és megemésztett
téged, hamuvá tettelek a földön
mindenki szeme láttára. Akik csak
ismertek a népek között,
szörnyülködnek rajtad. Rettenetes
véged lett, nem lesz belőled soha
semmi. (Ezékiel 28:18, 19)*

(18) MILYEN ÍTÉLET VÁR AZOKRA, AKIKNEK A NEVEI NINCSENEK FELÍRVA AZ ÉLET KÖNYVÉBE?

***Ha valakit nem találtak beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették.
(Jelenések 20:15)***

“A vitézek harci saruja és a vérbe fertőztetett öltözet megég, és tűznek eledele lesz.” “Haragszik az Úr minden népekre, és megbúsult minden Ő seregükre; megátkozta, halálra adta őket.” “Hálókat hullat a gonoszokra; tűz, kénkö és égető szél az ő osztályrészük” (Ésa 9:5; 34:2; Zsolt 11:6). Istentől az égből tűz száll alá. A föld feltöredezik. Előkerülnek a föld mélyébe rejtett fegyverek. Emésztő lángokat lövell minden tátongó szakadék. Még a sziklák is tüzet fognak. Eljött a nap, amely lángol, mint a kemence. A roppant nagy forróságtól az elemek megolvadnak. A föld is megolvad, és ami rajta van megég (Mal 4:1; 2Pt 3:10). A föld felszíne olyan, mint a megolvadt anyag — roppant nagy bugyborékoló tűztenger. Ütött a gonoszok megítélésének és végpusztulásának órája — “bosszúállás napja ez az Úrnak, a megfizetés esztendeje Sionnak ügyéért” (Ésa 34:8).

**(19) MI LESZ ISTEN ÍTÉLETÉNEK
ÉS AZ IGAZSÁG
VÉGREHAJTÁSÁNAK ALAPJA?**

***Mert mindenkinek CSELEKEDETEI
SZERINT FOG MEGFIZETNI:
(Róma 2:6)***

A gonoszok a földön kapják meg büntetésüket (Péld 11:31). “Pozdorjá”-vá lesznek, “és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura” (Mal 4:1). Egyesek egy pillanat alatt pusztulnak el; mások hosszú napokig szenvednek. “Cselekedeteik szerint” kapják büntetésüket. Sátánnak — mivel Isten az igazak bűneiért is őt terheli meg — nemcsak saját lázadásáért kell szenvednie, hanem azokért a bűnökért is, amelyekre Isten népét rávette. Büntetése sokkal súlyosabb, mint azoké, akiket elámított. Amikor már elpusztul mindenki, akit csalásaival elbuktatott, ő még él és szenved.

**(20) MI LESZ SÁTÁNNAL ÉS A
GONOSZ LELKEKKEL, MIUTÁN A
TISZTÍTÓ TŰZ VÉGET ÉR?**

***Sok bűnöddel, álnok kalmárkodásoddal
meggyaláztad szentélyeidet. Azért tüzet
gyújtottam benned, és megemésztett
téged, hamuvá tettelek a földön
mindenki szeme láttára. (Ezékiel 28:18)***

A tisztító lángokban a gonoszok — a gyökér és az ágak — végül megsemmisülnek. Sátán a gyökér, hívei

az ágak. Maradéktalanul lesújt rájuk a törvény szabta büntetés, ahogy azt az igazság megköveteli. A menny és a föld, ezt látva, Jahve igazságosságát hirdeti.

(21) MIT MOND AZ IGE A GONOSZOK VÉGSŐ SORSÁRÓL?

Vesszenek ki a földről a vétkesek, ne legyenek többé bűnösök! Áldjad, én lelkem, az URat! Dicsérjétek az URat! (Zsoltárok 104:35)

(22) MI AZ AZ ÍGÉRET, AMIT ÖRÖMMEL RAGADNAK MEG AZOK, AKIK MEGTAPASZTALTÁK A BŰN PUSZTÍTÁSÁT?

Mit terveztek ti az Úr ellen? Ha ő véget vet valaminek, nem lesz szükség még egy csapásra! (Náhum 1:9)

Sátán romboló munkájának mindörökre vége. Hatezer évig megvalósíthatta szándékát: megtöltötte a földet bajjal, és fájdalmat okozott az egész világegyetemnek. Az egész teremtettség nyögött és vajúdott. Most Isten teremtményei örökre megszabadulnak Sátántól és kísértéseitől. “Nyugszik, csöndes az egész föld. (Az igazak) ujjongva énekelnek” (Ésa 14:7). A dicsőítés és a

győzelem hangja hallatszik az egész hűséges világegyetemben. “Nagy sokaság szavát”, “mintegy sok vizek zúgását, és mintegy erős mennydörgések szavát” hallani, “mondván: Alleluja, mert uralkodik az Úr, a mi Istenünk, a mindenható” (Jel 19:6).

(23) MI AZ, AMI ELMÚLIK ÉS ÚJ VESZI ÁT A HELYÉT?

És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. (Jelenések 21:1)

A földet pusztító tűz borítja, de az igazak biztonságban vannak a Szent Városban. Akik az első feltámadáskor léptek ki a sírjukból, azokon nincs hatalma a második halálnak. Míg Isten a gonoszoknak megemésztő tűz, népének nap és pajzs.

(24) MI AZ AZ EGYETLEN JEL, AMI A BŰNRE EMLÉKEZTET ÉS AMIT JÉZUS ÖRÖKKÉ VISELNI FOG?

A többi tanítvány így szólt hozzá: "Láttuk az Urat." Ő azonban ezt mondta nekik: "Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem." (János 20:25)

A bűnnek csak egy emléke marad: Megváltónk örökre viselni fogja kereszthalálának nyomait. A bűn kegyetlen munkájának semmi emléke nem marad, csak a sebhelyek Krisztus fején, oldalán, kezén és lábán. A megdicsőült Krisztust szemlélve, a próféta így szól: “Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak mellőle, és ott van az Ő hatalmának rejteke” (Hab 3:4). A megsebzett oldalából folyó vér békéltette meg az embert Istennel. Ott van az Üdvözítő dicsősége, ott van az “Ő hatalmának rejteke”. A Megváltó áldozata “elégséges ... a megtartásra”; ezért arra is van hatalma, hogy megsemmisítse azokat, akik Isten irgalmát semmibe vették. Jézus a megalázás nyomait a legmagasabb érdemjelként viseli. A Golgota sebei a Megváltót dicsőítik és hatalmát hirdetik az örök korszakon át.

(25) MI AZ, AMIT KRISZTUS A HŰSÉGESEK SZÁMÁRA KÉSZÍT?

Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? (János 14:2)

Sokan, attól félve, hogy az eljövendő örökség túlságosan anyagi jellegűnek tűnik, azokat az igazságokat is

elspiritualizálják, amelyek otthonukként emlegetik örökségünket. Krisztus — amint tanítványainak ígérte — azért ment el, hogy Atyja házában lakóhelyet készítsen számukra. Akik hisznek Isten Igéjének tanításaiban, azok tudnak a mennyei lakóhelyekről. De még “szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik Őt szeretik” (IKor 2:9). Az emberi nyelv alkalmatlan arra, hogy megfogalmazza az igazak jutalmát. Csak azok fogják tudni, hogy milyen, akik meglátják. Véges elme képtelen felfogni, hogy milyen dicsőséges lesz a mennyei Éden.

(26) MIHEZ HASONLATOS AZ ÖRÖKSÉG?

***Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek.
(Zsidók 11:14)***

Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan nem kerül ki többé, felírom rá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek a nevét, amely a mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet. (Jelenések 3:12)

A Biblia “hazá”-nak nevezi a szentek örökségét ... Ott a mennyei Pásztor élő

vizek forrásaihoz vezeti nyáját. Az élet fája minden hónapban megtermi gyümölcsét, és leveleivel a népeknek szolgál. Ott kiapadhatatlan, kristálytiszt vízforrások fakadnak, és a partjukon hajladozó fák árnyékot vetnek az ösvényekre, amelyen az Úr megváltottai járnak. A szélesen elterülő síkságok gyönyörű dombokba torkoltnak. Isten hegyeinek fenséges ormai magasra emelkednek. A békés rónákon, az élő vizek mellett Isten népe, a sokáig zarándok és vándor nép, otthonra talál.

(27) MILYEN LESZ AZ ÚJ JERUZSÁLEM?

*Benne volt az Isten dicsősége;
ragyogása hasonló volt a legdrágább
kőhöz, a kristályfényű jáspishoz,
(Jelenések 21:11)*

(28) MILYEN HANGULATA LESZ ANNAK A HELYNEK, AHOL LAKNI FOGUNK?

*Békés hajlékban lakik majd népem,
biztonságos lakóhelyeken, gondtalan
nyugalomban. (Ézsaiás 32:18)*

“Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.” “Nem hallatik többé erőszaktétel földeden, pusztítás és romlás határaidban, és a szabadulást

hívod kőfalaidnak, és kapuidnak a dicsőséget.” “Házakat építenek és bennük lakoznak, és szőlőket plántálnak, és eszik azok gyümölcsét. Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne; nem úgy plántálnak, hogy más egye a gyümölcsöt... Kezeik munkáját elhasználják választottaim” (Ésa 32:18; 60:18; 65:21-22).

(29) MILYEN CSODÁLATOS DOLGOKBAN LESZ RÉSZÜK AZOKNAK, AKIK AZ ÚJ FÖLDÖN LAKNAK MAJD?

Házakat építenek, és laknak bennük, szőlőket ültetnek, és élvezik gyümölcsüket. (Ézsaiás 65:21)

(30) A BŰN MELY 4 BIZONYÍTÉKA NEM LESZ OTT JELEN?

és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jelenések 21:4)

Fájdalom nem férközhet a menny légkörébe. Ott nem lesz könny, sem gyászmenet, sem gyászszalag. “Halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás..., mert az elsők elmúltak.” “Nem mondja a lakos: beteg vagyok! A nép,

amely benne lakozik, bűnbocsánatot nyer”

(31) MI LESZ A FÉNY FORRÁSA ISTEN VÁROSÁBAN?

Éjszaka sem lesz többé, és nem lesz szükségük lámpásra, sem napvilágra, mert az Úr Isten fénylik fölöttük, és uralkodnak örökkön-örökké.

(Jelenések 22:5)

Az Új Jeruzsálem, a megdicsőült új föld fővárosa “ékes korona... az Úr kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén”. “Benne volt az Isten dicsősége; ragyogása hasonló volt a legdrágább kőhöz, a kristályfényű jáspishoz.” “A népek az ő világosságában fognak járni és a föld királyai oda viszik be dicsőségüket.” Ezt mondja az Úr: “Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajgatás hangja.” “Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és Ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük”

(32) KI AZ, AKINEK A JELENLÉTÉT TÖBBÉ NEM REJTI EL FÖLDI TEMPLOM?

Nem láttam templomot a városban, mert az Úr, a mindenható Isten és a

Bárány annak a temploma. (Jelenések 21:22)

A megváltottak kölcsönösen ismerni fogják egymást. A szeretet és a rokonszenv, amelyet Isten plántált a lélekbe, a legszebb és a legigazabb kifejezésre jut. A bűntelen kapcsolat a szent lényekkel, a harmonikus együttlét a szent angyalokkal és minden korszak hűségeseivel — akik megmosták ruháikat és megfehérítették a Bárány vérében —, a szent kötelék, amely összekapcsol “minden nemzetség”-et “mennyen és földön” (Ef 3:15) — mind hozzájárul a megváltottak boldogságához.

Ott a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fürkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámító ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani, és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasztosabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatoak hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek és a test képességeit.

(33) MILYEN BIZONYSÁG FOG HANGZANI VÉG NÉLKÜL A MEGVÁLTOTTAK AJKÁRÓL?

*és így szóltak hatalmas hangon: "Méltó
a megöletett Bárány, hogy övé legyen
az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a
hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az
áldás!" (Jelenések 5:12)*

A világegyetem minden kincse
kutatásra tárul Isten megváltott
gyermekai elé. A halandóság béklyóitól
megszabadult ember fáradhatatlanul
szárnyal távoli világok felé, amelyeknek
lakói sírtak az emberi szenvedés láttán,
de örömének csendült ajkukon már
egyetlen ember megtérésének hírére is.
E föld lakói kimondhatatlan élvezettel
osztognak az el nem bukott lények
boldogságában és bölcsességében.
Megismerik tudásuk kincseit, amelyeket
a végtelen korszakokon át Isten keze
munkájának szemlélésével gyűjtöttek.
Tisztán látó szemmel nézik a természet
dicsőségét — napokat, csillagokat és
naprendszereket —, amelyek kijelölt
pályájukon keringenek Isten trónja
körül. Mindenre — a legparányibbtól a
legnagyobbig — a Teremtő neve van
írva. Minden Isten végtelen hatalmát
hirdeti.

(34) MILYEN ÉNEK FOG MEGÁLLÁS NÉLKÜL HANGZANI

A MEGVÁLTOTTAK AJKÁRÓL, AMINT A NAGY KÜZDELEM KIMENETELÉN ELMÉLKEDNEK?

És hallottam, hogy minden teremtmény, a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta: "A királyi széken ülőé és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké!" (Jelenések 5:13)

És az évek, az örökkévalóság évei folyamán még káprázatosabb, még dicsőségesebb dolgok tárulnak fel Istenről és Krisztusról. Nő a szeretet, a tisztelet és a boldogság, miként a tudás is. Az ember minél többet megtud Istenről, annál jobban csodálja jellemét. Ahogy Jézus feltárja a megváltás kincseit, és a Sátánnal vívott nagy küzdelem csodálatos eredményeit, a megváltottak szívét még nagyobb áhítat tölti be, és még mámorosabb örömmel pengetik aranyhárfájukat. Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer hang cseng össze a dicsőítés hatalmas kórusában

A nagy küzdelem véget ért. Nincs többé bűn, és nincsenek bűnösök. Az egész világegyetem megtisztult. A végtelen nagy teremtettséget tökéletes harmónia és boldogság tölti be. Tőle, aki mindent teremtett, árad az élet, a fény és az öröm a határtalan téren át. Élők és

élettelenek — a legparányibb atomtól a legnagyobb csillagig — tökéletes szépségükkel és felhőtlen boldogságukkal hirdetik, hogy Isten a szeretet.

Hálás vagyok, hogy Isten szeretetből a Szentíráson keresztül kinyilatkoztatta a Nagy Küzdelem életet adó ismeretét. Tudomásul veszem, hogy ennek a küzdelemnek a végső csatateret a szívem, és a vita végső kérdése az én hűségem.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Most már értem, hogyan kezdődött a küzdelem, ismerem az ezzel kapcsolatos elveket, tudom meddig folytatódik és hogyan fog véget érni. Hálás vagyok, hogy tisztában vagyok Sátán megtévesztéseivel és felkészültebb vagyok az örök sorsomat meghatározó kritikus döntések meghozatalára.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

Várom az örökkévalóság éveit, amelyek Istenről és Krisztusról még gazdagabb és még dicsőségesebb kinyilatkoztatást adnak majd.

Karikázd be: Igen Bizonytalan

***Őszinte imám ez: „Kedves Uram,
alázatos felajánlásként adom életemet.
Változtass meg kegyelmeddel a te
képedre. Kérlek, adj magabiztosságot,
hogy megosszam másokkal az életadó
üzenetet. Adj bölcsességet és kegyelmet,
hogy engedelmeskedjek szent
törvényeidnek. Adjon erőt, hogy bármi
áron hű maradhassak ehhez a fontos
meggyőződéshez. Kérlek, jöjj
hamarosan, Uram Jézus!***

Karikázd be: Igen Bizonytalan

[illegible]

Melléklet

A Pápaság Célkitűzései

A protestánsok ma sokkal jobban kedvelik a katolicizmust, mint korábban. Azokban az országokban, ahol nem a katolicizmus a főhatalmasság, és a pápisták engedékeny hangot ütnek meg, hogy befolyásra tegyenek szert, egyre nagyobb lesz a közömbösség azokkal a tantételekkel szemben, amelyek elválasztják a reformált egyházakat a pápai hierarchiától. A protestánsok körében egyre nagyobb súlya lesz annak a véleménynek, hogy a lényeges kérdésekben nem is különbözünk annyira, mint gondoltuk, és egy kis engedmény a mi részünkről közelebb fog vinni minket Rómához. Volt idő, amikor a protestánsok nagyon értékesnek tartották a lelkiismereti szabadságot, amelyet olyan drágán vásároltak meg. Gyermkeiket arra tanították, hogy idegenkedjenek a pápaságtól, és a Rómával való egyezkedést Istennel szembeni hűtlenségnek tartsák. De mennyire másként vélekednek most!

A pápaság védelmezői kijelentik, hogy az egyháznak csak a híre rossz. A protestáns világ pedig hajlandó elfogadni ezt az állítást. Sokan hangoztatják azt, hogy igazságtalan dolog a ma egyházát azokból a

borzalmakból és ostobaságokból megítélni, amely a tudatlanság és a sötétség századaiban jellemezte uralmát. A kor barbárságára fogják a római egyház egykori iszonyú kegyetlenségét, és azt bizonygatják, hogy a modern civilizáció hatása megváltoztatta felfogását.

Elfelejtették-e ezek az emberek a csalhatatlanság igényét, amellyel e hatalom nyolcszáz éve kérkedik? Dehogyan mondott le Róma erről az igényéről! Sőt soha annyira nem hangsúlyozta ki, mint a XIX. században. Róma állítása szerint az “egyház soha nem tévedett, és a Szentírás szerint nem is fog soha tévedni”¹. Hogyan is adná fel azokat az elveket, amelyek a letűnt korszakokban meghatározták útját?

A pápai egyház soha nem fog lemondani a csalhatatlanság igényéről. Ma is helyesnek tartja, hogy szembeforduljon azokkal, akik dogmáit elutasítják. És vajon ma nem ugyanazt tenné, mint régen, ha arra alkalom kínálkozna? Ha megszűnnének azok a korlátozások, amelyeket a világi hatalmak követelnek meg tőle, és visszakapná Róma korábbi hatalmát, gyorsan feléledne a zsarnokság és a vallási türelmetlenség.

Miként viszonyul a pápai hierarchia a lelkiismereti szabadsághoz? Egy közismert író ezt mondja erről, és arról a

veszélyről, amellyel a pápaság politikai sikere különösen az Egyesült Államokat fenyegeti:

“Sokan hajlamosak fanatikusnak vagy gyerekesnek tartani azt az embert, aki az Egyesült Államokban fél a római katolicizmustól. Semmi olyat nem látnak a katolicizmusban, ami szabadságjogaikat fenyegetné; és semmi vészjóslót nem látnak növekedésében. Először is hasonlítsuk össze kormányzatunk néhány alapelvét a katolikus egyház alapelveivel!

Az Egyesült Államok Alkotmánya szavatolja a lelkiismereti szabadságot. Mi sem becsesebb vagy fontosabb ennél. IX. Pius pápa 1854. augusztus 15-i enciklikájában ezt mondta: ‘A lelkiismereti szabadság mellett kardoskodó értelmetlen és helytelen hittételek, illetve hangoskodások a legveszedelmesebb tévelygést jelentik — amely nyűg, egy ország legfélelmetesebb réme.’ Ugyanez a pápa 1864. december 8-i enciklikájában kiátkozta ‘azokat, akik a lelkiismeret és a vallásgyakorlat szabadságát követelik’, és ‘akik azt bizonygatják, hogy az egyház nem alkalmazhat erőszakot’.

Róma békés hangvétele az Egyesült Államokban nem jelenti jellegének megváltozását. Türelmes ott, ahol tehetetlen. O'Connor püspök ezt mondja:

‘A vallásszabadság csak addig tűrhető meg, amíg a katolikus világ veszélyeztetése nélkül nem valósítható meg az ellenkezője. ’... St. Louis érseke ezt mondta egyszer: ‘Az eretnekség és a hitetlenség bűn; és a keresztény országokban, mint például Olaszországban és Spanyolországban, ahol mindenki katolikus, és ahol a katolikus vallásnak az ország törvényében fontos helye van, éppúgy kell büntetni, mint a többi bűncselekményt. ’...

A katolikus egyházban minden bíboros, érsek és püspök hűségesküt tesz a pápának, amelyben a következők vannak: ‘Az eretnekeket, szakadárokat és említett urunk (a pápa) vagy utódai ellen lázadókat minden erőmmel üldözni és támadni fogom! ’”

Az igaz, hogy a római katolikusok között vannak őszinte keresztények. Ezrek szolgálják Istent ebben az egyházban a legjobb ismeretük szerint. Nem férhettek hozzá Isten Igéjéhez, és ezért nem ismerik az igazságot. Soha nem látták meg, mi a különbség a szívből való eleven szolgálat és a pusztá formaságok és szertartások körforgása között. Isten szánakozó szeretettel figyeli ezeket a lelkeket, akik olyan vallásban nevelkedtek, amely megtévesztő, és nem elégíti ki. Isten világosságot fog adni nekik, amely elűzi

az őket körülvevő sötétséget.

Kinyilatkoztatja nekik az igazságot úgy, ahogy a Jézusban van, és sokan Isten népe közé fognak állni.

A katolicizmus mint szervezet azonban most sincs jobban ráhangolódva Krisztus evangéliumára, mint történelmének bármely korábbi időszakában. A protestáns egyházakat sűrű sötétség veszi körül. Ha nem így lenne, észrevennék az idők jeleit. A római egyháznak messzeágazó tervei és munkamódszerei vannak. Minden eszközt megragad befolyása kiterjesztésére és hatalmának növelésére, mert heves és elszánt harcra készül, hogy visszanyerje viláгурalmát; hogy ismét megindítsa az üldözést, és hogy lerontsa mindazt, amit a protestantizmus felépített. A katolicizmus mindenütt tért hódít. Nézd, mint szaporodnak templomai és kápolnái a protestáns országokban! Figyeld meg a protestánsok által annyira pártfogolt főiskoláinak és szemináriumainak népszerűségét Amerikában! Nézd, hogy elhatalmasodik Angliában a ritualizmus, és milyen sokan átpártolnak a katolikusok soraiba! E dolgoknak nyugtalanítania kellene azokat, akik nagyra értékelik az evangélium tiszta elveit.

A protestánsok helyeslik és támogatják a katolicizmust. Szokásaival megalkusznak és azonosulnak. Ezen maguk a katolikusok is csodálkoznak, és nem értik. Sokan szándékosan nem látják meg a katolicizmus igazi arcát, és a veszélyeket, amelyek főhatalmától várhatók. Rá kell venni az embereket arra, hogy gátolják meg ennek az ellenségnek az előrehaladását, amely mérhetetlenül veszélyezteti a polgári és vallásszabadságot.

Sok protestáns nem tartja szépnek a katolikus vallást, és istentiszteleteiben a ceremóniák unalmas, értelmetlen körforgását látja. De nincs igazuk. A katolikus egyház istentisztelete végtelenül impozáns szertartások sorozata. Csillogása és ünnepélyes rítusai elbűvölik az érzékeket, és elnémítják az értelem és a lelkiismeret hangját. Gyönyörködtetik a szemet. Fényűző templomok, impozáns körmenetek, aranyoltárok, drágakövekkel ékesített szentélyek, művészi festmények és szobrok gyönyörködtetik azokat, akik szeretik a szépet. Zenéjük is felülmúlhatatlan. Tetszetős a fülnek. A mélyzengésű orgona sokszínű hangja beleolvadva a hívek sokaságának énekébe, szétárad az impozáns katedrálisok magas boltozatain, áhítatot és tiszteletet ébresztve a lélekben

A külső ragyogás, a pompa és a ceremónia, amely csúfot űz a bűnbeteg lelkek sóvárgásából, belső romlottságról árulkodik. Krisztus vallásának nincs szüksége ilyen csábító külsőségekre. A keresztről sugárzó fényben az igazi kereszténység olyan tiszta és szép, hogy semmilyen dekoráció nem növelheti igazi értékét. A szentség szépsége, a szelíd és csendes lélek az, amely értékes Isten előtt.

Nem biztos, hogy a ragyogó stílus mögött tiszta, emelkedett gondolatok húzódnak. Sok földi és érzéki gondolkozású embernek jó művészi érzéke és kifinomult ízlése van. Sátán ezeket a képességeket sokszor felhasználja, hogy az emberek a lélek szükségleteit elfelejtve, szem elől veszítsék az elkövetkezendő, a halhatatlan életet; hogy elforduljanak végtelen Segítőjüktől, és csak ezért a világért éljenek.

A külsőségek vallása tetszetős a meg nem újult embernek. A katolikus istentisztelet pompájának és ceremóniájának csábító, megigéző hatása van, amely sok embert elámít. Ezek az emberek a római katolikus egyházat a menny kapujának tekintik. Csak azok tudnak ellenállni ennek a befolyásnak, akik az igazság fundamentumán erősen állnak, és

akiknek a szívét Isten Lelke megújította.

Ezrek, akik nem tapasztalatból ismerik Krisztust, elfogadják a kegyesség látszatát a kegyesség ereje nélkül. A tömegek éppilyen vallásra vágnak.

Az egyháznak az az állítása, hogy joga van a bűnök alól feloldozni, a katolikusokban azt az érzést kelti, hogy szabad vétkezniük. A gyónásban, amely nélkül az egyház nem oldoz fel, szintén engedélyt látnak a vétkezésre. Aki letérdel az elbukott ember előtt, és megvallja szívének titkos gondolatait és elképzeléseit, az meggyalázza emberi méltóságát, és megrontja lelkének minden nemes indítékát. Ha valaki felfedi bűneit a papnak — tévedő, bűnös halandónak, aki sok esetben józantalan és megvesztegethető —, jellemének normája alább száll, és így beszennyeződik. Istenfogalma az elbukott emberiséghez alacsonyodik le, mivel a pap Istent képviseli. Az embernek a másik ember előtt elmondott megalázó bűnvallomása sok olyan bűn titkos forrása, amely beszennyezi a világot, és méltóvá teszi a végső pusztulásra. De aki szereti kielégíteni vágyait, az szívesebben vall halandó embertársának, mintsem kitárja lelkét Isten előtt. Az emberi természetnek kellemesebb vezekelni, mint lemondani

a bűnről. Könnyebb zsákruhában, csalánnal és megsebző láncokkal megsanyargatni a testet, mint megzabolázni a testi kívánságokat. Nehéz az az iga, amelyet az érzéki szív vállal, ahelyett, hogy önmagát Isten igájába hajtaná.

A római egyház és a Krisztus első adventjekor létező zsidó egyház között feltűnő a hasonlóság. Míg a zsidók titokban lábbal tiporták Isten törvényének minden szabályát, külsőleg szigorúan megtartották rendelkezéseit, amelyeket megterheltek az engedelmességet fájdalmassá és terhessé tevő előírásaikkal és hagyományaikkal. A zsidók azt vallották, hogy tisztelik a törvényt; a katolikusok pedig azt állítják, hogy tiszteletben tartják a keresztet. Dicsőítik Krisztus szenvedésének szimbólumát, életükkel pedig megtagadják azt, akit a kereszt képvisel.

A pápisták keresztet helyeznek templomaikra, oltáraikra és öltözetükre. Mindenütt látható ez a jel: a kereszt, amelyet látszólag tisztelnek és dicsőítenek, Krisztus tanításait pedig értelmetlen hagyományok, hamis értelmezés és szigorú előírások alá temetik. Az, amit a Megváltó a szenteskedő zsidókról mondott, még jobban ráillik a római katolikus egyház vezetőire: “Nehéz és elhordozhatatlan

terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjukkal sem akarják azokat illetni” (Mt 23:4). A katolikusok számos lelkiismeretes embert a megsértett Isten haragjától való állandó rémületben és félelemben tartanak, miközben sok egyházi méltóság fényűző és kicsapongó életet él.

A bálványok és az ereklyék imádása, a szentek segítségül hívása és a pápa dicsőítése Sátán cselfogásai, amelyekkel az ember figyelmét elvonja Istentől és Fiától. Hogy romlásukat okozza, igyekszik elterelni figyelmüket arról az egyetlen Valakiről, akiben üdvösségre lelhetnek. Nem bánja, ha bárkihez fordulnak, csak ahhoz ne, aki ezt mondta: “Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket” (Mt 11:28). NK 505.1

Sátán folyvást igyekszik hamis színben feltüntetni Isten jellemét, a bűn jellegét és a nagy küzdelemben kockán forgó tényleges kérdéseket. Filozófiájával eltereli figyelmünket az Isten törvényében foglalt kötelességeinkről, és engedélyt ad a vétkezésre.

Ugyanakkor hamis istenfogalmat táplál az emberekben, hogy Istentől inkább féljenek és gyűlöljék, mintsem szeressék. Saját kegyetlenségét is a Teremtőnek tulajdonítja. E kegyetlenség

vallási rendszerekben ölt testet, és istentiszteleti formákban fejeződik ki. Sátán így vakítja el az embereket, és nyeri meg az Isten elleni harcban. Az Isten tulajdonságairól alkotott hamis fogalmak elhitették a pogány népekkel, hogy emberáldozatokra van szükség az Istenség kegyének elnyeréséhez; és a bálványimádás különböző formái iszonyú kegyetlenségekben öltöttek testet.

A római katolikus egyház, amely a keresztény szokásokba pogány elemeket kever, és a pogánysághoz hasonlóan hamis színben tünteti fel Isten jellemét, olyan eszközökhöz folyamodott, amelyek legalább olyan kegyetlenek és felháborítóak, mint a pogányok szokásai. Főhatalma idején Róma kínzóeszközök alkalmazásával fogadtatta el tantételeit. Máglyára küldte azokat, akik nem ismerték el követeléseit. Olyan vérfürdőket rendezett, amelyeknek a méretei csak az ítéletkor lesznek nyilvánvalók. Egyházi méltóságok Sátán irányítása mellett megtanulták, hogyan kell olyan eszközöket csinálni, amelyekkel a lehető legnagyobb kint okozhatják áldozatuk életének kioltása nélkül. Sok esetben az emberi elviselhetőség végső határáig ismételtgették a pokoli kínzást, amíg a természet feladta a

harcot és a szenvedő boldog szabadulásként köszöntötte a halált.

Ez volt Róma ellenfeleinek sorsa. Híveit korbáccsal, éheztetéssel és a testi sanyargatás minden elképzelhető és lesújtó formájával figyelmezte. A Menny kegyének elnyerése érdekében a vezeklők a természet törvényeinek megrontásával hágták át Isten törvényét. Azoknak a kötelékeknek a léttépésére biztatták őket, amelyeket Isten az ember földi vándorútjának áldására és boldogítására hozott létre. A temető olyan áldozatok millióit rejt magában, akik egy életen át próbálták legyőzni természetes érzéseiket, elfojtani az embertársaik iránti rokonszenvet, mert Róma ezeket Istent sértő dolgoknak minősítette.

Ha meg akarjuk ismerni azt a céltudatos kegyetlenséget, amelyet Sátán évszázadokon át gyakorolt, nem azok között kell keresnünk, akik soha nem hallottak Istenről, hanem a kereszténység központjában és egész területén. Csak át kell tekintenünk Róma történelmét. A megtévesztés e mamutszervezete útján a sötétség fejedelme megvalósítja célját: meggyalázza Istent, és szerencsétlenné teszi az embert. Amikor látjuk, miként sikerül álcáznia magát, és megvalósítania munkáját az egyház vezetői által, akkor jobban megértjük,

miért olyan ellenszenves neki a Biblia. Ha az ember olvassa e Könyvet, feltárul előtte Isten irgalma és szeretete, és felismeri, hogy Ő nem helyez terheket az emberre. Csak egyet kér: megtört, bűnbánó szívet és alázatos, engedelmes lelkületet.

Krisztus életében semmi sem utal arra, hogy az ember csak kolostorba zárkózva válhat alkalmassá a mennyei életre. Megváltónk soha sem tanította azt, hogy a szeretetet és az együttérzést vissza kell fojtani. A Megváltó szíve csordultig volt szeretettel. Az ember minél jobban megközelíti az erkölcsi tökéletességet, annál éberebb lesz, annál jobban felismeri a bűnt és szánja a szenvedőt. A pápa Krisztus helytartójának mondja magát, de vajon mennyiben hasonlít jelleme Megváltónk jelleméhez? Tudunk-e arról, hogy Krisztus embereket börtönbe vagy kínpadra küldött volna, mert nem adták meg neki a menny Királyának kijáró tiszteletet? Vagy hogy halálra ítélte volna azokat, akik nem hittek benne? Amikor egy samaritánus falu lakói semmibe vették Jézust, János apostol mélységes felháborodással kérdezte: “Uram, akarod-é, hogy mondjuk, hogy tűz szálljon alá az égből, és eméssze meg ezeket, mint Illés is cselekedett?”. Jézus szánakozva nézett tanítványára, és megdorgálta keménységéért. Így szólt:

“Az embernek Fia nem azért jött, hogy elveszítse az emberek lelkét, hanem hogy megtartsa” (Lk 9:54.56). Mennyire más lelkületről tett bizonyosságot Krisztus, mint állítólagos helytartója!

A római egyház ma egy makulátlan arcot mutat a világnak, és mentegeti iszonyú kegyetlenkedéseit. Keresztény köntöst öltött magára, de nem változott meg. A pápaság a letűnt korszakokban vallott elvei mellett ma is kitart. A legsötétebb időkben kigondolt tanításait ma is vallja. Senki ne hagyja magát megtéveszteni! A pápaság, amelynek a protestánsok ma tisztelettel adóznak, ugyanaz, mint amely a reformáció idején uralta a világot, amikor Isten emberei életüket kockára téve lerántották a leplet gonoszságáról. Ugyanaz a fennhéjázó büszkeség és önteltség jellemzi, amellyel királyokon és fejedelmeken hatalmaskodott, igényt tartva az Istennek kijáró tekintélyre. Lelkülete nem kevésbé kemény és uralkodó ma sem, mint amikor elfojtotta az emberi szabadságot, és megölte a Magasságos szentjeit.

A pápaság hitehagyó lett. Tehát pontosan az történt, amit a prófécia előrevetített (2Thessz 2:3-4). Politikájához tartozik, hogy olyan jelleget ölt, amellyel a legjobban elérheti célját. “Az eretnekeknek és az eretnekséggel gyanúsított személyeknek

tett ígéretet nem kötelező megtartani” — mondja. Vajon Krisztus egyházához tartozik az a hatalom, amelynek történelme ezer évig a szentek vérével íródott?

Nem ok nélkül hangzott el protestáns országokban az a kijelentés, hogy a katolicizmus ma kevésbé különbözik a protestantizmustól, mint korábban. Történt változás, de nem a pápaságban. A katolicizmus valóban sokban hasonlít a jelenlegi protestantizmushoz, mert a reformátorok kora óta a protestantizmus nagy mértékben hanyatlott.

Mivel a protestáns egyházak a világ kegyeit keresik, a hamis szeretet elvakítja szemüket. Azt tartják, hogy helyes minden gonoszságban a jót látni. Ennek az lesz az elkerülhetetlen következménye, hogy végül minden jót gonosznak fognak tartani. Ahelyett, hogy őriznék azt a vallást, amelyet egykor a szentek kaptak, úgy tűnik, mintha mentegetőznének, amiért szeretetlenül vélekedtek Rómáról, elnézést kérve fanatizmusukért.

Még azok közül is sokan, akik kifogásolják a katolicizmust, veszélytelennek látják hatalmát és befolyását. Azt hangoztatják, hogy a középkor szellemi és erkölcsi sötétsége kedvezett dogmái, babonái és elnyomása terjedésének, de korunk kultúrája, a

nagyobb tudás és a növekvő szabadság meggátolja a türelmetlenség és a zsarnokság feléledését. Annak a pusztá gondolatát is nevetségesnek tartják, hogy ilyen állapotok létezhetnek ebben a felvilágosult korban. Az igaz, hogy nagy világosság — szellemi, erkölcsi és vallási — sugárzik a most élő nemzedékre. Isten szent Igéjének nyitott lapjairól a menny világossága árad a világra. De nem szabad elfelejteni, hogy minél nagyobb a világosság, annál nagyobb azoknak a sötétsége, akik azt meghamisítják és elutasítják.

Ha a protestánsok imádkozó szívvel kutatnák a Bibliát, meglátnák a pápaság valódi jellegét, megdöbbennének attól, amit látnak, és őrizkednének tőle. Sokan azonban olyan bölcseknek tartják magukat, hogy úgy érzik, szükségtelen ahhoz Istent alázatos szívvel keresni, hogy az igazságot megismerjék.

Miközben felvilágosultságukkal büszkélkednek, nem ismerik sem a Szentírást, sem Isten hatalmát.

Valamivel azonban el kell hallgattatni lelkiismeretüket, és azt keresik, ami kevésbé lelki és megalázó. Olyan úton akarnak járni, amelyen nem kell Istenre gondolniuk, azt a látszatot keltve, hogy nem feledkeztek el róla. A pápaság nagyon alkalmas ezeknek az igényeknek a kielégítésére. Mindkét osztály igényeinek — és ez a két osztály felöleli

szinte az egész emberiséget — megfelel: azokénak, akik saját érdemeik által akarnak üdvözülni, és azokénak is, akik bűneikkel együtt akarnak üdvözülni. Ebben rejlik a pápaság befolyásának titka.

A sűrű szellemi sötétség kedvezőnek bizonyult a pápaság sikereihez.

De azt is meg fogjuk látni, hogy a nagy szellemi világosság éppoly kedvező sikerei eléréséhez. A letűnt korokban, amikor az emberek vakok voltak, mert Szentírás híján nem ismerték az igazságot, ezek estek törbe, mert nem vették észre a nekik állított csapdát. Korunkban sok embert elkápráztat az emberi spekulációk hamis csillogása, amit tévesen tudománynak neveznek. Nem veszik észre a kelepcét, és belesétálnak, mintha be volna kötve a szemük. Isten azt akarja, hogy az ember értelmi képességeit Alkotójától kapott ajándéknak tartsa, és az igazság és a szentség szolgálatába állítsa. De ha gőgöt és becsvágyat ápol önmagában, és saját elméleteit Isten szava fölé emeli, akkor a tudás nagyobb kárt okozhat, mint a tudatlanság. Korunk hamis tudományának tehát, amely aláássa a Bibliába vetett hitet, éppúgy sikerül utat készítenie a pápaságnak és tetszetős formáságainak elfogadására, mint a sötét középkorban, amikor a pápaság azzal

növelte befolyását, hogy a tudományt háttérbe szorította.

Az Egyesült Államoknak azokban a mozgalmaiban, amelyek az egyház intézményeihez és intézkedéseihez most szerzik meg az állam támogatását, a protestánsok a katolikusok nyomdokaiba lépnek. Sőt mi több, kaput tárnak a pápaság előtt, hogy a protestáns Amerikában visszanyerje az Óvilágban elvesztett főhatalmát. E mozgalomnak pedig az a tény ad nagyobb jelentőséget, hogy fő célja a vasárnapünneplés kikényszerítése. Róma ezt a szokást, amely tőle indult ki, hatalmi jelének tartja. A pápaság alkalmazkodik a világ szokásaihoz, és az emberi hagyományokat jobban tiszteli, mint Isten parancsolatait. Ez a szellem — a pápaság szelleme — áthatja a protestáns egyházakat, és a vasárnap felmagasztalására ösztönzi, ugyanarra, amit a pápaság előttük már megtett.

Ha az Olvasó meg akarja tudni, milyen erők fognak közreműködni a közeljövő küzdelmében, csak nyomon kell követnie a történelmet, amely tanúskodik arról, milyen eszközöket alkalmazott Róma ugyanebből a célból a múltban. Ha az Olvasó meg akarja tudni, hogy a katolikusok a protestánsokkal együtt hogyan fognak bánni dogmaik megtagadóival, vizsgálja meg, milyen lelkületet tanúsított Róma a

szombattal és a szombat megőrzőivel szemben.

Királyi rendeletek, egyetemes zsinatok és a világi hatalom által támogatott egyházi utasítások intézkedtek arról, hogy a pogány ünnep megtisztelő helyhez jusson a keresztény világban. A vasárnap ünneplését kikényszerítő első hivatalos intézkedés a Konstantin császár által kiadott törvény volt³. Ez a rendelet megkövetelte a városlakóktól, hogy pihenjenek “a napnak tiszteletre méltó napján”, de megengedte a vidék népének a mezőgazdasági foglalatosságot. Ezt a tulajdonképpeni pogány rendelkezést a császár léptette életbe, miután névlegesen elfogadta a kereszténységet.

Mivel a császári parancs nem bizonyult elégségesnek Isten tekintélyének helyettesítésére, Eusebius, a fejedelmek kegyeit kereső püspök, Konstantin jó barátja és rajongója azt állította, hogy Krisztus áttette a szombatot vasárnapra, de a Szentírás egyetlen kijelentésével sem bizonyította az új tant. Maga Eusebius akaratlanul bevallja, hogy hamisítás történt, és megmondja, kik voltak a változtatás igazi szerzői. “Mindazt — mondja —, amit kötelességünk volt szombaton elvégezni, áthelyeztük az Úr napjára.”⁴ A vasárnap melletti érvelés, bármilyen alaptalan volt, az embereket

az Úr szombatjának semmibe vételére bátorította. Mindazok, akik a világ dicsőítésére vágytak, elfogadták a népszerű ünnepet.

Amikor a pápaság megerősödött, továbbra is a vasárnapot dicsőítette. Egy ideig az emberek, amikor nem mentek templomba, elvégezték munkájukat a földeken, de a hetedik napnak még mindig a szombatot tartották. De fokozatosan változás történt. A papoknak tilos volt vasárnap polgári vitákban ítéletet hozniuk. Nem sok idő múlva pedig mindenkinek — bármi is volt a rangja — megtiltották, hogy vasárnap köznapi munkát végezzen; ha szabad ember volt, bírság, ha pedig szolga, megkorbácsolás terhe mellett. Később elrendelték, hogy a gazdagok vagyonuk felének elvesztésével bűnhődnek; és ha tovább is makacskodnak, rabszolgák lesznek, az alacsonyabb néposztályokat pedig örökös számkivetettséggel sújtják.

Csodákra is hivatkoztak. Többek között elmondták, hogy egy földművesnek, aki éppen vasárnap akarta felszántani a földjét, és ekéjét egy vasdarabbal tisztogatta, a vas hozzátapadt a kezéhez, és két évig “mérhetetlen szenvedés és szégyen közepette” cipelte magával.

Később a pápa megparancsolta a plébániák papjainak, hogy intsék meg a

vasárnap megszenteltségtelenítőit.

Mondják meg nekik, hogy járjanak templomba és imádkozzanak, ha nem akarnak valami nagy csapást hozni magukra és szomszédaikra! Egy papi zsinat azt az indokot hozta fel — amivel azóta még protestánsok is sokszor érvelnek —, hogy mivel egyes emberekre vasárnapi munkájuk közben villám sújtott le, minden bizonnyal a vasárnap a nyugalomnap. “Ebből látszik — mondta a főpap —, hogy Isten mennyire haragudott rájuk e nap semmibevevése miatt”. Ezután felszólították a papokat és a lelkészeket, a királyokat és a fejedelmeket, és minden hívő embert, hogy “mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy az a nap visszakapja megtisztelő helyét. A jövőben pedig a kereszténység dicsőségére őszintébben ünnepeljék.”

Mivel a zsinati rendeletek elégtelennek bizonyultak, az egyház felkérte a világi hatóságokat egy olyan rendelet kiadására, amely az embereket megfélemlíti és a vasárnapi munkától eltiltja. Egy zsinat, amelyet Rómában tartottak, minden korábbi döntésnek még nagyobb súlyt és fontosságot adott. E döntések az egyházi törvényekben is helyet kaptak, a polgári hatóságok pedig csaknem az egész keresztény világban kötelezővé tették őket.

Még mindig nagy gondot jelentett az, hogy a vasárnap megtartását nem lehetett a Szentírással szentesíteni. A nép kételkedett abban, hogy tanítóinak joga volna Jahvénak — “a hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja” — határozott kinyilatkoztatását a Nap napjának dicsőítéséért elvetni. A bibliai bizonyágtétel hiányának pótlására egyéb eszközökre volt szükség. A vasárnap egyik fanatikus védelmezőjének, aki a XII. század vége táján sorra látogatta az angliai gyülekezeteket, az igazság hűségese tanúi ellenszegültek. E tanító erőfeszítései olyan eredménytelenek voltak, hogy egy időre eltávozott az országból, és valami olyasmi után kutatott, amivel érvényre juttathatja tanításait. Amikor visszatért, a hiányt pótolta, és későbbi munkája eredményesebb lett. Hozott magával egy — állítólag Istentől származó — tekercset, amely a vasárnap megtartásának hiányzó parancsát tartalmazta, és félelmes fenyegetéseket az engedetlenek megfélemlítésére. Ezt a nagyra becsült iratot, amely éppoly hamisítvány volt, mint az általa igazolt intézmény, és amely — állítása szerint — a mennyből hullt alá, Jeruzsálemben, a Golgotán levő Szent Simeon nevű oltáron találták meg. Az igazság azonban az, hogy a római pápa palotája volt a születési helye, és onnan került ki.

Az egyház hatalmát és virágzását elősegítő csalásokat és hamisítványokat a pápai hierarchia minden korban törvényesnek tartotta.

A tekercs szerint tilos dolgozni a szombat kilencedik órájától, azaz délután három órától, hétfő napfelkeltéig. A tekercs megbízhatóságát állítólag sok csoda támasztotta alá. Például a megadott idő után dolgozó emberek megbénultak. Egy molnár, aki megkísérelte gabonáját megőrölni, liszt helyett vérzuhatagot látott kiömlni, és a malomkerék a nagy erővel rázuhanó víz ellenére is mozdulatlan maradt. Egy asszony, aki tésztát tett a sütőbe, nyersen vette ki, pedig a sütő forró volt. Egy másik, aki a kilencedik órára megdagasztotta a kenyerét, de úgy döntött, hogy hétfőig félreteszi, másnapra — mennyei csoda folytán — megsült cipók formájában talált rá. Egy ember, szombaton a kilencedik óra után sütött kenyeret. Másnap reggel, amikor megtörte, vér folyt belőle. Ilyen képtelen és babonás koholmányokkal próbálták a vasárnap hívei megalapozni e nap szentségét.

Skóciában, akárcsak Angliában nagyobb becsülete volt a vasárnapnak, amikor az ősi szombat egy részével együtt ünnepelték. De hogy mennyi időt kellett szentnek tartani, az változó volt. A skót király rendelkezése szerint “a

szombatot déli tizenkét órától kell szentnek tartani”, és hétfő reggelig senki sem foglalkozhat világi dolgokkal.

Bár a pápisták mindent megtettek a vasárnap szentségének megalapozásáért, ők maguk nyilvánosan megvallották a szombat mennyei tekintélyét, és azt is, hogy az az intézmény, amely a szombat helyére került, emberi eredetű. Egy XVI. századi pápai zsinat világosan kimondta: “Egyetlen keresztény se felejtse el, hogy a hetedik napot Isten megszentelte, és nemcsak a zsidók kapták és ünnepelték, hanem azok is, akik úgy tettek, mintha Istent imádnák; habár mi, keresztények az ő szombatjukat az Úr napjára tettük át.”¹⁰ Isten törvényének meghamisítói tudták, mit csinálnak. Szántszándékkal helyezték magukat Isten fölé.

A valdensek közül némelyek szombatot ünnepeltek. Sokáig tartó, véres üldözésük beszédesen szemlélteti, milyen politikát folytatott Róma a vele ellenszegülőkkel. Mások is hasonlóképpen szenvedtek a negyedik parancsolat iránti hűségükért. Az etióp és abesszin egyház történelme különösképpen sokatmondó. A középkor sötétjében Közép-Afrika keresztényeit szem elől veszítette a világ, és ők hosszú századokon át szabadon gyakorolhatták hitüket. De Róma végül tudomást szerzett

létezésükről, és az abesszin császárt csakhamar rávette, hogy ismerje el a pápát Krisztus helytartójának. Ezt további egyezkedések követték. Majd egy rendelet született, amely a legszigorúbb büntetés terhe mellett megtiltotta a szombat ünneplését.¹¹ A pápai zsarnokság azonban nemsokára olyan kellemetlen iga lett, hogy az abesszinok elhatározták: letörik a nyakukról. Iszonyú harc árán kiűzték birodalmukból a római katolikusokat, és helyreállították az ősi hitet. A gyülekezetek boldogan köszöntötték a szabadságot, és soha nem felejtették el azt a leckét, amelyet Róma megtévesztéseiről, fanatizmusáról és önkényuralmáról tanultak. E félreeső ország népe örült, ha a keresztény világ többi része nem vett róla tudomást.

Az afrikai gyülekezetek úgy tartották a szombatot, mint a pápai egyház, mielőtt teljesen hitehagyóvá lett. Míg Isten parancsának engedelmeskedve megtartották a hetedik napot, az egyház szokásaihoz alkalmazkodva vasárnap sem dolgoztak. Róma, miután övé lett a legfőbb hatalom, sárba taposta Isten nyugalomnapját, hogy felmagasztalja a sajátját. De a majdnem ezer évig rejtőzködő afrikai gyülekezetek nem osztoztak hitehagyásában. Amikor Róma uralma alá kerültek, kénytelenek

voltak az igazi szombat ünneplésével felhagyni, és tiszteletben tartani a hamisítványt. De mihelyt visszanyerték függetlenségüket, újra engedelmeskedtek a negyedik parancsolatnak.

Ezek a feljegyzések, amelyek megörökítik a múltat, világosan tanúsítják, hogy Róma gyűlöli az igazi szombatot és e szombat híveit. Kiderül belőlük, hogy milyen eszközöket használ a maga alkotta intézmény megünnepeletetésére. Isten Igéje azt tanítja, hogy ezek az események meg fognak ismétlődni, amikor Róma hívei és a protestánsok összefognak, hogy felmagasztalják a vasárnapot.

A Jelenések könyve 13. fejezetének próféciája kinyilatkoztatja, hogy a bárányszarvú fenevad által jelképezett hatalom “azt cselekszi, hogy a föld és annak lakosai imádják” a pápaságot, amelyet itt a párduchoz hasonló fenevad szimbolizál. A kétszarvú fenevad azt is mondja “a föld lakosainak, hogy csinálják meg a fenevadnak képét”, és ez a hatalom mindenkivel — “kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal” — elfogadtatja a fenevad bélyegét (Jel 13:11-16). Bebizonyosodott, hogy az Egyesült Államok az a hatalom, amelyet a bárányszarvú fenevad jelképez, és

hogy ez a prófécia akkor fog teljesedni, amikor az Egyesült Államok kikényszeríti a vasárnap megtartását. E nap megünneplésére Róma a maga felsőbbbségének elismeréseként tart igényt. De nemcsak az Egyesült Államok fog meghódolni a pápaság előtt. Róma befolyása azokban az országokban, amelyek egykor elismerték főhatalmát, korántsem szűnt meg. A prófécia pedig megjövendőli hatalmának visszaállítását. “Látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítettetett; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat” (Jel 13:3). A halálos seb azt a kudarcot jelzi, amely a pápaságot 1798-ban érte. Ezután — ahogy a próféta mondja — “az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat”. Pál világosan kijelenti, hogy a “bűn embere” a második adventig megmarad (2Thessz 2:3-8). Egészen az idők végéig fogja folytatni csaló munkáját. A Jelenések könyvének írója ugyancsak a pápaságra utal, amikor azt mondja, hogy “imádják őt a földnek minden lakosai, akiknek neve nincs beírva az életnek könyvébe” (Jel 13:8). Mind az Óvilág, mind az Új, a vasárnap tiszteletével — amely kizárólag a római egyház tekintélyén alapszik — hódolni fog a pápaság előtt.

Több mint fél évszázadig az Egyesült Államok számos próféciakutatója bizonyosságot tett erről a világnak. A jelenlegi események tanúsítják, hogy rohamosan haladunk e prófécia teljeseდე felé. Protestáns tanítók éppúgy hivatkoznak a vasárnap ünneplésének isteni eredetére, éppúgy nélkülözve a szentírási bizonyítékot, mint a pápai vezetők, akik csodákat találtak ki, hogy Isten parancsát helyettesítsék. Újra hallani fogjuk azt az állítást, hogy a vasárnapi nyugalomnap megszenteltelenítése miatt sújtják Isten büntető ítéletei az emberiséget. Már most is szó esik erről. Rohamosan tért hódít az a mozgalom, amely az embereket a vasárnap megtartására kényszeríti.

Bámulatos, hogy a római egyház milyen fondorlatos. Fel tudja mérni, mi fog történni. Csak az alkalomra vár. Látja, hogy a protestáns egyházak a hamis szombat elfogadásával előtte hódolnak, és hogy a protestánsok is azokkal az eszközökkel fogják a vasárnap megtartását kikényszeríteni, amelyeket ő is alkalmazott a múltban. Akik elvetik az igazság világosságát, azok igényelni fogják a magát csalhatatlannak nevező hatalom segítségét annak az intézménynek a felmagasztalásához, amely tőle származik. Hogy Róma milyen szívesen

siet ebben a munkában a protestánsok segítségére, azt nem nehéz kitalálni. Ki tudná a pápai vezetőknél jobban, miként kell bánni azokkal, akik nem engedelmeskednek az egyháznak?

A római egyház — az egész világot behálózó ágazataival — egyetlen hatalmas szervezetet képez a Szentszék irányítása mellett, amelynek érdekeit kell szolgálnia. Híveinek millióit a föld összes országában arra kötelezi, hogy engedelmeskedjenek a pápának.

Bármilyen nemzetiségűek, és bármely ország polgárai, az egyház tekintélyét kell első helyre tenniük. Az államnak tett esetleges hűségesküjük mögött ott van a Rómának tett engedelmességi fogadalmuk. Ez a fogadalom feloldoz minden olyan eskü alól, amely sérti Róma érdekeit.

A történelem tanúsítja, hogy Róma milyen ravaszul és szívósan igyekszik beavatkozni a nemzetek ügyeibe; és ha egyszer megvetette valahol a lábát, még a fejedelmek és a nép romlásba döntése árán is előtérbe helyezi saját céljait.

1204-ben III. Ince pápa a következő szokatlan esküt csikarta ki II. Péter aragon királytól: “Én, az aragonok királya, vallom és ígérem, hogy mindig hű és engedelmes leszek uramhoz, Ince pápához, valamint katolikus utódaihoz és a római egyházhoz. Nagy gondom lesz arra, hogy birodalmam is

engedelmeskedjék neki. Védelmezem a katolikus vallást, és üldözöm az eretnek romlottságot.”¹³ Ez összhangban van a római főpap hatalmi igényével, amely szerint a pápának “joga van császárokat trónjuktól megfosztani”, és “felmenthet alattvalókat becsstelen uralkodók iránti engedelmességük alól”¹⁴.

Ne felejtjük el, hogy Róma mivel dicsekszik; azzal, hogy soha nem változik. A római egyház ma is vallja VII. Gergely és III. Ince elveit. Ha hatalmában állna, most is éppoly erőszakosan megvalósítaná ezeket az elveket, mint a letűnt századokban. A protestánsok aligha tudják, mit csinálnak akkor, amikor Róma segítségével akarják felmagasztalni a vasárnapot. Miközben saját céljuk megvalósítására törekszenek, Róma előtt a maga hatalmának helyreállítása, elvesztett felsőbbbségének visszaszerzése lebeg. Jusson csak érvényre az Egyesült Államokban az az elv, hogy az egyház igénybe veheti, illetve irányíthatja az államhatalmat, azaz a vallásos szertartások világi törvényekkel kikényszeríthetők; dióhéjban: ha az egyház és az állam uralkodik a lelkiismereten, akkor Róma diadala ebben az országban biztosítva van.

Isten Igéje figyelmeztet a közelgő veszélyre. Ha a protestáns világ nem figyel erre, akkor fogja megtudni, mi

Róma valódi célja, amikor már túl késő kimenekülni hálójából. Róma csendben nő hatalommá. Tanításai éreztetik befolyásukat a törvényhozó termekben, az egyházakban és az emberi szívekben. Titokban már építi büszke és masszív tornyait, amelyekben korábbi üldözéseit megismétli. Lopva és alig észrevehetően növeli erejét, hogy készenlétben legyen, amikor ütésre emelheti kezét. Előnyhöz akar jutni, és ez már sikerült is neki. Nemsokára látni és érezni fogjuk, mi Róma igazi szándéka. Megvetésnek és üldözésnek teszi ki magát az, aki hisz és engedelmeskedik Isten Igéjének.